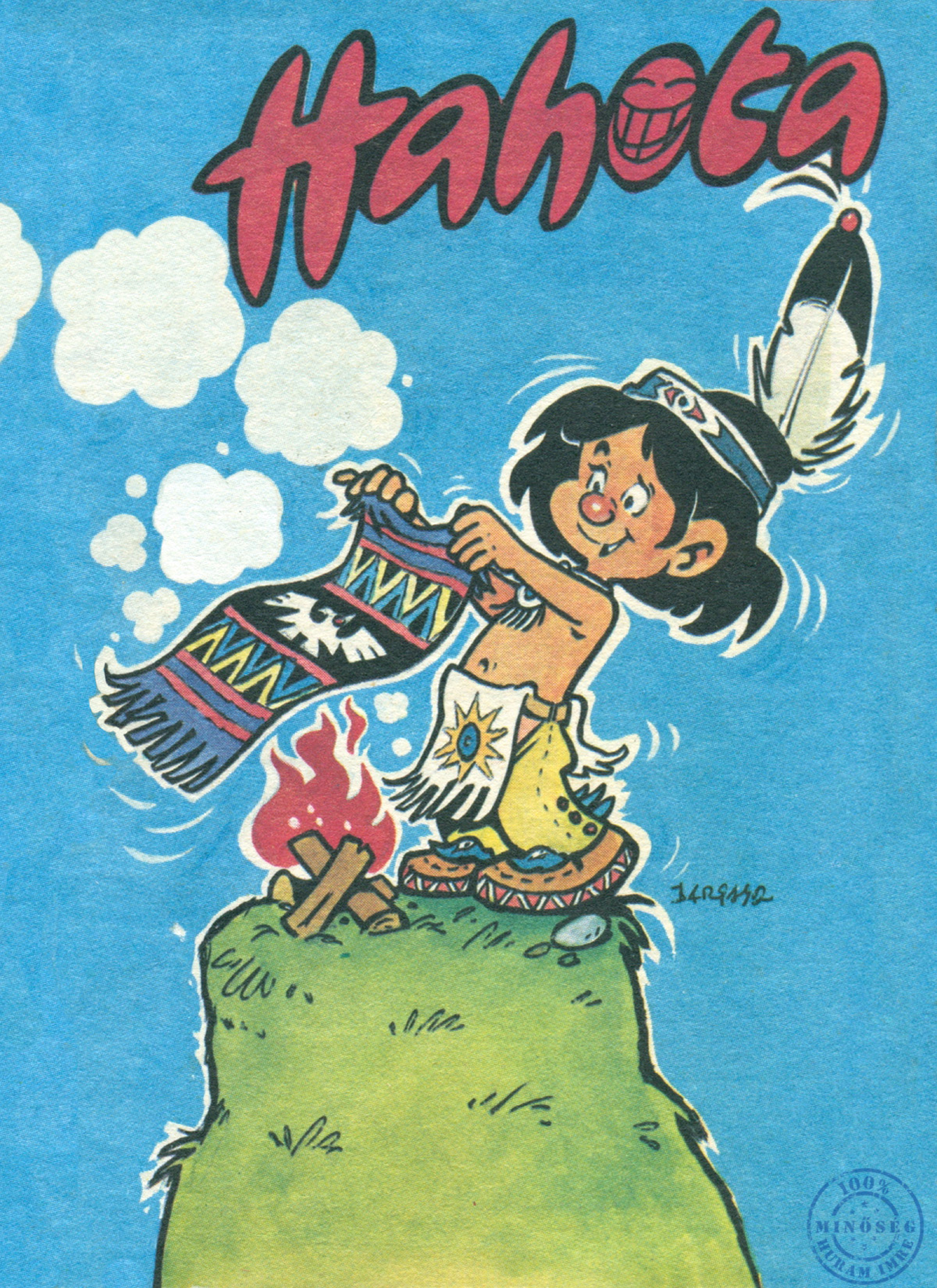
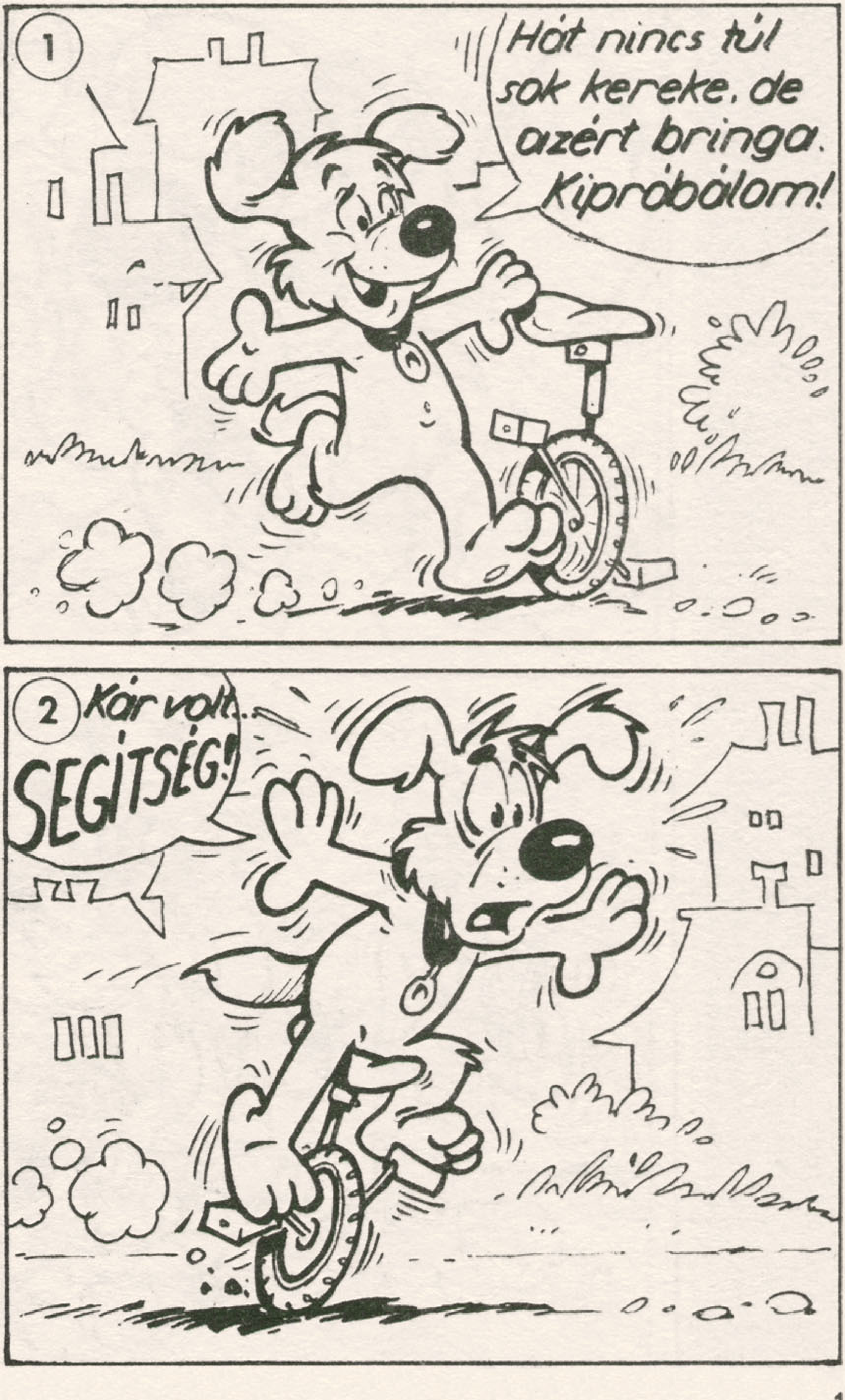
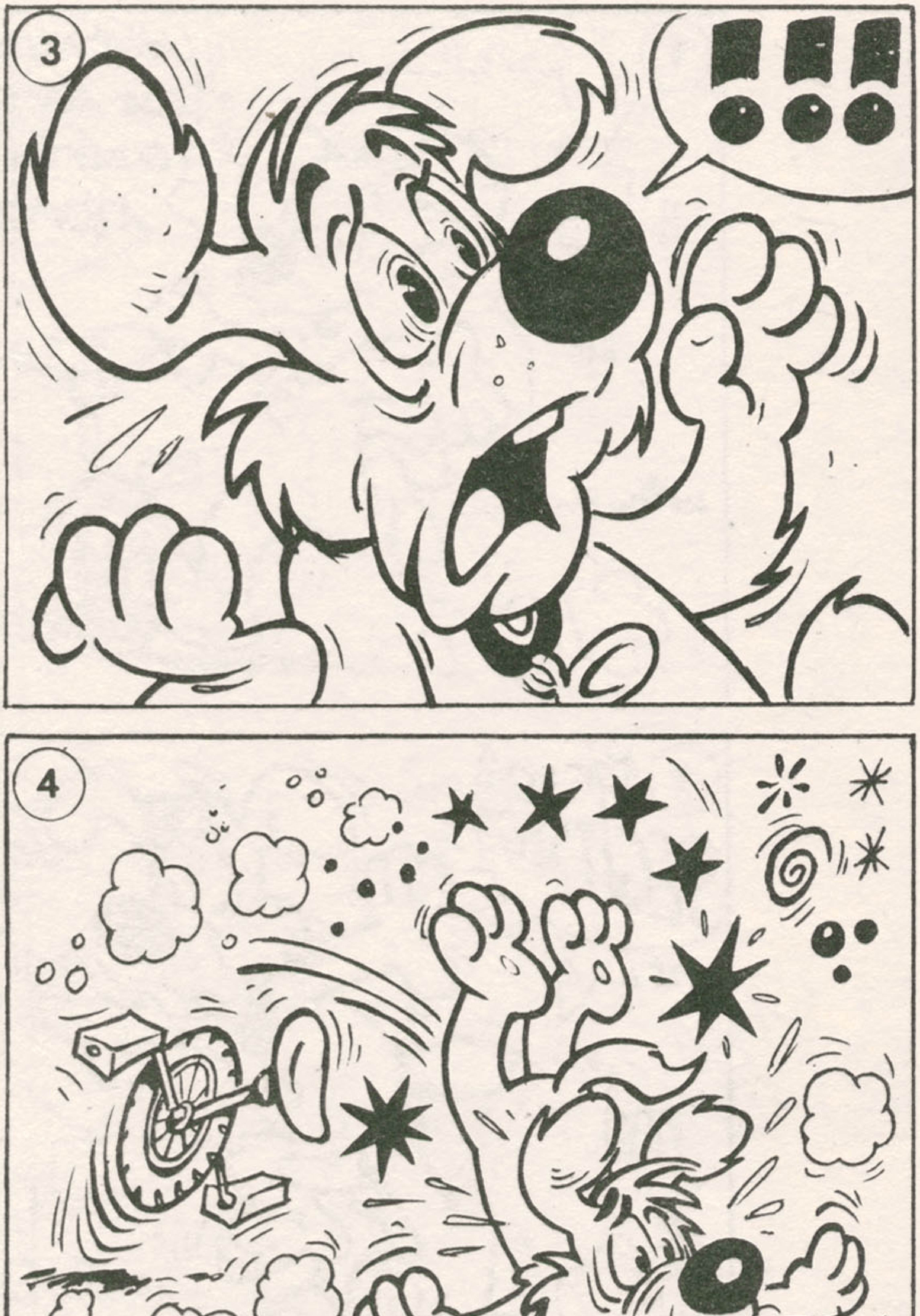
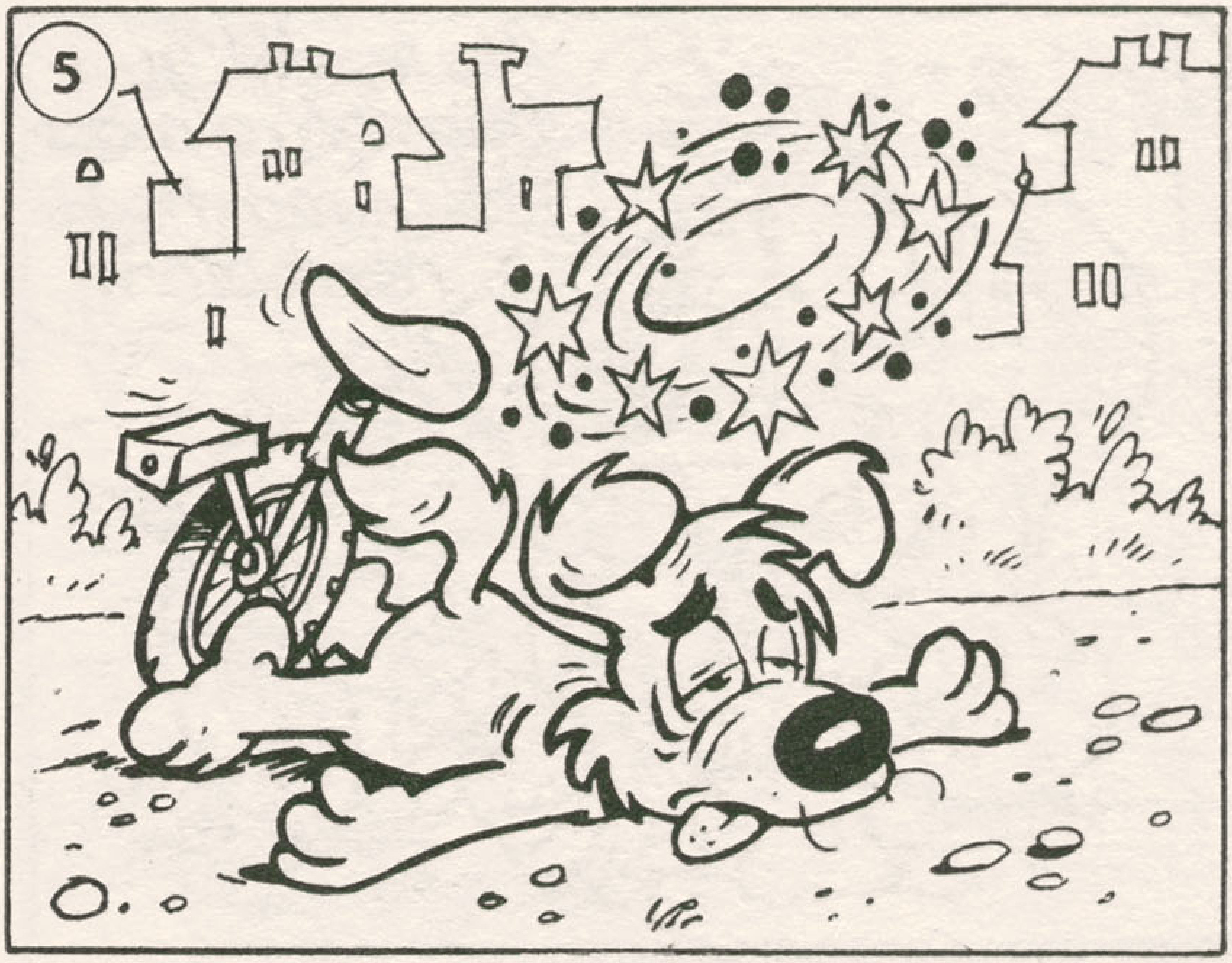

Hahota

SZKENNELÉS ÉS UTÓMUNKÁK:
HURAM IMRE
2013

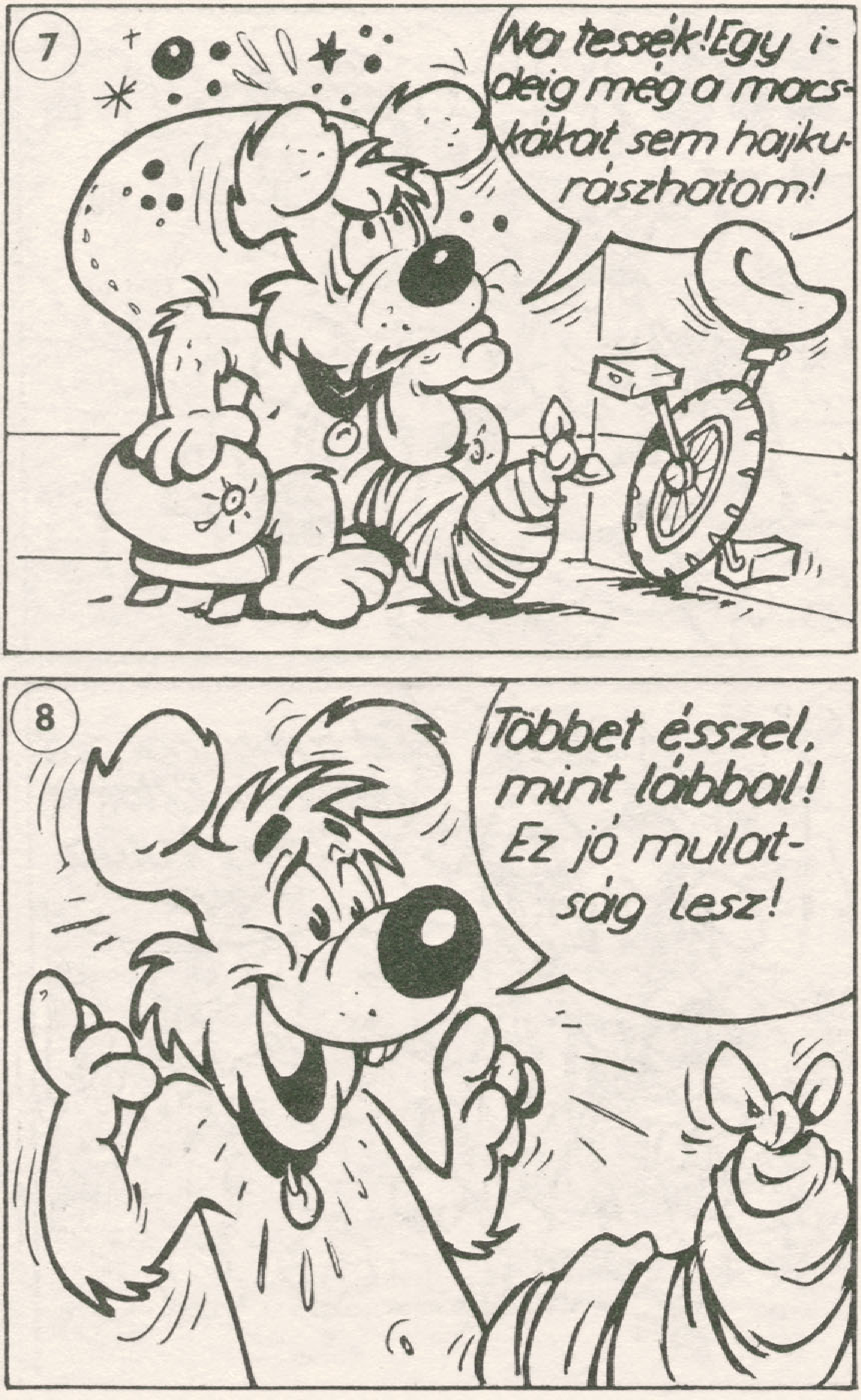
MEGLEPETÉS

1
Hát nincs túl sok kereke, de azért bringa. Kipróbálom!
2
Kár volt..
SEGITSÉG!

Ezt a masinát nem nekem találták ki. Ehhez kutya vagyok...

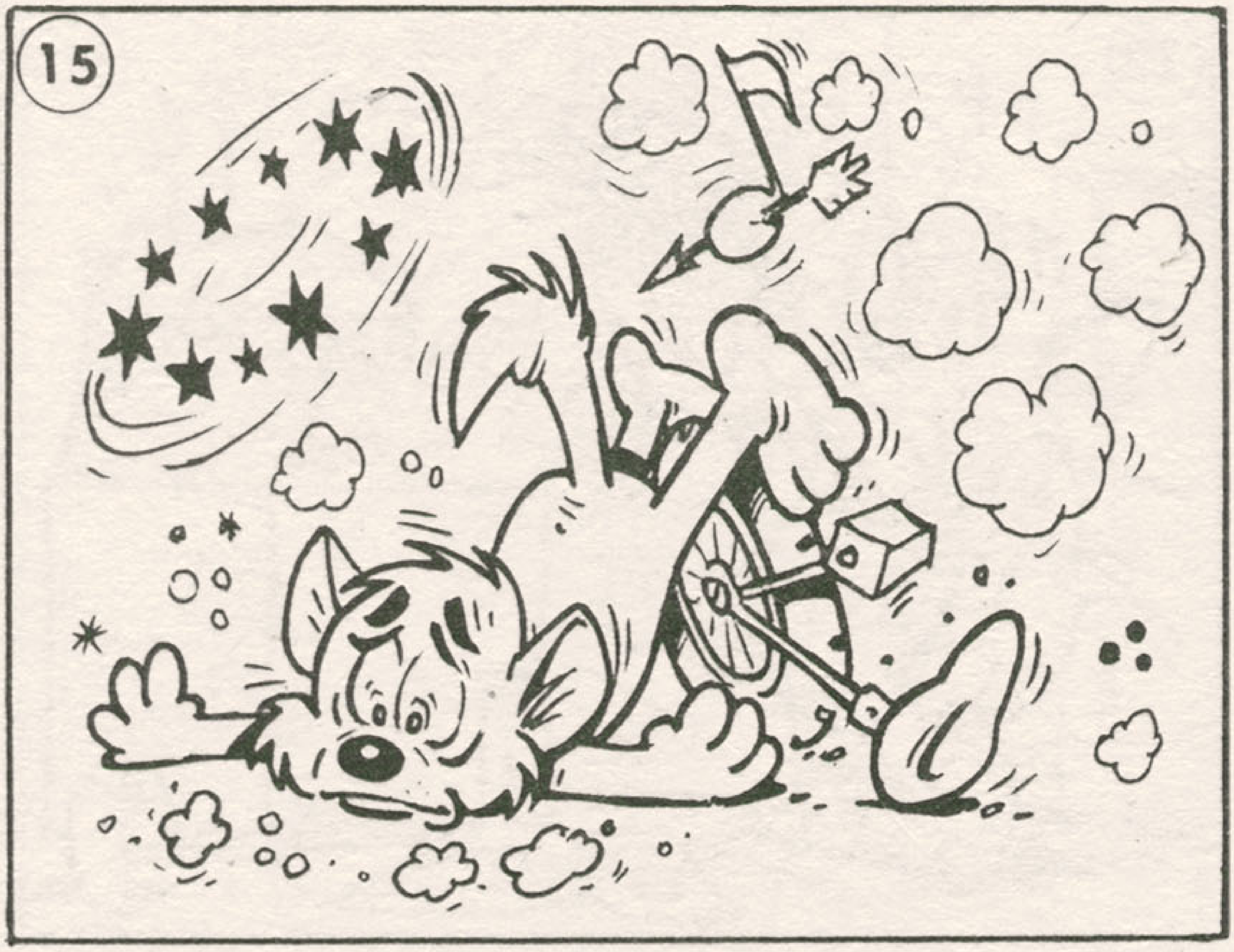

7
Na tessék! Egy ideig még a macskákat sem hajkurászhatom!
8
Többet ésszel, mint lábbal! Ez jó mulatság lesz!

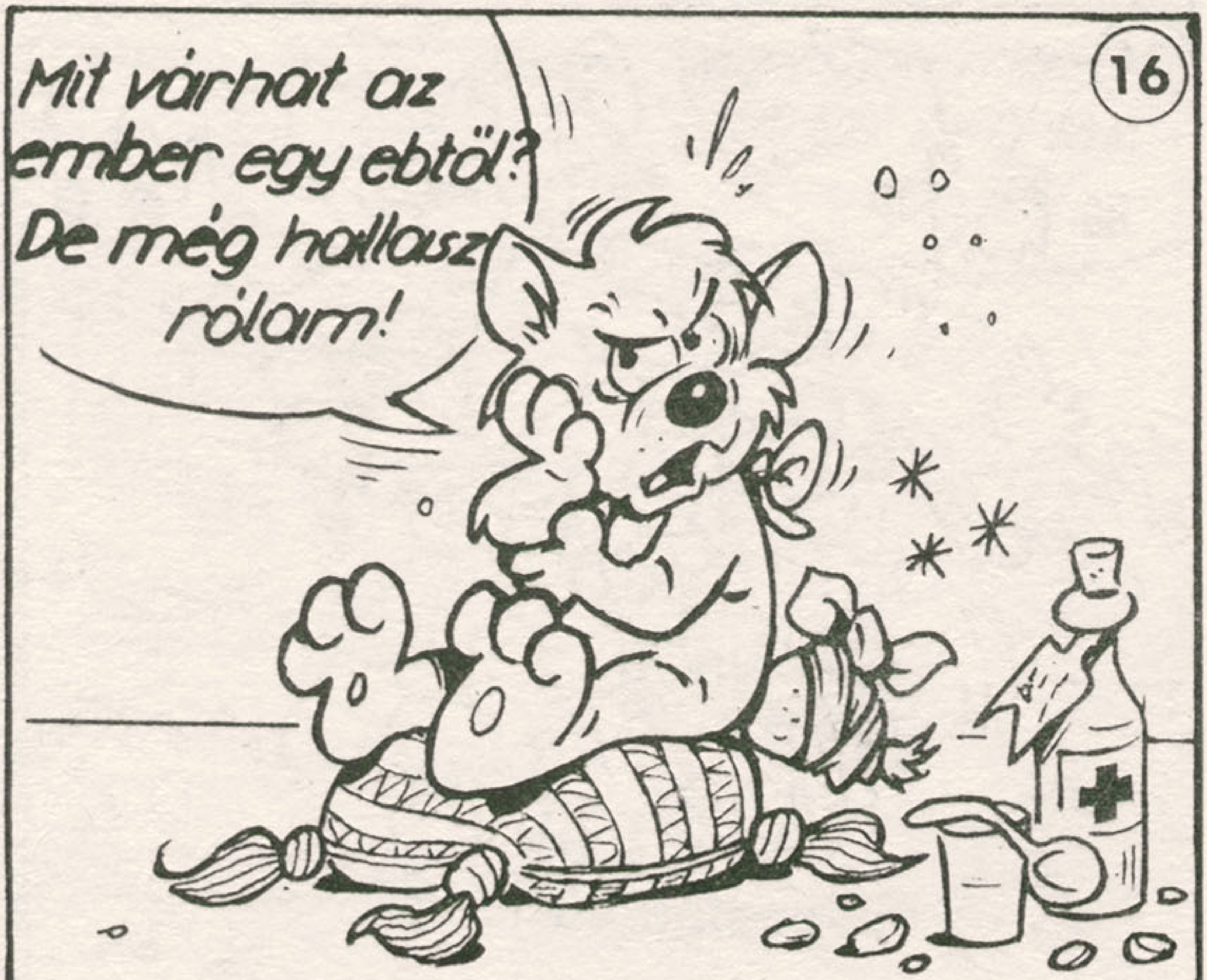

9
10
Ezt neked hoztam, Kica! Régi barátságunk emlékére!

11
Nem, nem, köszönöm! Ez kizárólag a tiéd!

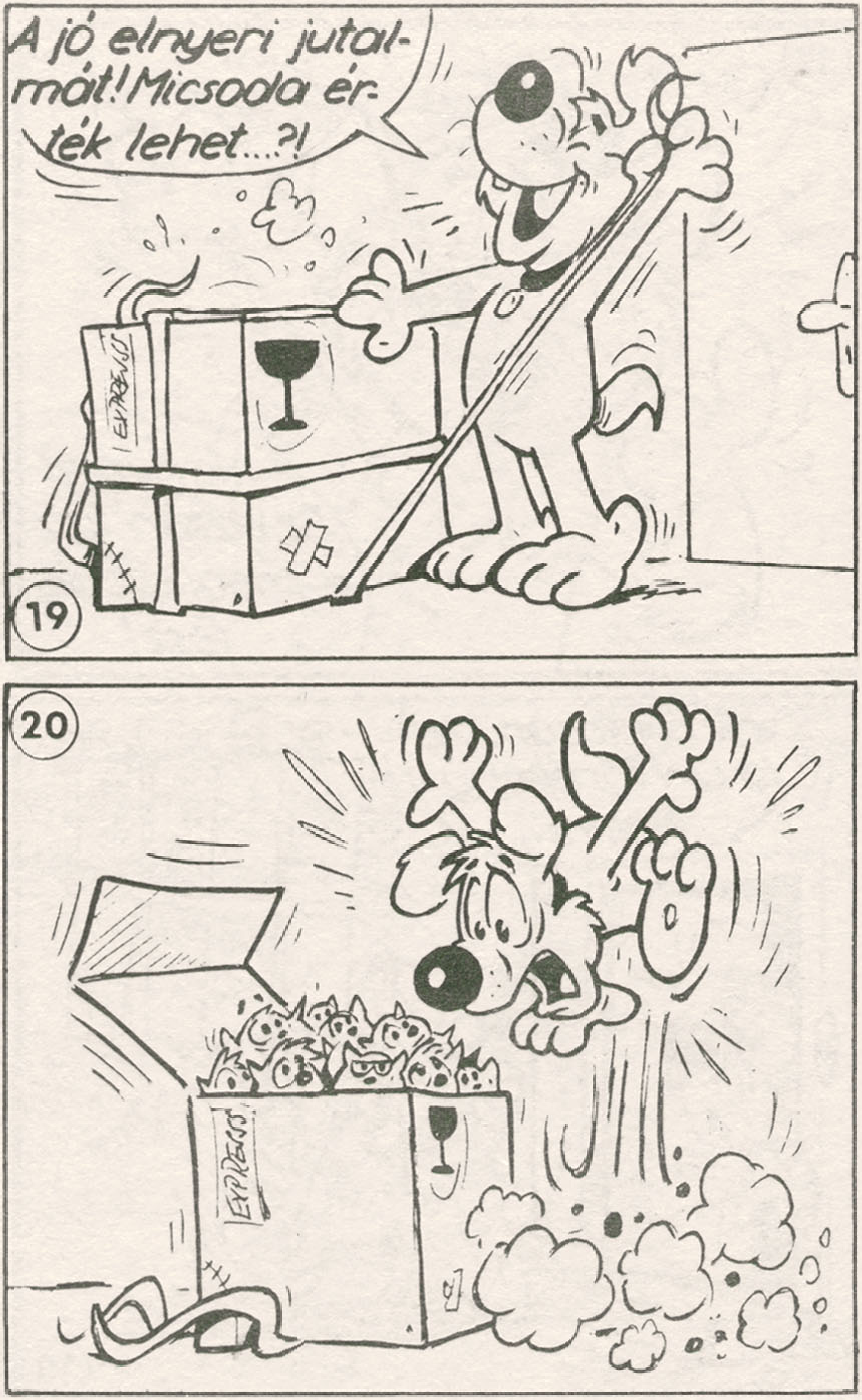

12
Egészen meghatódott ez a kis őrült...

13
14

16
Mit várhat az ember egy ebtől!? De még hallasz rólam!

17
Megvan! Ez aztán igazi meglepetés lesz!
Csak óvatosan, Kajla úr! Törékeny holmi...
18

A jó elnyeri jutalmát! Micsoda érték lehet...?!
19
20

21
Hát...a magány nem fog kínozni egy ideig...
DARGAY A.

AKI ÁTLÉP, MONDJON B-t IS!

KÖRÖZVÉNY No. 123456789

Abból az alapelvből kiindulva, hogy a tanulóifjúság megtanulja a pluralista viszonyok közti magatartást, úgy döntöttem, hogy az iskolában nemcsak engedélyezem, hanem magam szervezem meg valamennyi gyermekszervezetet.

Ennek megfelelően hétfőn én vezetem az úttörőcsapatot, kedden a DSK-t, szerdán az iskolaszövetkezetet, csütörtökön a cserkészet I-et, pénteken a cserkészet II-t, szombaton szabad szombat.

Ennek megfelelően minden osztály ablak felőli padsora úttörő marad, a középső padsor cserkész I., a szélső padsor cserkész II. Valamennyi oszlop hátsó padjaiból lehet belépni az iskolaszövetkezetbe. Az első padban ülők — a rövidlátókat kivéve — a DSK tagjai is lehetnek. Kötelezően önkéntes. Felhívok mindenkit a fegyelmezett végrehajtásra.

Ló Béla, iskolaigazgató sk.

* * *

HÁT ÉN IMMÁR KIT VÁLASSZAK?

Ma kihirdették, hogy bele lehet lépni. Hogy mindenki maga választhat, hogy úttörőzik-e vagy cserkészezik-e, vagy harcerezik-e, vagy őrszemezik-e, vagy pionírozik-e, vagy gyermekbarátkozik-e, vagy sólyom-e, vagy egyéb madár-e.

Az igazgató bácsi csak annyit említett, hogy mindenki abba lép, amibe akar, csak egy a feltétele: tanulni kell. No most mit tegyek? — kérdeztem Kotta Frigyes barátomat. Azt mondta, most lépett ki! (Mindenből, még a cipőjéből is!) Rozmár Sanyi ennyit szólt: Nálunk ez a kérdés uncsi, s különben is, lehet ez kérdés pont most, a szezon végén? Kérdeztem az osztálytitkárt. Ő azt mondta, nem lép sehova, mert már nyakig benne van.

Hát akkor mibe lépjek? Itt is jó, meg ott is jó. Itt is azt ígérik, ott is

azt ígérik. Itt is kell, ami ott is kell. Szóval akkor mibe lépjek? Várok (hisz vitézlő harcos nem lehetek...), és megfogadom a „diri" tanácsát: tanulni fogok!

* * *

A TAKARÍTÓ NÉNI ÁLLÁSFOGLALÁSA

Majd adok én nektek, apukám, összecsászkálni a folyosót. Oda ne lépj! Ezzel a seprűvel csapom el a lábad, kisfiam, ha továbblépsz.

Hogy cserkésztek vagy úttörőztök?

Engem ez, apukám, nem érdekel. A folyosó fel van mosva, a tanterem fel van vikszolva, a por le van törölve, a tábla ragyog.

Te ide a lábadat már be nem teszed.

Sicc innét, míg jókedvemben mondom!

Nézze meg az ember!...

* * *

TÍPUSOK

A *határozott típus:* Egy frászt fogtok ti mozgalmazni itt az iskolában! Elég volt!

Csak az ÖN-nek lehet szerepe: önkormányzat, önmérséklet, önerőből, önállóan, önámítás nélkül, önbecsüléssel, önbizalommal, önfegyelemmel, önkívületben, önkínzással, önköltséggel, önkezével.

Én ön?

A megértő típus: Ha kell, virágozzék minden virág.

Az alternatív típus: Ő oda lép, ahol többet ígérnek.

Az óvatos: Én csak várok, várok, két, s ha nem, hát hét év alatt majd csak kialakul valami!

* * *

ÚJ IDŐK ÚJ DALAI

X. zeneszerző felszólalása a cserkészek kongresszusán:

Eljött az ideje, hogy új stílusú dalokat írjunk, amelyek kifejezik az új mozgalom új szellemét. Szakítani kell a régi stílussal. Végre a tősgyökeres, erkölcsi, triolás, szinkópás, kádenciás indulókat írhatjuk a gyerekeknek. Rajta, fel! Huj-huj!

Y. zeneszerző beadványa az úttörőkhöz:

Itt az ideje, hogy felelevenítsük a régi, hagyományos dalokat, amelyek kifejezik a mozgalom hűségét a haladó hagyományokhoz. Vissza kell térni az ősi forráshoz. Végre a belkantós, osztinátós, tempo di marcia, mozgalmi, Európára tekintő, lágy dallamokat írhatjuk a gyerekeknek. Hej, regő rejtem!

* * *

Utána mindketten hazatértek, s hozzáláttak a komponáláshoz. Előző nap kapták kézhez a népszerű szövegíró dalszövegét.

X. borítékjában a következő állt:

Rajta cserkész, itt az idő,
lehullott a kerge eső,
Ha lehullott, lehullott is,
Kalapomról lecsorgott is.

Y. borítékjában a következő állt:

Lecsorgott is kalapomról,
Lehullott is, lehullott is.
Kerge eső hull a fákról,
Szépen szól az úttörősíp!

— Nem jó! — kiáltottak fel mindketten. Tollat (telefont) ragadtak, s új szöveget kértek a szövegírótól. Az teljesítette a feladatot.

X.-nek:

Heje cserkész óhahó,
Hajahaja halihó,
Heliheli heliheli, hellelő,
Meglátszik a tetterő!

Y.-nak:

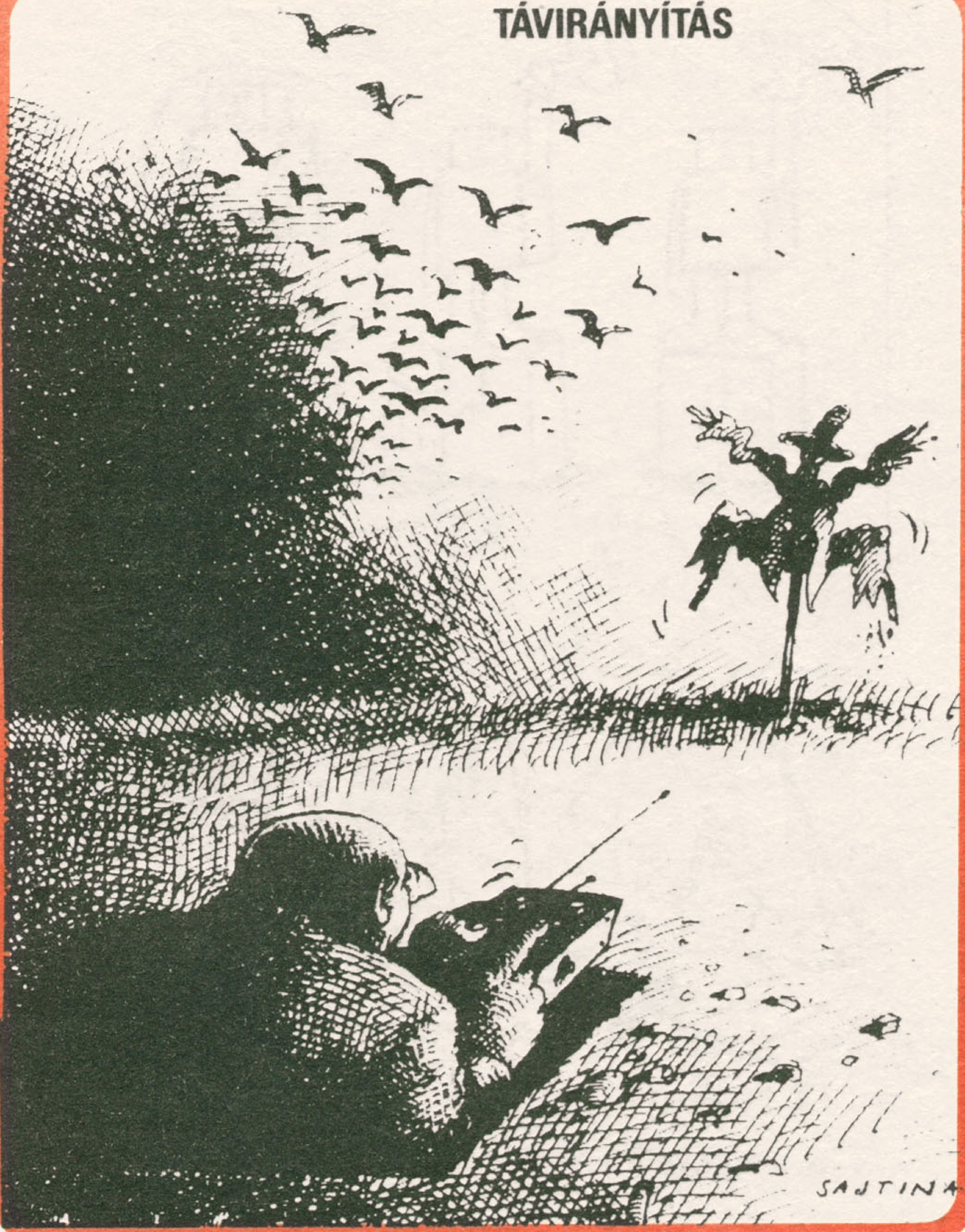
Heje-haja óhahó,
Huji-huji halihó,
Heliheli heliheli hellelő,
Ünnepel az úttörő!

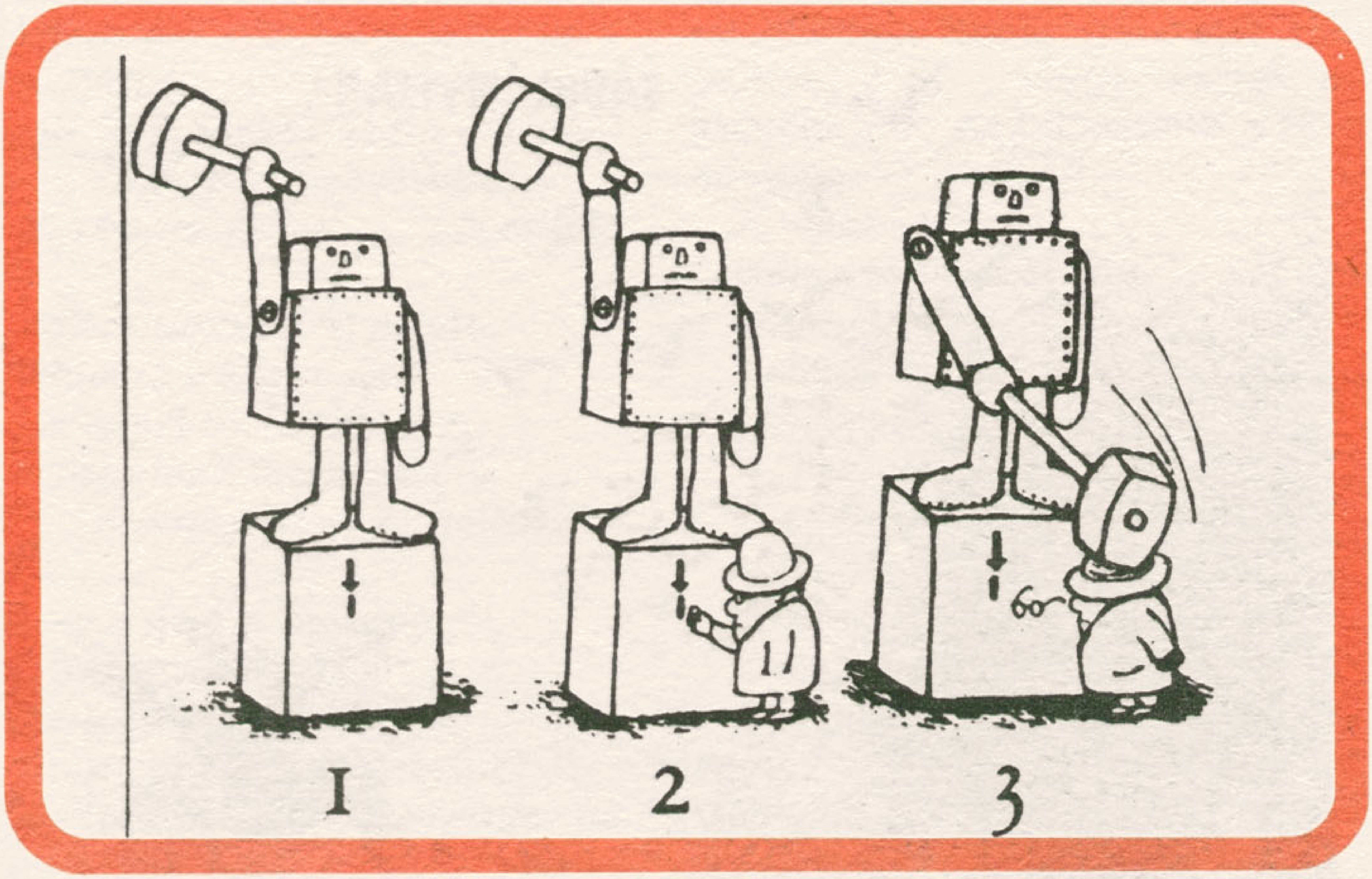
A küdemény tetszést aratott, azóta mindkét szerző lázasan dolgozik.

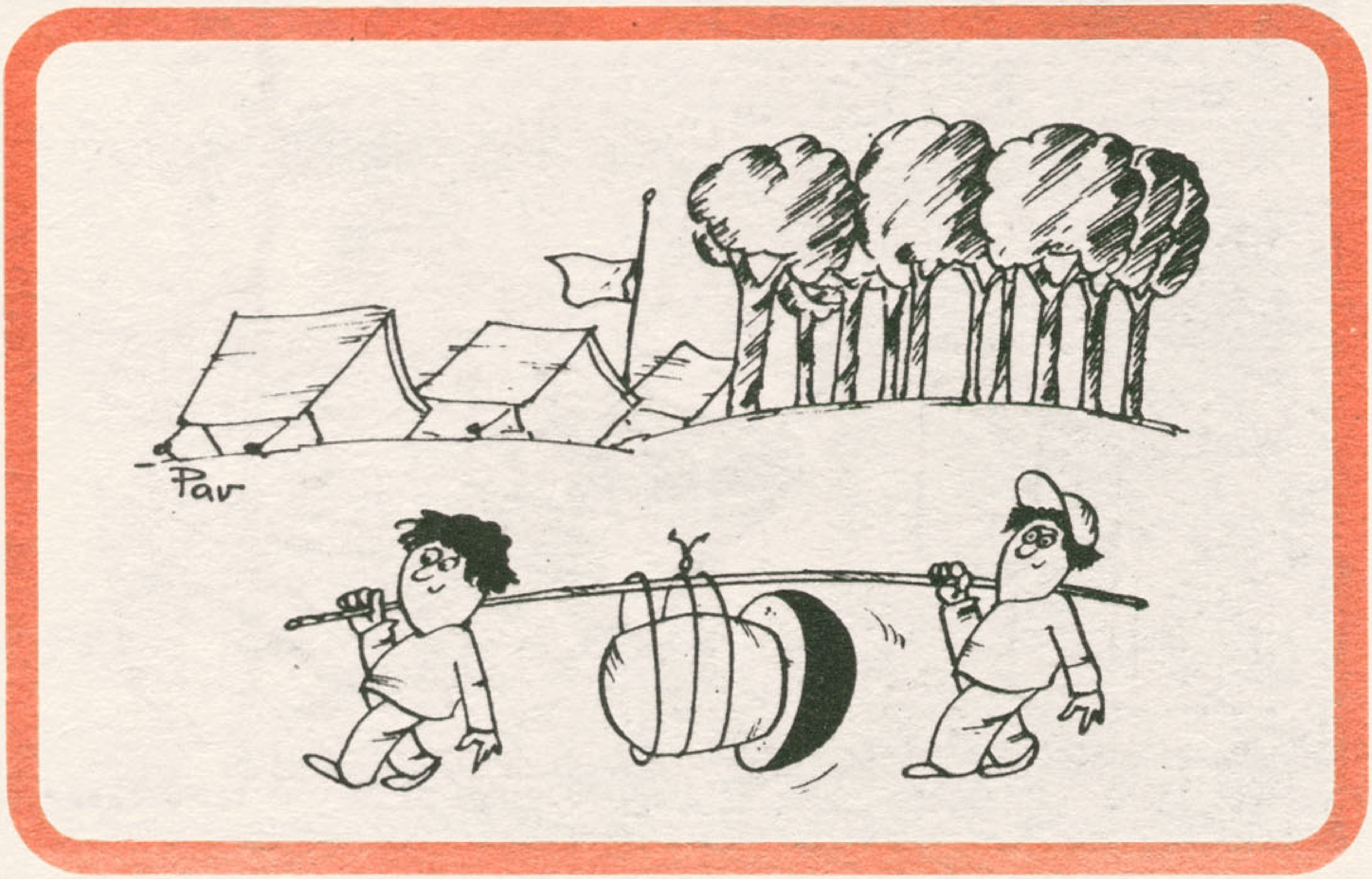

— Nem tudom tovább védeni a természetet, mert délutánra mozijegyem van!

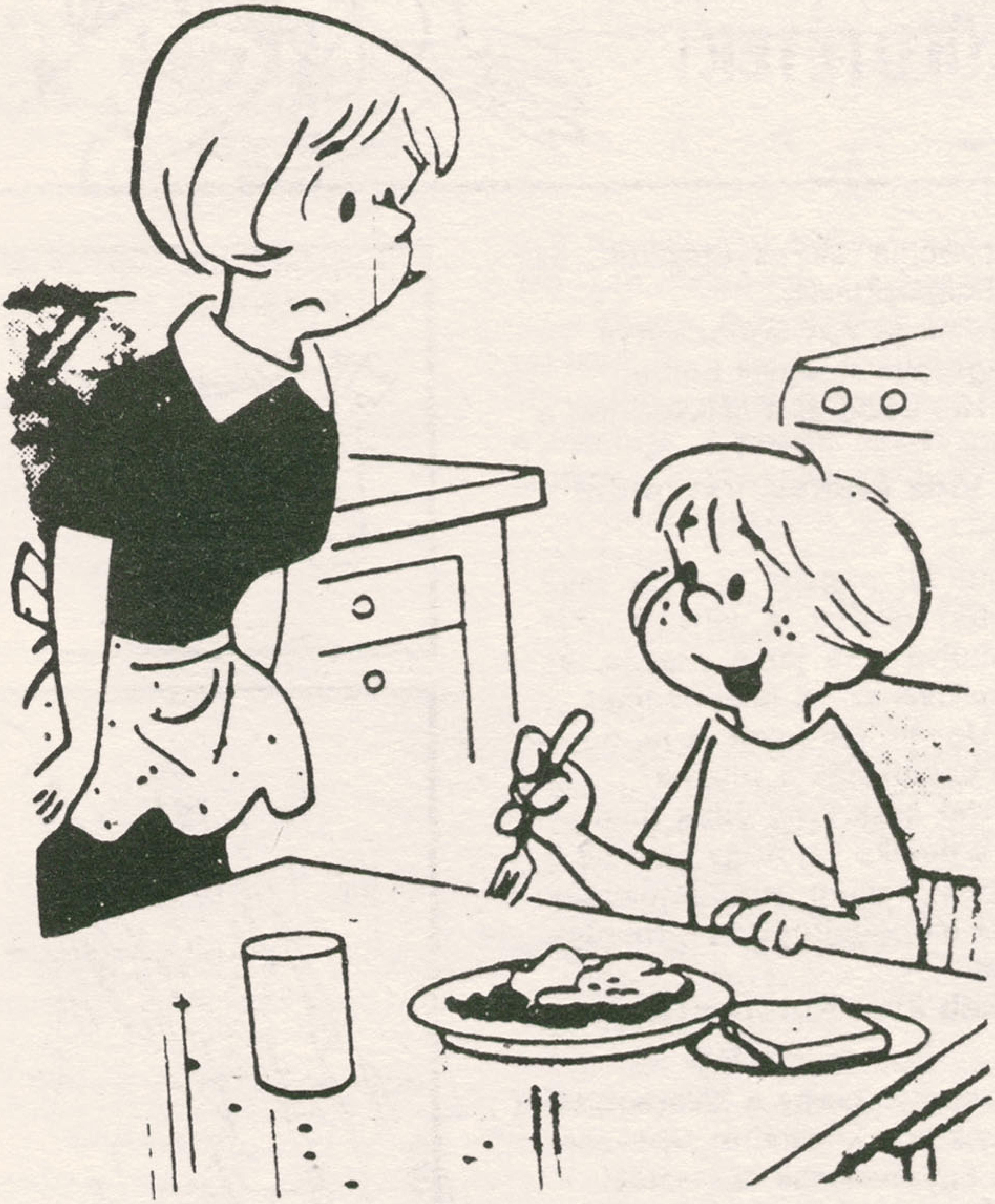
TÁVIRÁNYÍTÁS

I
2
3

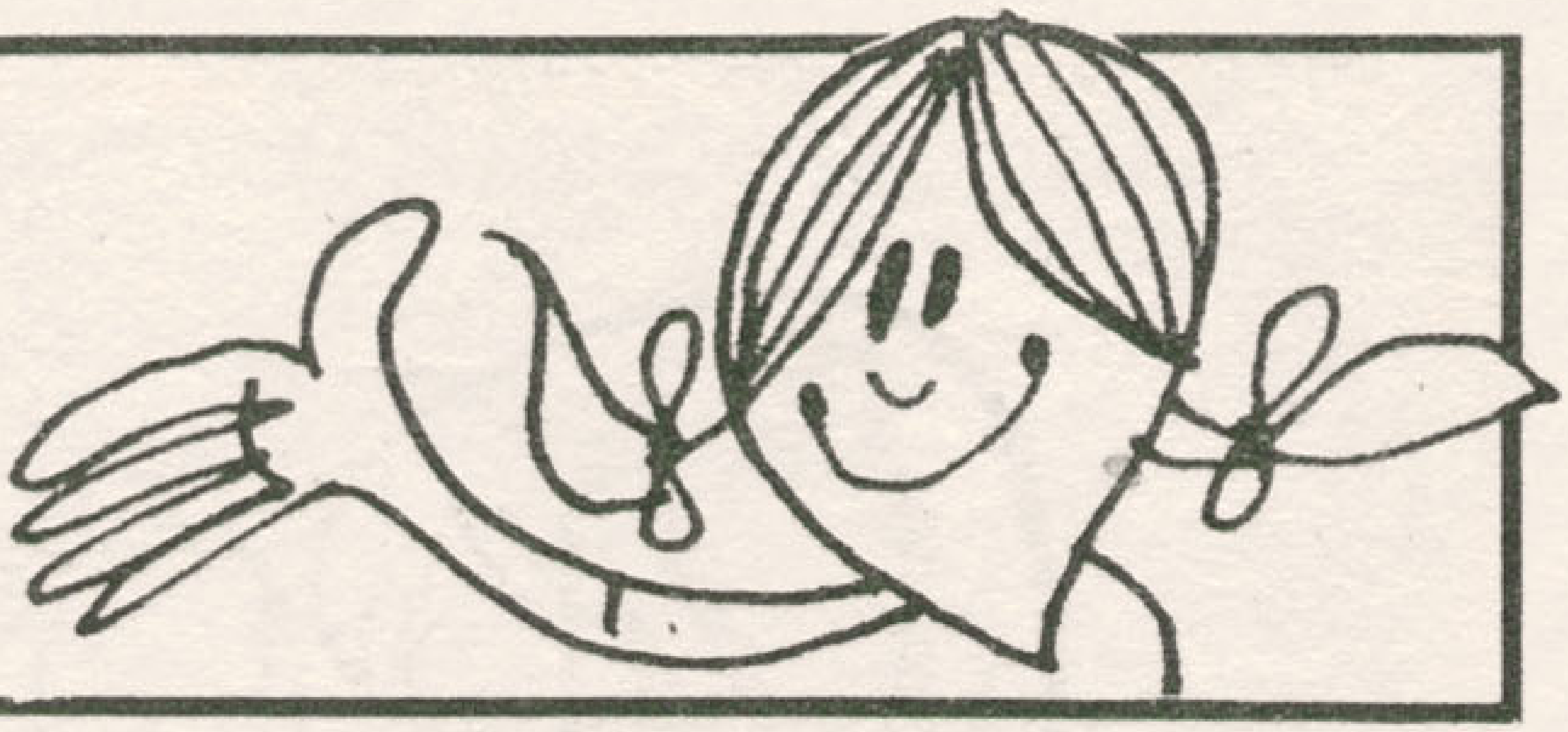

Par

KRITIKA

— Örülhetsz, mama, hogy én vagyok a gyereked! Nem mindenki enné meg ezt a vacakot . . .

TI KÜLDTÉTEK!

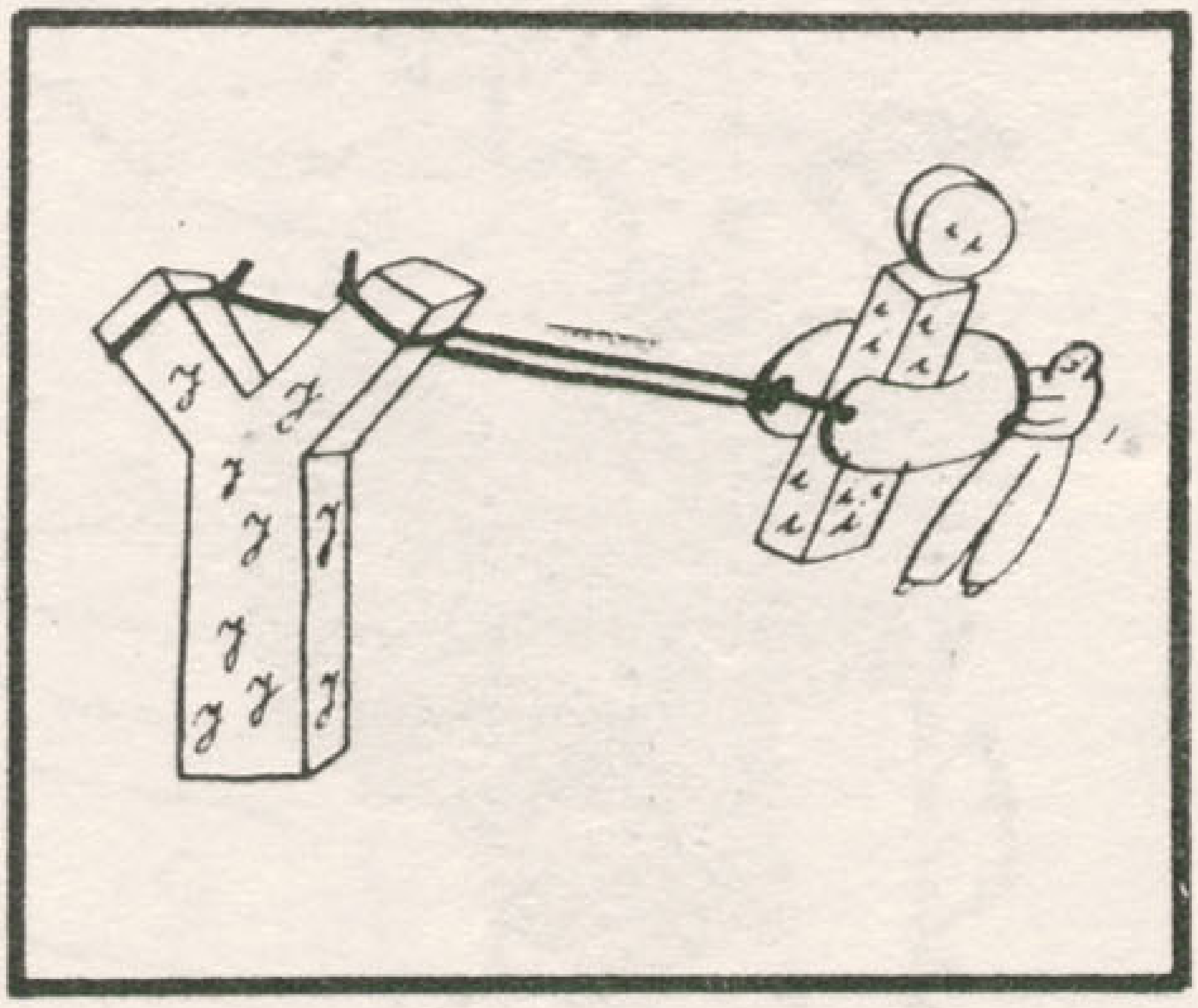
Két bolha áll az útszélen, az egyik cigarettázik.

Arra megy egy kóbor kutya.

Megszólal az egyik bolha:

— Hé, dobd el a csikket, jön a busz!!!

Vida András, Veszprém

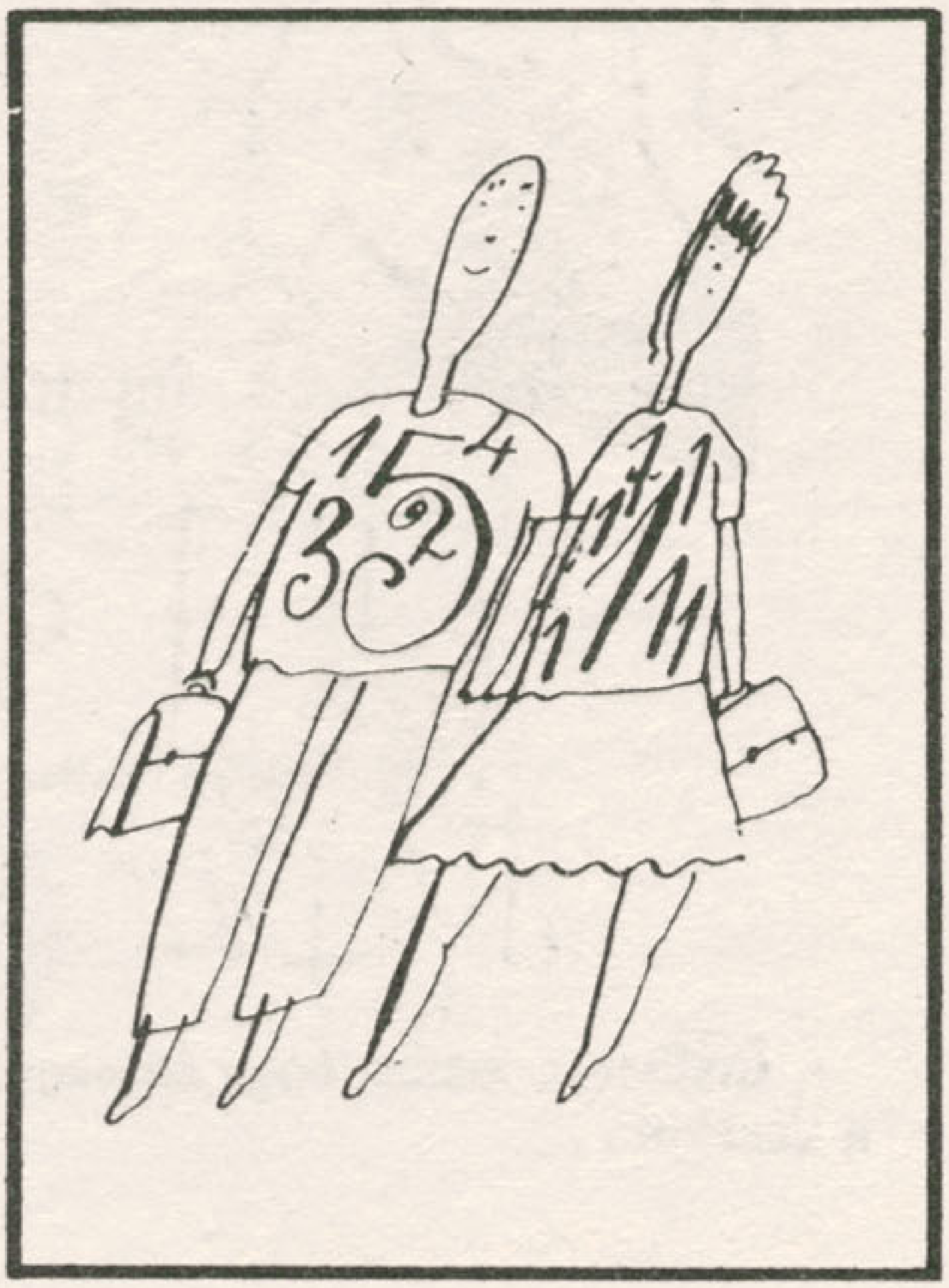

A falutól nagyon messze levő tanyába bekötik a villanyt. Pár nap múlva arra jár a postás, és megkérdezi az ott lakó nénikét.

— Ugyan, mire volt az jó, hogy ide is bekötötték a villanyt?

— Hát csak arra, édes fiam — feleli a nénike —, hogy este ne a sötétben kelljen tapogatóznom, amikor meggyújtom a petróleumlámpát.

Jakab Zita, Kerepestarcsa

Két ember megy a sivatagban. Az egyik egy kocsiajtót cipel magával. Egyszer csak megszólal:

— Olyan melegem van! . . .

Mire a másik:

— Tekerd le az ablakot.

Gyolai Attila, Budapest

— Hogy tetszik az új frizurám?
— Hát . . . jó, jó, de szerintem túl rövidre vágattad.
— Miért?
— Mert ezentúl a nyakadat is meg kell majd mosnod . . .

Csipes Miklós, Budapest

— Mi az abszolút illetlenség?
— Kopasztól fésűt kérni.

*

— Tudsz vezetni?
— Persze, ha vontatnak!

*

— Tudsz pingpongozni?
— Igen, de csak palacsintasütővel!

*

— Pistike. Hogy kell rántottát készíteni?
— Egyszerű. Kiülünk a tópartra horgászni, és ha kapás van — kirántani.

Dinkó János, Tolmács

Beesik a nyúl a rókalyukba. Csak a kisrókát látja.
— Itthon van apád? — kérdezi.
— Nincs.
— Itthon van anyád?
— Nincs.
— Itthon van a bátyád?
— Nincs.
— Akarsz egy nagy pofont?!

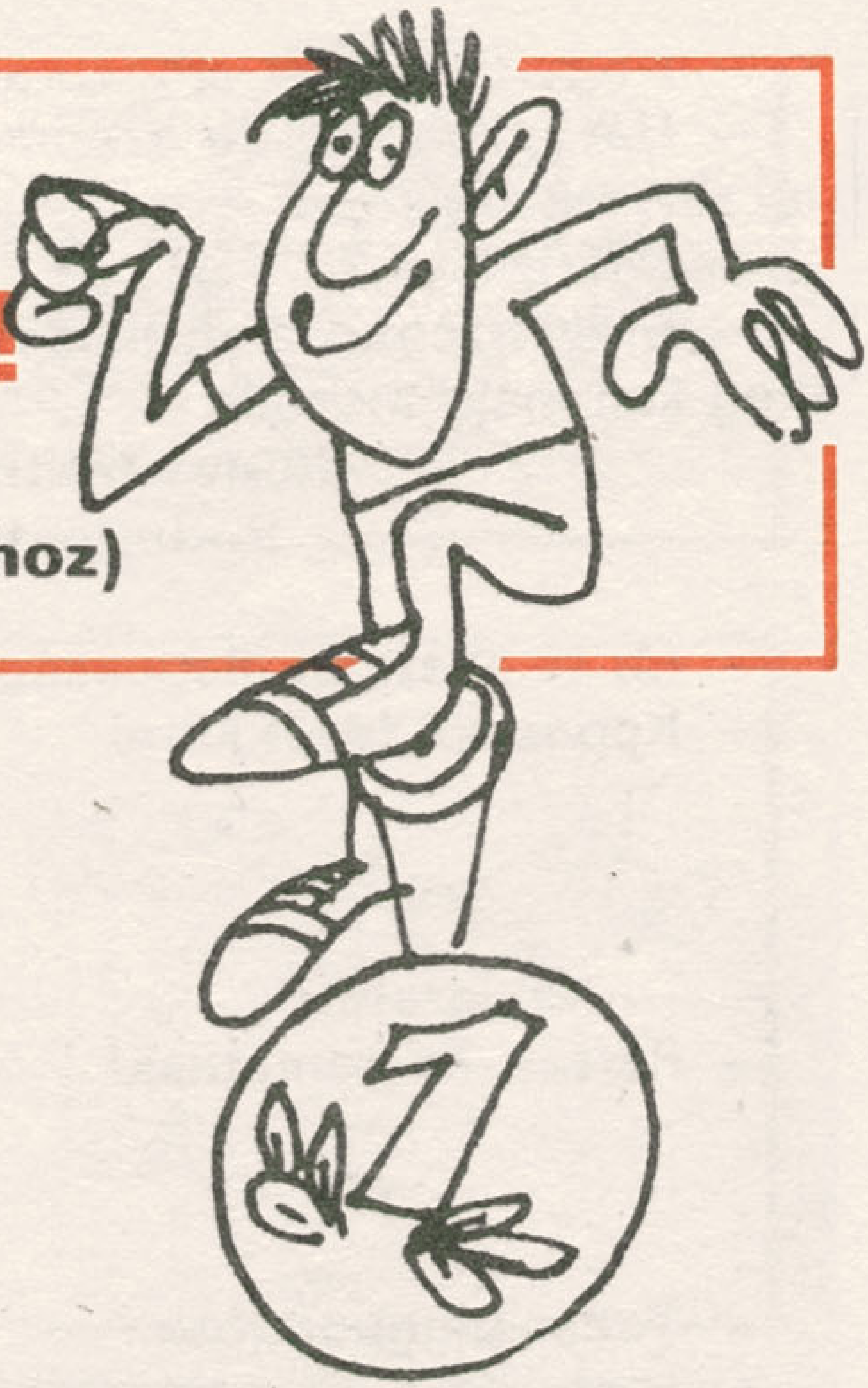
*

A medve egy MZ-vel megy az erdőben. Találkozik a nyuszival.
— Gyere, nyuszi, elviszlek motorozni.
— Jó! — feleli a nyuszi, s felül a motorra. Mennek nyolcvannal, amikor a medve megkérdezi:
— Nem félsz?
— Nem.
Mennek százzal, a medve megint megkérdezi:
— Nem félsz?
— Nem.
Megállnak, a nyuszi hazamegy. Másnap ő jön egy Hondával.
— Gyere medve, most én viszlek motorozni!
Mennek százötvennel, a nyuszi megkérdezi a medvét:
— Nem félsz?
— Nem.
Egy idő múlva feltűnik a szakadék. A nyuszi megint megkérdezi a medvétől:
— Nem félsz?
— Nem — feleli a medve.
— Én igen! — szól a nyuszi —, ugyanis nem érem el a fékpedált.

Homolya Péter, Győr

VETJÜK A KÖLTSÉGET!

(Tanügyi körlevelek egy nemlétező ország iskoláihoz)

KÖRLEVÉL No. 45 678

Felhívom a tanulóifjúság figyelmét arra, hogy takarékossági okokból füzet használatát nem tudjuk engedélyezni. Kérjük a tanulókat, hogy házi feladataikat a tél beálltával a jégvirágos ablaktáblára írják, s ezen ablaktáblát hozzák magukkal. A jeles érdemjegyet elért házi feladatokat visszaküldjük. Kérjük a szülők megértését.

---

ig. h. h. h

KÖRLEVÉL No. 456 789

Felhívom a tanulóifjúság figyelmét arra, hogy fokozzuk a takarékosságot, ezért füzet helyett a tenyerünkbe méltóztassunk jegyzetelni, mert így a puska készítésére fordított idő megspórolható.

KÖRLEVÉL No. 45 678 910

Felhívom a tanulóifjúság figyelmét arra, hogy fantasztikus pazarlás folyik a napközis étkeztetésben. Ezért a mostani költségek csökkentése, majd eltörlése miatt abrosz helyett újságpapírral terítsenek. (Az újságok árának várható emelése következtében később ettől is el lehet tekinteni. Az evőeszközöknél a megszüntetési sorrend **kés** (mert veszélyes is), **villa** (amúgy is a panellakás a divat), **kanál.** Nem rendelhető el a kanalasgém használata sem, mert lassan gémkapocsra sem, nemhogy kanálra . . . Törölgessék ki! Előbb kenyérrel, majd később kisebb kenyérrel. Tányér sem szükséges, a közösségi életre tulaj-

donképpen a közös bogrács nevel.

Ha kevés az étel, maradhat a közös étlapolvasás, mert az utóbbi időben az olvasási készséggel igencsak problémák vannak.

---

ig. h. h

KÖRLEVÉL No. 45 678 911

Felhívom a tanulóifjúság figyelmét arra, hogy amennyiben elfogyna a kréta, a táblára azért lehet írni:

1. Előbb papírra, és azt tűzni a táblára.
2. Fejben fogalmazni, és később felírni (ha lesz kréta).
3. Harmadik út nincs.

---

ig. h.

KÖRLEVÉL No. 45 678 912

Tájékoztatom a tanulóifjúságot, hogy mi a teendő pad- és tanárhiány esetében. A pad helyett sámli, vadászszék, tuskó, hintaszék, hokedli, szék használható. Ha ez sincs, marad a guggolás vagy a leheveredés a subára. A tanárhiány miatt pedig továbbra is csupán örülni lehet. (Természetesen szigorúan a tanuló szemszögéből.)

---

főig. h. h. h.

KÖRLEVÉL No. 45 678 913

Kérem a tanulóifjúságot, hogy segítsék a szülők az iskolát. Küldhetnek tengeri szivacsállatot, kosztümökből szivacsbetétet, táblatörléshez. Papír- és damasztszalvétát (ez utóbbiból kéretik a cégjelzést kivágni), régi zakók jobb ujját szájtörléshez.

Naplóborítónak bőröket, vadászapukáktól szarvas-, őz-, vaddisznófalvédőket és dédpapi szattyán csizmáját. A biológia szertár részére csontvázat, tekintettel arra, annyi, de annyi most a feltárás.

---

főig. h. h.

KÖRLEVÉL No. 45 678 914

A történelmi sorsfordulókat illető legújabb kutatások tükrében az iskolai ünnepek rendjében az alábbi változást javaslom:

Március 35-én legyen megemlékezés — esetleg fél szabadnappal — Nagy (vagy Kis) Lajos király első áldozásának 345,58. évfordulóján. Helyette viszont maradjon el Bruncvik Gedeonnak, a leghűségesebb fakohász lelocsolásának emléknapja. Ezen a napon dupla óraszámban kell tanítani.

---

főig. h.

KÖRLEVÉL No. 45 678 915

Elrendeljük, hogy iskolánkban is biztosítsuk a jogállamot. Ennek megfelelően:

1. Elégtelen osztályzatot ezentúl csak 50 Ft-os okmánybélyeggel ellátva lehet kiadni. A költségek az osztályozó tanárt illetik. Ezen elégtelen osztályzat ellen fellebbezésnek helye van. Első fokon az igazgatónál, második fokon a kerületi tanácselnöknél, harmadik fokon az Országgyűlés elnökénél, negyedik fokon az ENSZ Biztonsági Tanácsánál. Megegyezés született az ENSZ-ben, hogy a Biztonsági Tanácsot minden magyar elégtelen osztályzatból származó fellebbezés esetében haladéktalanul összehívják, A Biztonsági Tanácsnak jogában áll a fellebbező tanulót az ENSZ költségein New Yorkba hívnia, hogy panaszát személyesen hallgassák meg.

2. Az a tanuló, akit magatartása miatt kiküldenek az óráról, menedékjogot kérhet. Menekültté nyilvánítása után maga válaszhatja meg, hogy melyik országtól. Bizonyos európai országok máris versengenek a kiküldött tanulókért.

3. Ugyancsak a mai naptól kezdve intőt írni az ellenőrző könyvbe csakis az Országgyűlés hozzájárulásával lehet. Kétharmados többség esetén érvényes az intő. A képviselők szektoronként, állva szavaznak.

4. A tanulók visszahívhatják tanáraikat. Kellő számú aláírás esetén népszavazást rendelnek el, s ha a szavazók többsége a visszahívást ajánlja, akkor az igazgató új tanár állítására köteles.

legfőbb ig. h. h. h.

KÖRLEVÉL No. 45 678 916

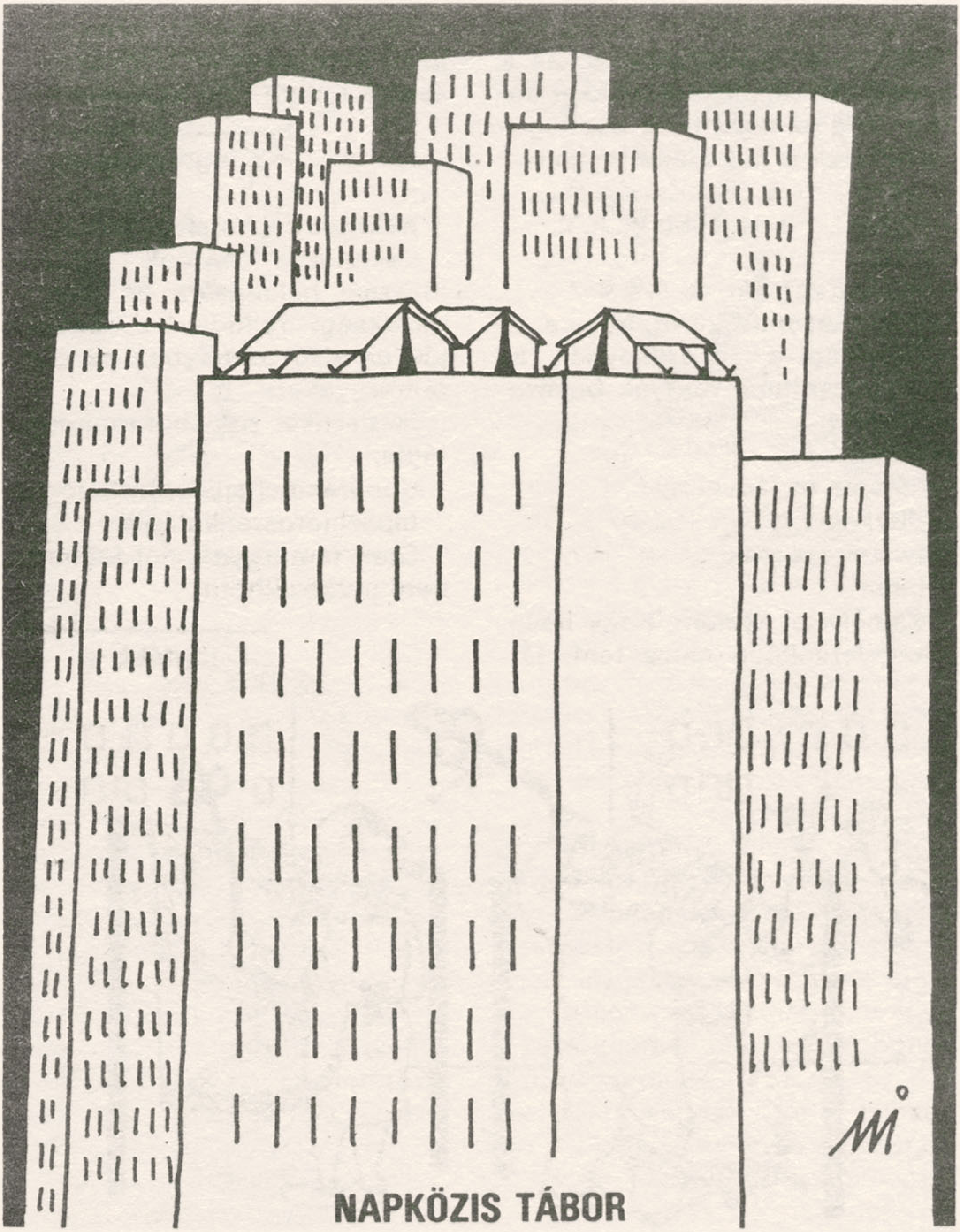
Felhívjuk a tanulóifjúság figyelmét, hogy a 7432. számú történelem tankönyvben a 8. osztályban az alábbi javításokat kell eszközölni. Kérjük, hogy tankönyvükben a javításokat vezessék át. 34. oldal. Három sor kimarad.

A 4. sorban nagy helyett kis értendő. A megtette szó helyébe *nem tette meg* írandó.

Az ötödik sor kimarad.

A hatodik sorban a *fejlődés bontakozott ki* mondatban az **ő** helyett **ö** írandó, **d** helyett **v,** majd *sel* szócska, a **bont** helyett **botl,** a **k** helyett **d,** a **ki** helyett **el** olvasandó. A mondat alanya marad. Köztársaság szó helyett Hőskártyavár szó írandó. 15. sorban a **-ból** helyett **-ba** helyhatározó rag írandó.

A 35. sorban a múlt idejű igéket mind jövő időbe kell átírni. A 35. oldal javításait következő körleve-

NAPKÖZIS TÁBOR

lünkben közöljük. A javításokat kérjük ceruzával elvégezni, és a tanulók hordjanak magukkal radírt. Arra az esetre, ha esetleg a javításokat is ki kellene javítani.

---

legfőbb ig. h. h.

KÖRLEVÉL No. 45 678 917

Tudomásomra jutott, hogy a tanulóifjúság a 8. osztályban az alábbi fakultatív tárgyak bevezetését kéri:

rockológia,
fiúlógia és lányológia,
diszkolás,
twisztességtan,
bitan.

Sajnálattal közlöm, hogy nevelőtestületünkben nincs fenti tárgyakban képesített pedagógus, ezért a nevezett tantárgyak bevezetésére nem vállalkozhatunk.

---

legfőbb ig. h.

KÖRLEVÉL No. 45 678 918

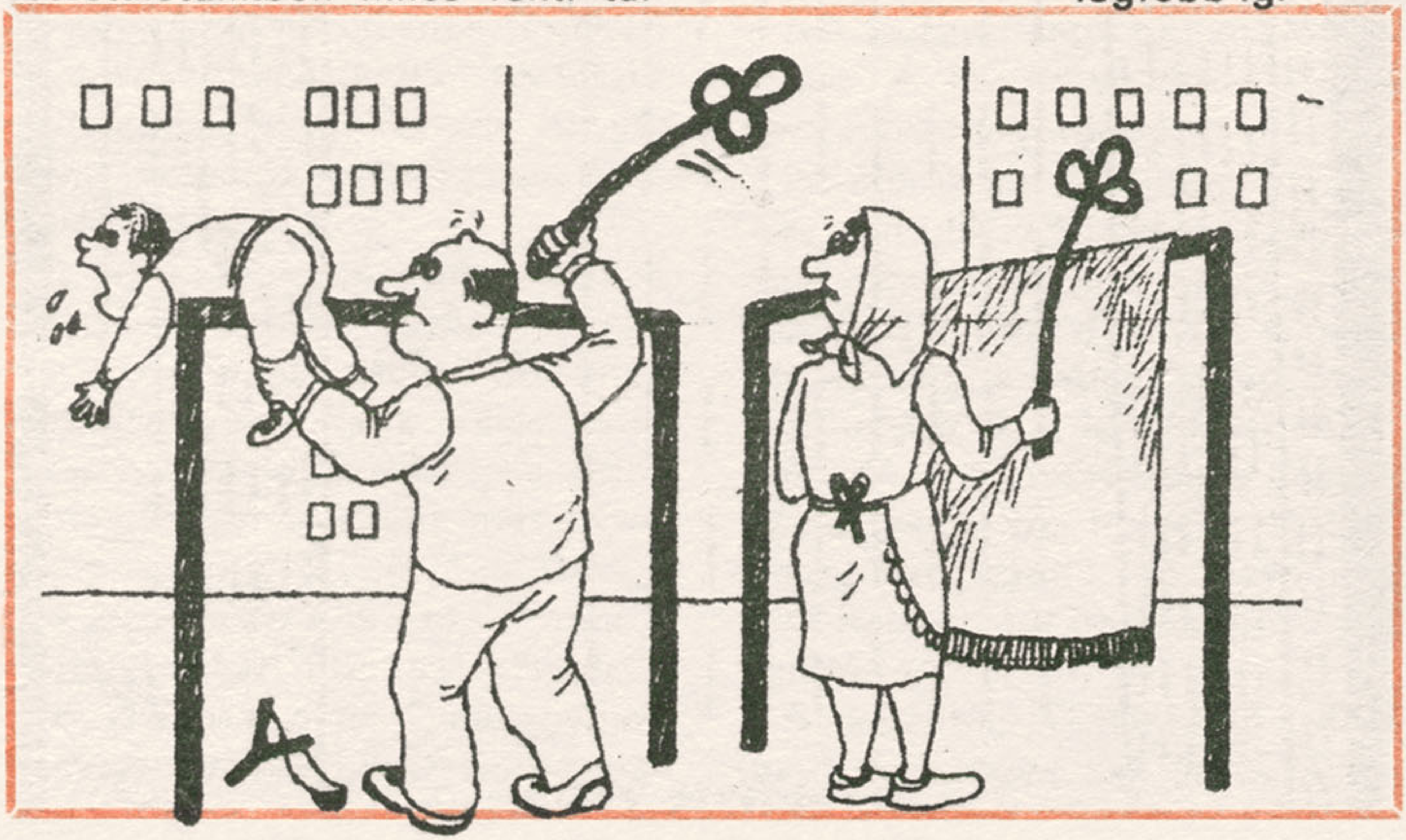
Tekintettel hazánk rohamos műszaki haladására és kiterjedt gazdasági fejlődésére, bevezetjük az első osztályban az alábbi tantárgyakat:

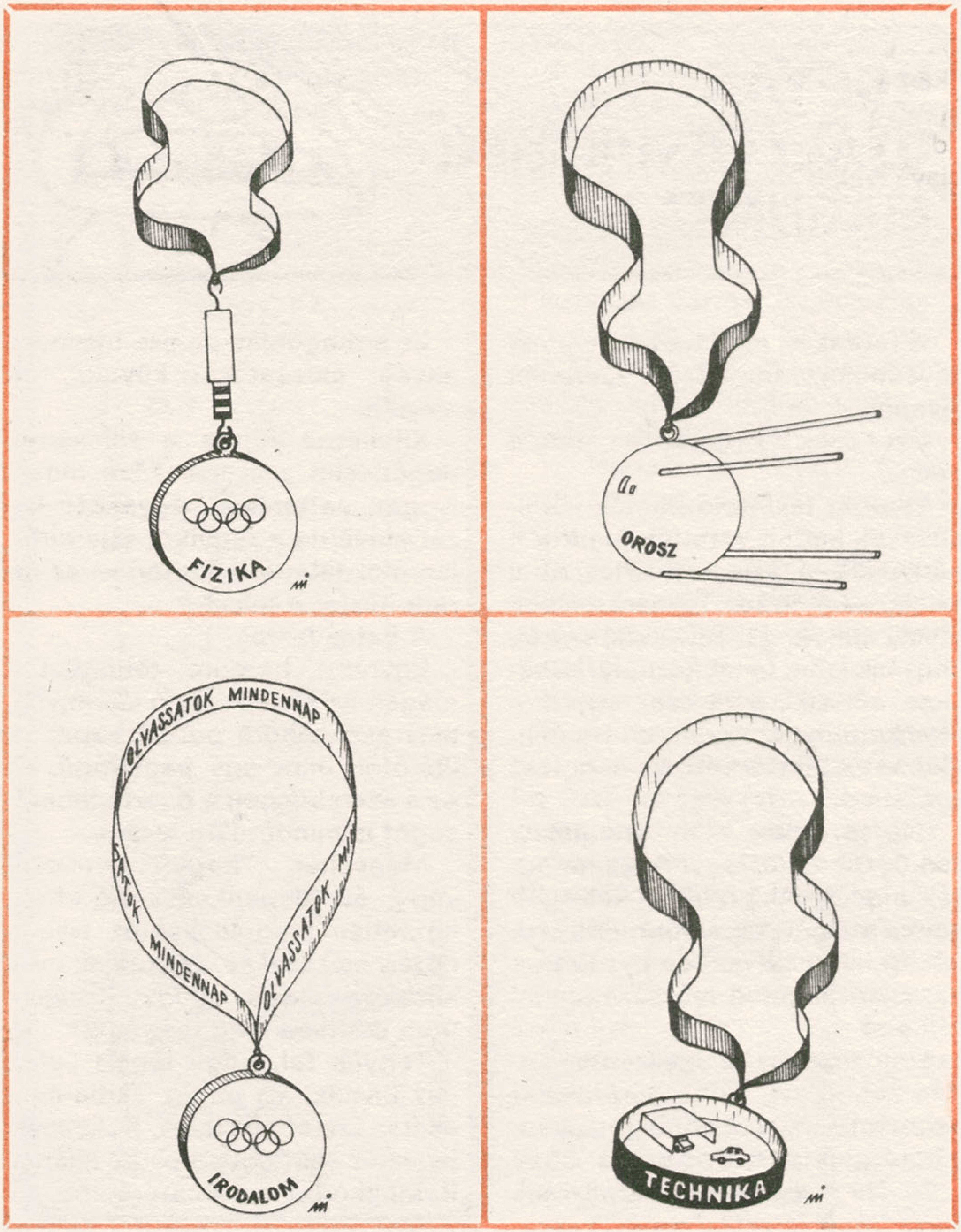
statisztikai pszichofarmadentológia,
quadramechanikophysiológia,
hiperhidrostatikológia.

Ezen tantárgyak alól felmentés nem eszközölhető.

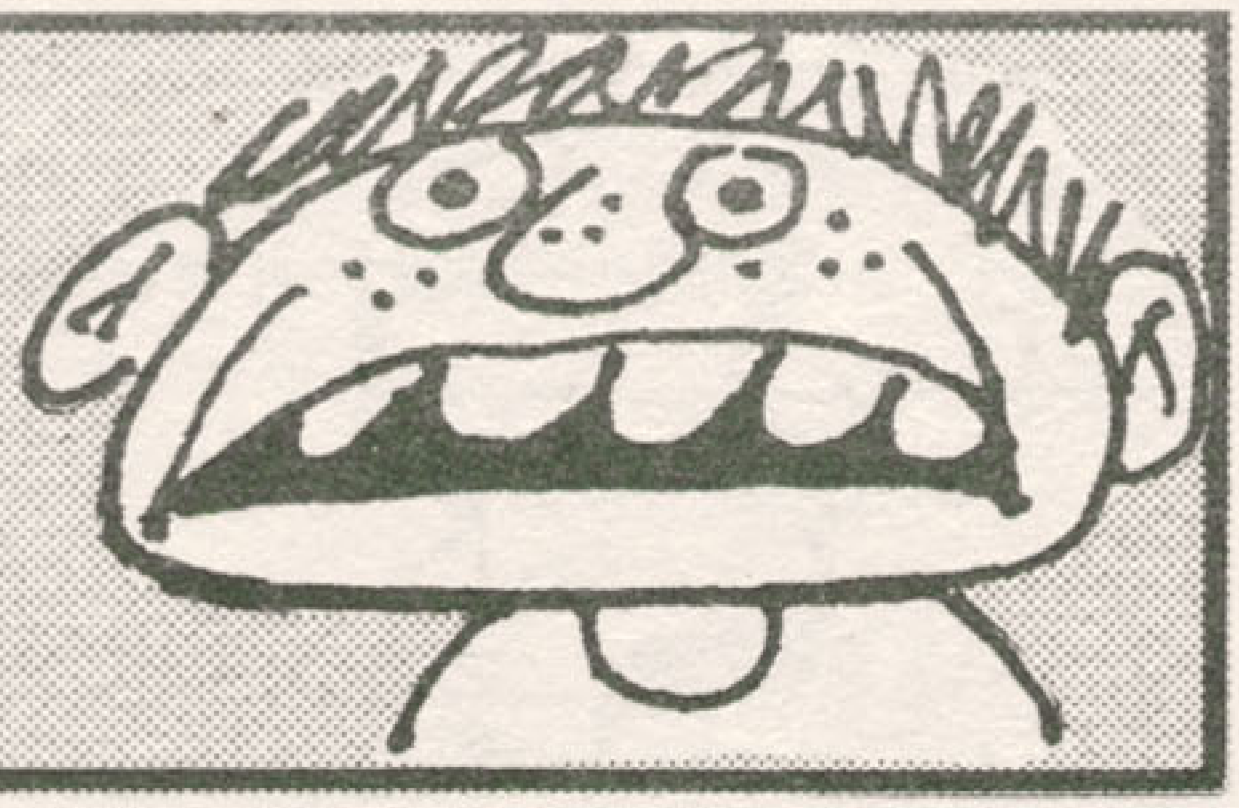
---

legfőbb ig.

FIZIKA
OROSZ
OLVASSATOK MINDENNAP
IRODALOM
TECHNIKA

HOGYAN UTÁLTASSUK MEG MAGUNKAT?

A tavasz — mint tudjuk — a nekivadultan burjánzó szerelem évadja.

Akár csak a nyár, az ősz, meg a tél.

Elborult tekintetű poéták költemények kazlait vetették papírra e tárgykörben, aztán ott sírtak, ahol senki sem látta. Tavasszal mindenki szerelmes. Tavasszal szerelmesnek lenni tehát közhely, banalitás, sőt ciki, amit csak egy módon kerülhet el az ember. Ha minden erejét latba veti, és nem lesz szerelmes.

Jó, tavasszal nem szerelmesnek lenni nehéz ügy. Azt sem adják ingyen. Ahhoz meg kell utáltatnia magát az embernek. Erre pedig bátor szívvel és termő fantáziával rengeteg lehetőséget találhatsz.

Legokosabb, ha egyszerűen karon kapod azt, akibe nem akarsz szerelmes lenni, és bűbájos gyengédséggel így szólsz hozzá:

— Na gyere, te ütődött, fizetek neked egy fagyit.

Ez a megoldás persze bizonyos anyagi áldozatokat követel, de megéri.

Kibillegsz hozzá a tölcsérrel, negédesen a szeme közé mosolyogsz, és amikor vágyakozó kezét kinyújtja a fagyiért, egy hirtelen mozdulattal — zutty! — az orrára húzod a tölcsért.

A hatás biztos.

Egyrészt betegre röhögheted magad az elibéd táruló látványon, másrészt akkora pofont kapsz az illetőtől, mint egy nagybőgő, és ez a szerelemnek a puszta lehetőségét is mindörökre kizárja.

Megeshet, hogy nyúlszívű vagy, és idegenkedsz az effféle közvetlen megoldásoktól. Nyugi, hézag egy szál se, számtalan mód kínálkozik arra, hogy szellemi úton utáltasd meg magadat.

Tegyük fel, hogy téged Fafejnek hívnak, azt pedig, akibe nem akarsz szerelmes lenni, Kukacnak. Ilyenkor rém egyszerű az eljárás. Belopakodsz a tornaterembe, és a főfalra aerozolos festékkel fel-

CSÉLCSAP

írod, hogy:

— Kukac imádja Fafejt!

A hatás biztos.

A testnevelőd meglátja az öszszerondított falat, és glatt elájul. Ez pedig, egy ilyen pattogós izompacsirta esetében nem utolsó látvány.

Aztán az osztály is elolvassa a szöveget, és máris átmegy tizenkét szólamú röhögőkórusba, miközben ujjal mutogat a szerencsétlen Kukacra:

— Tisztára megőrültél Kukac, hogy pont ebbe az idiótába estél bele?

Mire Kukac élből a fejedhez vágja a háromfejű békát tartalmazó biológiapalackot, és egy életre megutál.

Vagyis elérted a célodat.

Előfordulhat persze, hogy anyagi lehetőségeidből egy aerozolos flaskára sem futja. Ne add fel a reményt! Van olyan módszer, amely egy huncut vasba sem kerül, és legalább ilyen hatásos.

Vond félre azt, akibe nem akarsz szerelmes lenni, és olvadó hangon vágd a képébe, hogy teszem azt:

— Te vagy az én bóbitás galambom.

Mire minden bizonnyal elkerekedik a szeme, akár egy repülő csészealj, és rákérdez:

— Tényleg? A galambod?

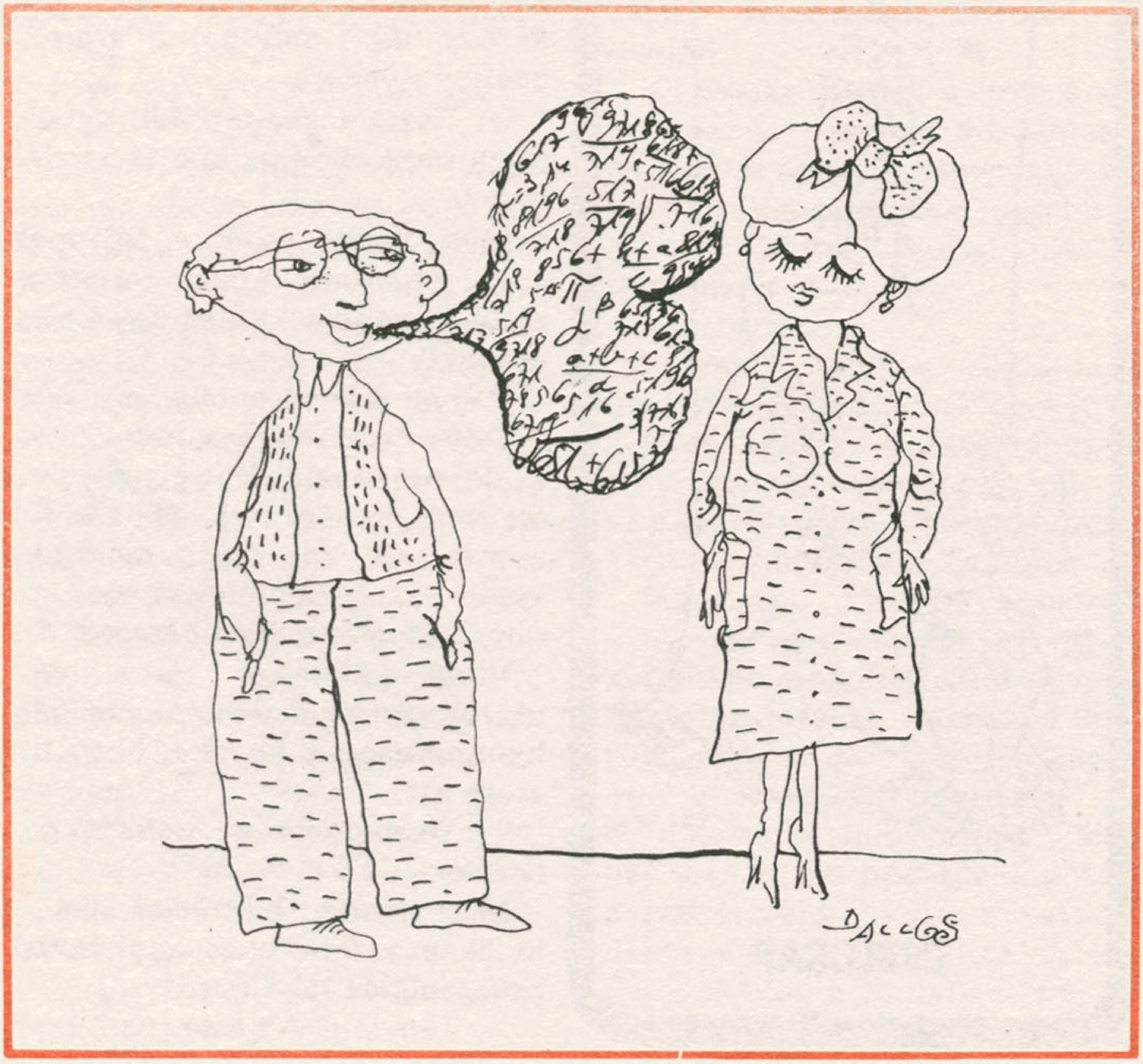
Erre te fapofát vágsz és bólintasz:

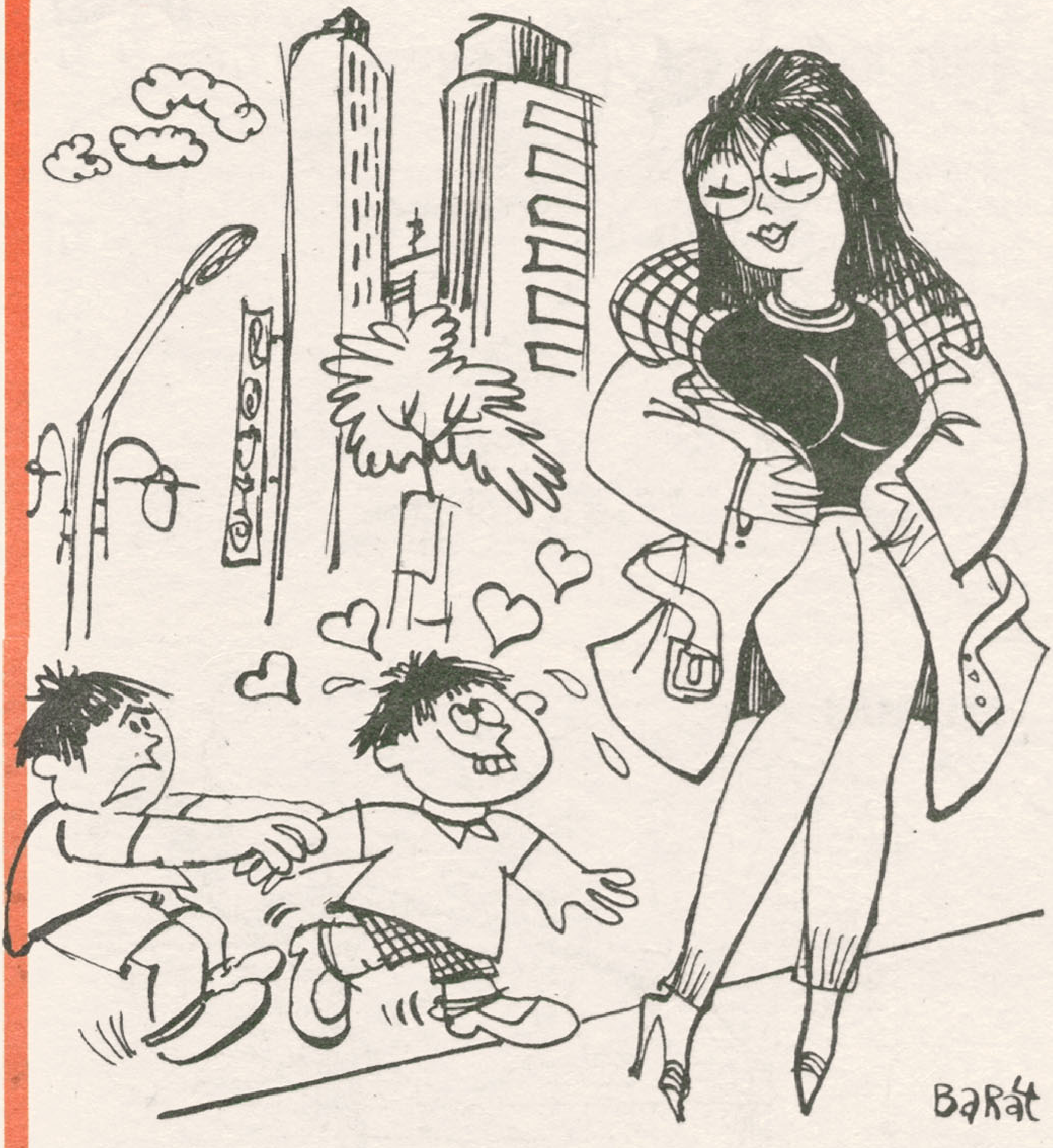
— Naná! Az is egy állat.

Áll a zászló, hogy erre lekapja a szemétláda fedelét, és laposra klopfolja a fejedet, ebben az esetben máris nyertél, mert az ilyesmi arra utal, hogy tartósabb szerelemről köztetek már aligha lehet szó.

És ha ez sem felel meg az ízlésednek, én máris leveszem rólad a kezemet. Süllyedj bele a szürkék tömegébe, vágjon hókon a legnagyobb csapás, amit csak a tavasz hozhat.

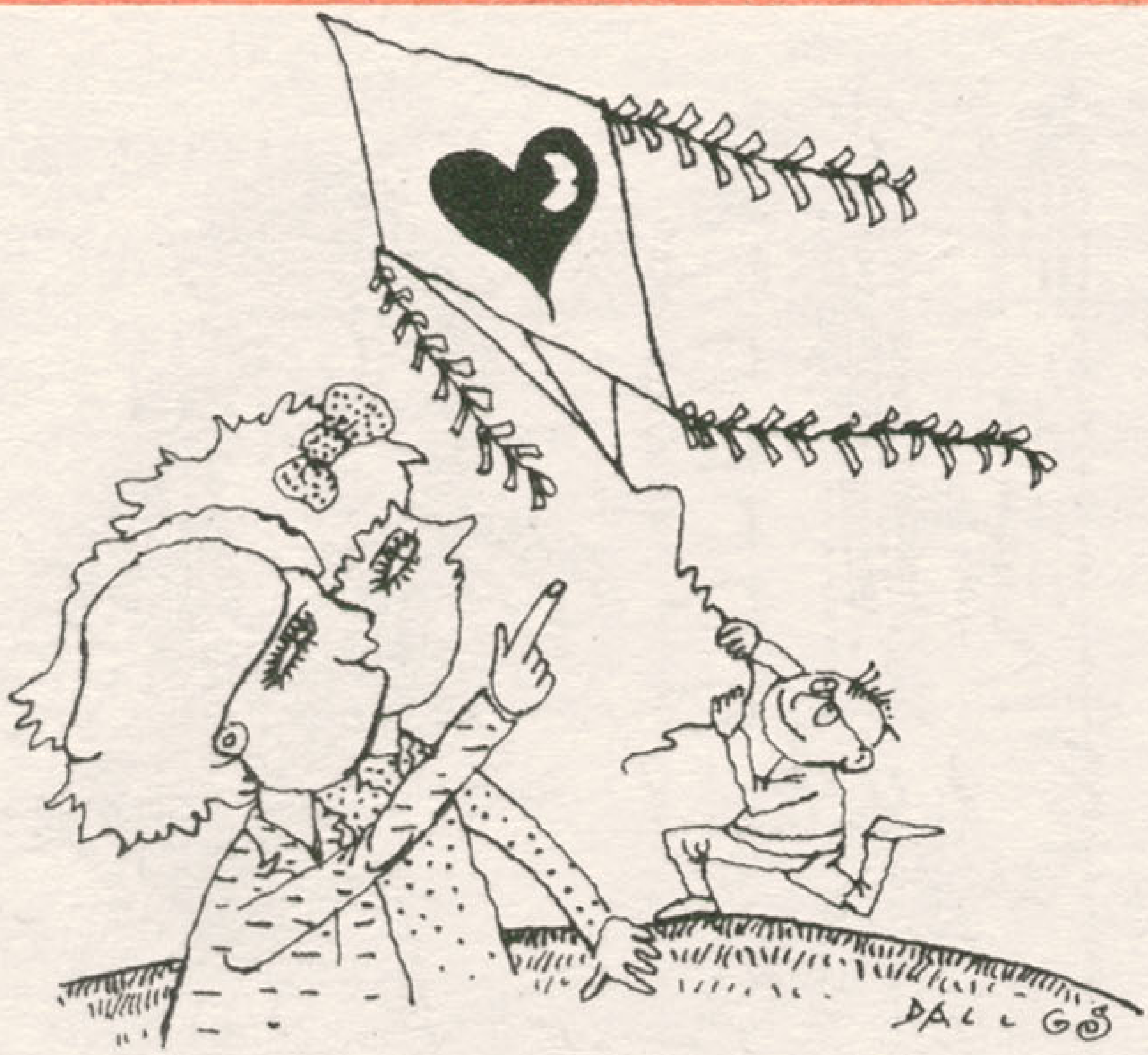
Légy szerelmes!

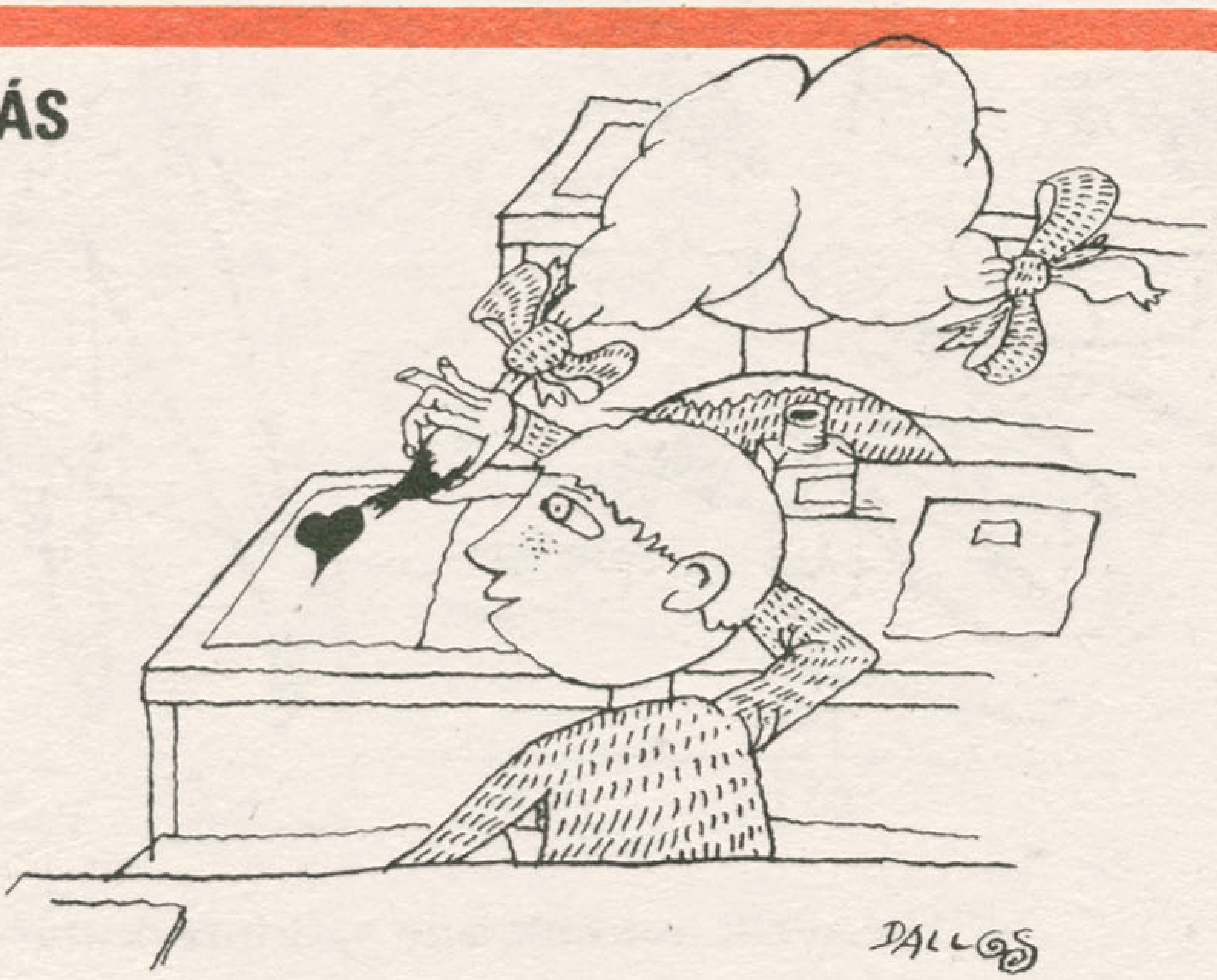

— Hiányzik nekünk egy szívinfarktus?

ÜZENET

VALLOMÁS

A SZEM
A LÉLEK TÜKRE

— Á Fülöp küldi . . .

FOLYTÁS A 38. SZÁMBÓL

ÖT PERC MÚLVA TELEFONON MEGKAPJUK A HIÁNYZÓ INFORMÁCIÓKAT...
A KELLŐ IDŐBEN FEL IS CSENGETT A KÉSZÜLÉK.
HOLNAP 6 ÓRA 35 PERCKOR ÉRKEZIK A REPÜLŐ. HÉTKOR INDUL A SZÁLLÍTMÁNY A REPÜLŐTÉRRŐL. MI 7 ÓRA 22 PERCKOR LÉPÜNK AKCIÓBA. A TEREP „TISZTA" LESZ, ADDIGRA ELTÁVOLÍTOM ONNAN AZ IGAZI RENDŐRÖKET!
ITT VAN AZ ALKALOM!
EZALATT...
MOST MEGISMERKEDEM A CSODÁLATOS, BŰVÖS, FANTASZTIKUS, ELRAGADÓ MYRNA KENDALL-AL! MEGPRÓBÁLOK AUTOGRAMOT KÉRNI TŐLE...

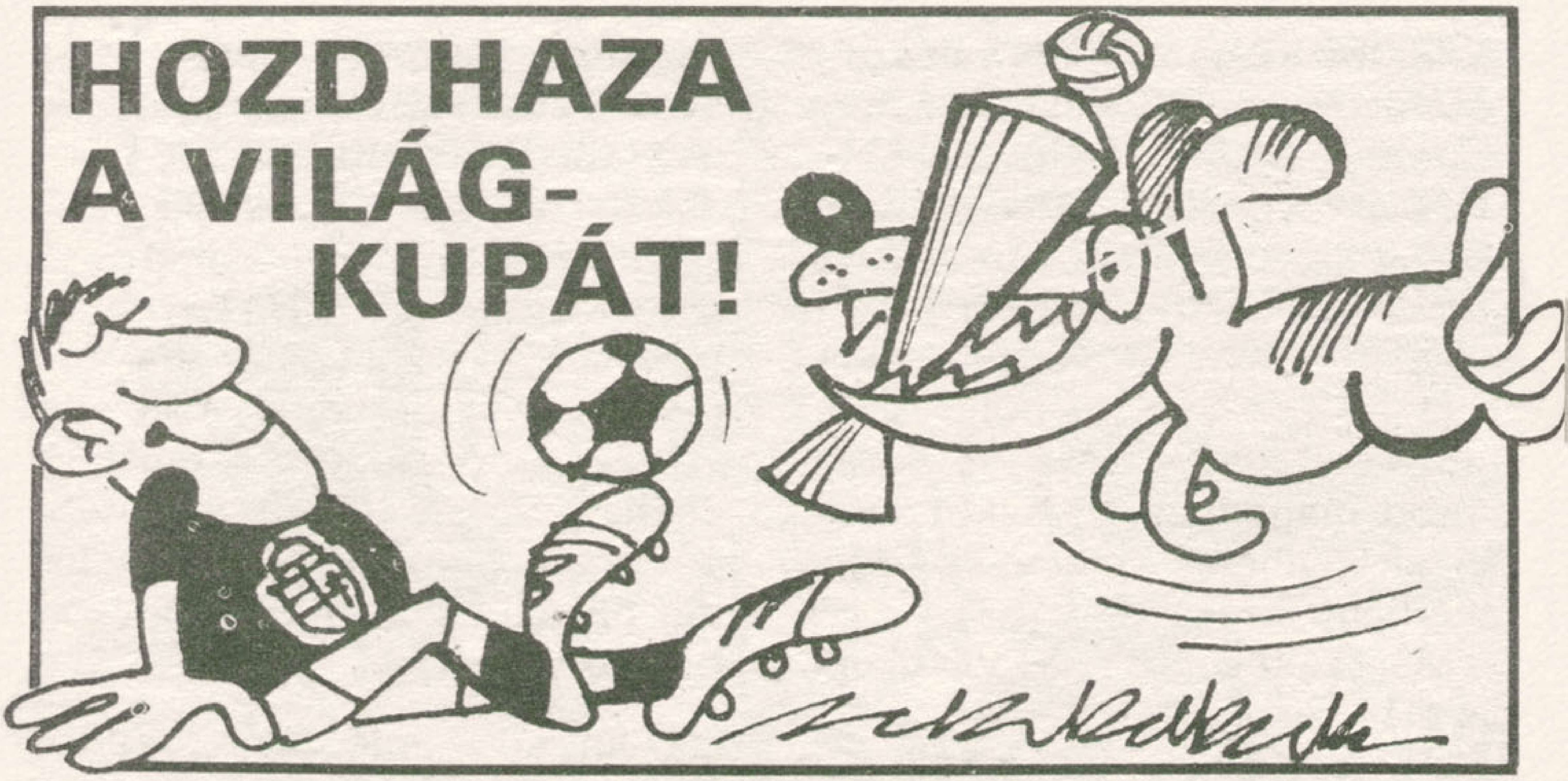

AUTOGRAMOT? SZÍVESEN. DE JÖJJÖN BE A SZOBÁMBA, FIATALEMBER!
FÉL ÓRÁVAL KÉSŐBB...
MAGA KEDVES FIÚ, BORZI. MEGENGEDEM, HOGY HOLNAP IS FELKERESSEN...
KÖSZÖNÖM, MYRNA...
HOLNAP AZ ARANYRABLÁSI JELENETET FOGJÁK FELVENNI ODAKINN A REPÜLŐTÉRI AUTÓPÁLYÁN, ÉS OTT NEM LESZ SZÜKSÉG RÁM...
ARANYRABLÁS?! REPÜLŐTÉR? DRÁGA MYRNA, MEGENGEDI, HOGY PÁR ÓRÁRA ELKÉRJEM A FORGATÓKÖNYVÉT?
HÁT PERSZE... CSAK HOZZA VISSZA IDŐBEN, MAGA KIS KÍVÁNCSI...!

KOPÓ FELÜGYELŐ DÜHE NEM ISMERT HATÁRT.
A TITKÁR ÚR ELHANYAGOLJA A KÖTELEZETTSÉGEIT! AZT HISZI TÁN, HOGY...
LORD BURN... IZÉ, FŐNÖK, ITT A MEGOLDÁS!!!
MICSODA ÖRDÖGI TERV! AZONNAL HÍVJÁTOK A FŐFELÜGYELŐT!!!
MIRE ROCHET KAPITÁNY ÉS BERGIER FŐFELÜGYELŐ MEGÉRKEZTEK, A PRODUCERT ÉS BŰNTÁRSAIT LE IS TARTÓZTATTÁK.
ÍME, URAIM, ŐK TERVEZTÉK AZ ÉKSZEREK ELRABLÁSÁT!
13

MÉG VALAKI HIÁNYZIK A SORBÓL: A BANDA RENDŐRSÉGI INFORMÁTORA, AZ EGÉSZ AKCIÓ ÉRTELMI SZERZŐJE– BERGIER FŐFELÜGYELŐ, A MŰKINCS-SZÁLLÍTMÁNY BIZTONSÁGI KÍSÉRETÉ-NEK A PARANCSNOKA!
MICSODA ?!
A HOTELT NAGY ERŐKKEL VÉDELMEZZÜK– A RABLÁS TEHÁT CSAK AZ ORSZÁG-ÚTON, SZÁLLÍTÁS KÖZBEN SIKERÜLHETNE. RAVASZ TERVET ESZELT KI: A BŰNTÁRSA MEGRENDELT EGY MOZIFILMET...
...EZT. A FILMBEN VAN EGY JELENET, AMIKOR AZ ARANYAT SZÁLLÍTÓ PÁNCÉLKOCSIT AZ ÚT-ON KIRABOLJÁK. HOLNAP A FILM SZE-RINT A RENDŐRÖK...
Myrna
FORGATÓKÖNYV
ARANY-RABLÓK
AZ AUTÓPÁLYÁN LESBEN ÁLLVA MEGPRÓBÁLJÁK VISSZASZEREZNI AZ ELLOPOTT SZÁLLÍTÓKOCSIT. HÁLA BERGIERNEK, A VALÓDI KINCSEK FOGNAK A KARJAIKBA FUTNI!
SECTRANS

A „RENDŐRÖK" VISZONT BERGIER ÁLRUHÁS CINKOSAI LESZNEK. PERSZE ERRŐL SENKI NEM TUDOTT VOLNA, HISZ A BARÁTUNK, MINT A SZÁLLÍTMÁNY PARANCSNOKA...
MEGVÁLTOZTATHATTA AZ ÚTIRÁNYT – AKÁR AZ UTOLSÓ PILLANATBAN IS. ÉS EZT AKARTA TENNI...
ÉN... ÉN... IZÉ...!
HÁT IGEN, MEGSZÉDÍTETT A KÖNNYEN SZEREZHETŐ VAGYON. IGAZÁN SAJNÁLOM, FŐNÖK...
KEDVES KOPÓ, NEM TUDOM, HOGYAN MONDJAK KÖSZÖNETET...
UGYAN, KAPITÁNY ÚR, CSAK A KÖTELESSÉGÜNKET TELJESÍTETTÜK!
VÉGE

HOZD HAZA A VILÁGKUPÁT!

A gyerek is tudja, hogy idén nyáron Olaszországban rendezik a labdarúgás világbajnoki döntőit. Csak természetes, hogy mindenki megőrül a győzelemért, mindenki szeretné hazavinni a Világkupát.

Mi, magyarok ezúttal nem őrülhetünk meg a győzelemért, hiszen a válogatott csapat ott sem lesz a döntőn. Ennek ellenére mi is hazahozhatjuk a Világkupát.

Ennek ezer és egy módja van.

Első mód.

Húzz fekete harisnyát a fejedre, és menj át kommandóba. Amikor az utolsó mérkőzés két csapata kivonul a pályára, hogy megvitassa a Világkupa tulajdonjogát, akkor mindenki őket figyeli, és eljött a te időd.

A Világkupát ott találod majd a partvonal mentén, a középvonal magasságában egy fehér abrosszal leterített asztalkán. Az izgalom tetőfokán te csak egyszerűen odarohansz az asztalkához, és „Kálmán bácsi, köszönjük!" felkiáltással magadhoz ragadod a díszes serleget. Az abroszt hagyd ott, mert a textilholmit a határon megvámolják.

Előfordulhat, hogy a stadionba való belépéskor a jegyszedő szóbeszéd tárgyává teszi a fejedet borító fekete harisnyát, és alternatívát ajánl. Hogy vagy húzd a harisnyát inkább a lábadra, vagy tegyél a fejedre is egy cipőt. Ebben az esetben hagyd a csudába az egészet, őrültekkel amúgy sem

érdemes vitatkozni, és válaszd a Világkupa megszerzésének egy **másik módját.**

Bérelj helikoptert. Kedvező széllel kelepelj a játéktér fölé. Az asztalka vonalába érve bocsáss le hosszú huzalon egy erős mágnest. Az erős mágnes majd magához rántja a Világkupát, te felhúzhatod magadhoz a helikopterbe, és elrepülhetsz vele a szélrózsa akárhány irányába.

Már feltéve, ha a Világkupa vasból van.

Ha viszont nem, akkor nem. Ebben az esetben **új megoldással** kell próbálkoznod.

Minthogy a technika órán jelentős kézügyességre tettél szert, viszonylag kis fáradsággal elkészítheted a Világkupa pontos mását két darab rózsakrumpliból és egy negyed kiló faszénből. Ha ez első próbálkozásra sikerül, könnyűszerrel áttérhetsz a tömegtermelésre, miáltal jelentős jövedelemre tehetsz szert. Amennyiben az aszályos tavasz következtében a rózsakrumpli ára tovább emelkednék, s az üzlet ráfizetésessé válna, **ismét új megoldást** kell keresned.

Áss alagutat.

Ha Monte Christónak sikerült, neked miért ne sikerülhetne? Célszerű az alagutat a stadiontól több kilométernyi távolságban elkezdeni. Szorgos munka árán nyolc-tíz év alatt így is eljuthatsz a stadion kellős közepére, a fehér abrosszal letakart asztalka tőszomszédságába és onnét már gyerekjáték a többi. Ha viszont eltéveszted az irányt és a fehér asztalka helyett a stadion mellett lévő iskola udvarán ásod ki magad, esetleg rögtön ott tartanak, hogy pótvizsgázz matekból. Akkor pedig okosabb, ha **más módszerhez folyamodsz.**

Nem elvetendő megoldás, ha jóval a mérkőzés előtt alaposan bekened libazsírral a Világkupát. Amikor ez megvan, vonulj kettős fedezékbe hű ebeddel. Az ügy ettől fogva mulatságosan egyszerű. A cécó tetőpontján, amikor már mindenki a bírót szidja, te minden teketória nélkül hű ebed fülébe súgod:

— Hozd ide, Pörkölt!

Miáltal a Világkupát máris a magadénak érezheted.

Kivéve azt a szerencsétlen véletlent, ha hű ebedet esetleg nem Pörköltnek hívják.

Fentiekből is kiolvasható, mennyivel könnyebben hozzájuthatnak a Világkupához azok a csapatok, amelyek eljutottak a világbajnokság huszonnégyes döntőjébe.

Nekik csak meg kell nyerniök . . .

HELYZET —ELEMZÉS

A kihagyott tizenegyesek országa vagyunk. Teremtünk magunknak egy ziccert — elszúrjuk. Harminc-negyven év múlva megint teremtünk magunknak egy ziccert — ugyanúgy elszúrjuk. És ez így megy a Vereckei-szoros óta.

Részletek egy edző naplójából:

1982. április. Az FC Zülfikar ellen játszott világrangadó 53. percében 11-eshez jutott a csapatom. A büntető elvégzésére Kecmec Gézát jelöltem ki. Kecmec Géza a sportág legbiztosabb szemű éleslövésze, aki egy futball-labdával ötven méterről nyolcvan eset közül hetvenkilencszer eltalálja a célpontul kitett hangyatojást.

Kecmec Géza ezúttal a cseles megoldást választotta. Nem rohant bikamódra a labdának, hogy sistergő bombával szaggassa cafatokká a hálót, mert saját pályán játszottunk, és a saját hálóval takarékoskodni illik, még akkor is, ha az a saját háló történetesen az ellenfél hálója. Kecmec Géza tehát finoman és elmésen a kapu közepébe gurította a labdát. Rosenkrantznak, a portugál kapusnak arcán az álmélkodás jelei futottak át, majd elfogyasztott egy könnyű uzsonnát, elolvasta a délutáni lapokat, végül egyetlen megvető bütyökvillanással a korzótribünre rúgta a labdát.

Ez százévenként legfeljebb egyszer fordulhat elő.

1982. május. Az FC Zülfikar elleni visszavágó 63. percében 11-eshez jutott a csapat. A büntető elvégzésére Kecmec Gézát jelöltem ki. Kecmec Gézának ugyanis nehéz gyermekkora volt,

kedvenc postagalambja megszökött egy gatyás gerlével. Én tudományos alapon dolgozom, jól tudom, hogy az ismételt kudarc motorikus sztereotipeket vagy mi a francokat alakít ki a kísérleti személy tudatalattijában, és hogy jövök én ahhoz, hogy lábbal tiporjam Kecmec Géza tudatalattiját?

Kecmec Géza a büntetőt ezúttal a változatosság kedvéért finoman és elmésen a kapu közepébe gurította. Ha nincs ott egy kis fűcsomó, talán el is jut a kapuvonalig. Rosenkrantznak, a portugál kapusnak így viszont lépnie is kellett egyet, hogy a labdát egy unott bütyökvillanással a korzótribünre továbbítsa. Durva lelkű ember.

Ez százévenként legfeljebb kétszer fordul elő. Nem adom fel.

1989. október. A Lúdtalp TC ellen játszott mérkőzés 73. percében 11-eshez jutott a csapatom. A büntető elvégzését Kecmec Gézára bíztam. Valahogy már rászoktam, hogy meccsenként egyszer rágyújtok Kecmec Gézára. Miért? Mások isznak, zsugáznak és lóversenyeznek! A kísérletsorozat meccsről meccsre több reménnyel kecsegtet. Ugyanis tudományos alapon dolgozom, és így tisztában vagyok azzal, hogy minél hosszabb egy széria, annál könnyebben megszakadhat, mert a nagy számok törvényét nem lehet leereszteni a vízvezetéken. Kecmec Géza a büntetőt elegánsan és finoman a kapu közepébe gurította. Jelleg Béla, a Lúdtalp TC kapusa térdre ereszkedett, lefújta a labdáról a port, majd beleharapott, és a fogaival emelte fel a földről. Nagyszájú ember.

Ez százévenként legfeljebb nyolcszázhetvenháromszor fordulhat elő. Kitartok.

2007. december. A Bűbájbébik női csapata ellen játszott mérkőzés 83. percében 11-eshez jutottunk. A büntető elvégzését Kecmec Gézára bíztam. Egyszerűen nem engedhetem meg, hogy ez a két lábon járó labdarúgó a meghasonlás karjaiba vesse magát. Kecmec Géza egyébként Janka nénikém kedvence, a szakosztályi teákon virágénekeket dúdol az idős hölgy fülébe, saját dorombkíséretével. Semmiképpen sem bánthatom meg az ősz asszony érzelmeit azzal, hogy esetleg mással rúgatom a tizenegyest.

Kecmec Géza a büntetőt finoman és elegánsan a kapu közepébe gurította. Szeplő Cica, a Bűbájbébik kapusa a labda láttán felsikoltott, hátat fordított a pályának, és a kapu sarkában beásta magát. A labda így akadálytalanul cammoghatott a hálóba. Győztem!

Utóbb eszmét cseréltem Pikk Jenővel, a Bűbájbébik edzőjével, aki előadta, hogy Szeplő Cica sorrendben már a nyolcezer-hatszázhuszonkilencedik gólt kapja ilyen módon, de ő nem nyugszik, amíg siker nem koronázza kitartó, tudományos módszerét.

***

Most nézzük az egészet a játékos szemszögéből. A 11-est rúgó futballista lelkiállapota az események során háromszor is megforgatja a köpenyét, de nem csak ebben hasonlít korunk politikusaihoz. **Első szakasz,** úgy is, mint választási programbeszéd . . .

Természetesen vállalom. Ha rám bízzák, vállalom. Cicomás pózok és üstdobos melldöngetések nélkül. Szolidan, egyszerűen. Végül is kötelességem. Ki, ha én nem, a mi kutyánk kölyke, kisztihand?

Nem, ne tessék a kezemet szorongatni, kérem. És spóroljuk meg a rózsákat is. Igazán csekélység az egész. Ez szakma, kérem. Meg kell tanulni. Csak el kell sajátítani a mesterfogásait, és akkor megy az, mint a karikacsapás. Tizenegyest nem lehet védeni, csak rosszul rúgni. Ebben az esetben csupán annyi a dolgom, hogy jól rúgjam. Ez logikus. Objektív tényezőkkel dolgozom, kérem, amelyek mindig azonosak, végtelenül bonyolult, mindazonáltal jól felismerhető és elsajátítható törvények szerint működnek. Tessék csak nézni, ez itt a lábam, ugyebár? Ez itt a labda, az meg ott a kapus. Ha most már így csinálok a lábammal, akkor a labda oda megy, ha viszont emígy csinálok, akkor meg amoda. Jobb felső, bal alsó, bal felső, jobb alsó, teljesen mindegy. Ha így rúgom, úgy csavarodik, ha úgy rúgom, így tekeredik. Tessék csak számolni, százból százegyszer berúgom, és persze kétszázféleképpen. Igazán nem nagy ügy, a kapu ugyebár hatalmas és masszív, a kapus pedig picike és esendő. Ha rúgás előtt balra húzom a számat, akkor a kapus felfut a jobb kapufára. Ha jobbra bandzsítok a szememmel, akkor felcsavarodik a bal kapufára, akár a folyondár. A mérkőzésre mindenesetre szíveskedjék néhány idős nénikéről és egy jól képzett pszichiáterről gondoskodni. A nénikék majd a hálót fogják stoppolni az én tizenegyesem után, a pszichiáter meg a kapust részesíti elsősegélyben. Bizonyára földre sújtja szegénykét a szégyen, valamint a lövésem által keltett légnyomás.

Most jön a második szakasz.

„Micsoda? Tizenegyes?! És a mi

javunkra?! Bíró úr kérem, ez teljes lehetetlenség. Ezt nem teheti velünk. Éppen most? Amikor lendületben van a csapatunk? Bíró úr, fontolja meg. Hiszen valahol a játékvezető is ember. Ha már ítélnie kell, az Isten szerelmére, ítélje legalább ellenünk. Azt férfiasan, a sors akaratában megnyugodva . . . legfeljebb egy kicsit leköpöm önt és kész.

Tessék?

Hogy fussak neki?

Nagyszerű. A kibicnek semmi sem drága. És ha összeesem a féluton? Ha megbotlok a jobb lábammal? És ha a nyakam szegem? Haza akarok menni!

Hát jó.

Legyen.

Ti akartátok.

Hívjatok egy pszichiátert. Gyónni akarok. Analízisbe akarok menni. A felelősség persze benneteket terhel. Én ártatlan vagyok. Parancsra cselekedtem.

Bíró úr, segítség! Nézze, mekkora az a kapu. És szemlátomást nő. Percről percre nagyobb lesz. Tessék neki szólni, hogy azonnal kezdjen zsugorodni, különben övé a felelősség. Méltóztassék akár az UNESCO-ig elvinni ezt az ügyet. Én addig szépen leülök itt a fűbe és . . . Késő!

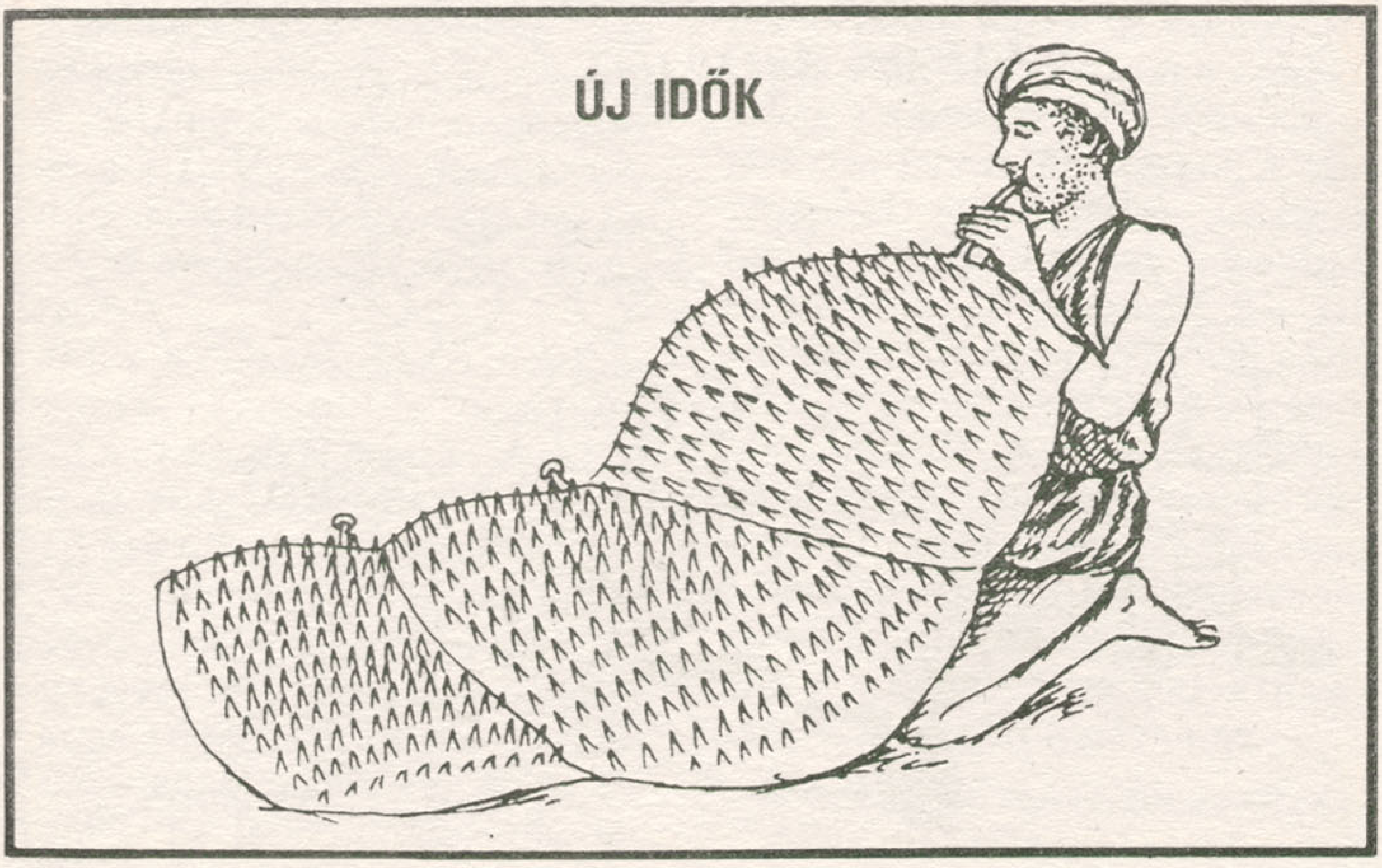
Fiúk! Barátaim! Magyarok! Szerettelek benneteket! A fejfámra csak egyetlen sort: „Élete virágában kinyiffantották, mert tizenegyest ítéltek a javára olyan emberek, akik sosem tudták, mi az a felelősség! Énistenemjóistenemlecsukódikmáraszemem . . ."

Jön a harmadik szakasz. Egy ziccer megint kimarad. Hősünk leég a parlamentben is, a pályán is.

„Mi van? Mit áll itt, mi?

Kihagytam, hát kihagytam, és akkor mi van, he? Mennyivel lesz drágább ettől a dőfi? He? Különben is maguk tehetnek róla. Maguk hecceltek bele. Az örökös tapsukkal, az ordítozásukkal. Maguké a felelősség.

Na, menjen most már, mert kaphat egyet az etetőjére, hogy a fülén néz kifele. Hát nem érti, hogy az egész csak játék? Marha!"

Szakmák

Műtős

Lakatos

Fodrász

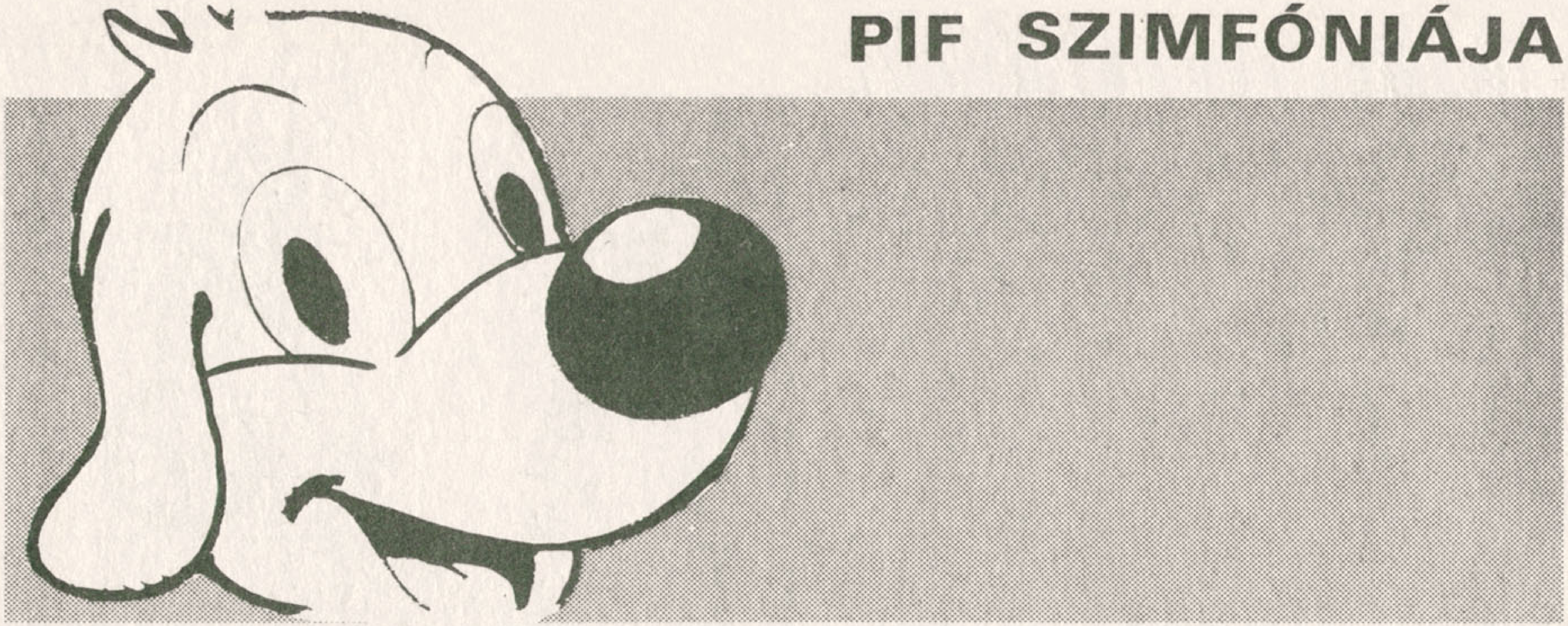
gyors és gépíró

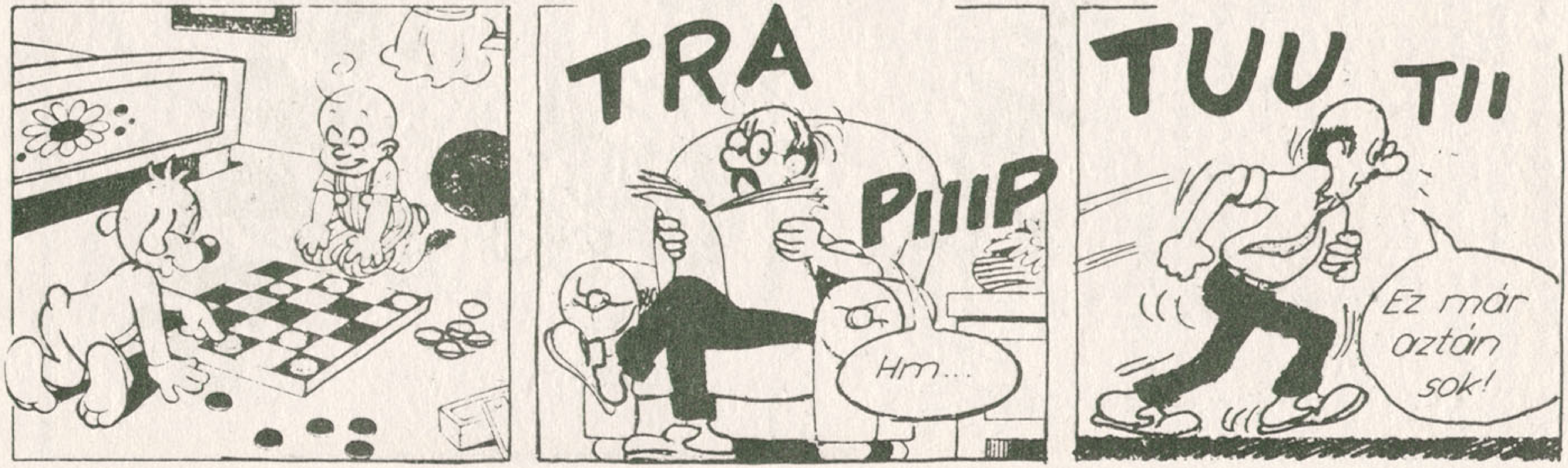
kéményseprő

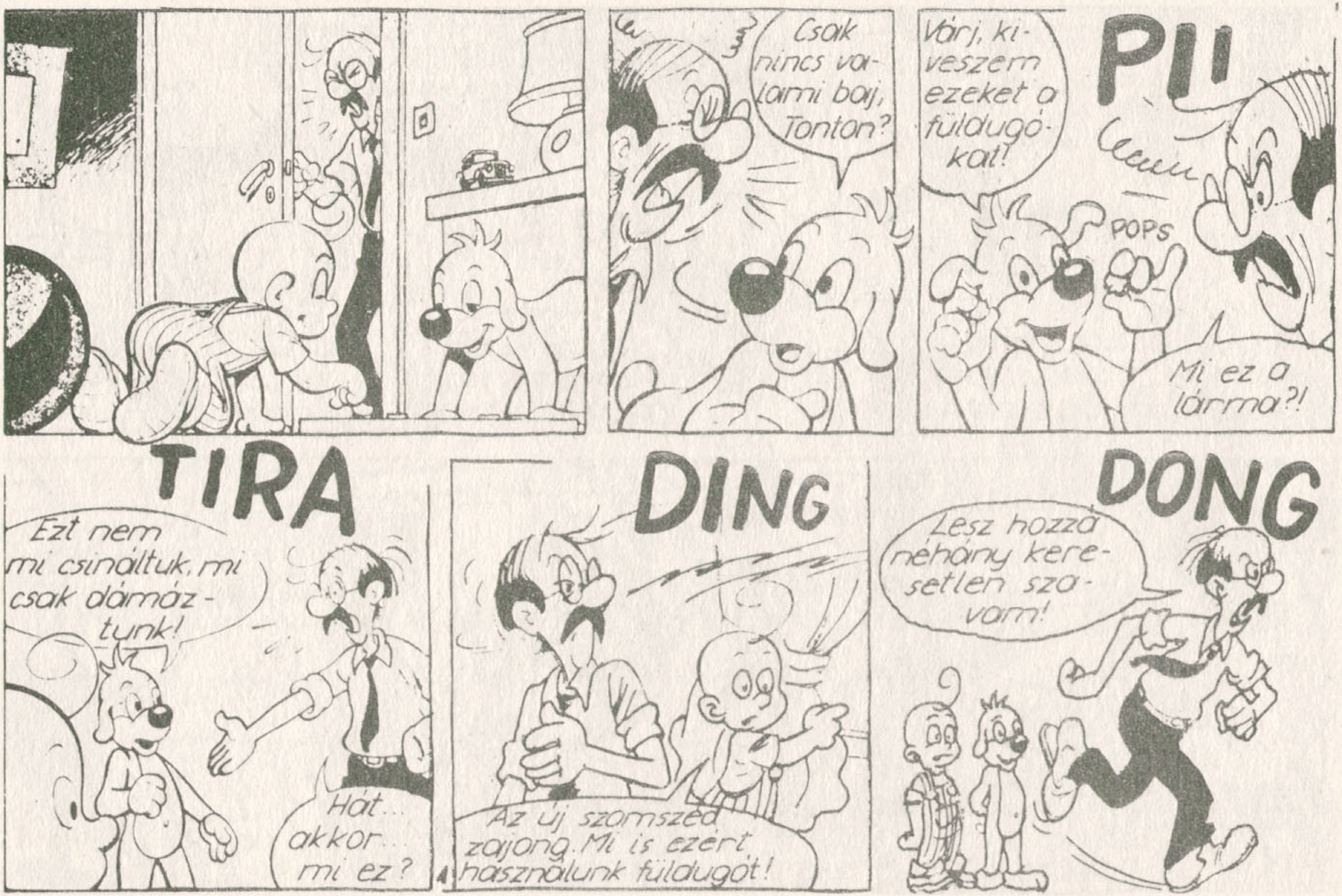
SZABÓ

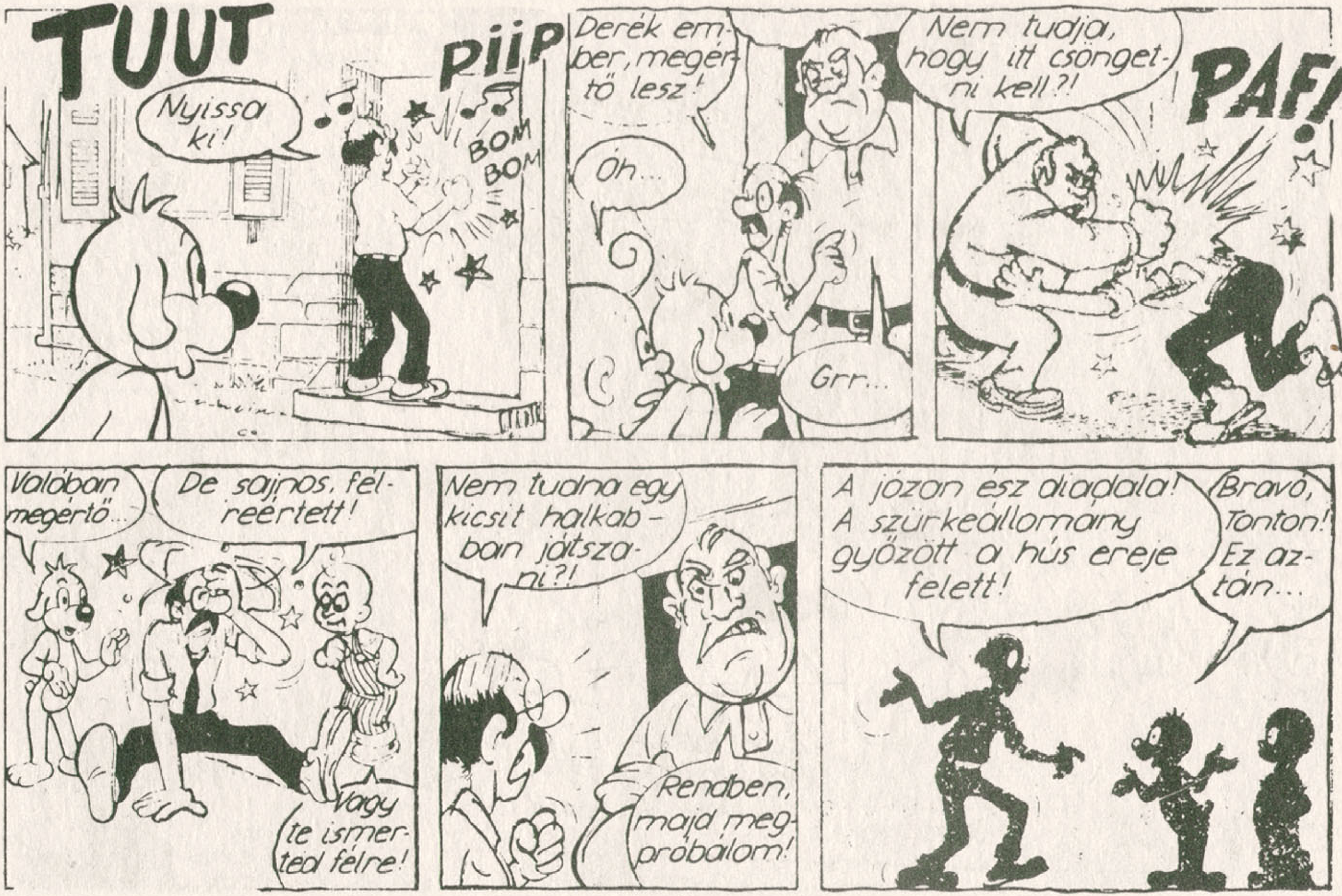
Cukrász

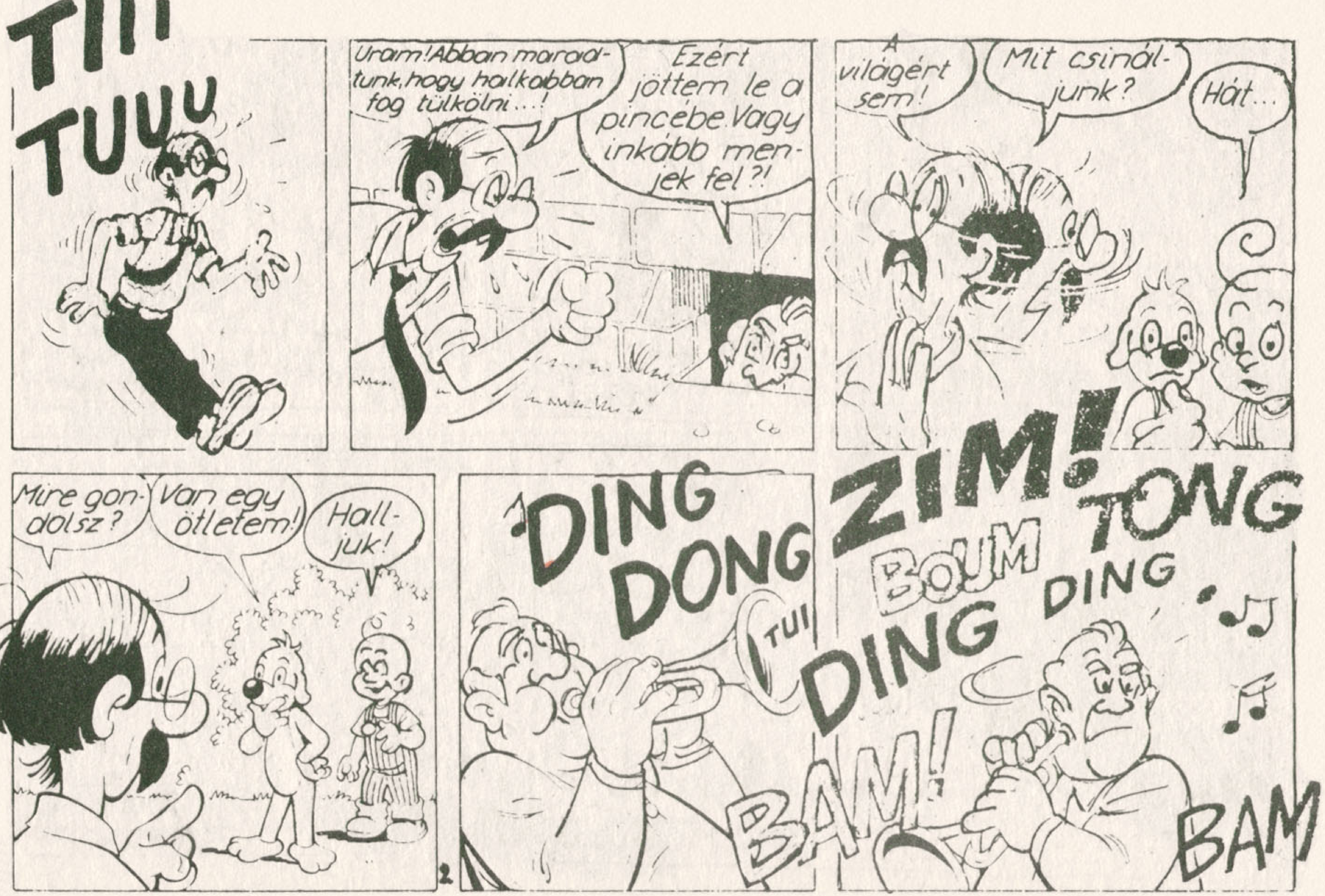
PIF SZIMFÓNIÁJA

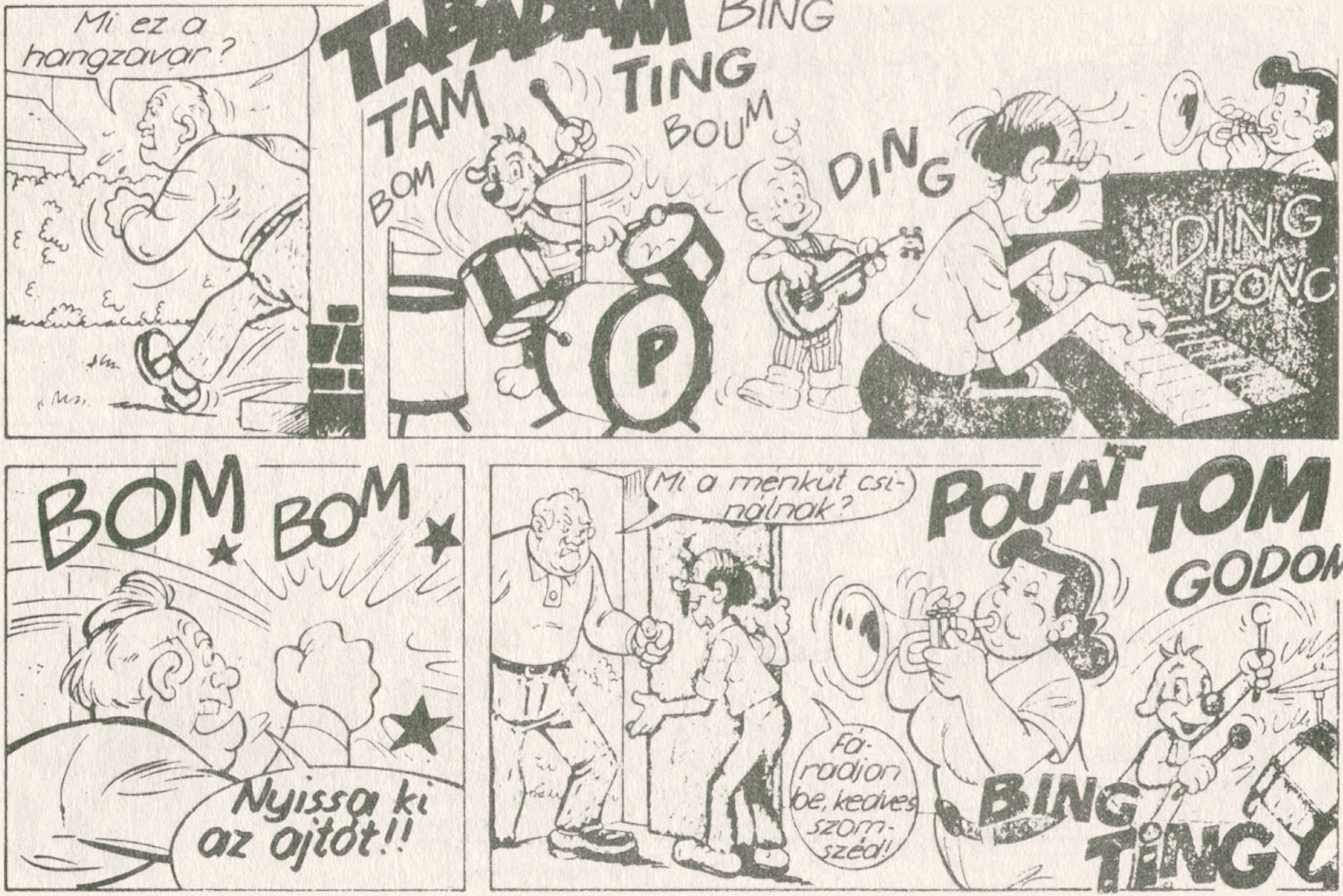

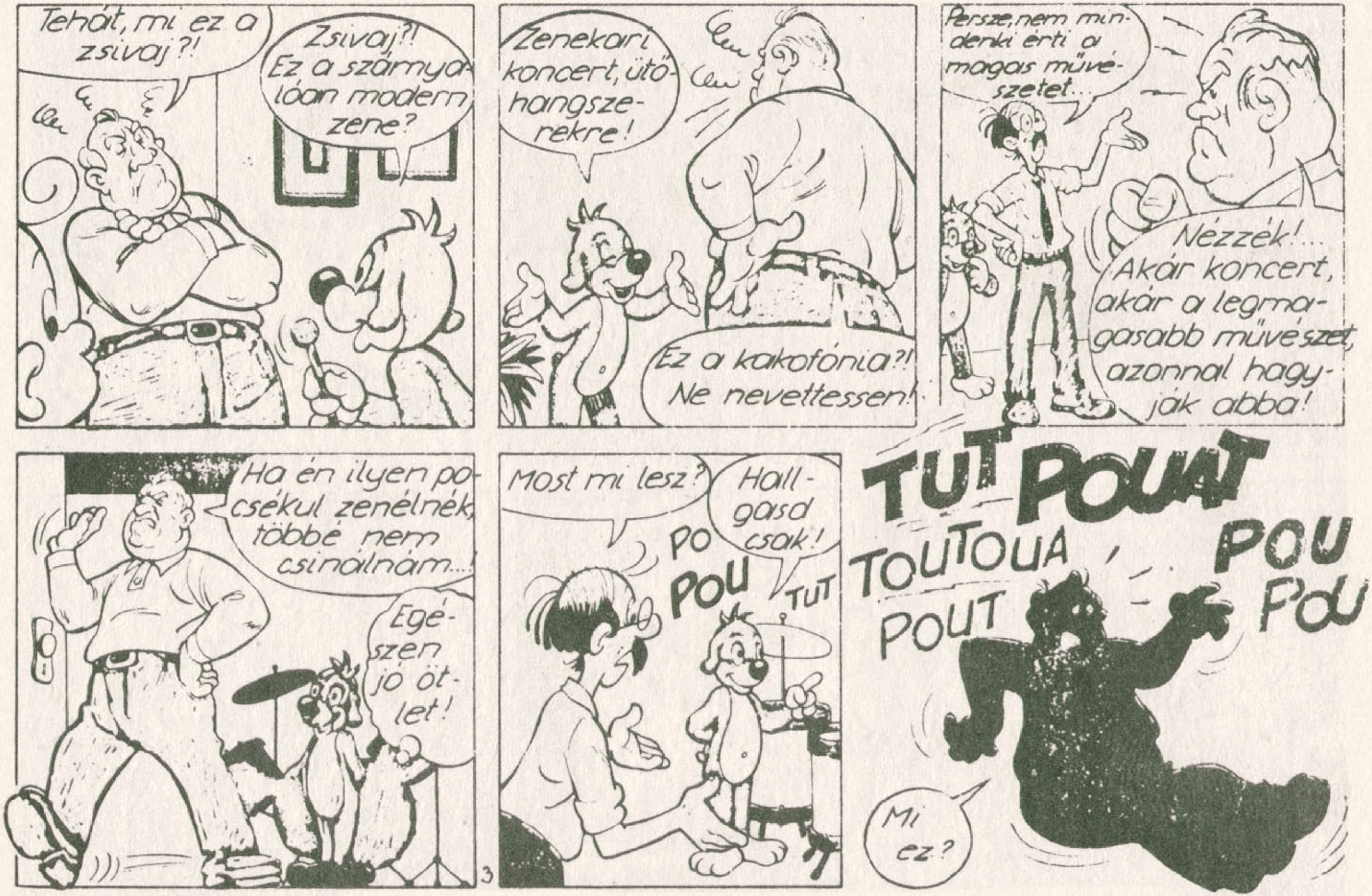

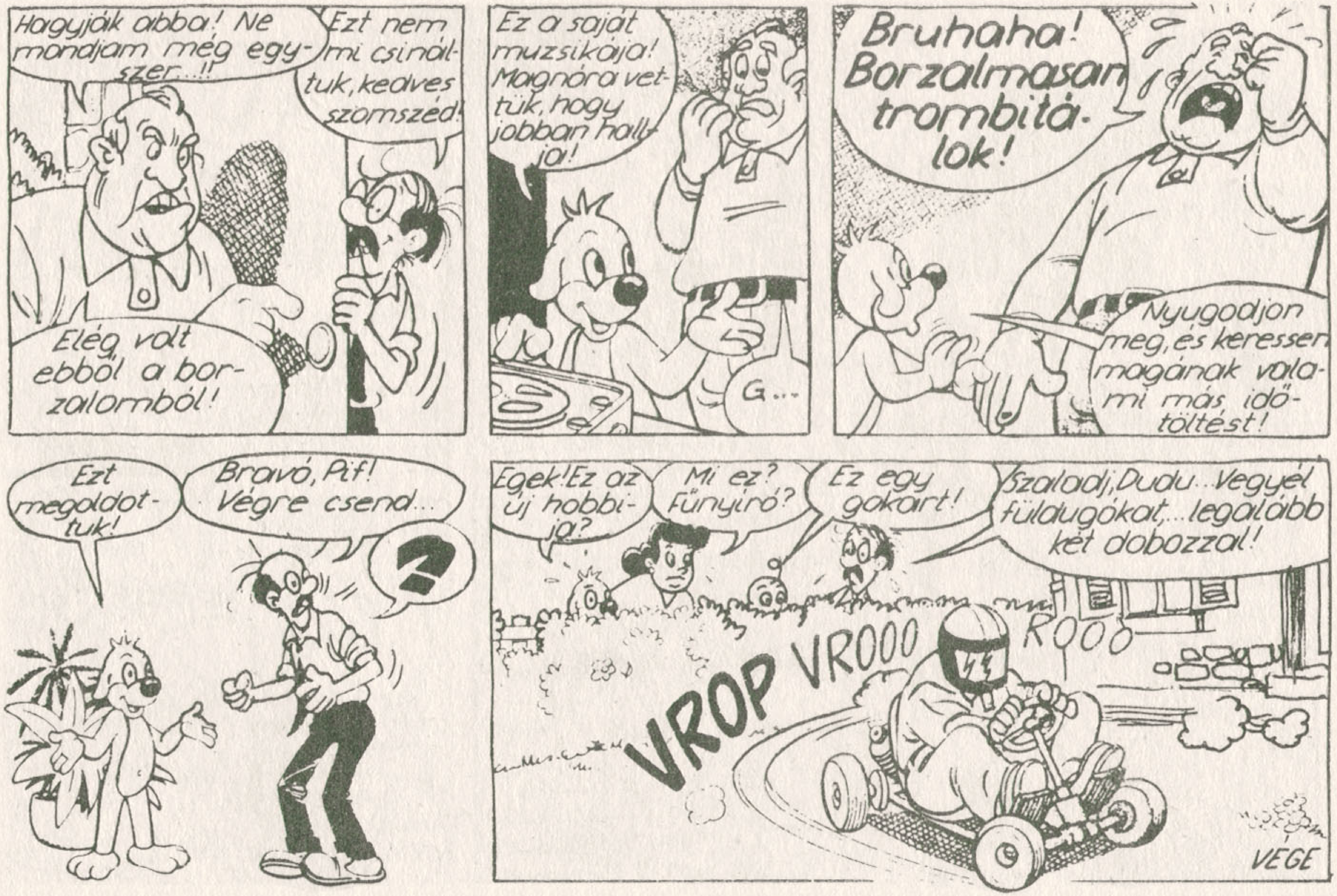

Csak nincs valami baj, Tonton?
Várj, kiveszem ezeket a füldugókat!
PII
POPS
Mi ez a lárma?!
TIRA
Ezt nem mi csináltuk, mi csak dámáztunk!
Hát... akkor... mi ez?
DING
Az új szomszéd zajong. Mi is ezért használunk füldugót!
DONG
Lesz hozzá néhány keresetlen szavam!

TUUT
Nyissa ki!
PIIIP
BOM BOM
Derék ember, megértő lesz!
Óh...
Grr...
Nem tudja, hogy itt csöngetni kell?!
PAF!
Valóban megértő...
De sajnos, félreértett!
Vagy te ismerted félre!
Nem tudna egy kicsit halkabban játszani?!
Rendben, majd megpróbálom!
A józan ész diadala! A szürkeállomány győzött a hús ereje felett!
Bravó, Tonton! Ez aztán...

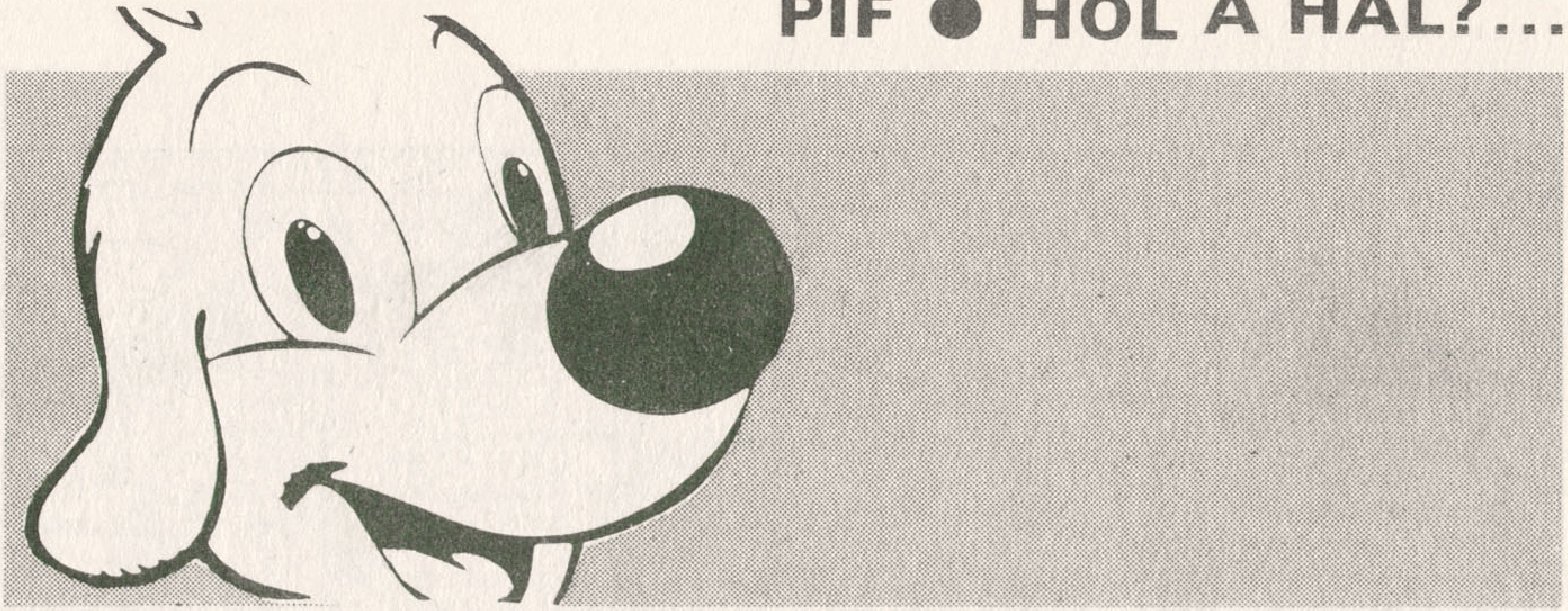

TIII
TUUU
Uram! Abban maradtunk, hogy halkabban fog tülkölni...!
Ezért jöttem le a pincébe. Vagy inkább menjek fel?!
A világért sem!
Mit csináljunk?
Hát...
Mire gondolsz?
Van egy ötletem!
Halljuk!
DING DONG
TUI
ZIM!
BOUM
TONG
DING DING
BAM!
BAM

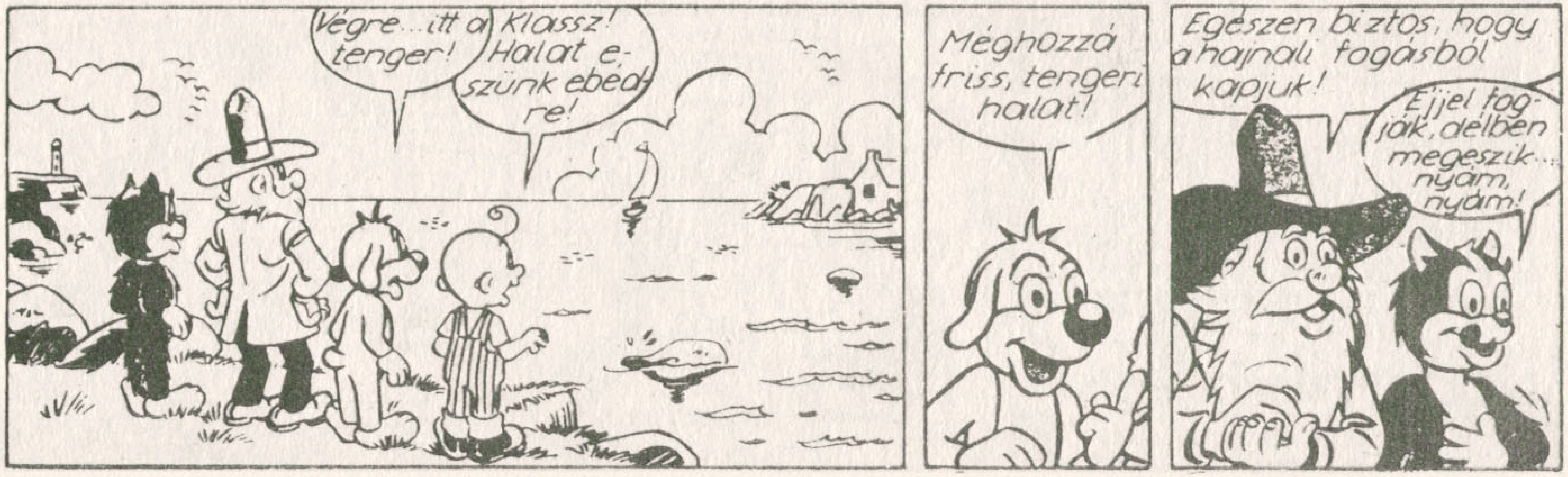

Mi ez a hangzavar?
TABADAM BING
TAM TING
BOM BOUM
DING
DING DONG
BOM BOM BOM
Nyissa ki az ajtót!!
Mi a menkűt csinálnak?
Fáradjon be, kedves szomszéd!
POUAT TOM
GODOM
BING TING

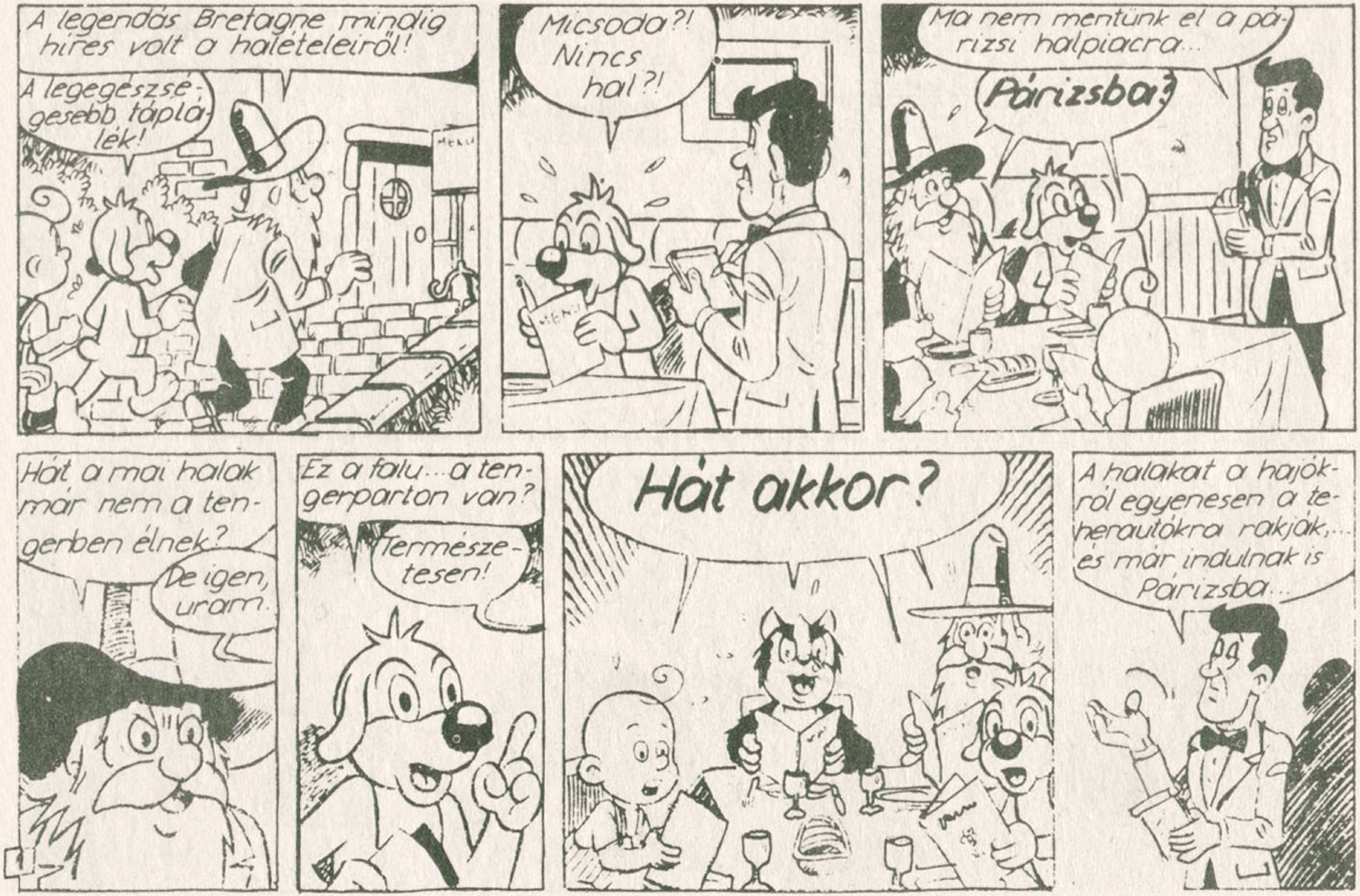

Tehát, mi ez a zsivaj?!
Zsivaj?! Ez a számyaláan modern zene?
Zenekari koncert, ütőhangszerekre!
Ez a kakofónia?! Ne nevettessen!
Persze, nem mindenki érti a magas művészetet...
Nézzék!... Akár koncert, akár a legmagasabb művészet, azonnal hagyják abba!
Ha én ilyen pocsékul zenélnék, többé nem csinálnám...!
Egészen jó ötlet!
Most mi lesz?
Hallgasd csak!
PO POU
TUT
TUT POUAT
TOUTOUA
POUT
POU POU
Mi ez?

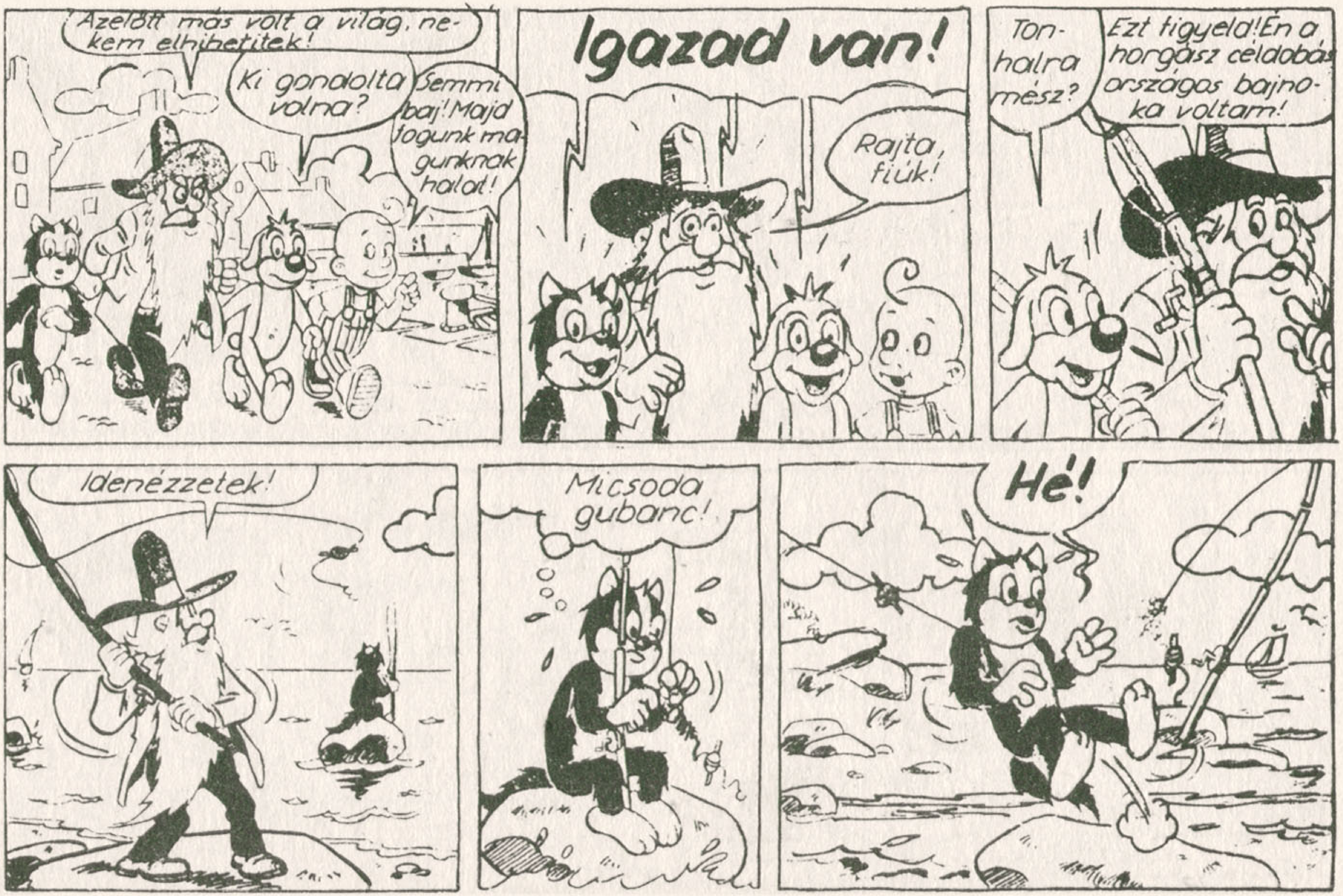

Hagyják abba! Ne mondjam még egyszer...!!
Ezt nem mi csináltuk, kedves szomszéd!
Elég volt ebből a borzalomból!
Ez a saját muzsikája! Magnóra vettük, hogy jobban hallja!
G...
Bruhaha! Borzalmasan trombitálok!
Nyugodjon meg, és keressen magának valami más időtöltést!
Ezt megoldottuk!
Bravó, Pif! Végre csend...
Egek! Ez az új hobbija?
Mi ez? Fűnyíró?
Ez egy gokart!
Szaladj, Dudu... Vegyél füldugókat,... legalább két dobozzal!
VROP VROOO
ROOO
VÉGE

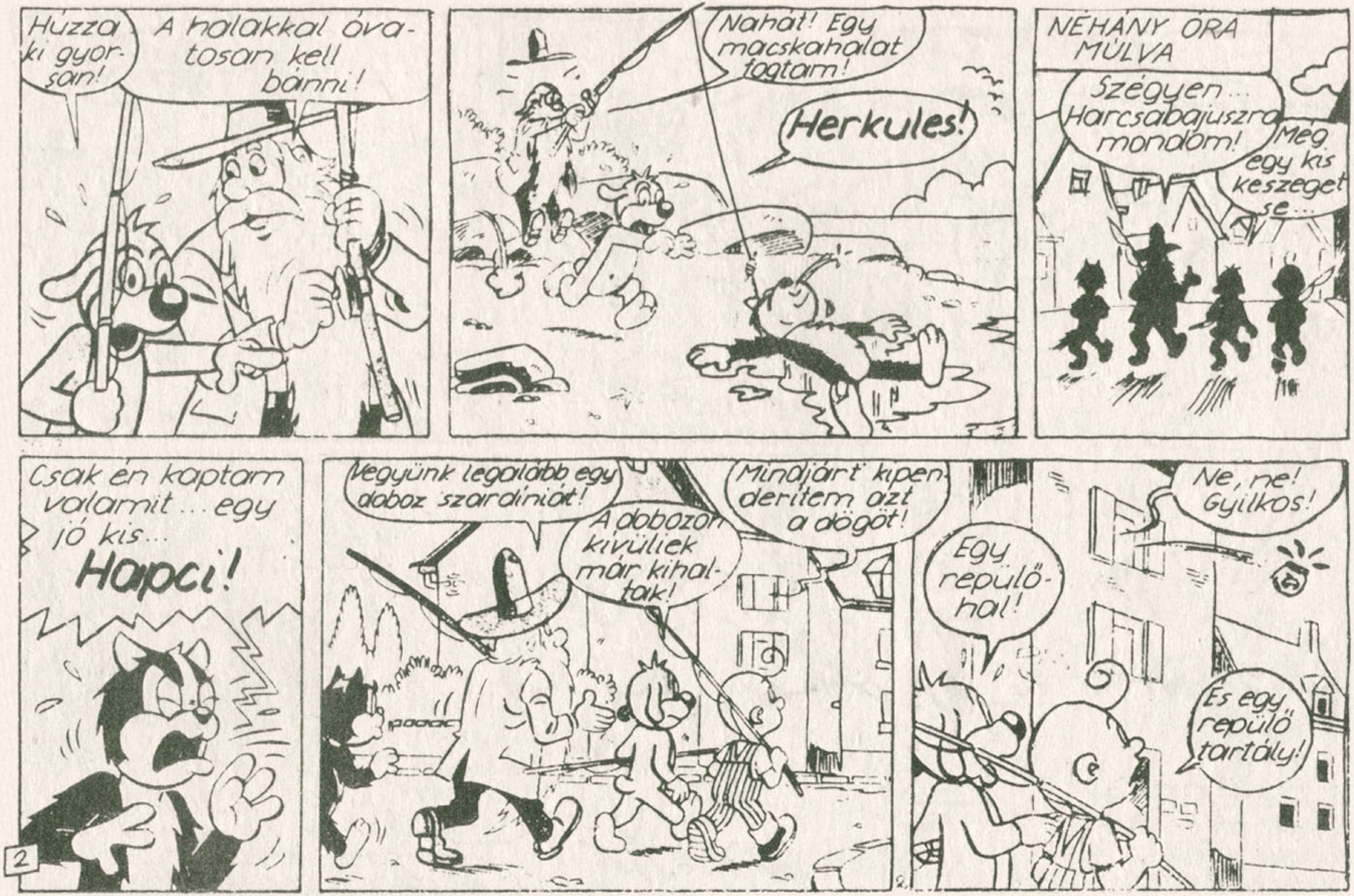
PIF ● HOL A HAL?...

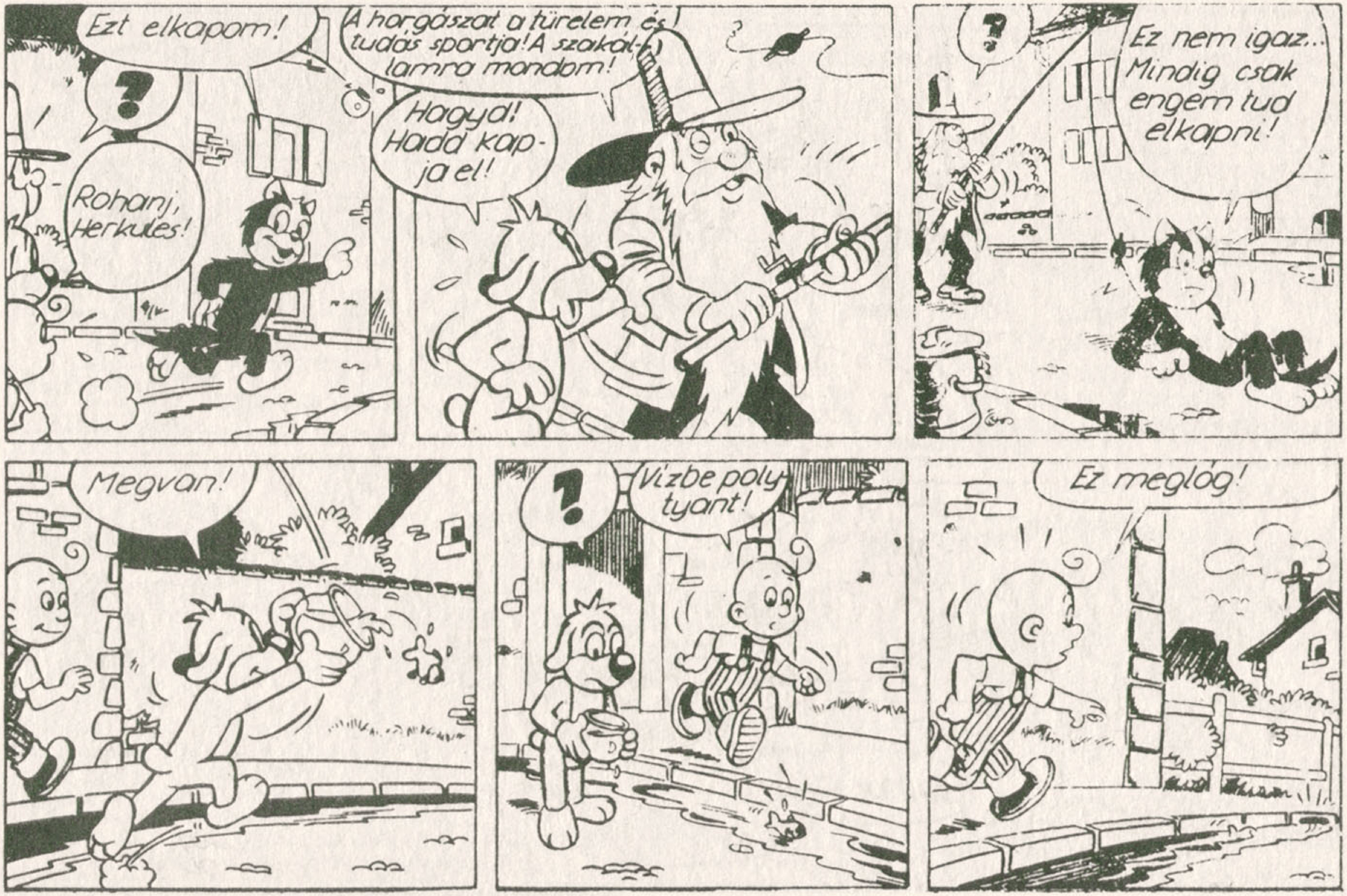

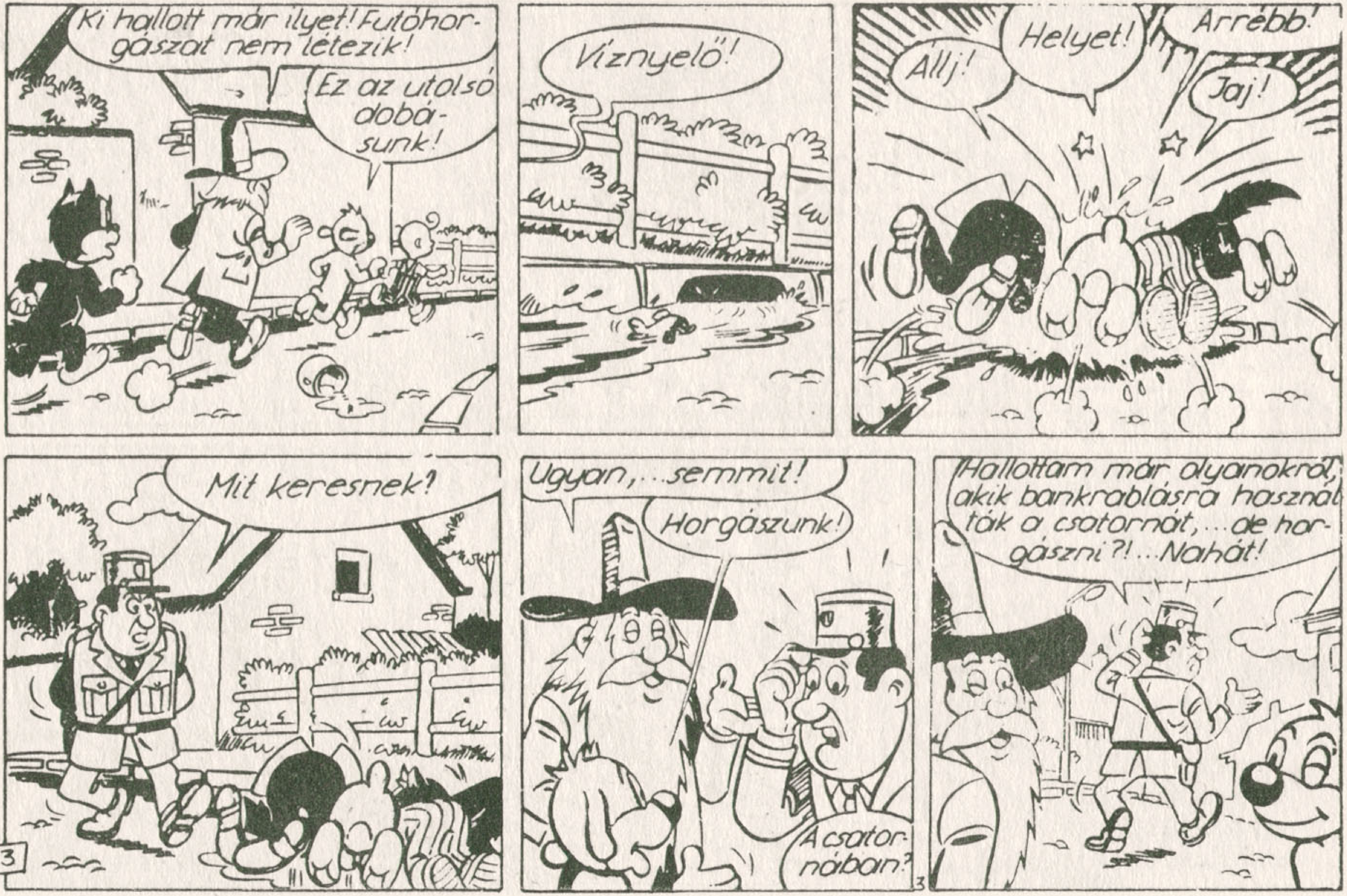

Végre... itt a tenger!
Klassz! Halat eszünk ebédre!
Méghozzá friss, tengeri halat!
Egészen biztos, hogy a hajnali fogásból kapjuk!
Éjjel fogják, délben megeszik... nyám, nyám!

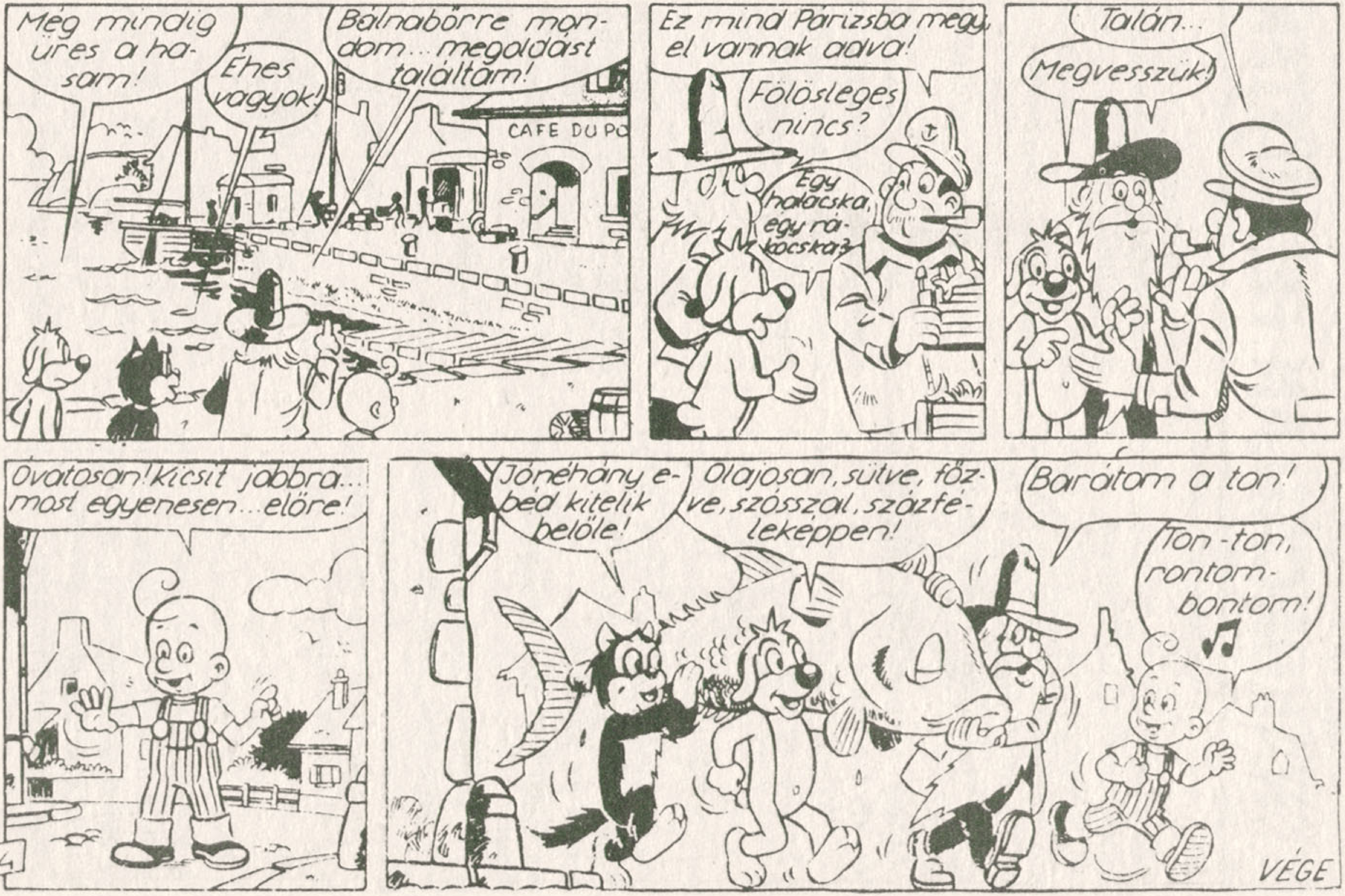

A legendás Bretagne mindig híres volt a halételeiről!
A legegészségesebb tápla-lék!
Micsoda?! Nincs hal?!
Ma nem mentünk el a párizsi halpiacra...
Párizsba?
Hát a mai halak már nem a tengerben élnek?
De igen, uram.
Ez a falu... a tengerparton van?
Természetesen!
Hát akkor?
A halakat a hajókról egyenesen a teherautókra rakják,... és már indulnak is Párizsba...

Azelőtt más volt a világ, nekem elhihetitek!
Ki gondolta volna?
Semmi baj! Majd fogunk magunknak halat!
Igazad van!
Rajta, fiúk!
Tonhalra mész?
Ezt figyeld! Én a horgász céldobás országos bajnoka voltam!
Idenézzetek!
Micsoda gubanc!
Hé!

Húzza ki gyorsan!
A halakkal óvatosan kell bánni!
Nahát! Egy macskahalat fogtam!
Herkules!
NÉHÁNY ÓRA MÚLVA
Szégyen... Harcsabajuszra mondom!
Még egy kis keszeget se...
Csak én kaptam valamit... egy jó kis...
Hapci!
Vegyünk legalább egy doboz szardiniát!
A dobozon kívüliek már kihaltak!
Mindjárt kipenderítem azt a dögöt!
Egy repülő-hal!
Ne, ne! Gyilkos!
És egy repülő tartály!
2

Ezt elkapom!
?
Rohanj, Herkules!
A horgászat a türelem és tudás sportja! A szakállamra mondom!
Hagyd! Hadd kapja el!
?
Ez nem igaz... Mindig csak engem tud elkapni!
Megvan!
?
Vízbe pottyant!
Ez meglóg!

Ki hallott már ilyet! Futóhorgászat nem létezik!
Ez az utolsó dobásunk!
Víznyelő!
Állj!
Helyet!
Arrébb!
Jaj!
3
Mit keresnek?
Ugyan,... semmit!
Horgászunk!
A csatornában?
Hallottam már olyanokról, akik bankrablásra használták a csatornát,... de horgászni?!... Nahát!

Még mindig üres a hasam!
Éhes vagyok!
Bálnabőrre mondom... megoldást találtam!
CAFE DU PO
Ez mind Párizsba megy, el vannak adva!
Fölösleges nincs?
Egy halacska, egy rákocska?
Talán...
Megvesszük!
Óvatosan! Kicsit jobbra... most egyenesen... előre!
Jónéhány ebéd kitelik belőle!
Olajosan, sütve, főzve, szósszal, százféleképpen!
Barátom a ton!
Ton-ton, rontom-bontom!
VÉGE

RAKONCÁTLAN FELNŐTTEK

Egy férfi gyermekkocsit tol, benne bömbölő kisbabával.

— Nyugodj meg, Dani! Csak nyugalom, Dani! Szedd össze magad, Dani! — mondogatja a férfi.

Egy járókelő elismeréssel mondja:

Milyen szépen nyugtatja ezt az édes kis Danikát!

— Tévedés, a gyerek neve Géza. Engem hívnak Daninak.

* * *

Az átkelőhelyen egy idős hölgy megkér egy fiatalembert, hogy kísérje át az úttesten.

— Szívesen — mondja a fiatalember.

— De miért állunk akkor?

— Várni kell, mert piros a lámpa!

— Drága fiam, ha zöld, egyedül is át tudok menni . . .

* * *

A szállodában egy vendég nem tud aludni, mert a szomszédban egy zajos társaság kártyázik. Végül dühösen átkopog a falon, mire azok visszaordítanak:

— Ilyenkor kell a képet a falra szegezni?!

* * *

— Szeretnék gyerek lenni!

— Miért?

— Mert akkor még nem ismerném azokat az ősrégi filmeket, melyeket a tévében állandóan játszanak!

* * *

— Ha nyerek a lottón — álmodozik a feleség —, rengeteg szép ruhát veszek magamnak!

— És ha nem nyersz? — kérdezi a férje.

— Akkor neked kell megvenni őket!

* * *

— Kislány, mit adjak, hogy megcsókolhassalak?

— Altatót.

* * *

— A férfinak, akit ön keres, feltétlenül szőkének kell lennie?

— Igen, különben nem megy a világos fenyőbútoromhoz!

* * *

— Sürgősen szükségem van néhány új ruhára! — sopánkodik a feleség. — A szomszédok már nevetnek rajtam!

— Mondd, drágám, nem lenne olcsóbb, ha elköltöznénk?

* * *

— Ez a gyógyszer valószínűleg nem segít önön — mondja betegének az orvos. — De mellékhatásai sincsenek.

* * *

— Szilveszterezzünk mi is Nizzában, mint Müllerék!

— De drágám, gondolnunk kell az adósságainkra!

— Persze, persze, de ezt Nizzában is megtehetjük!

* * *

A buli elhúzódik. Már hajnalodik, amikor a házigazda emeli poharát:

— Most pedig, kedves vendégeim, felkérek mindenkit, hogy az egészségemre ürítsék ki a lakást!

* * *

— Most aztán elég! — dühöng a kocsmáros. — Több italt nem írok fel hitelbe!

— Mondja, nem tudná akkor fejben tartani?

* * *

A rendőrségen cseng a telefon.

— Halló, rendőrség? Kérem, maradjanak ott, ahol vannak ... hukk ... különben elvesztem a jogosítványomat!

* * *

— Doktor úr! Éjszakánként nem tudok aludni!

— Akkor legfőbb ideje, hogy vegyen egy televíziót!

* * *

— Képzeld, az új barátnőm iker!

— Nahát! És hogyan tudod megkülönböztetni egymástól?

— Egyszerűen. A fiúnak szakálla van!

* * *

A buli után, úton hazafelé, az asszony így szól a férjéhez:

— Igazán bűbájos emberek ezek a Lehmannék! Kétmilliós adósságuk van, mégis milyen egyszerűek és szerények!

— Mondd, Rózsa, szemtelenkedett már veled a főnököd?

— De mennyire! Éppen tegnap jött be hozzám, és azt mondta: „De most aztán dologra!"

* * *

— Asszonyom — fordul a bíró a tanúhoz —, ön hamisan adta meg az életkorát!

— Nem volt az hamis, bíró úr, csak egy volt a korábbiak közül!

* * *

Rudi, tudsz valami értelmes magyarázatot adni arra, hogy miért reggel négykor jössz haza?

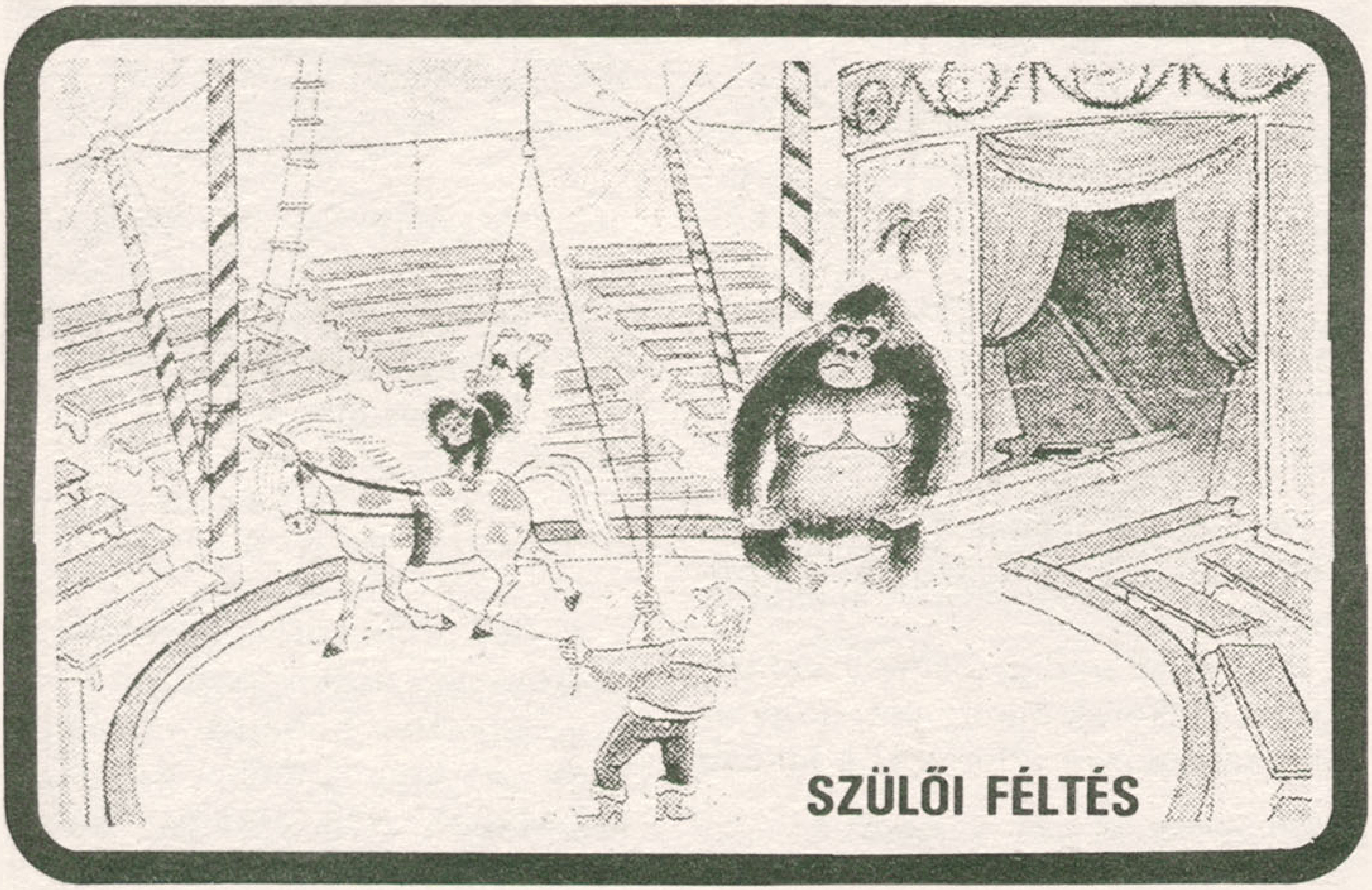
— Igen! A kocsmáros le akart feküdni!

* * *

— Papa — mondja apjának Brigitta —, az a szolid fiatalember, akit éppen most dobtál ki, a főnököd fia volt!

* * *

— Mona Lisa mosolya — mondja a művészetbarát — engem a feleségemre emlékeztet, amikor azt hiszi, hogy hazudok!

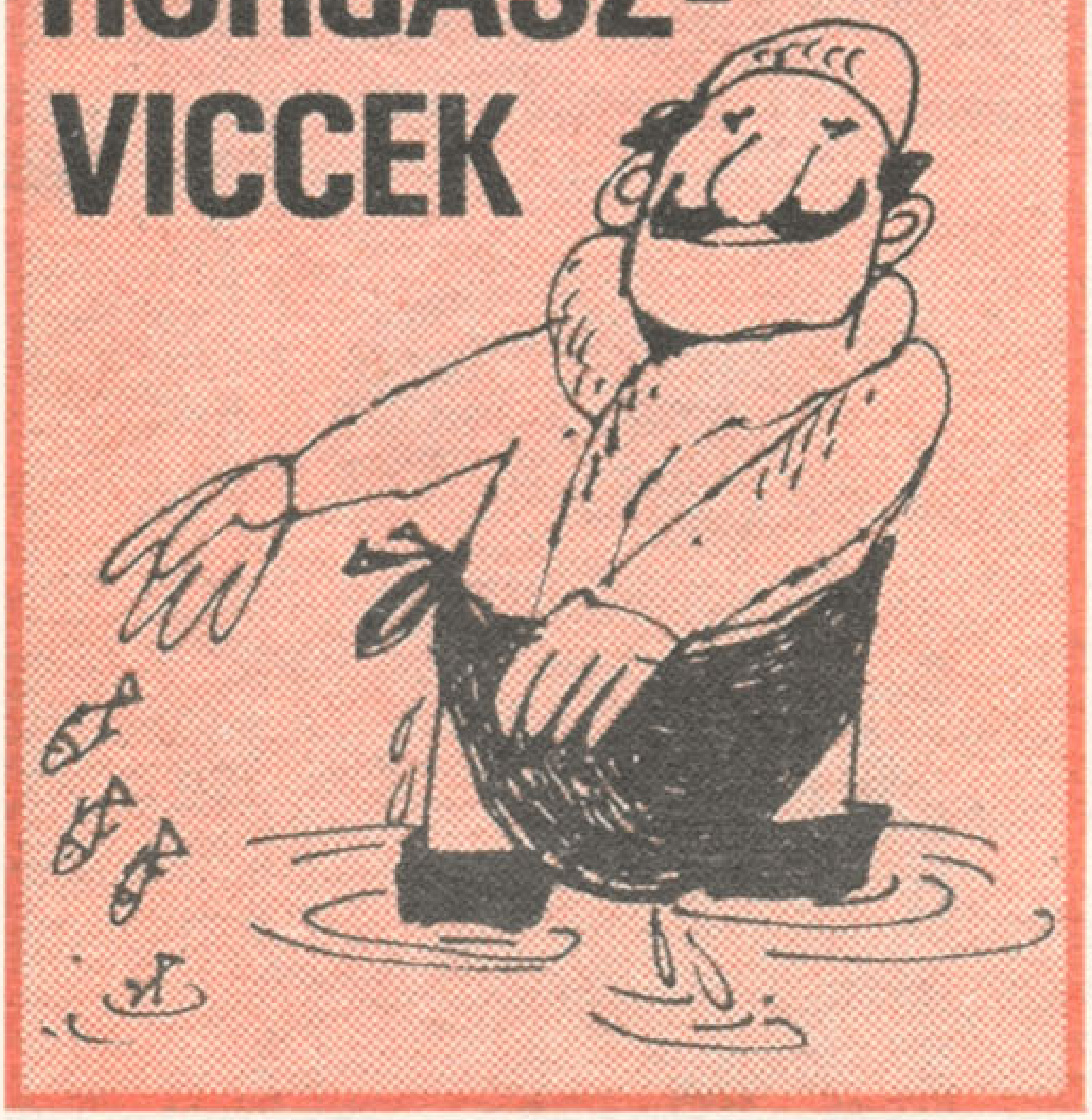

SZÜLŐI FÉLTÉS

TILTAKOZÓ AKCIÓ

HORGÁSZ-VICCEK

Lali így panaszkodik a barátjának:

— Nincs olyan hosszú karom, hogy megmutathassam, mekkora halat szalasztottam el . . .

*

Miért vagy ilyen ideges?

— Mert horgászom.

— Azt hittem, az nyugtat.

— De csak azt, akinek horgászengedélye van . . .

*

A szenvedélyes horgász papa gazdag zsákmánnyal tér haza. Családja körülállja, csodálja, lelkendezik, csak Jóska csóválja a fejét:

— Apu, mire vágsz fel annyira! Láttalak, amikor kiléptél a halárustól. Mit kerestél ott?!

– Olyan sok halat fogtam, hogy néhány szép példányt el is adtam belőle . . .

*

Két horgász beszélget. Az egyik azzal dicsekszik, hogy egy tóban milyen sok halat fogott már. A másik megkérdezi:

— És mondd csak, mikor érdemes ott horgászni?

— Egy és kettő között.

— Miért pont akkor?

— Mert akkor ebédel a halőr . . .

*

— Ma is vannak még csodák — állapítja meg a nem éppen az igazmondásról híres horgász. — A minap kifogtam egy hatalmas csukát. És képzeljétek, mire kihúztam, szakadt bakanccsá változott.

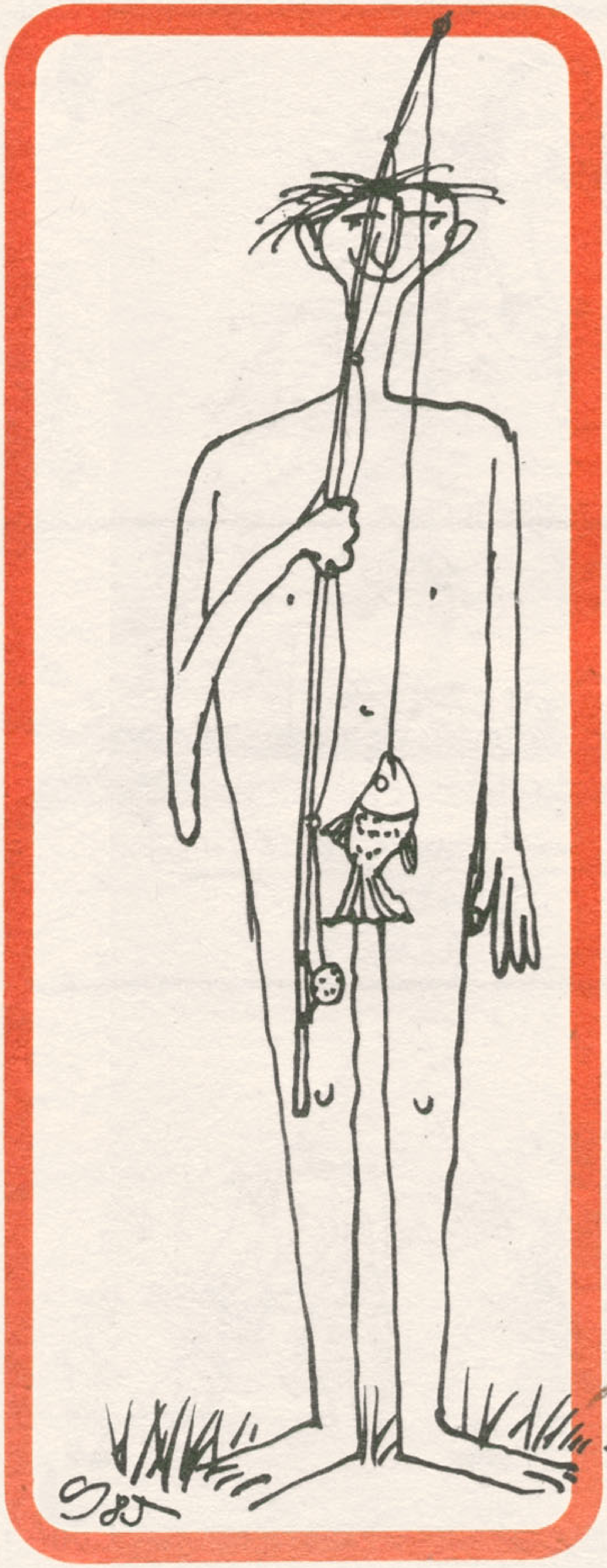
*

Dani horgászik. A horog végén egy alma lóg. Kicsit távolabb tőle egy férfi ül. Nézi a fiút egy darabig, majd így szól:

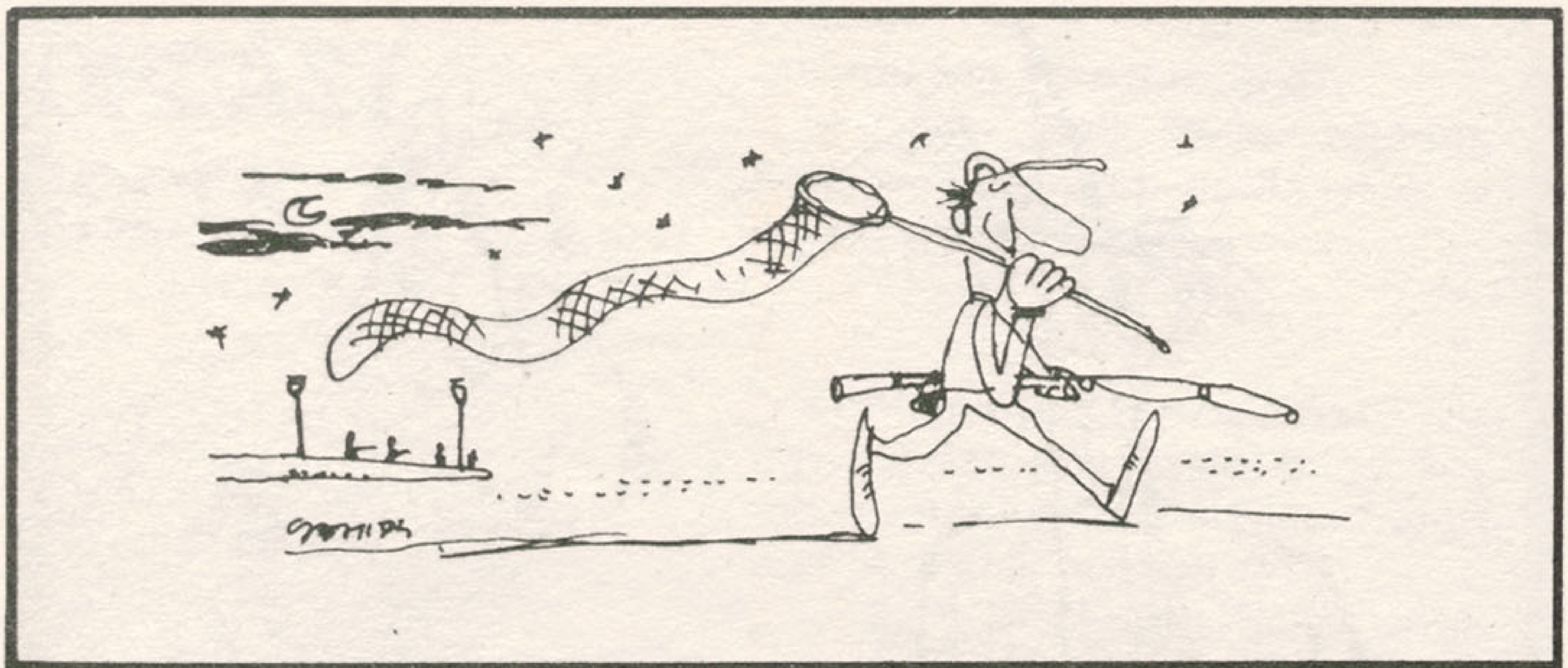
— Kisfiam, nem almával, hanem kukaccal szoktak horgászni.

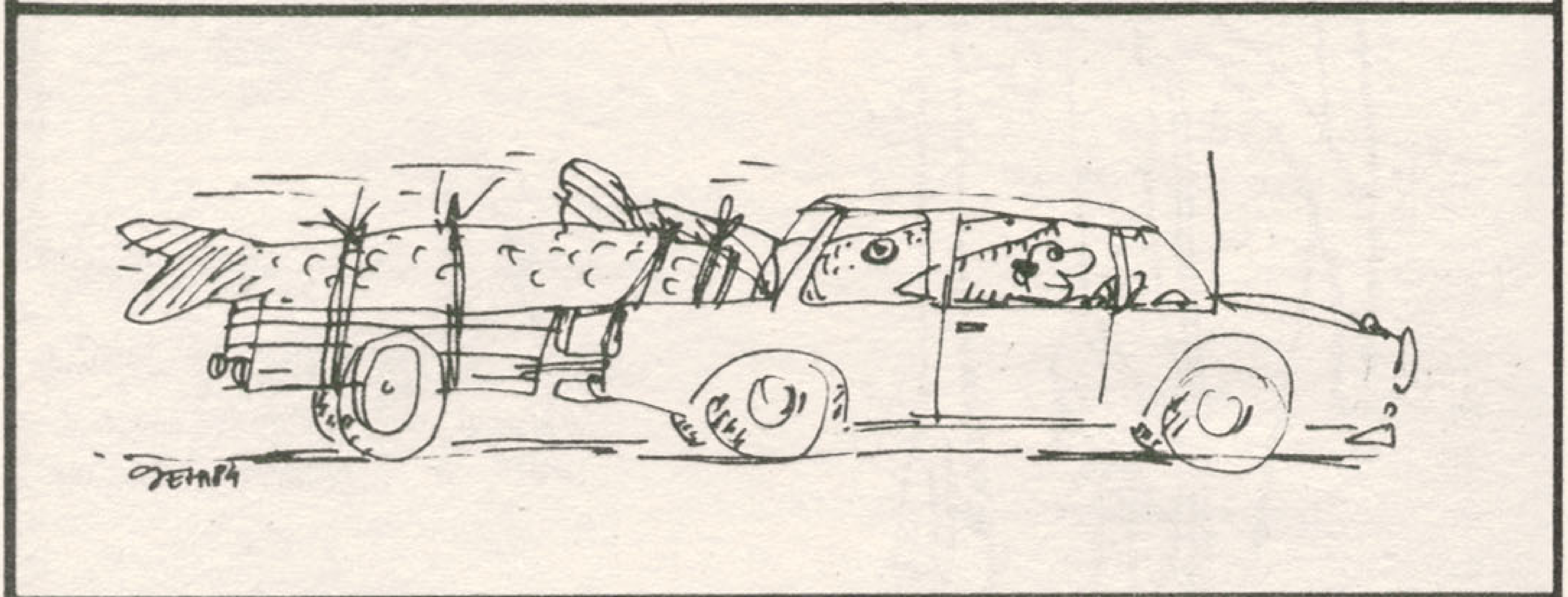
Mire Dani:

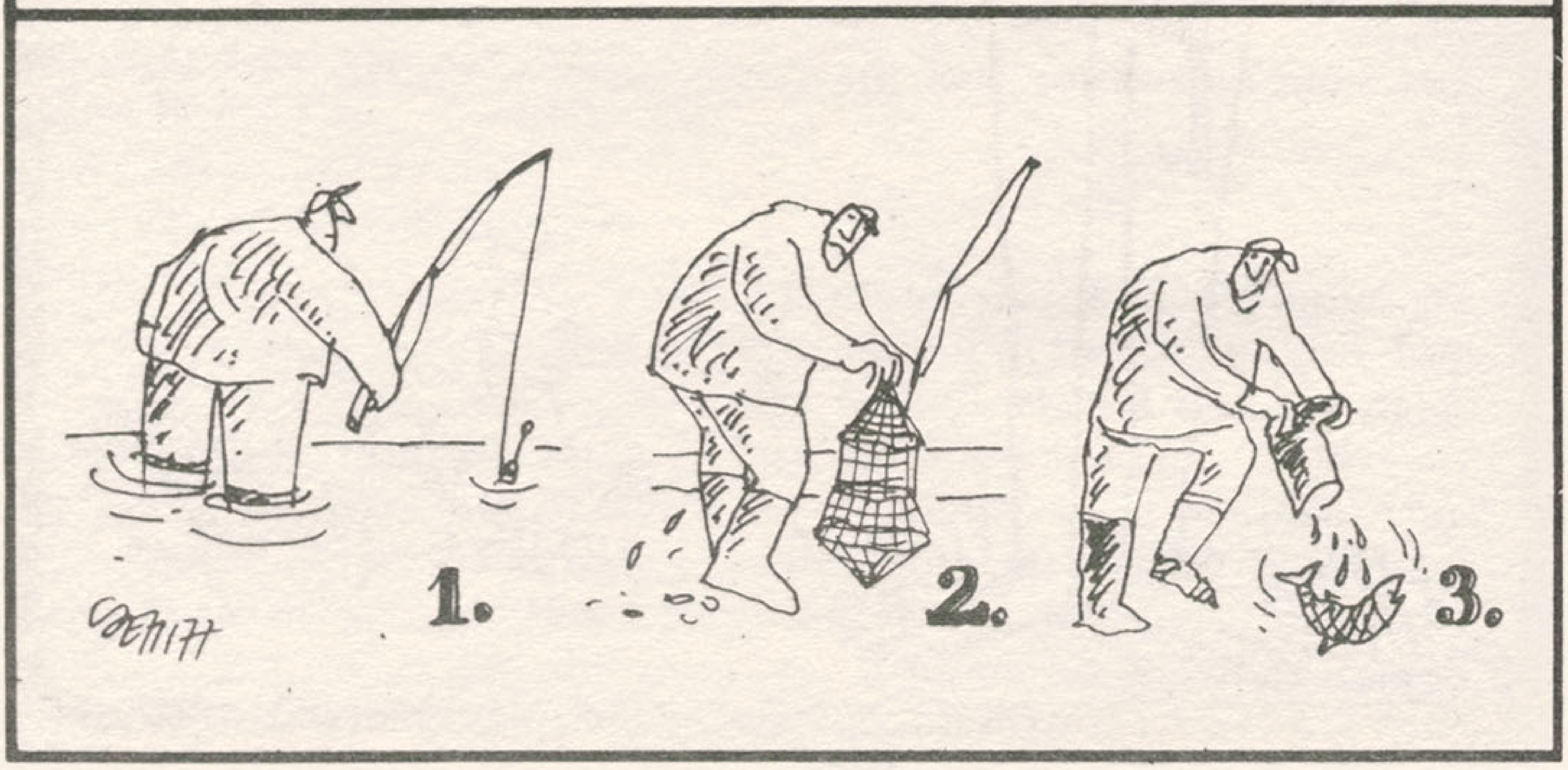
— Tudom, de a kukac benne van az almában . . .

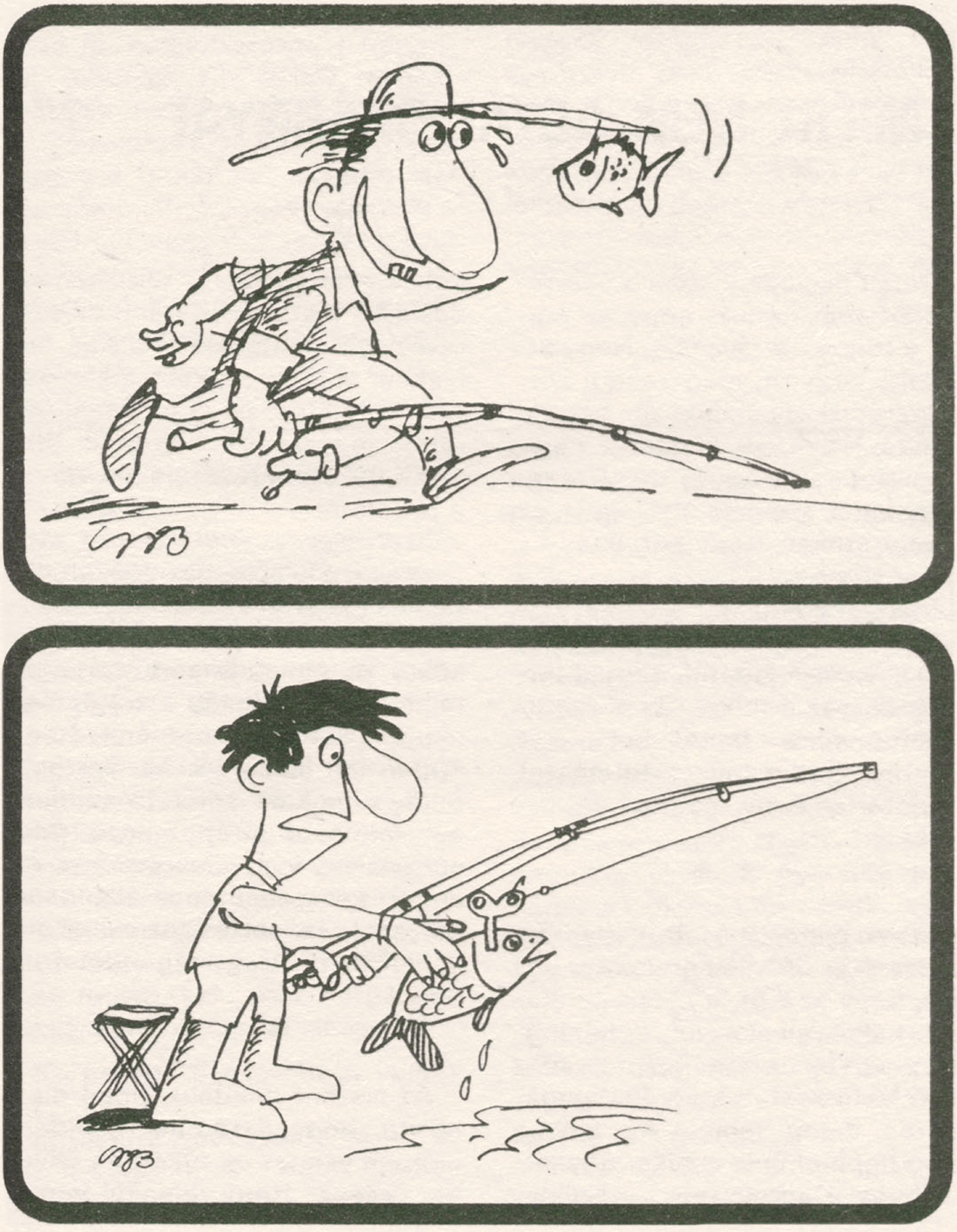

MADE IN
GYETH
1.
2.
3.

1.
2.
3.

„MIÉRT NEM ADTÁL SZÁRNYAT . . . ?"

Öntelt pillanatainkban előszeretettel hangoztatjuk, hogy az ember a természet csodája. Hogy átalakítja, legyőzi, megszelídíti környezetét. Hogy emlékezik, hogy a jövőbe lát, hogy kiszámít, hogy megtervez. Hogy megismeri, hogy saját szolgálatába állítja az anyagi erőket. Hogy hatalmas és mindenható.

Ugyan kérem! . . .

Ha közelebbről vizsgáljuk a dolgot, nyomban kiderül, hogy a természet sokkal jobban is elereszthetett volna bennünket. Sőt mondjuk ki nyersen: a természet kifejezetten fukar módon bánt velünk!

* * *

Itt van mindjárt a láthatatlanság képessége. Még elgondolni is nehéz, hogy az élet hányféle területén tudná alkalmazni a leleményes emberi elme. És megadatott? Nem adatott meg. Pedig mámoros dolog lenne. Az ember hipp-hopp eltűnik, amikor úgy látja, hogy a környezete — szülők, pedagógusok, barátok, jegyszedők, ellenőrök stb. — túlzottan érdeklődik a személye iránt. És észrevétlenül megjelenik olyan helyeken, ahol egyébként a környezete — szülők, pedagógusok, barátok, jegyszedők, ellenőrök stb. — kifejezetten rossz néven venné a jelenlétét.

Azazhogy . . .

Szóval ciki az egész. Hiszen ebben az esetben az a bizonyos környezet is képes lenne efféle trükkökre, és emiatt állandó frászban telnének az ifjság virághímes napjai. Sohasem tudnánk, hogy éppen ki ólálkodik körülöttünk, pedig ennek az ismerete mindennél fontosabb az éppen esedékes magatartás megválasztásához. Az ember kénytelen lenne állandóan helyeset, szépet és jót cselekedni . . . Brrr! Még rágondolni is rossz!

* * *

Az viszont mindenképpen disznóság, hogy az ember tulajdonképpen vaknak és süketnek születik. Tessék? Hogy remekül látunk és hallunk? Nevetséges!

No jó, halljuk azokat a hangokat, amelyek 16—20 000 rezgést keltenek másodpercenként. Óriási. Viszont örökre meg vagyunk fosztva a 16-nál alacsonyabb rezgésszámú infrahangok, valamint a 20 000-nél nagyobb rezgésszámú ultrahangok, sőt hiperhangok élvezetétől! Istenem, micsoda mámor lehet olyan zenét hallgatni, amelynek a rezgésszáma eléri a tízmilliárdot másodpercenként! Mert ilyen hangok is vannak. De hát megadatott? Nem, nem adatott meg.

Na, és mit látunk egyáltalán ebből a gyönyörű világból? Úgyszólván semmit. Látjuk a 400 millimikrontól 800 millimikronig terjedő hullámhosszú fényt, és ez minden. Látjuk a színeket az ibolyától a vörösig. Remek. Csakhogy a sugárzások skálája ennél mérhetetlenül szélesebb. Mennyivel tarkább lenne az életünk, ha látnánk a váltakozó áramot, a rádióhullámokat, a hőt, a röntgensugárzást, a gammasugárzást, a kozmikus sugárzást . . . De nem. Mindig csak ibolya, kék, zöld, sárga, narancs, vörös. Hát élet ez így?

No persze. Szóval, hogy is van ez?

Egyszerre hallanánk a fű növését, a bogarak és a halak civakodását, a repülőgép zúgását, a „szférák zenéjét", meg a hiperhangok dobhártyát tépő, sőt csontokat zúzó, elképzelhetetlen sivítását? És egyszerre látnánk a váltakozó, a rádióhullámok, a hősugárzás, meg a többi megszámlálhatatlan sugárzás tébolyult hullámainak meghökkentő kaleidoszkópját? Hiszen ez maga az őrület!

* * *

Azért az emlékezettel mégiscsak kellene valamit csinálni. Kész röhej, hogy az ember lépten-nyomon elfelejt valamit. A csodálatos agyvelő! A természet remekműve! Nagyon jó. Amit meg kellene jegyeznie, az istennek sem jegyzi meg.

Pedig milyen szép lenne . . . Az ember feláll, és löki az anyagot, mintha könyvből olvasná. Hát persze! Hiszen elolvasta, és egy valóban használható agyvelő mindent szóról szóra rögzít. Továbbá bármikor visszapörgethetők lennének a kellemes élmények, mintegy újra átélhetnénk őket. Halihó! Eltűnnének a világból a „kérem, erre nem emlékszem . . ." meg az „elfelejtettem . . ." kezdetű közkedvelt kifogások és mentegetőzések, mivel többé senki sem felejtene el semmit!

Nono! Ez azért nem hangzik valami fényesen. Nézzük csak. Ha az ember nem felejt el semmit,

akkor minden áldott percben újra és újra elölről végig kell élnie az életét, kibővítve az éppen legutolsó eseménnyel. Néhány év alatt egy csipetnyit unalmassá válhat az ilyesmi . . . Különös tekintettel arra, hogy akadnak azért olyan epizódok is, amelyeket kifejezetten szeretne elfelejteni. Ám a legszörnyűbb mégis az, hogy a környezet sem felejti el a viselt dolgaidat. Na nem! Még rágondolni is rossz!

* * *

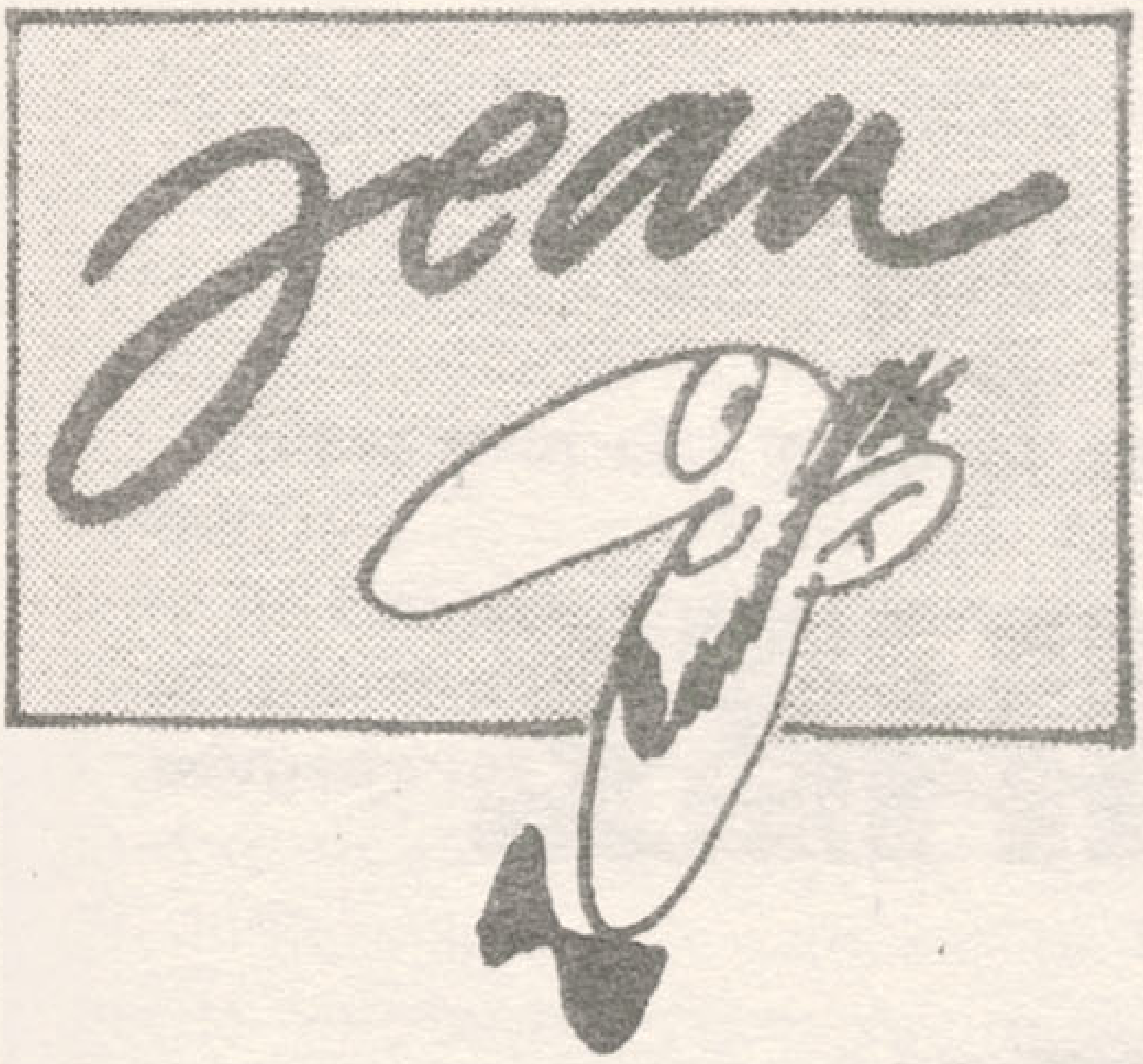
Azért a repülés mégiscsak fáj. Ezt a képességet igazán nem kellett volna megtagadnia tőlünk a természetnek. Hiszen megszámlálhatatlan élőlény rendelkezik vele. De hát megadatott? Nem, nem adatott meg. A teremtés csúcsa ott araszol a földön, mint valami bogár. Bogár? A bogarak is tudnak repülni!

Hogy az ember is tud? Na, köszönöm szépen. Beülsz a repülőgépbe, aztán egy kis idő múlva kiszállsz. Mintha csak buszon vagy vonaton töltötted volna az időt. De repülni . . .! Az igen. Fütyül a szél a füled mellett. Magad választod meg az irányt, a magasságot, az időpontot. És egyedül! Igen, egyedül a végtelen térben . . .!

Illetve . . . Na, várjunk csak! Először is, mi az, hogy végtelen térben? Túl alacsonyan nem repülhetsz, mert kéményekbe, villanydrótokba, emeletes házakba ütközöl. Ha magasabbra emelkedsz, akkor a felhők között kell fulladoznod. Ha még magasabbra merészkedsz, akkor vagy megvesz az isten hidege, vagy végképp megfulladsz oxigénpalack nélkül. Eh! És mi az, hogy egyedül? Hiszen akkor mindenki röpködhetne! Még rémálomnak is rossz: több mint kétmillió repülő ember például Budapest légterében. És akkor még figyelmen kívül hagytuk, hogy rövid idő múlva úgyis megjelennének a kisebb-nagyobb repülőgépek, mert „kocsival" mégiscsak más, ugyebár.

* * *

Hát ez van. Kiderül, hogy a természet fukarsága végül is ésszerű takarékosság. És hogy tulajdonképpen — egészen ügyes szerkezet vagyunk!

— Mászik a kaktusz, Jean?
— Nem, uram.
— Biztos benne?
— Igen, uram.
— Akkor én egy sündisznót öntöztem meg . . .

* * *

— Jean, miért teszi arra a szegény kecskére a napszemüveget?
— Azért, uram, hogy a zöld szemüveggel azt higgye, hogy a száraz kóró helyett friss herét eszik . . .

* * *

— Jean, maga szereti a legyeket?
— Nem, uram.
— Akkor miért énekelte az imént, hogy „Légy a kedvesem?"

* * *

— Mi volt ez a csoszogás, Jean?
— A felöltője kiment a divatból, uram . . .

* * *

— Jean, kérem, döntse meg az asztalt?
— Minek, uram?
— Mert dőlt betűkkel akarok írni . . .

* * *

— Jean, fusson előttem egy égő gyertyával!
— Minek, uram?
— Mert fényűző akarok lenni . . .

* * *

— Miért csak a bal papucsot készítette az ágyamhoz, Jean?
— Mert, ön, uram, mindig bal lábbal kel . . .

* * *

— Jean, kérem a horgászbotomat! Megyünk az Operába.
— De, uram, ott akar horgászni?
— Miért ne?! A Hattyúk tavára megyünk . . .

* * *

— Mi ez a nagy kopogás, Jean?
— A cipője kopog, uram.
— Rendben van, engedje be . . .

ÖT PERC SZÜNET . . .

Rossz évet zárt a cirkusz, és az igazgató összehívta a társulatot:

— Sajnos, az a helyzet, barátaim — mondta —, hogy csak három embernek tudok fizetést adni. Bennynek, a csonttörőnek, Sámsonnak, az erőművésznek és Ivánnak, a késdobálónak.

* * *

— Sajnos, kirúgtak az állásomból. A művezető megharagudott rám.

— Na és miért haragudott meg rád a művezető?

— Hát tudod, milyenek a művezetők. Csak téblábolnak zsebre dugott kézzel, nézik, hogyan dolgoznak a melósok.

— Na de miért rúgott ki?

— Féltékenységből. Tudniillik az összes többi munkás azt hitte, én vagyok a művezető.

* * *

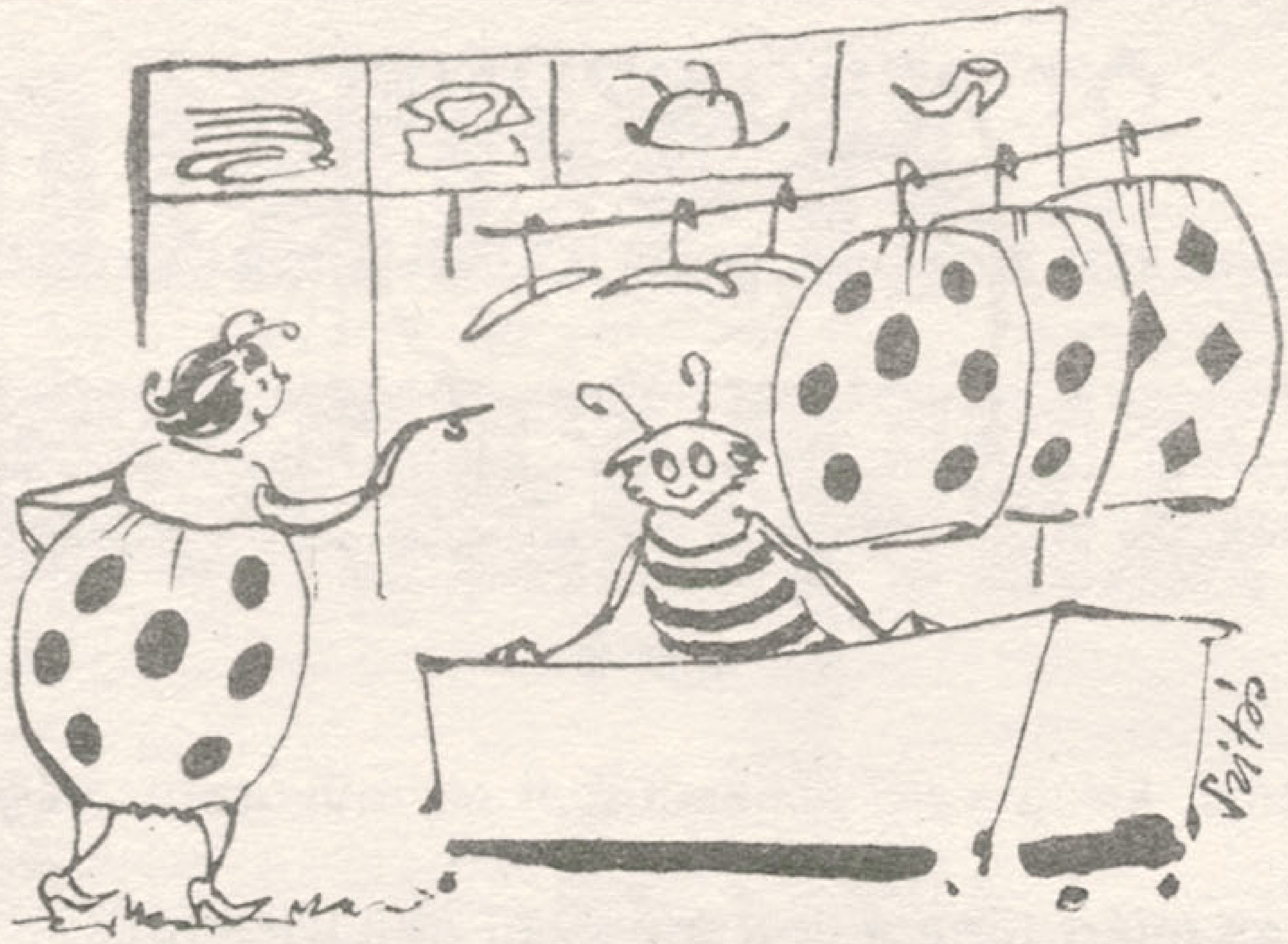
Felszáll a zsúfolt villamosra egy emberke. Szaxofon van nála, felemeli, elkezd játszani rajta. Egy régi nótát, roppant hangosan és abszolúte hamisan. Aztán elővesz egy pléhbögrét, és azt mondja:

— Ezt most körbeadom. Ha nem gyűlik össze egy kellemes összeg, esküszöm, hogy tovább szaxofonozok.

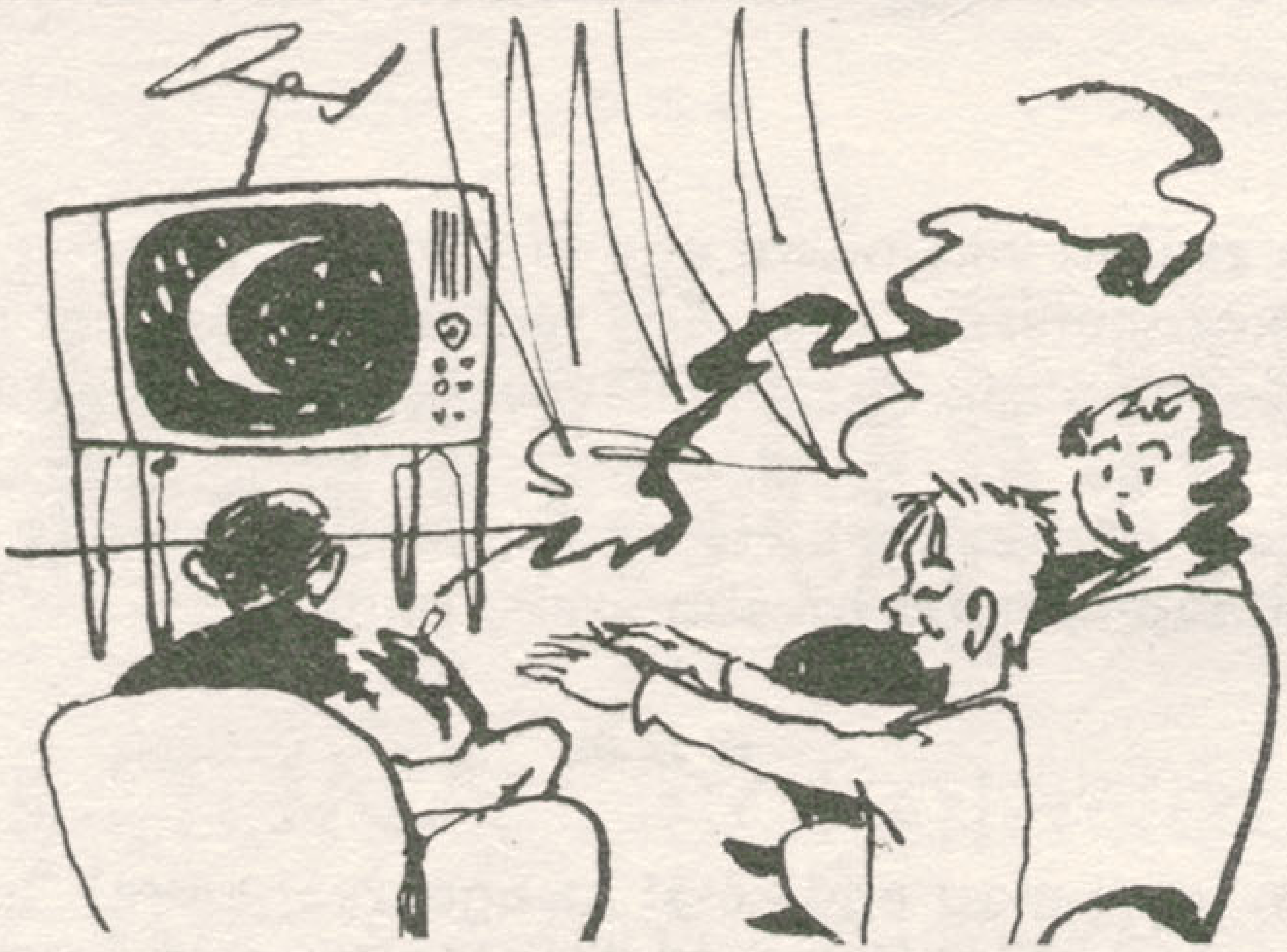
* * *

— Gyere, igyál meg egy kólát az egészségemre!

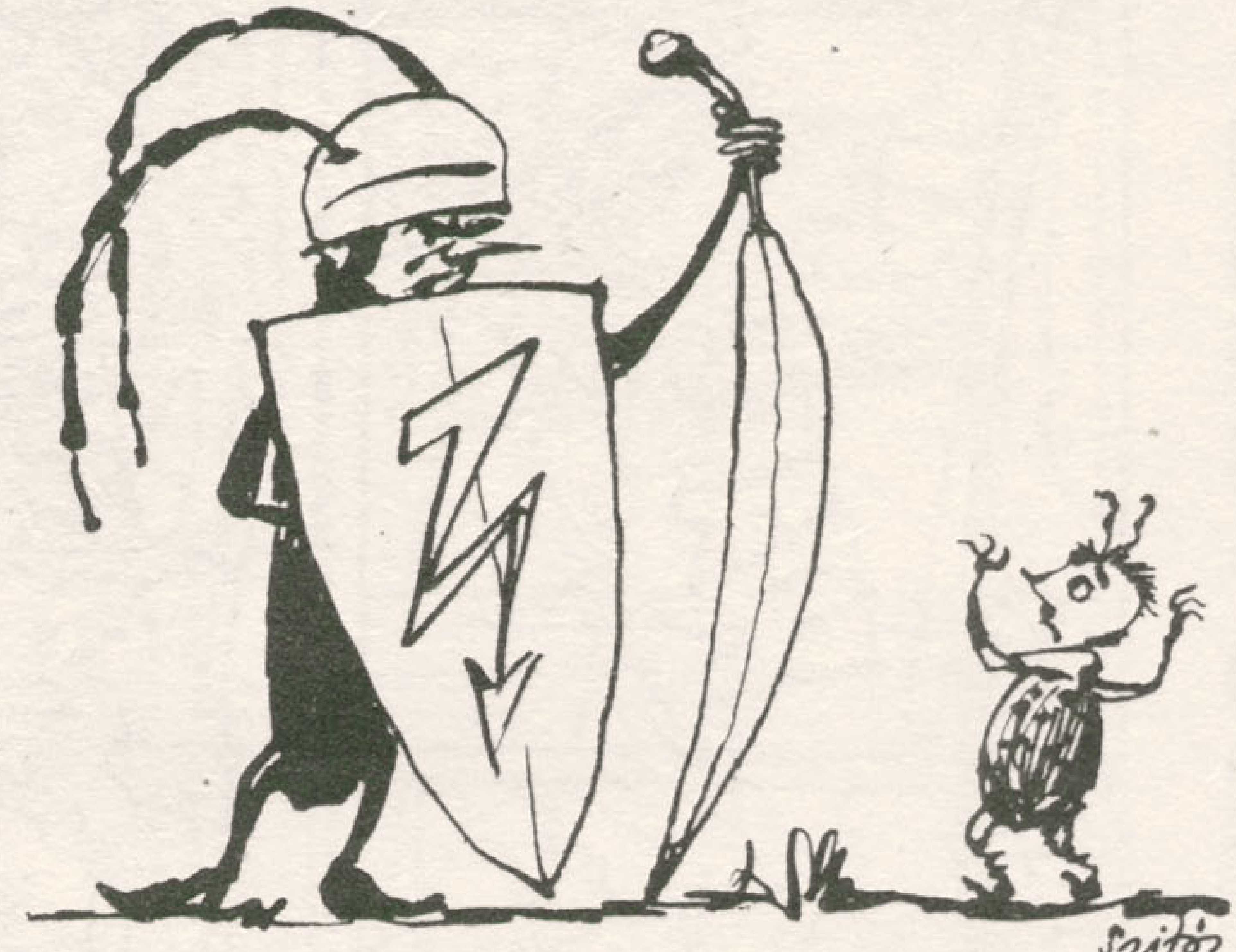
— Csak egyet? Figyelmeztetlek, hogy nagyon rossz bőrben vagy!

— Parancsol, Katinka asszony?
— Azt a kockásat kérem. Hadd pukkadjon a rokonság.

— Jenő! Ez a gyerek holdkóros, vagy csak a tévét akarja nézni?

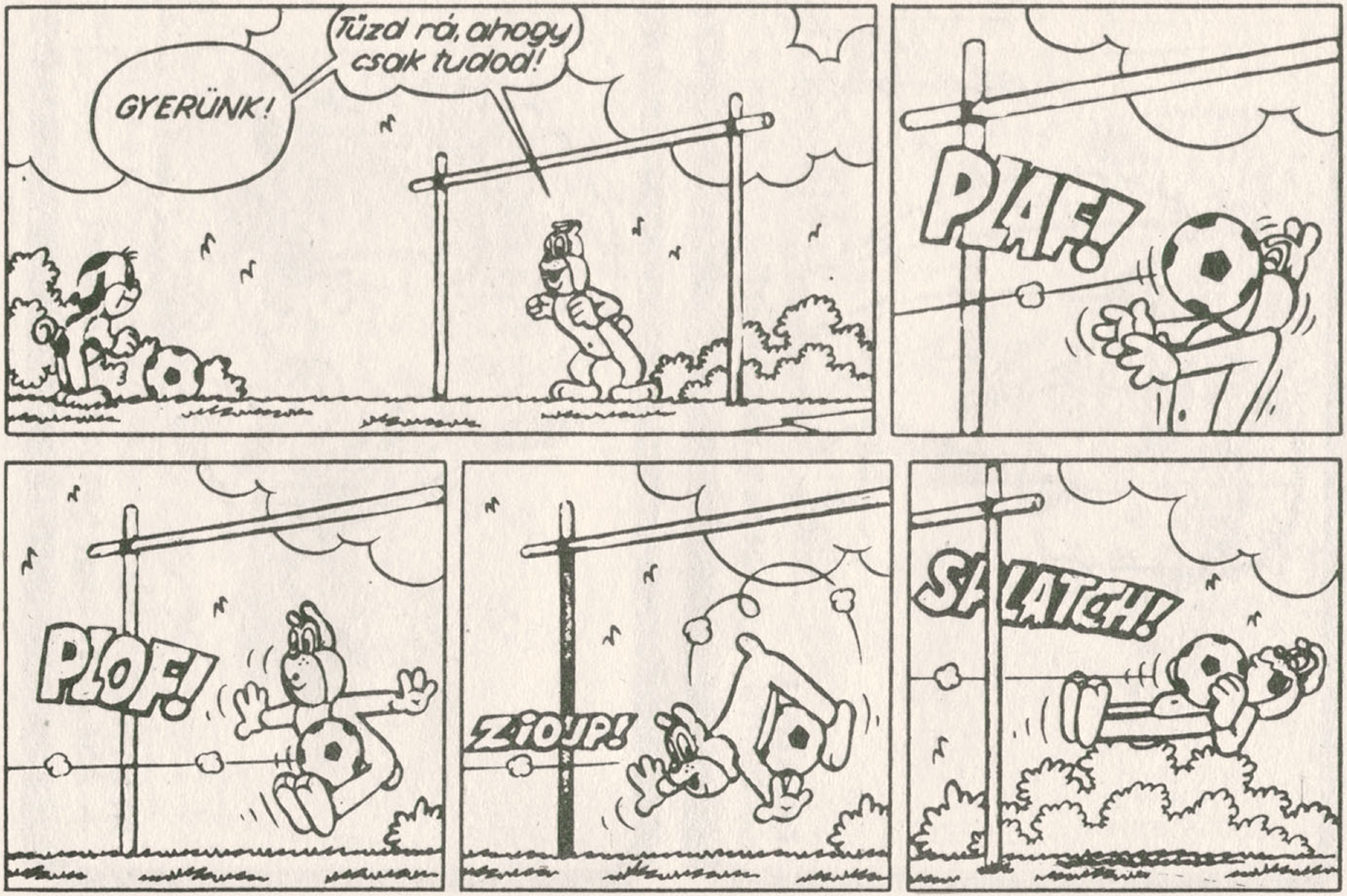

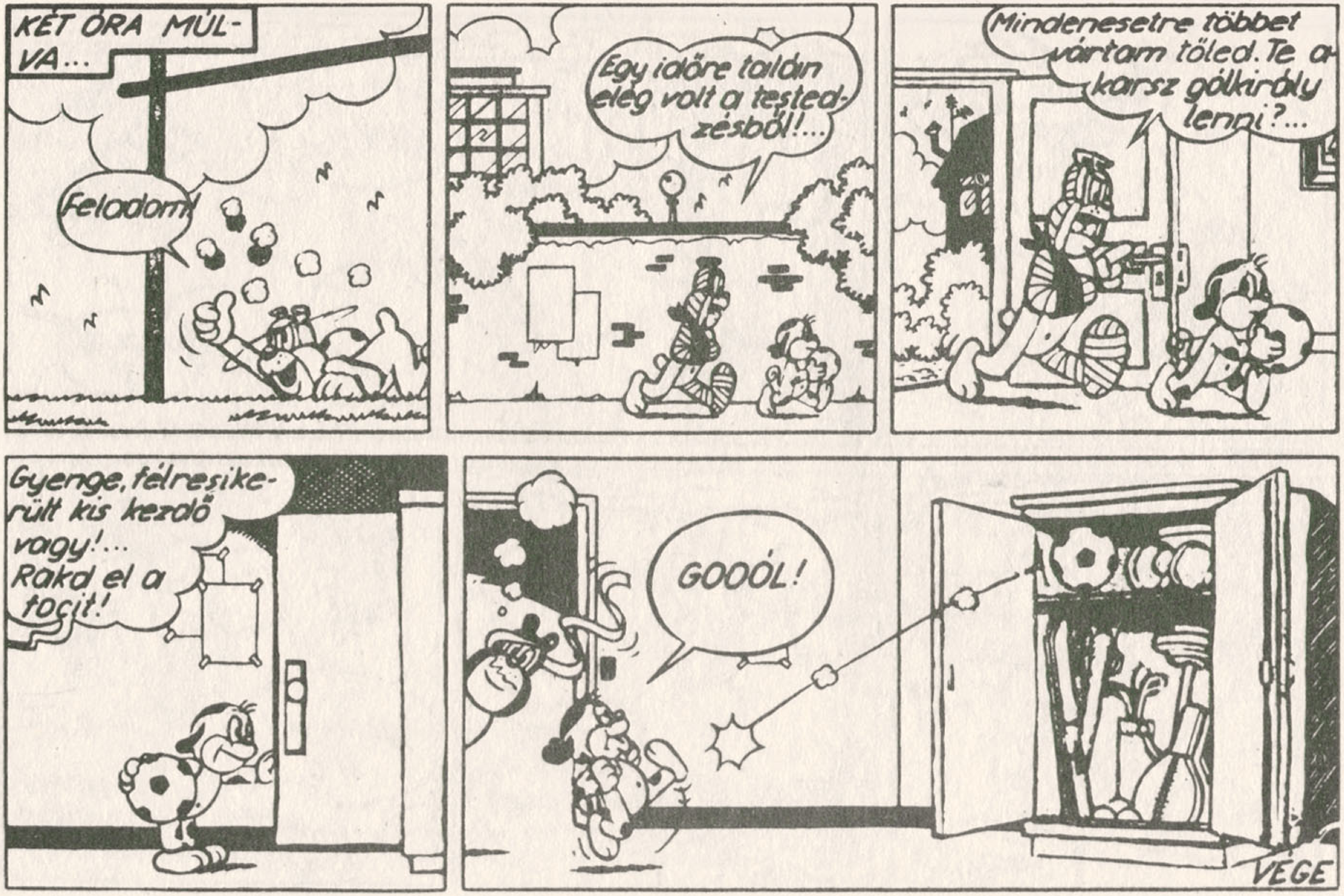
RELATÍV I.
— **Jaj! Te vagy hát az a hőscincér?!**

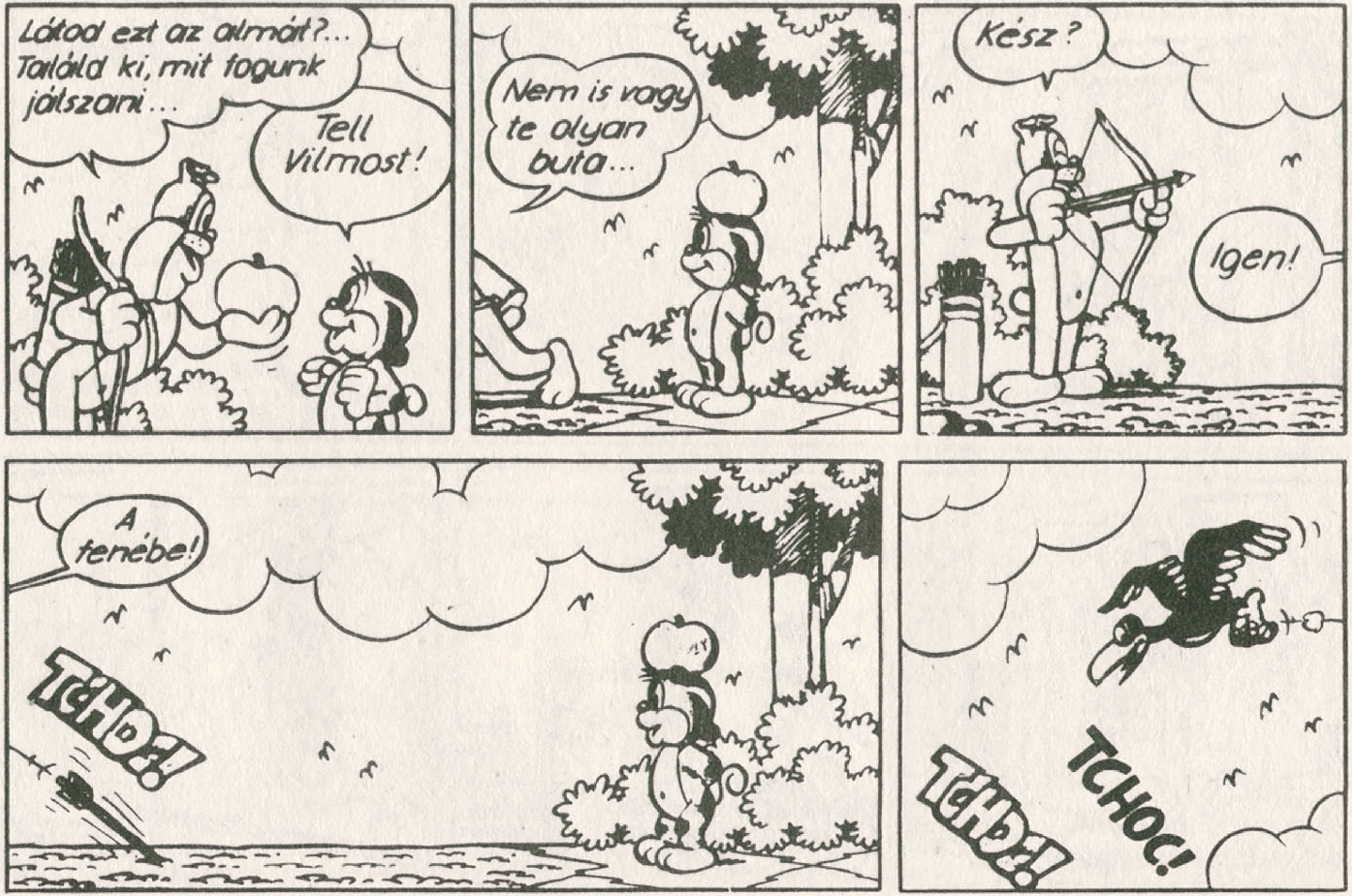
RELATÍV II.
— **Ahá . . . Te vagy hát az a hőscincér?**

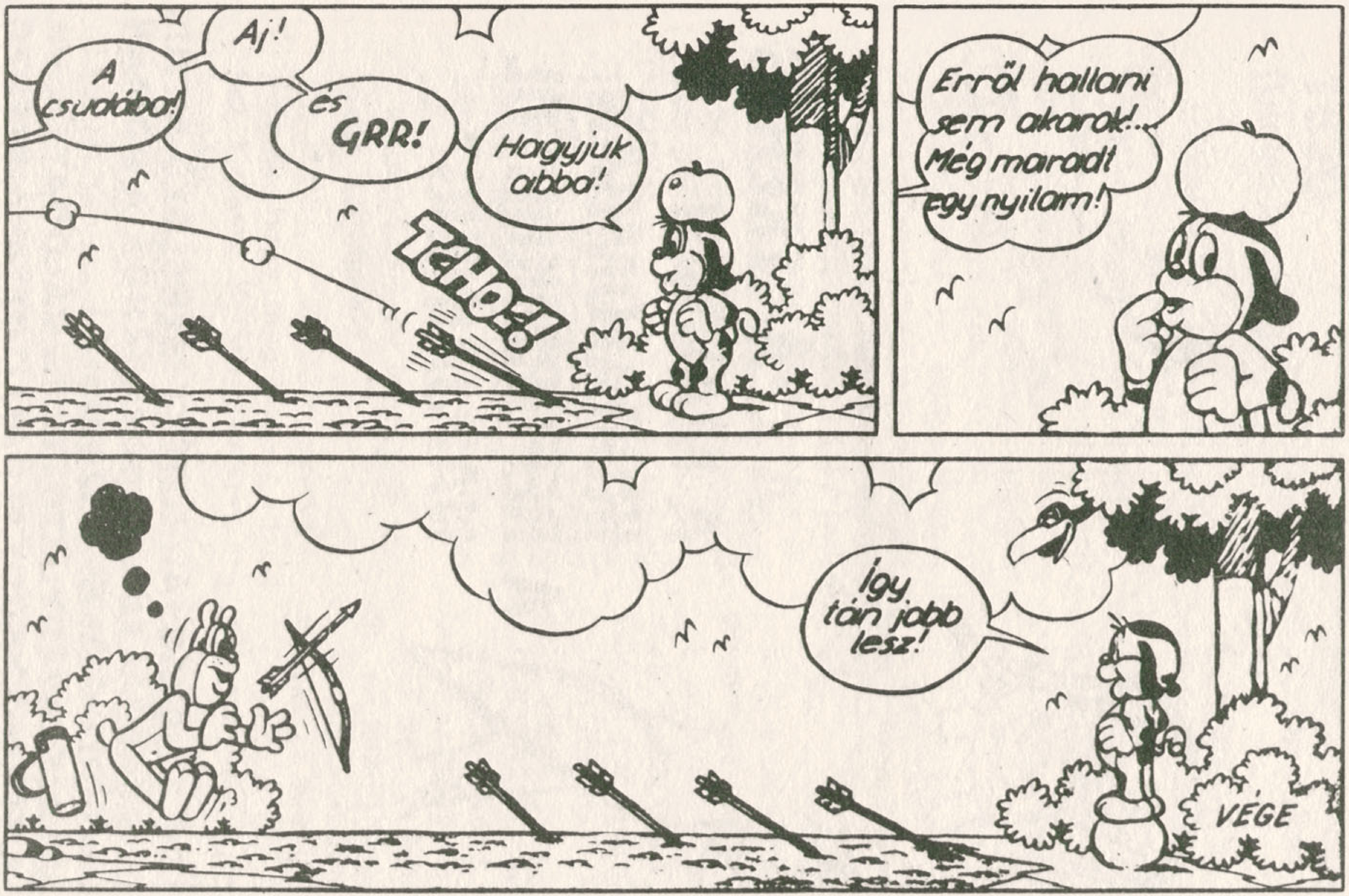
PIFU ● GÓLLÖVÉSZET

KÉT ÓRA MÚLVA...
Feladom!
Egy időre talán elég volt a testedzésből!...
Mindenesetre többet vártam tőled. Te akarsz gólkirály lenni?...
Gyenge, félresikerült kis kezdő vagy!... Rakd el a focit!
GOOÓL!
VÉGE

PIFU ● AZ UTOLSÓ KÍSÉRLET

A csudába!
Aj!
és GRR!
Hagyjuk abba!
TCHO:!
Erről hallani sem akarok!... Még maradt egy nyilam!
Így tán jobb lesz!
VÉGE

„A LEÁNYKÉRÉS A MAGYAR IRODALOMBAN, A REFORMKORTÓL NAPJAINKIG”

(ADALÉKOK A HÁZASSÁGKÖTÉST MEGELŐZŐ AKTUS DRÁMAI ÉS PRÓZAI FELDOLGOZÁSÁHOZ, A ROMANTIKÁTÓL A BIOLÓGIAI REALIZMUSIG.)
FELKUTATTA, ÖSSZEGYŰJTÖTTE ÉS VÁLOGATTA, VALAMINT A TÉNYANYAGOT ELŐÁLLÍTOTTA: A SZERZŐ

1820

(Utolsó levonás)

UDVARNOK: Őfelsége, a král! (Harsonák riadnak.)

KIRÁL (bejő): Imhol eljött a' boldog óra! Jer, oh, leányunk, szívünk gyermeke, hogy nyújtsd kezed Burgund büszke urának! (Mesmeg harsonák.)

HERTZEGNÉ (a' Burgund királ elejbe mén): Üdvöz légy, felséges úr, nekem jövendő boldogságom!

BURGUNDI KIRÁL-LEÁNY (félre): Hah, büszke szív! Csak ezt viseld el! Téboly, ne kísérts! Atyám s ez álnok viperának kézfogója! Ezer pokloknak bősz villámi!

KIRÁL (a' Burgundi királhoz): Legnagyobb kintsünk e leány, felséges úr, úgy bízzuk rád a sorsát!

KÉT JOBBÁGYOK (engedelem nélkül bejőnek): Törvénynapodra várunk, jó urunk, meddig üdőzzünk?

KIRÁL: Leányom kézfogója tartóztat. Táguljatok!

I. JOBBÁGY: Eleinktől nyert ősi jussunk, hogy meghallgass minket, királunk. Ítélőpáltzádra varakoznánk.

KIRÁL (feddőleg): Miolta?

I. JOBBÁGY: Három hónapja immár. Itt verénk sátort várad hűs árokában. A mezei szorgalom meg bánta!

KIRÁL: Halljam hát panasz szód, békételen! Mit böllenkedtek?

I. JOBBÁGY: Ez itt, fölség, kitúra mindenemből ... Bár ősi jussunk egy kézzel mérte jó szülénk ...

II. JOBBÁGY: Ő vala ifjabb, én a' korosabb. Védő karom mindig őt óvni lendült, minden gonosz ellen!

I. JOBBÁGY: S ha lehanyatla, mint szenté hajlott enmaga iránt ... Száznál számosb juhom ő nyírta, számolatlan!

II. JOBBÁGY: De gyapjokból a' posztót néki szőttem!

I. JOBBÁGY: S a posztómból szabott sok szűrt vásárra vitted! Gonosz báty voltál!

II. JOBBÁGY: Te meg ötsnek valál irigy!

I. JOBBÁGY: Ítélj, fölséges úr!

KIRÁL: Deákok írják, mint ítélek! A száz juhot kettőbe osztom.

KÉT BÉKÉTLENEK: Mi bölts ítélet, oh királ! (Térdre omolnak.)

KIRÁL: Fele tiétek — más felét béküllditek kintstárnokomnak!

I. JOBBÁGY: Most jobb, te gönyhe? (Mén kifelé.)

II. JOBBÁGY: Néked kellett a királi páltza! A hátadon törném legszívesebben öszve! (El-mennek.)

(Újfent harsonák riadnak a vendégfal mögött.)

KIRÁL: Nádorispán! Ki háborít imez innepi órán?

NÁDOR: Atyád, fölséges úr, az öregebb királ!

KIRÁL: Jövel! (A szín szélére mén.) Légy üdvöz, ősz atyám!

ÖREG KIRÁL: Eljöttem, oh, fiam. Hívatlan is, hogy lássam még utolszor e kedves gyermek artzot, minek előtte útra kél messzi Burgund iránt.

KIRÁL: Öleld meg nagyatyád, leány!

ÖREG KIRÁL (türtőzteté magát, de most fel-tör): S megátkozzam amaz napot, midőn országomat dőrén kezedre adtam!

KIRÁL: Megállj, leány! Ne mozdulj! Ha átkozódni jött e szilha vénség, úgy hát le út, fel út neki!

ÖREG KIRÁL: Honomból is kiűznél, gonosz fattyú. Beh! Sasnak karma marja májam! Nem volt elég, mit adtam? Unokámnak szívét is elorzanád?

KIRÁL: Ki innét, ki!

ÖREG KIRÁL: Nádorispán! Te tűröd ószült főmre hullt gyalázatom?

PALATINUS (ortzáját elfordítva): Felkent királom ő nékem, nagy úr!

ÖREG KIRÁL: Burgund ura! Te tűröd féktelen tobzódását e tzenknek?

BURGUND KIRÁL: Mitévő lennem, szólok udvarnagyommal. Mint ítélsz, Major Domus?

KIRÁL (reá-mered): Hah, hitszegő! Lányom kezét kívánnád, ám nem átallsz e vén rossz tsonttal szűrni öszve levet? Ki innét, ki! Leány! Ő sohasem lész tiéd!

BURGUND HERTZEGNÉ (feltör): Még él az Isten!

MAGYAR HERTZEGNÉ (reámeredez): Hah, tselszövő, álnok leány!

BURGUND HERTZEGNÉ: Ha volna, lám, kéne Burgundi nász!

MAGYAR HERTZEGNÉ: Burgund nékem — mi rabszolgának vatzka! Különb a trón, melyről mint gyermek, szépet álmodám!

BURGUND HERTZEGNÉ (katzag): De büszke szűnk ez álmot megjoházta! Tatár khánok kutyafején ha éldelsz, az való néked, hunok unokája!

MAGYAR HERTZEGNÉ (negélylyel): Te gőgös vatzkor, undok dögsakál!

BURGUND KIRÁL: Ah, így vagyunk? Egy pertzig sem szívom tovább e' kéjlak dögletes lehét! Jer, híveimnek népes sergei!

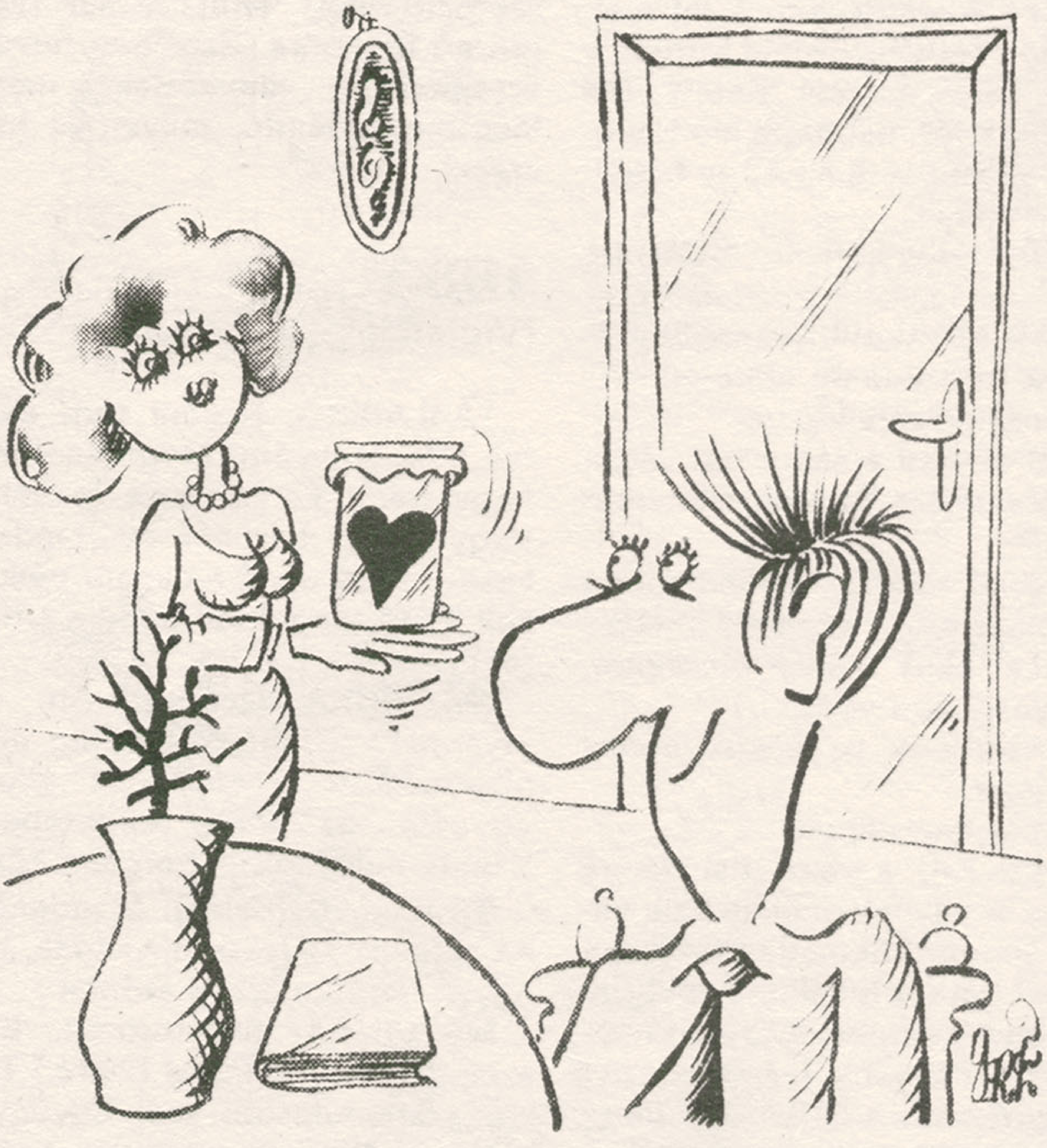
(Mind a' burgundiak el-kimennek.)

NÁDOR: Lelked nyugosszék, oh, nagy úr! Házádnak és házadnak fénye büszkén fenn ragyog!

KIRÁL: És fog ragyogni, míg magyar lakik e' Honban!

A' kárpit legördül

BEFŐZÉS

1850
(Beszély)

Belépvén a setétes szobába, Elemér tekintetet vete a fal mellett álló paravánra, majd fordult, s a ház asszonya elé sietett. Ott megállt, fejét meghajtá illő hódolattal, és magát őnagysága figyelmében ajánlá.

— Jó, hogy jön ön — nyújta kezét feléje kimért mozdulattal az úrnő —, hitvesemmel megbeszélők önt itt örömmel elfogadni . . .

Elemér orczája kipirult.

— S szabad-é akkor hát végre meglátandnom Emelda leányasszonyt?

Az úrnő hosszú, elgondolkodó pillantatot vetett rá, majd setétes fürtökkel ékes fejével bicczente, bizonyos jelentéssel.

— Akárhogy is, önnek ehhez szíve joga.

Elemér letérdepelt.

— Szívem, kezem, ősi fényű házam, amelynek magam sem vagyok éppen érdemetlen lakója, s minden bárhol fellelhető földi javaim egyetlen parancsa mai naptól fogvást Emelda leányasszonyt kiérdemlenem, s őt illőképp megóvnom az élet hányattatásaitól.

— Úgy hát keljen fel ön — mond a ház asszonya barátilag. — Cserébe leányunkért csak egyet kérünk öntől: szíve hű szerelmét.

— Ebben nem kell, de sőt nem is szabad kételkedéssel élni — viszonzá az ifjú teljes tisztelettel, és szemeit nagy várakozással függeszté az ajtóra. Szívében heves érzemények viharzottak: most lesz megtudandó, milyen is hát arája?

1880
(Vígjáték)

TÁBLABÍRÓ: Hallani sem akarok róla, leányom! Megmondtam, hogy nem! És ezerszer is nem! Vagy az ifjú bárónak nyújtandod kezed, vagy atyai áldásom nélkül kell élted tengetned mind a sírig! (el.)

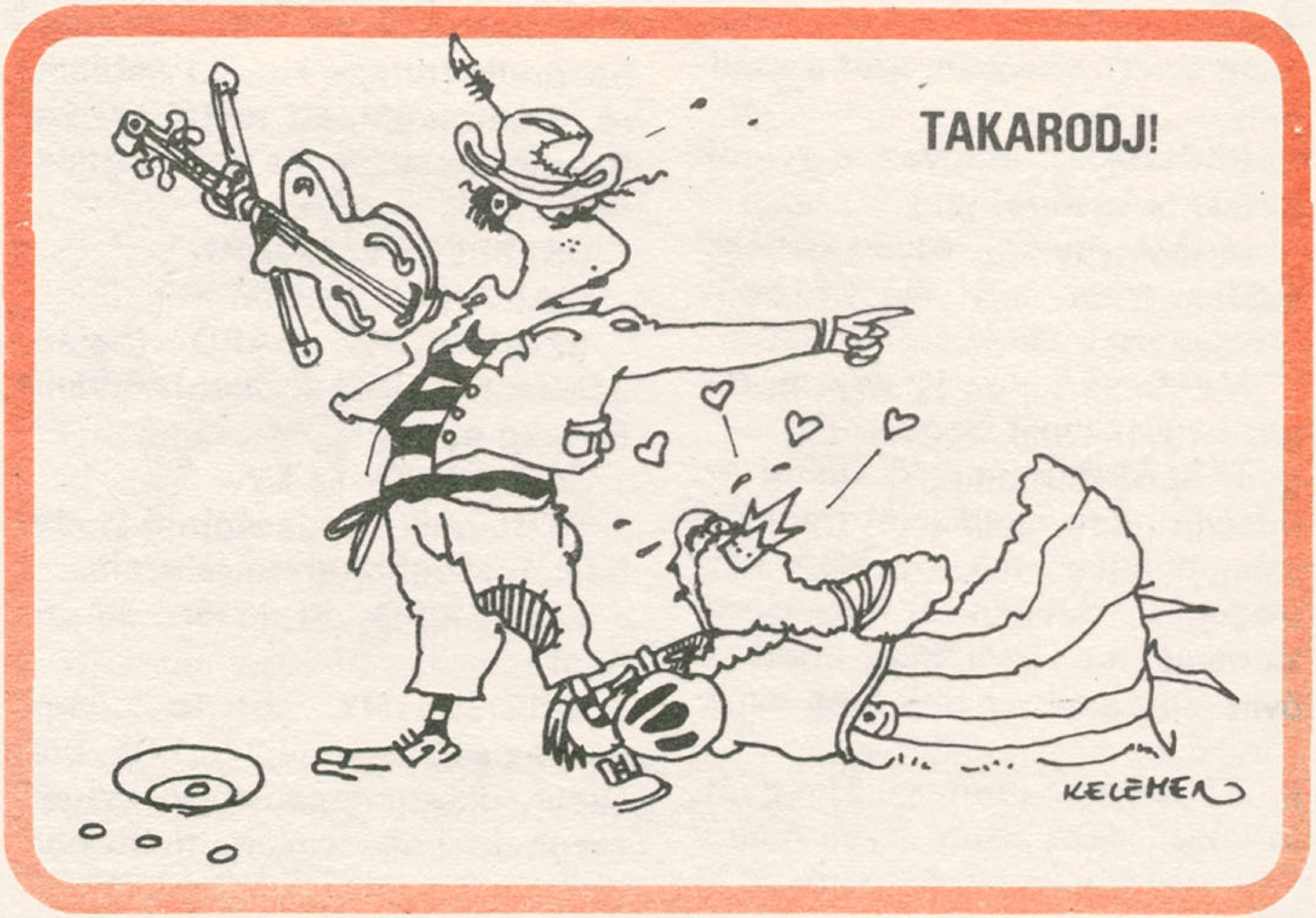
MALVINKA (zokog): Ah, jó atyám! Ki jóságával eleddig úgy elhalmozott! S most itt állok, egyedül az élet tengerében! S mily hullámok háborgása közt,

SZOLGÁLÓ (beles): Mondanék én valamit a kisasszonykának, ha ugyan meg nem veti szómat . .

MALVINKA (izgatottan): Beszélj, beszélj, jó lélek! (Félre.) Talán szabadulásom szól együgyű szádból! Bugyuta vagy, igaz, de egyenes lelkű!

SZOLGÁLÓ: A táblabíró úr, a kegyed zordon atyja nem ismeri

– NINCS SEMMI BAJ, SZÍVEM! CSAK EGY KIS TAVASZI FÁRADTSÁG . . .
KELEMEN

TAKARODJ!
KELEMEN

az ifjú báró urat, csupán levélváltásból ...

MALVINKA (sürgetőleg): No és? Beszélj!

SZOLGÁLÓ: Mi lenne, ha az ügyvédbojtár urat mutatnók be atyjaurának mint Szigligethy bárót?

MALVINKA (eltakarja arcát): Ah, nem! (Félve.) Hazudjunk?

SZOLGÁLÓ: Dehogyse, kincsem! Valakit elfuttatunk a vasútra, és az megjön majd a hírrel: itt a báró úr! Utána mindjárt belép Csepreghy tekintetes úr ... Nem hazudik itt senki — és atyja-ura mégsem fog gyanakvással lenni!

MALVINKA: Ó, istenem, talán mégis szabadulásom szól a szádból!

SZOLGÁLÓ: Megyek, s küldök valakit a vasútra! (El.)

MAMA (belép): Atyád panaszkodék, rossz lány! Illő ez: hogy mindig csak szívét szomorítod?

MALVINKA: Ah, jó anyám, miért hagysz most magamra?

TÁBLABÍRÓ (be): Mi dolog ez, Malvin: még mindig zsörtölődöl? Megmondám: ma megüljük kézfogódat! Házunkra új fény virrad a nemes és nemzetes, méltóságos Szigligethy bárók szép címerével!

SZOLGÁLÓ (beront): Meggyütt a vonat, teins uram! Gyün mán a vendég! (Rákacsint Malvinkára.)

TÁBLABÍRÓ (fenyegetően): Mosolyt az arcra, vagy megismered atyai kezem áldását!

MALVINKA (az ajtóra pillant, meglátja az ügyvédbojtárt, elmosolyodik, boldogan): Az nem lesz nehéz, atyámuram!

CSEPREGHY (meghajol): Ajánlom magam az úr jóindulatába. (A ház asszonya előtt megáll.) Tekintetes asszonyomébа is.

MALVINKA (súgva): Ó, Tódor! Mily boldog vagyok!

TÁBLABÍRÓ: Isten hozta szerény hajlokunkba uraságodat.

CSEPREGHY: Nagy ügyben jöttem, táblabíró uram.

TÁBLABÍRÓ: Tudom, tudom! A levelek útján már mindent megbeszélők! (Kitárja karját.) Keblemre, öcsémuram, kit mától kezdve fiamnak nevezek, és nem jogtalanul!

CSEPREGHY: Atyám!

MALVINKA: Atyám!

SZIGLIGETHY BÁRÓ (belép, döbbenten áll az ajtóban): Atyám! Ez meg mi itt?

TÁBLABÍRÓ: Ez ki?

SZOLGÁLÓ (odasúgja): A dabasi ügyvédbojtár, teins uram.

TÁBLABÍRÓ: Ki innét, de iziben!

SZIGLIGETHY: J' ne comprends pas! Quel malheur! Oh, bon Dieu! Papperlapapp! (Ridegen meghajol.) Au revoir, monsieur! (El.)

TÁBLABÍRÓ (meghatottan egybefűzi a két fiatal kezét): Ti pedig legyetek boldogok, édes gyermekeim! Ez életemnek legszebb napja! (Eltűnődik). De vajh miért vartyoga ez a pernahajder ügyvédbojtár — francziául?!

Függöny

1910
(Elbeszélés)

Fojtó sirokkó fújt egész délután; idegei a pattanásig feszültek. Meg kell lennie, gondolta fakó kedvvel, sőt már-már kedvetlenül. S kelt fel, hogy indul. Teáját már állva itta meg.

Az automobil lassan gördült fel a kastély feljárójához. A groom kiugrott, hogy ajtót nyit.

— Csak hagyja — mondta fáradtan; nem szerette, ha a cselédség túlzott figyelemmel foglalkozik vele — ez fárasztotta, s valami homályos bűntudattal töltötte el. Mostanában sokat tépelődött a javak elosztásán s a vagyon ere-

— **Még hogy én vegyelek feleségül? Inkább megkérem a boszorkányt, hogy változtasson vissza békává!**

detén; nemrégiben olvasott néhány szociologust.

Odabent már várták.

— Ó — mondta madame Borrhy. — Már itt?

Legyintett; eres kezén opálosan csillant a régi családi gyűrű.

— Ön már várt rám — szólt vontatva, s kissé affektáltan, miközben az asszony kezére hajolt. — Nemde?

Az asszony szeme felizzott; karbunkulusok égtek benne, zafírok, jáspisok, s ezer más keleti ékszer.

— Nem bánik szépen velem — suttogta, mert alig türtőztethette most magát. Megalázottnak, sértettnek érezte egész lényét. — Szebben nem is búcsúzhatnánk el... a legdrágább kincsemet bízom magára, kedves.

Mosolygott.

— Eddig az anyja szeretett, ezután a leánya... — S még mindig mosolygott, merő szarkazmussal.

Az asszony lilán dorombolt.

— Csacsi! Azért egy városban maradunk!

S kacagott forrón, izzón, dévajul.

1930

(Kamaradarab)

MIKLÓSSY: (áll, nézi a leányt) Siet, kisasszony?

KLÁRA: Nem, vezérigazgató úr. A munkaidőm addig tart, amíg ön azt nem mondja, hazamehetek.

MIKLÓSSY (feláll): Miért e hivatalos hang? (Közelebb lép.) Klárika!

KLÁRI (mereven): Hiszen a hivatalban vagyunk, vezérigazgató úr.

MIKLÓSSY (keserűen): Tudom... A vezérigazgató és a titkárnője... (Mélyről sóhajt.) Ha tudná, Klárika, mennyire irigylem a legutolsó szaldókontistámat...

KLÁRI (elpirul): Miért, vezérigazgató úr?

MIKLÓSSY: Miért, miért! Mert az egyszerűen megáll fél ötkor a bank kapuja előtt, és megvárja magát... És azt kérdi: nem ülünk be egy moziba, Klárika? Én meg?... (Sóhajt.) Én meg beülök a nagy, fekete autómba, és csak nézem, távolról nézem magát... (Leroskad, fejét kezébe hajtja.) Nehéz a gazdag ember sorsa, Klárika.

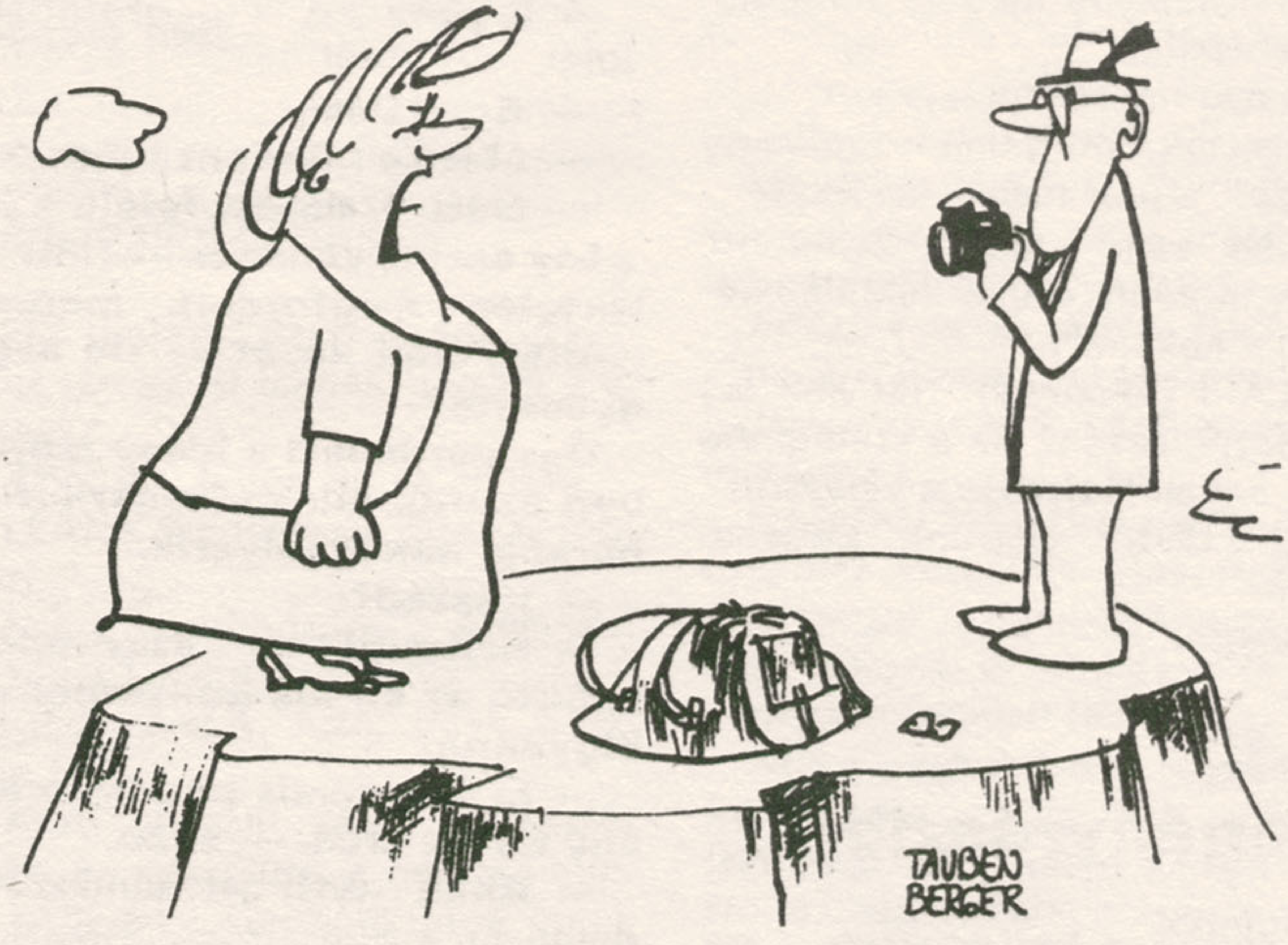
KLÁRI (forró szánalommal): Tudom...

MIKLÓSSY (felkapja fejét): Honnét?

KLÁRI: Figyelem önt, már hónapok óta. Egyszerre ön is csak egy ruhát visel... egy ebédet eszik... egy szivart szív...

MIKLÓSSY: És mégis mennyien irigyelnek... (Sóhajt.)

BARÁTSÁGOS ARCOT . . .

— **Miért nevessek, hiszen a nevetés nem hallatszik a képen . . .**

KLÁRI: Pedig inkább szánniok kellene! Mennyi gond! Mennyi aggódás a munkatársaiért! A bank vállalatainak munkásaiért...

MIKLÓSSY (keményen): Istenem, férfi vagyok.

KLÁRI: És minden az ön vállán!

MIKLÓSSY (könnyes szemmel): Mennyire megért maga engem, Klárika...

KLÁRI (elpirul, hallgat).

MIKLÓSSY (feláll, odamegy hozzá): Tudna engem szeretni?

(Halk zene indul: „Köszönöm, hogy imádott, de ne küldjön virágot — nekem!")

KLÁRI (rajongva): Hát kell ezt kérdezni, Arzén? Ha a szemembe néz, onnan kiolvassa a választ!

MIKLÓSSY (forrón): Egyetlenem!

Függöny

1940 (Regényrészlet)

Ringóan hajladoztak az érett, áldott búzakalászok, ameddig a szem ellátott. A nagy mező felett úgy ült a csend, mint elhagyott mátkák szemében a bánat.

Ketten mentek a nagy pusztában, Panni, a Cseri bíró lánya, és Andorás, a zsellérfiú. Sütött a nap, de ők fáztak belülről. A lelkük didergett.

— Hát aszonta? — kérezte a fiú, és nagyot sóhajtott.

— Aszonta.

— Osztán minek?

A leány felcsattant.

— Minek, minek! Hogy hát semmitlen·emberhez nem ád!

A legény arca megfelhősödött.

— Gondútam!

— Mer te mindent tucc!

— Hát! — döfött feléje a legény szeme rátartin. — Hát! — Hirtelen megfordult, megragadta Panni kezét. — De azér gyüsszte?

Úgy verdesett a lyány mejjiben az ütő, mint tűzvészkor a harang, mikor félverik.

— Hezzád?

— Hezzám! A százhódas apádtó az én kis gunyhómba? Elgyünné?

— El én — vált pirosra a leány kerek arca. — El én.

— Akkó gyó! — suhintott Andorás a bugylibicskájával.

Az útfordulóban felbukkant Cseri bíró.

— Jézus ereje! — hörgött a legény; a szeme villámokat szórt. — Mos mingyá nekimék! Itt ontom kijabelit!

A gazda jóságosan mosolygott.

— Csak tróbára akartunk tenni, hogy pénze nélkül is szeredd-é Pannuskámat? Mögálltad a tróbát! Tiéd a leán! Meg hozzá a száz lánc főd!

A leány s a legény egymásra nézett...

Tüzesen lángolt felettük a lángcsókú, kalászérlelő, áldott magyar nap.

1950

(Társadalmi dráma)

FIÚ (belép): Szabadság. Jó helyütt járok? Itt laknak Ságodi elvtársék?

APA: Itt. Jöjjön be az elvtárs.

LEÁNY (kedvesen): Szabadság, Feri.

FIÚ: Szabadság, Annuska. (Szünet.) Nem szeretnék zavarni, Ságodi elvtárs. Attól félek, késő van.

APA: Ugyan! Most vacsoráztunk, és készülünk a holnapi napra. Annuska szemináriumra tanul, én most írom a népnevelői jelentésemet, az asszony mosogat. (Elnézőn.) Ő nálunk a szatyorpolitikus... (Nevet.)

FIÚ (áhítattal): Ságodi elvtárs népnevelő?

APA (egyszerűen, de távlattal): Tenni kell valamit a holnapért is, elvtárs! Nem ehetjük meg a tyúkot, amely holnap aranytojást tojik! (Megilletődött csend.)

LEÁNY: De talán üljön le, Feri...

APA: Igen. Üljön le az elvtárs.

FIÚ: Köszönöm. (Zavarban.) Nagy ügyben jöttem, Ságodi elvtárs.

APA: Ki vele, elvtárs! Bátran. A magunkfajta ember nem kerülgeti, hanem leküzdi a nehézségeket! A pártbizottságtól jött?

FIÚ: Nem. (Halkan.) Annuska és én... Úgy gondoljuk, hogy ... ugyanis szeretjük egymást...

APA: Ez derék dolog. Hogy törődnek a holnappal! Hiszen húszharminc év múlva is kell lenni termelésnek!

NAGYMAMA (betotyog, alig tud már beszélni): Siessetek, fiam, azzal a termelőmunkával, mert még én is meg akarom érni a kommunizmust! (Kitotyog.)

APA (meghatottan): Milyen fejlődőképes... Az én anyám! (Könnyet töröl, majd keményen.) No, és hát, elvtárs: milyen a munkához való viszonya?

FIÚ: Százharminc százalék, Ságodi elvtárs.

APA (ránéz): Selejt nélkül?

FIÚ: Természetesen

APA: Hm. És mennyi maguknál a plafon?

FIÚ: Százhatvan százalék, Ságodi elvtárs.

APA (megmerevedik): És maga komolyan gondolja, amit tőlem kért? (Döbbent csend.) Annuskám: nem értelek! Te is komolyan gondolod? Hát ennyi benned még a maradi, a visszahúzódó?

LEÁNY: De édesapám!

APA: Most nem az apád! Most a népnevelő beszél! Öntudatosabbnak hittelek!

FIÚ: De ez a százharminc is elég szép, Ságodi elvtárs ... meg aztán felmehetek én még a plafonig is, ha igyekszem ... és tessék elhinni, igyekszem!

APA (gúnyosan): Százhatvanig? (Nevet.) Majd akkor beszélünk a dologról, ha kétszáz felett jár! A felső határ a csillagos ég! Tudja, ki mondta?!

FIÚ (megilletődve): Tudom ...

A közönség feláll; s a hősökkel együtt valamennyien ütemesen tapsolni kezdenek.

Függöny

1960

(Novella)

— Szevasztok!

Mindenki ránézett. Ez is itt van?

— Szevasztok — mondta még egyszer.

— Szevasz. Megjöttél? — Az öreg ránézett, köhögött, elnyomta cigarettáját, mert a körméig égett. — Tedd le magad.

Bea mellé húzódott.

— Szia.

— Mizujs?

— Alma.

— Mindig ilyen vagy — mondta a lány.

— Te, Bea, máma szólok.

A lány a parizert ette; kilógott a héja a szájából.

— Klassz lesz. Úgyis unom már az örökös parizert.

— Nálam se kapsz mást. Ugrott a prémcsi. A normát is cincálják. Nem nagy buli ez az egész nyamvadt élet.

A lány rántott a vállán.

— Azért szólj csak a mutternak.

— Ne a faternak?

— Á!

Felállt, odament.

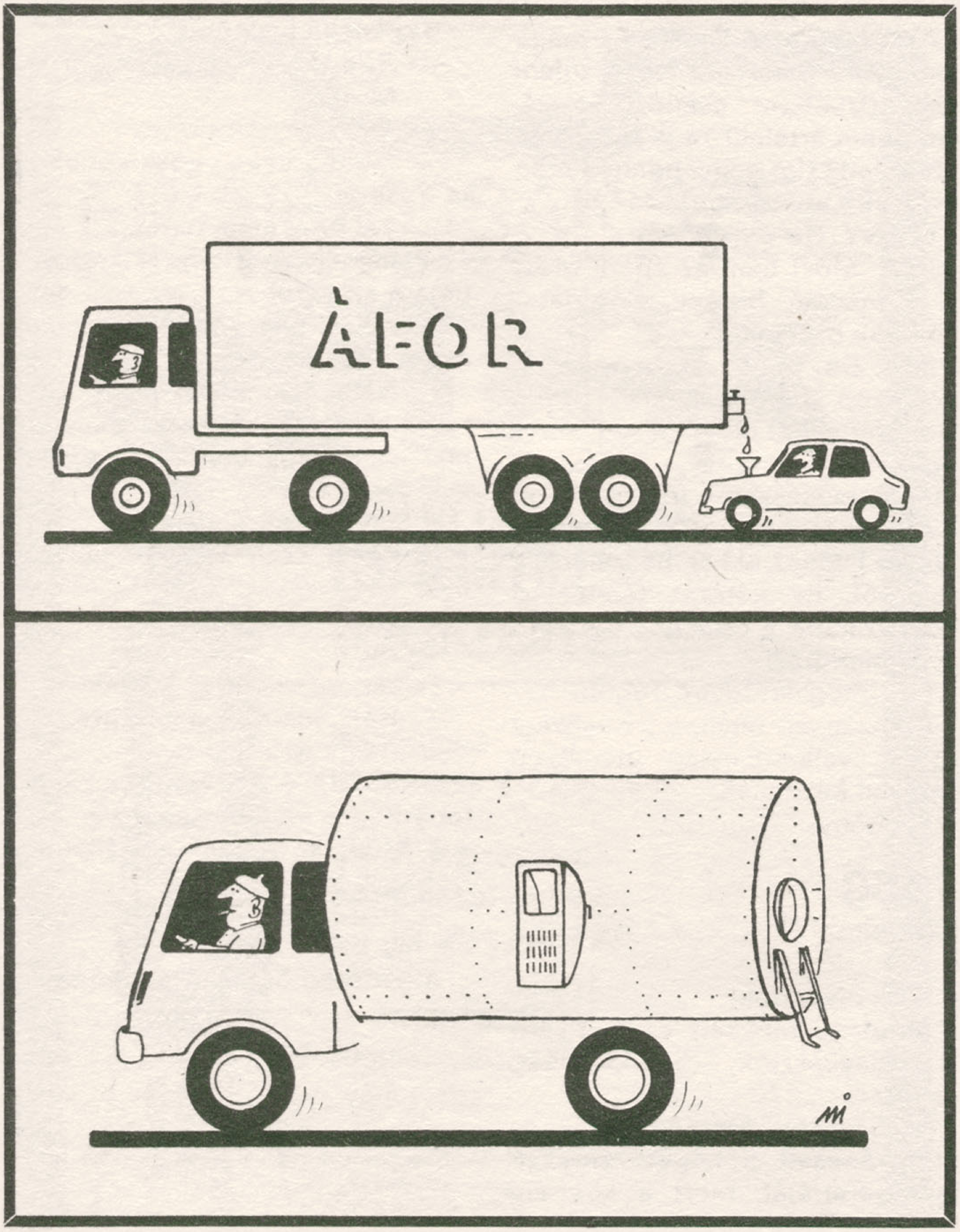
— Hát, mamsi, mink itten a Beával úgy gondoljuk ...

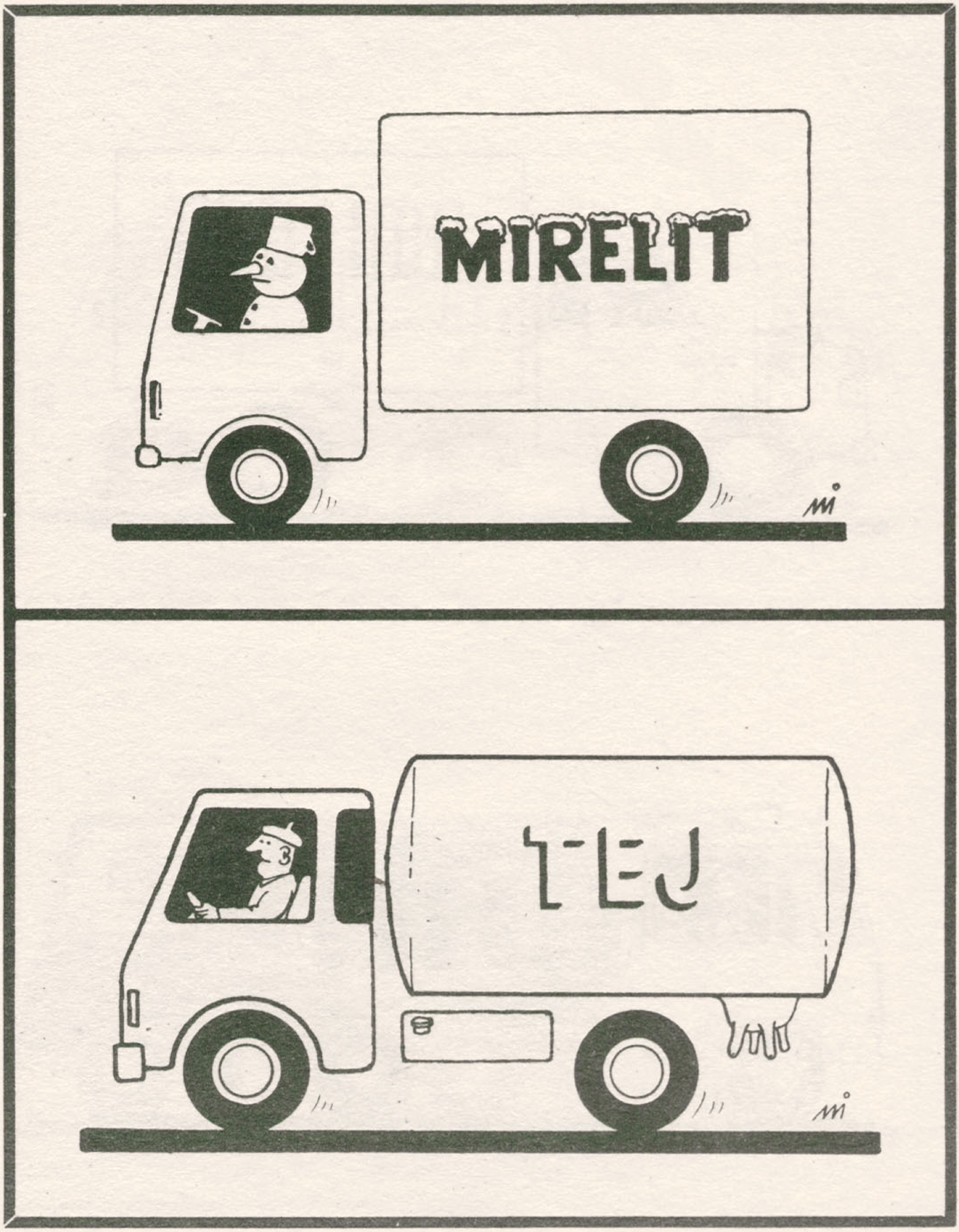
Az öreglány a teát itta, a kanalat a bögre szájához nyomva.

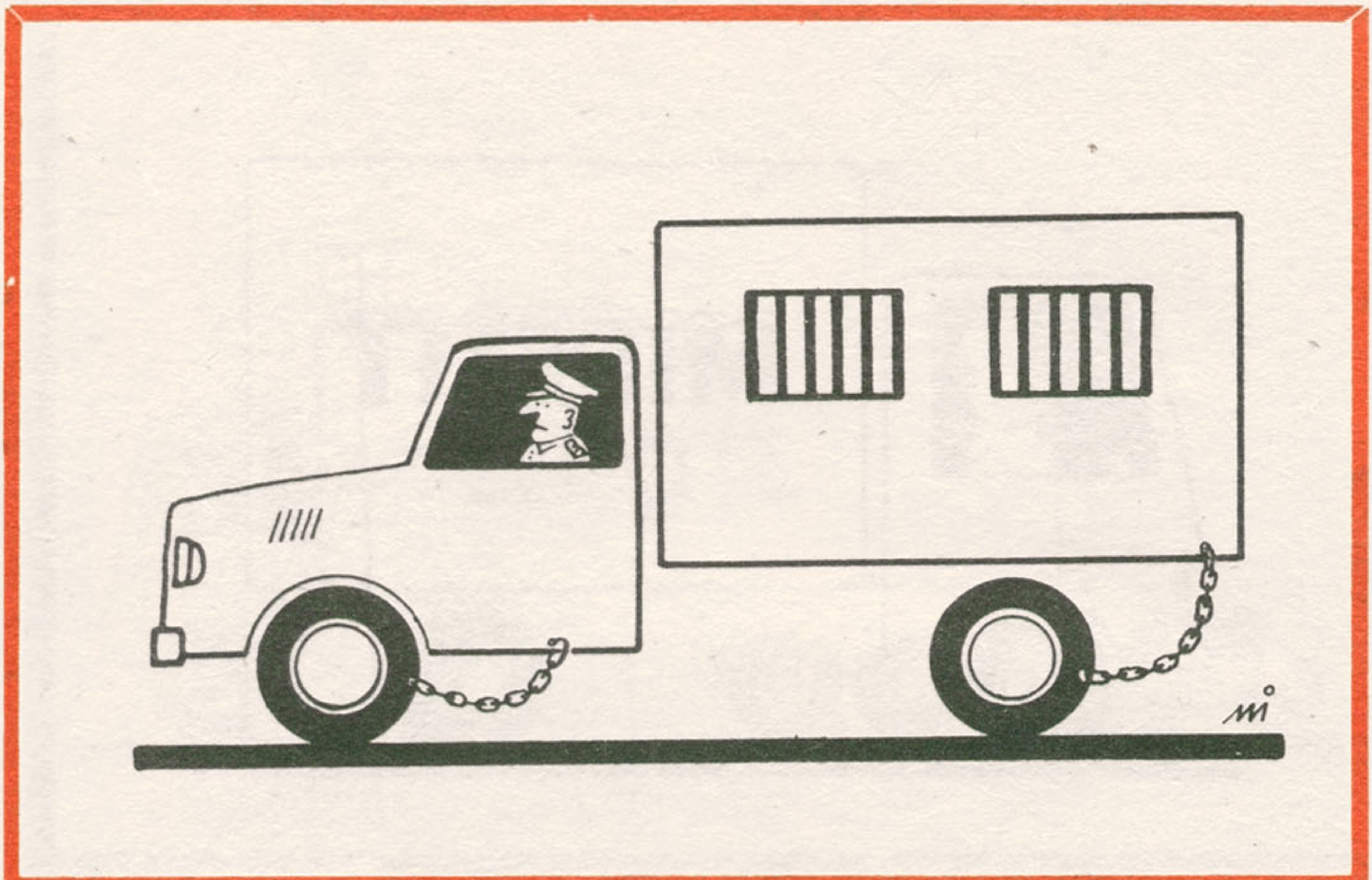
— Tudjuk. Csak csináljátok. Hol fogtok lakni?

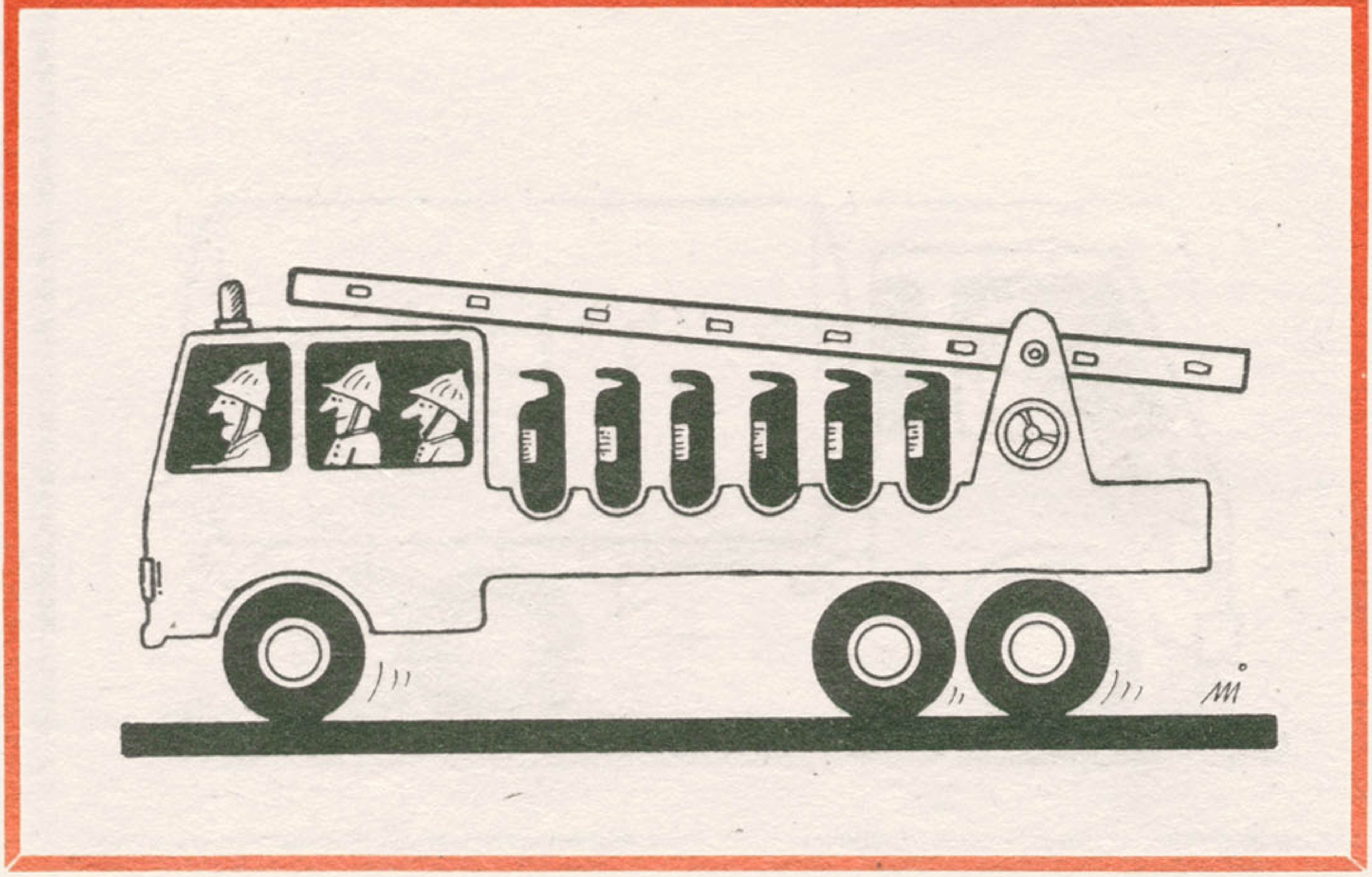
— Itt — felelte hetykén. — Naná, hát hol?

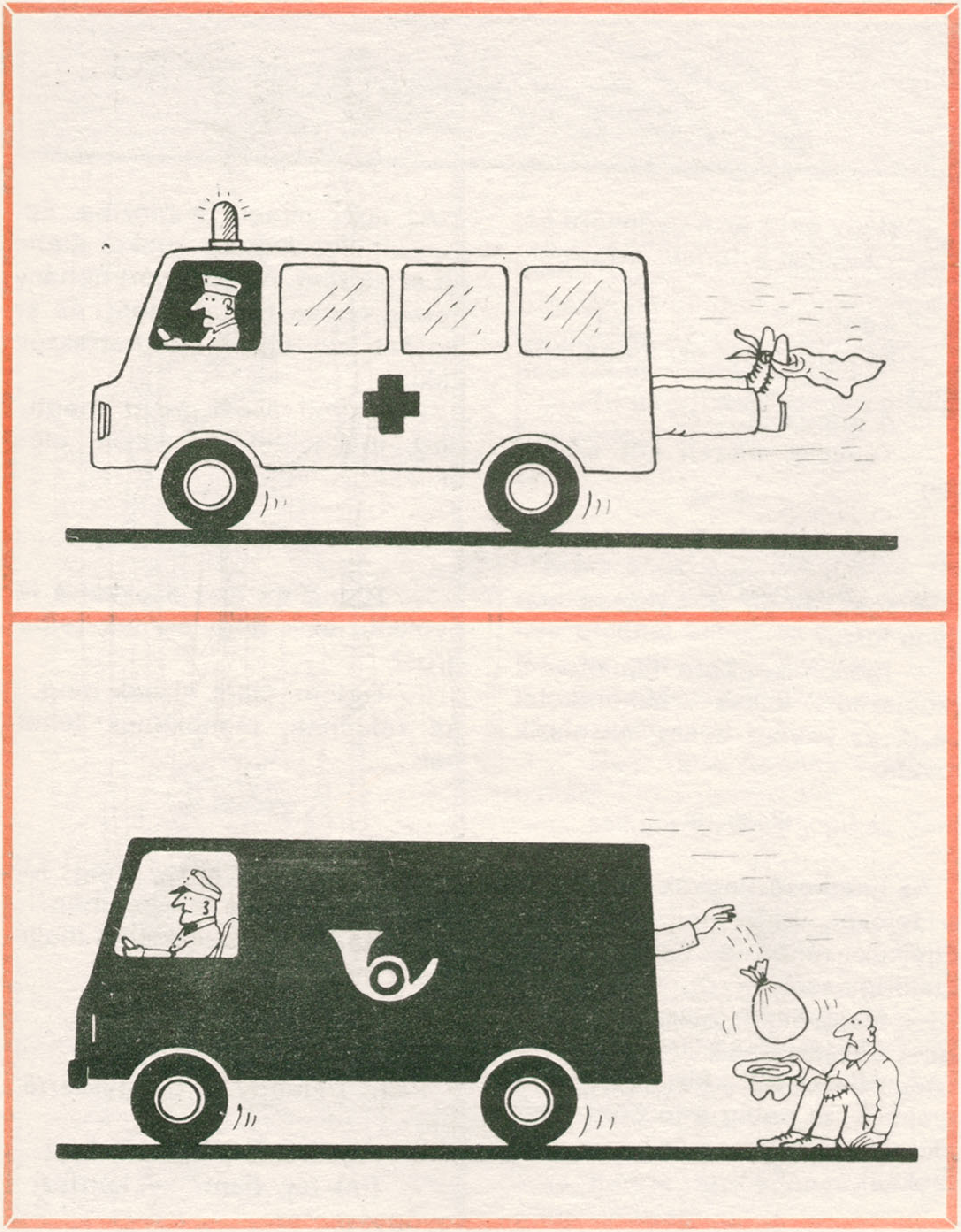
A két öreg összenézett, kétségbeesve.

ÀFOR

MIRELIT
TEJ

Viccözön

— Hány éves az a gyönyörű bika? — kérdezi a turista a farmertől.

— Kettő.

— És miről lehet ezt megállapítani?

— A szarváról.

— Tényleg, hiszen két szarva van . . .

* * *

— Igaz, hogy a kakasod nagyon lusta?

— Igen, mikor kora hajnalban a szomszéd kakas kukorékolni kezd, az enyém bólint, és alszik tovább

* * *

Az unatkozó unokák azon törik a fejüket, hogy mit játszanak. Egyikük ránéz a nagymamára, majd így szól:

— Nagymami, játsszál velünk!

— Mit játsszak?

— Állatkertet. Mi leszünk a majmok, te pedig a jó öreg néni, aki csokit és cukorkát hoz a majmoknak . . .

* * *

Az egér elment a moziba. Éppen elhelyezkedett, amikor elébe ült az elefánt. Az egér várt néhány percig, aztán fogta magát, és az elefánt elé ült, majd hátraszólt neki:

— Így ni! Most majd megtudod, mit jelent, ha valaki eléd ül . . .

* * *

— Tudod mi lesz azokkal a lányokkal, akik nem esznek tejbegrízt?

— Tudom. Nem híznak meg, s ha felnőnek, manökenek lehetnek . . .

* * *

— Pincér! Ezt nézze meg! Mit csinál ez a légy a levesemben?!

— Ha jól látom, éppen a mellúszást gyakorolja . . .

* * *

Pista bemegy a gyógyszertárba.

— Fájdalomcsillapítót kérek.

— Hol fáj, fiam? — kérdezi a gyógyszerész.

GYORSFÜRDÉS

— Most még sehol — felel Pista —, de délután meg kell mutatnom apunak az intőmet . . .

* * *

A szórakozott professzor bemegy reggel a fürdőszobába, és a zuhany alá áll. Mikor megnyitja a csapot, és az első víztömeg a fejére zúdul, ijedten felkiált:

— Te jó ég! Már megint otthon felejtettem az esernyőmet . . .

* * *

Kovács úr egy ismeretlen városban autózik. Az egyik egyirányú utcánál elnézi az irányítótáblát, és ellenkező irányban hajt. A rendőr rögtön leállítja, és megkérdezi tőle:

— Nem látta az utca elején a nyilat?

— Milyen nyilat? Vannak erre indiánok?

* * *

Egy férfi dicsekszik a barátjának, hogy milyen jól tud autót vezetni. Az első kanyarban az árokba fordulnak. A barátja megszólal:

— Így én is tudok vezetni.

— Persze, úgy könnyű, ha már megmutattam . . .

MOST VÁSÁROLJATOK a környező országok bélyegeiből a Magyar Filatélia Vállalattól!
CÍM: Budapest, Pf. 600. 1373.

MEGRENDELEM az alábbi bélyegösszeállításokat:

Mennyiség

100,— Ft-ért . . . .
200,— Ft-ért . . . .
300,— Ft-ért . . . .
Megrendelő neve: . . . .
Cím, irányítószám: . . . .
. . . .

Utánvéttel szállitunk!

EZEN NEVET A VILÁG

FOGAT FOGÉRT

James Whistler, angliai festőművész, egyszer egyenesen Mackenzie professzort hívatta kedvenc kutyájához, a híres gégespecialistát. Mikor a professzor meglátta, hogy egy kutya miatt hívták ki, elkomorodott, felírt valami gyógyszert, és szó nélkül távozott.

Másnap Whistler levelet kapott, amelyben arra kérték, sürgősen keresse fel a professzort.

— Üdvözlöm, mester! — mondta neki Mackenzie. — Megkérhetném, hogy fesse be az ajtómat?

ÉDES BOSSZÚ

Egy párizsi bíróságon nagy derültséget keltettek egy asszony szavai, aki válókeresetet nyújtott be a férje ellen: „Amikor megtudtam, hogy férjem a titkárnőjével Cannes-ba megy hétvégére, kimentem a pályaudvarra, és egy kis csomagot nyújtottam be neki a fülkébe, ezekkel a szavakkal: »Drágám, a nagy sietségben elfelejtetted becsomagolni az új műfogsorodat!«"

EGÉSZEN INTIM

Egy velencei gondolás ilyen szöveggel hirdette ajánlatát: „Intim holdfénypartik Velence csatornáin! Legalább 20 személy részvétele esetén fele fuvardíj!"

KÜLÖNÖS FENYEGETÉS

Egy londoni képeslap egy felháborodott olvasói levélből idézett: „Ha nem hagynak fel azzal, hogy rólunk, skótokról állandóan ostoba vicceket közölnek, akkor többet nem fogom kölcsönkérni a képeslapjukat! Tisztelettel: McGeregon."

TANÁCS

Egy stockholmi biztosítótársaság fekete tábláján ez a felirat jelent meg: „Mit tehetnék annak érdekében, hogy minden munkatársunk pontosan csengetéskor a munkahelyén legyen?”

Valaki még aznap ezt írta alá: „Csengessen az, aki utoljára jön!”

AMERIKA AZ AMERIKA . . .

— Negyven percig tart az utam a lakástól az irodáig — mondja egy New York-i férfi.

— Autóval vagy metróval?

— Lifttel!

NEHÉZ ESET

Amikor Orson Welles még fiatal volt, és állandóan pénzzavarral küzdött, egyszer becsöngetett hozzá egy végrehajtó, kinyitotta a mappáját, körülményesen kivett belőle egy dossziét, belelapozott, és megkérdezte:

— Ön bizonyára tudja, miről van szó?

— Nem, sejtelmem sincs róla — morogta Welles, és unottan ásított. — Száz hitelezőm van, honnan tudhatnám, hogy közülük melyiknek jutott eszébe az az ostoba gondolat, hogy nálam valamit le lehet foglalni?

Tükörvers

Odaállok tükröm elé,
A nyavalya essen belé.
S mit mutat a fránya üveg,
A szemem alatt egy nagy
üreg.

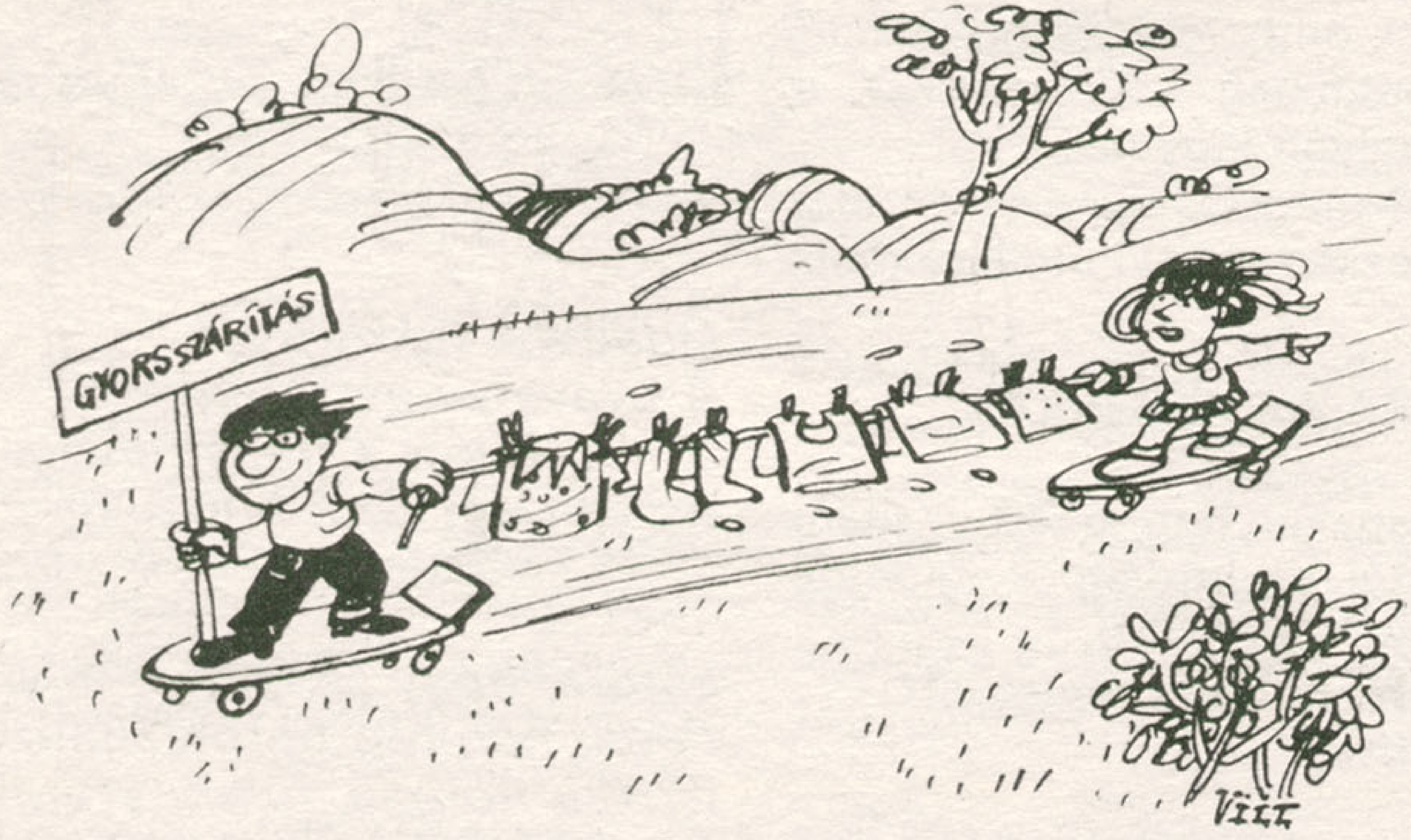
Látom, hogy szőrös az állam,
Pedig nemrég borotváltam.
Orrom horgas, fülem szétáll,
Ez a tükör nem is tréfál.

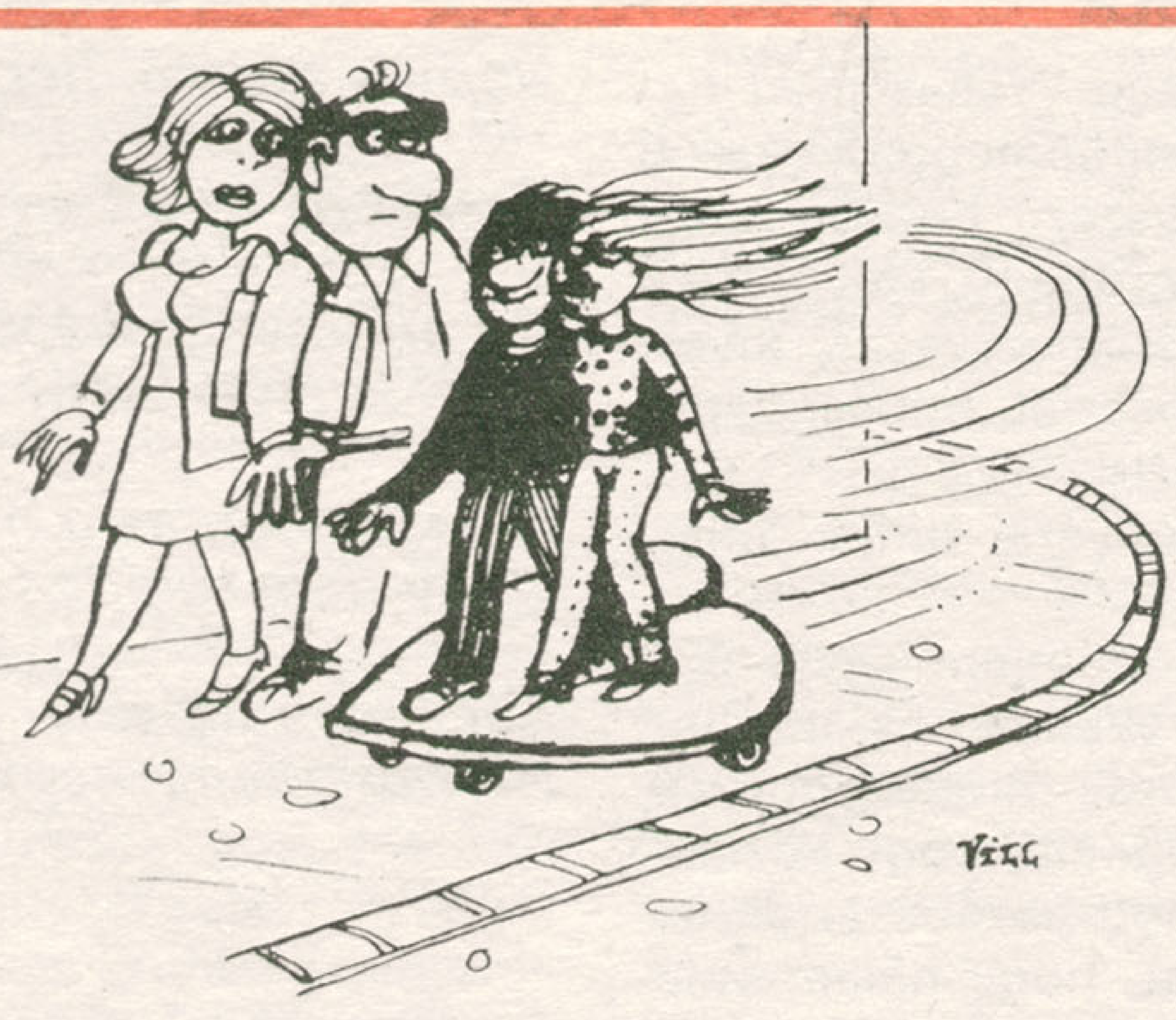
Nem is tudom, hogy mit
tegyek,
Hogy egy kicsit én szebb
legyek!
De ahogyan tovább nézem,
Nem is olyan csúf a képem.

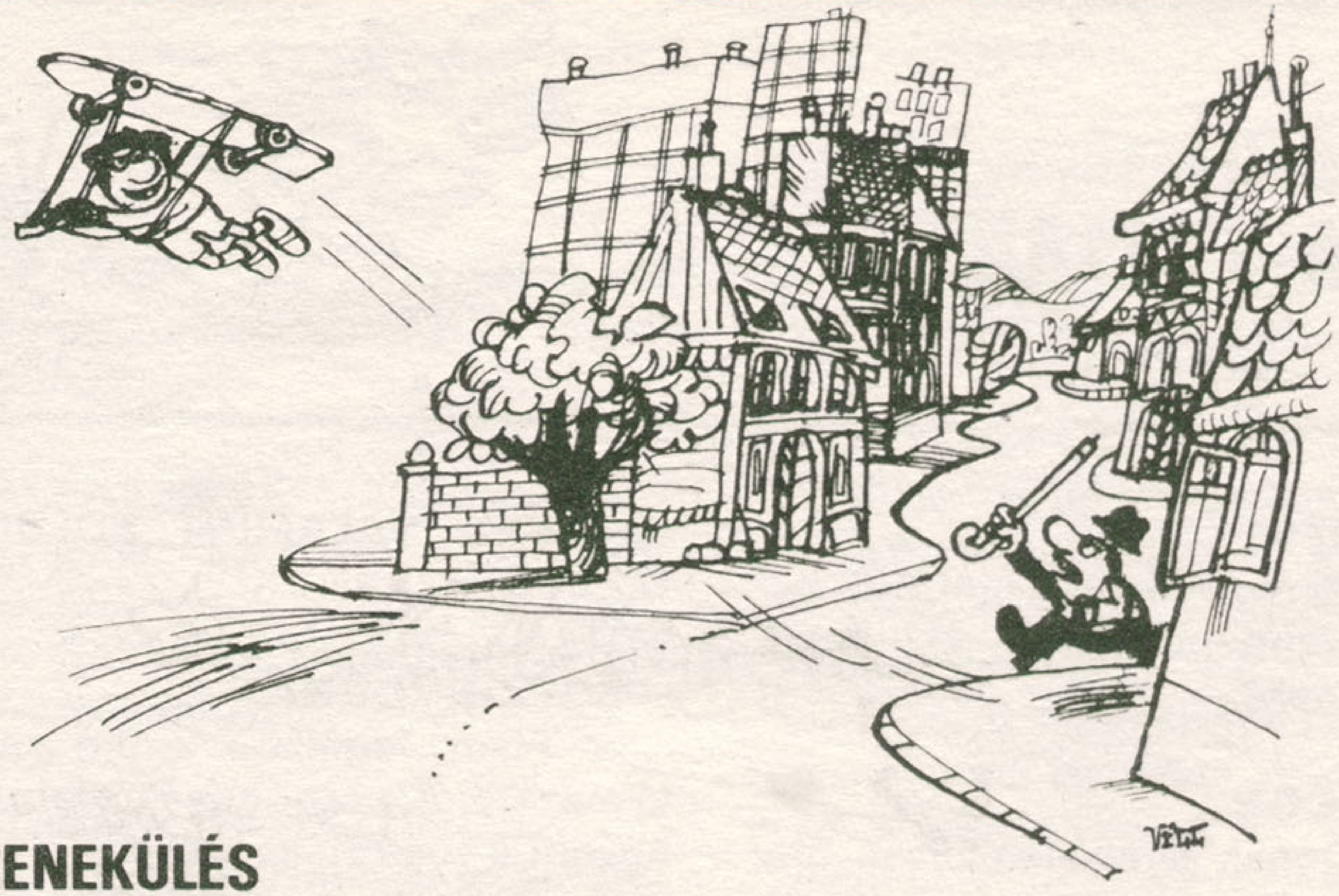
Vigasztaljon az a mondás,
Hogy nem minden a szépség,
hékás!
Kacsintva lépek el előle,
Hisz mindent megtudtam
belőle.

Bogdán Lajos, Szulimán

Gördeszka

MENEKÜLÉS

KÁNIKULA

DERŰ-TABLETTÁK

KÉRÉS

— Nem tudsz ajánlani egy nálam gyengébb srácot, akit megverhetnék?

PIACON

— Önnek gyanúsan olcsó árai vannak. Biztosan lopta a gyümölcsöt!

SZENVEDÉLY

— A világ minden részéről gyűjtöm a bélyegeket, de a helyszínen szeretném megvásárolni őket.

HORGÁSZ

— Sajnos, rövidek a karjaim. Nem tudom megmutatni, mekkora halat fogtam.

SZÜLŐSORS

— A fiam évente egyszer jelentkezik egy levelezőlapon ezzel a szöveggel; BOLDOG NÉV- ÉS SZÜLETÉSNAPOT, KELLEMES HÚSVÉTI ÉS KARÁCSONYI ÜNNEPEKET, VALAMINT BOLDOG ÚJ ÉVET KÍVÁNOK!

FOGORVOSNÁL

— Fiam, legalább addig vedd ki a mádból a rágógumit, amíg kihúzom a fogad!

JELLEMZÉS

Az apja erdőkerülő volt, a fia már munkakerülő.

ELFOGULTSÁG

— Jó zeneszerző ez a Gershwin, de azért írhatott volna egypár magyar nótát is.

PIACON

— Hogy az alma kilója?
— Ingyen adom.
— Adja valamivel olcsóbban!

CUKRÁSZDÁBAN

— Kilencvenkétféle süteményünk van. Melyikből parancsol?
— Mindegyikből hozzon egyet kóstolónak, aztán majd választok.

ÁLLATBARÁT
— Vettem egy csomag rovarirtót, de nincs szívem használni.

TÍPUS
— Halló, taxi! Hajtson ahová akar, de siessen, mert nem szeretek elkésni.

ÁLLATMESE
— Sajnálom a csigát.
— Miért?
— Soha nem tagadhatja le magát azzal, hogy házon kívül van.

ABSZOLÚT HAZUDÓS
— Van egy Trabantom és egy Mercedesem, de mindig összetévesztem őket, mert mindkettő fehér.

NYELVTUDÁS
Honfitársunk ötven éve Amerikában él, de ugyanúgy beszél magyarul, mint amikor kiment. Pocsékul.

ÜZEMBEN
— Miért késett el a szaktárs?
— Reggel ötkor mindig arra ébredek, hogy a szomszédok veszekednek. Tegnap sajnos, elutaztak két hétre nyaralni.

SZABÓNÁL
— Csináljon nekem egy olyan öltönyt, hogy ne láthassák a pocakomat. De akkor sem, ha leveszem az öltönyt!

NEHÉZ VENDÉG
— Tessék uram, a jegeskávéja.
— Rendben van. Most tessék felmelegíteni jó forróra.

TÖRTÉNELEM
VIII. Henrik udvarában nagy fejetlenség uralkodott.

VESZEKEDÉS
— Először tanuljon meg helyesen magyarul beszélni, aztán fogja be a száját!

MŰVÉSZVILÁG
Az író-olvasó találkozón ötszáz író jelent meg, hogy kifütyüljék a kollégájukat.

FELTÉTEL
— Tehát alkalmazzuk éjjeliőrnek.
— Jó, de csak délelőtti műszakot vállalok.

ILYEN IS VAN
— Nem volt senkim, akihez rossz legyek. Szereztem egy kutyát . . .

LECSÓ
— Ön mivel eszi a lecsót? Kolbásszal?

— Fantáziával, mert kolbászra nincs pénzem.

BÜSZKESÉG

— Lehet, hogy József Attila jobb költő volt nálam, viszont én eddig tizenhétezer költeményt írtam.

KINCS

— A nagymamám baracklekvárjában tartom az ékszereimet. A napokban betörő járt nálunk és kirabolt: elvitte a baracklekvárt. Csak az ékszereket hagyta meg.

IDEÁLIS SZOMSZÉD

— Remek szomszédom van. Hajóskapitány. Járja a világtengereket. Évente két hétig van odahaza. Olyankor aztán én utazom el hazulról.

MÉRCE

— Úgy bízom benned, mint önmagamban. Vagyis: sehogy.

VALAKINEK

— Gratulálok. Ennyire tehetségtelennek lenni, ehhez külön adottság kell.

ABSZOLÚT SZEMÉRMES

— Forduljon el, doktor úr, amíg operál.

KONKURENCIA

— Hagyjon engem! Tavaly már egy tenyérjós megjósolta a jövőmet.

— De nálam le sem kell vennie a kesztyűjét.

VÁM

— A vámvizsgálatnál mindig zavarba jövök, ha arra gondolok, mennyi kincset érő gondolatot hoztam át a határon.

SZŰKSZAVÚ EMBER

— Most miről hallgat?

— Egyszer erről, egyszer arról . . .

ÖNBIZALOM

A torzító tükörben valamivel szebbnek látja magát.

IGAZI MŰVÉSZ

Kijön a színész a színpadra, meghajol a közönség előtt, és hazamegy. A közönség mindezt maradandó művészi élményként őrzi.

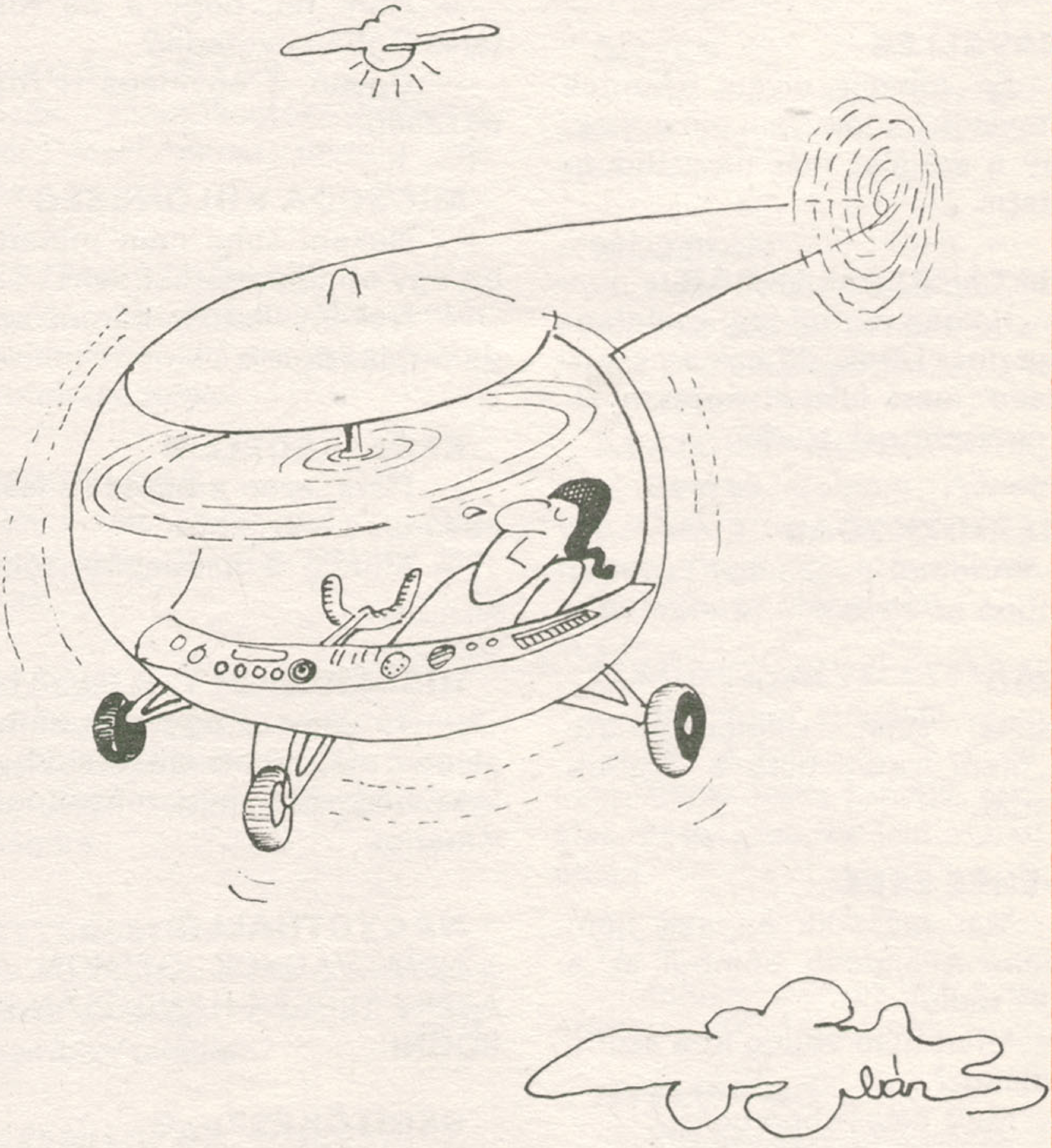
SPORT

— Tudja, mennyit kellett edzenem, hogy ezen a versenyen utolsó lehessek?!

JÓTÉKONYSÁG

— Vállaltam egy fellépést egy jótékony célú műsorban, saját megsegítésemre.

KÁNIKULA

VÁLASZTÉK

— Ismerek Budán egy hangulatos kis cukrászdát. Tegnap ettem ott egy remek marhapörköltet . . .

GAVALLÉR

— Én mindig olyan bőséges borravalót adok a pincérnek, hogy a számlát már nem tudom kifizetni.

HATÁROZATLANSÁG

— Holnap reggel hatra telefonébresztést kérek, de halkan csengessen, mert tulajdonképpen kilencig szeretnék aludni.

OSZTOZKODÁS

— A lopott pénz négy egyenlő részben az enyém.

GŐG

Mióta saját villamosbérlete van, nem ismeri meg a legjobb barátját.

NEHÉZ ESET

— Már második éjszaka nem alszom. Állandóan bömböl az a vacak rádió!

— Miért nem kopog át a szomszédjához?

— Mert nálam bömböl . . .

ELÉGEDETLENSÉG

— Azt mondták, ez egy remek aranylelőhely. Hetek óta ások. Arany sehol, csak egyik gyémánt a másik után . . .

TÁRGYILAGOS SZÜLŐ

— Nem fél, hogy a fia rossz társaságba keveredik?

— Ugyan, ő egymaga is rossz társaság.

MICSODA KÜLÖNBSÉG

— Nekem soha nem mutatták be egy színdarabomat sem.

— Nekem viszont három színpadi bukásom is volt.

KERESKEDELEM

— Pista, ezen a héten te leszel udvarias a vevőkhöz.

— Mindig a fiatalabbal tolnak ki!

DICSÉRET

— Te vagy az egyetlen ember, akiben még sohasem csalódtam. Igaz, hogy csak húsz másodperce ismerlek . . .

NAGYOTHALLÓ

NEM VAGYOK OTTHON, DE AZÉRT TESSÉK HANGOSAN KOPOGNI!

SEGÍTŐKÉSZSÉG

— Nézd, ott az a férfi segítségért kiabál. Segítesz neki?

— Szó sincs róla, csak megál-

lapítottam, hogy szép bariton hangja van.

EGÉSZSÉGES ÉLETMÓD
Napi egy óra kocogás, egy óra kacagás.

MEGÁLLAPÍTÁS
Csak zsebtolvajtól érdemes lopni, mert annál mindig van pénz.

ESZPRESSZÓBAN
—Főúr, kérem a dupla feketém, tejszínhabbal és a megszokott gorombaságokkal.

MEGOLDÁS
Nincs ellensége, ezért a telefonkönyvből találomra választ magának.

ELFOGLALT IGAZGATÓ
— Megkértem a titkárnőmet, hogy vetesse ki a vakbelét helyettem, mert nekem nincs időm ilyesmire.

ÉTTEREMBEN
— Az őrülttől a zsenit csak az a hajszál választja el, amit a bablevesemben találtam?

SZENILIS HUMORISTA
— Már a más viccei sem jutnak az eszembe.

MAGÁNY
— Kovács Lajost kérik a telefonhoz.
— Én Littenbauer Géza vagyok, de megyek, mert végre beszélhetek valakivel.

ÖNZÉS
— Mit érek vele, hogy sikeres művész vagyok, ha másoknak is sikere van!

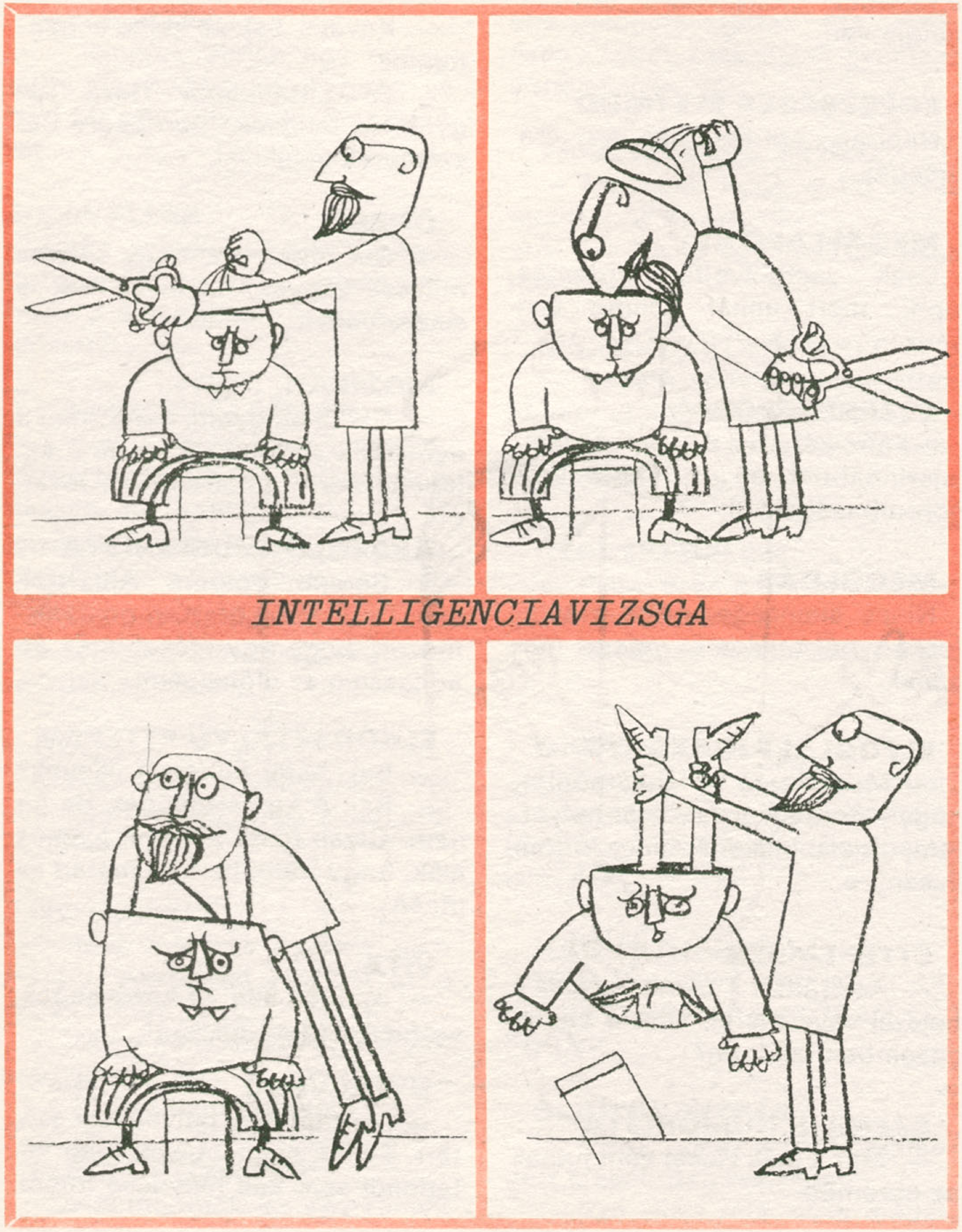
MOZIBAN
— Halló, hölgyem, mögöttem a nyolcadik sorban! Vegye le a kalapját, mert ha hátranézek, zavar.

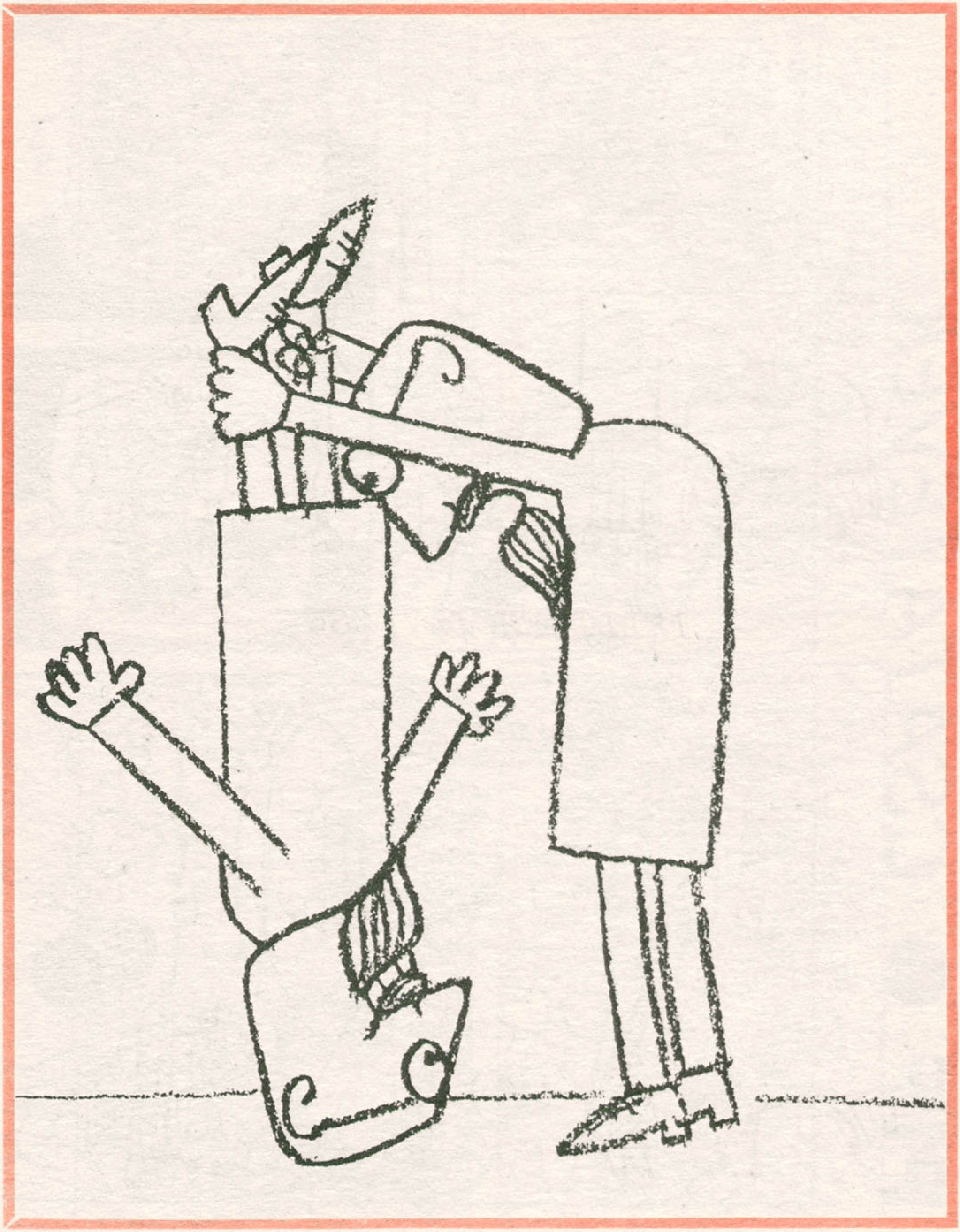
ABSZOLÚT HUMANISTA
— Semmi dolgom Albertfalván. Csak azért utazom oda villamoson, hogy egy idősebbnek átadhassam az ülőhelyem.

ELSŐOSZTÁLYÚ ÉTTEREM
— Baj, hogy kutyával vagyok?
— Baj. A kutya bejöhet, de ön nem. Olyan rossz külsejű, gyanús alak, hogy jobb, ha kint marad az utcán.

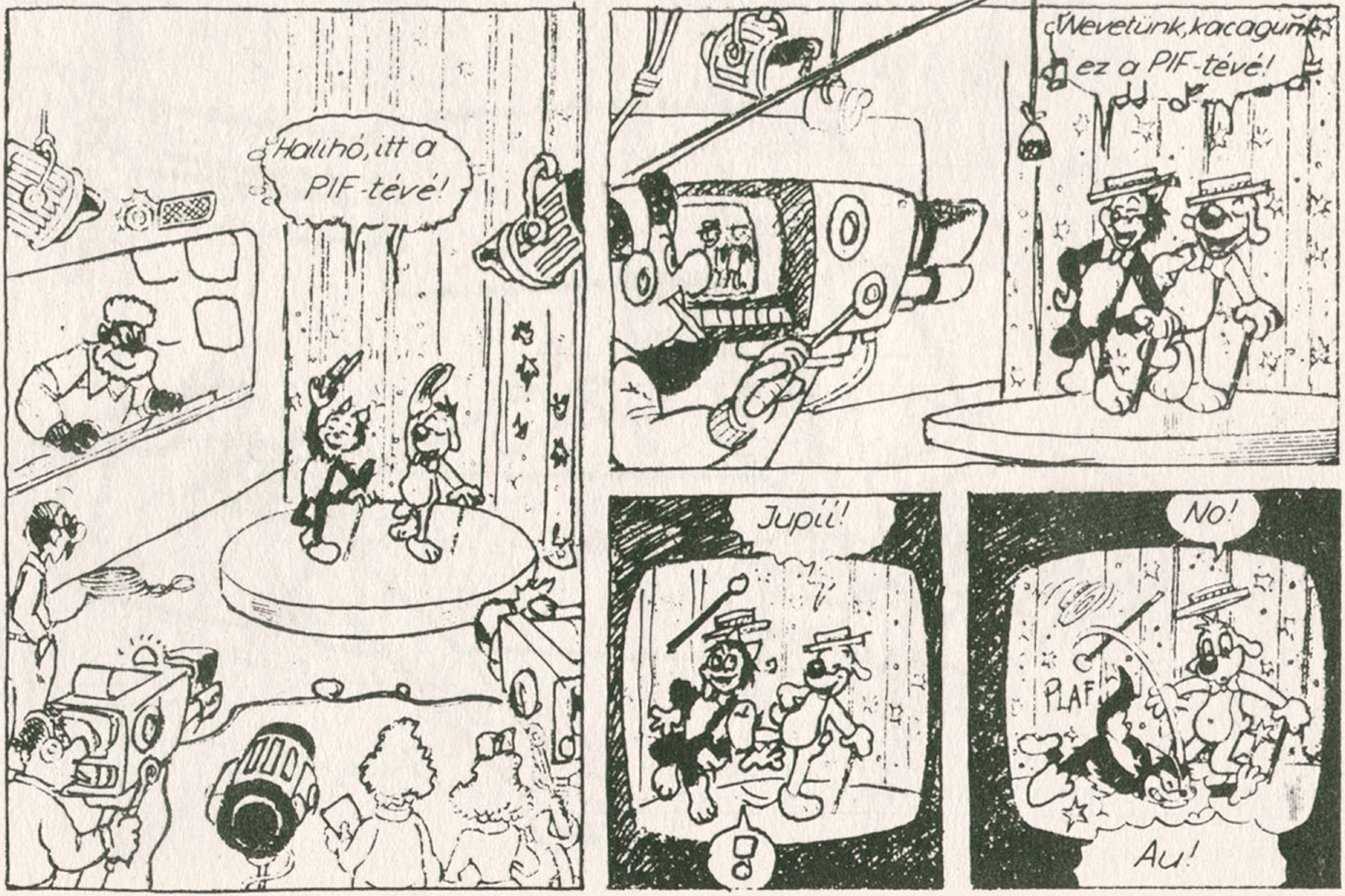
VITA
— Amit ön állít, az közönséges, szemenszedett igazság!

NYELVVÉDŐ
— Vettem egy helyesírási szótárt. Ennek segítségével még véletlenül sem kell helyesen írnom.

INTELLIGENCIAVIZSGA

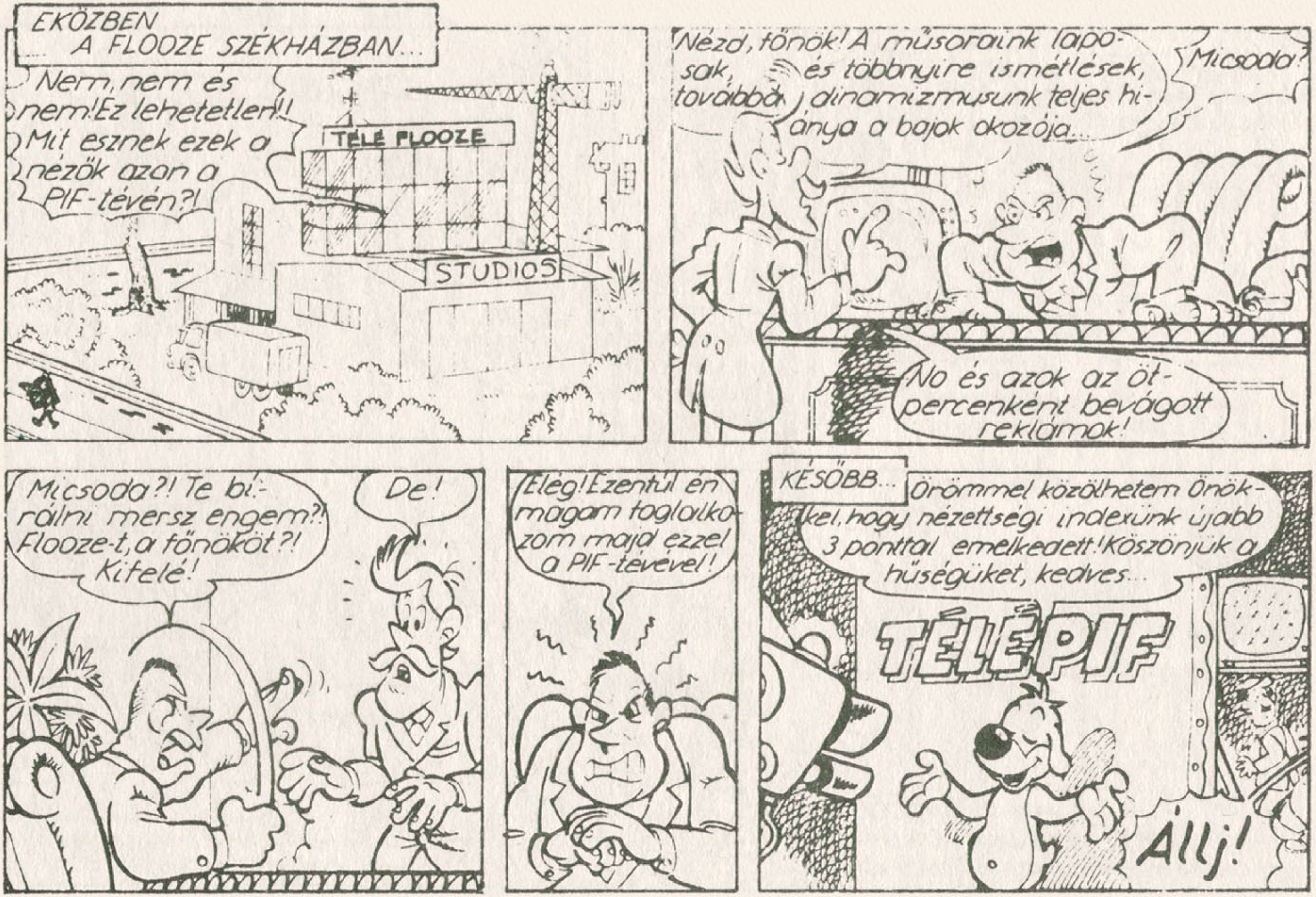

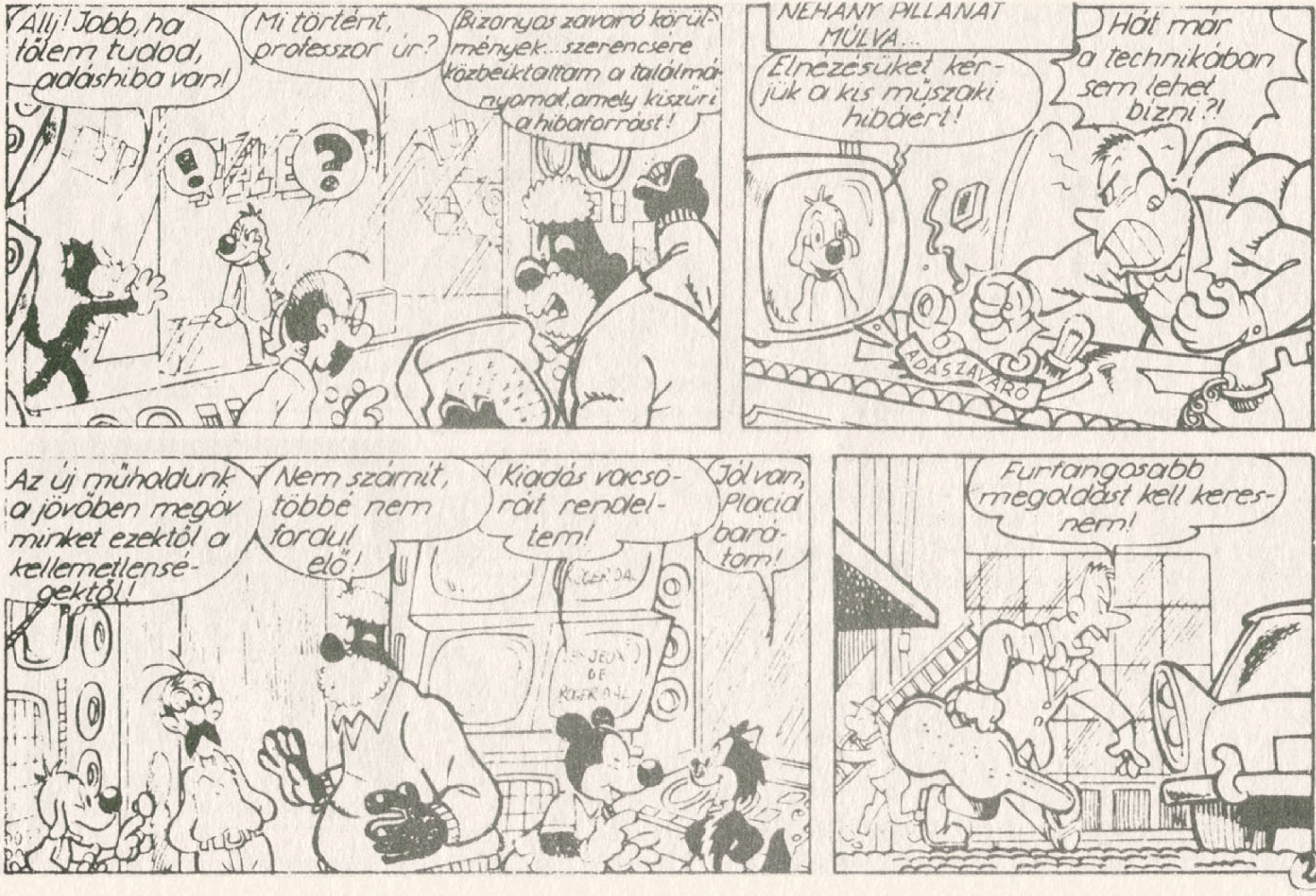
PIF ● CSATATÉVÉK

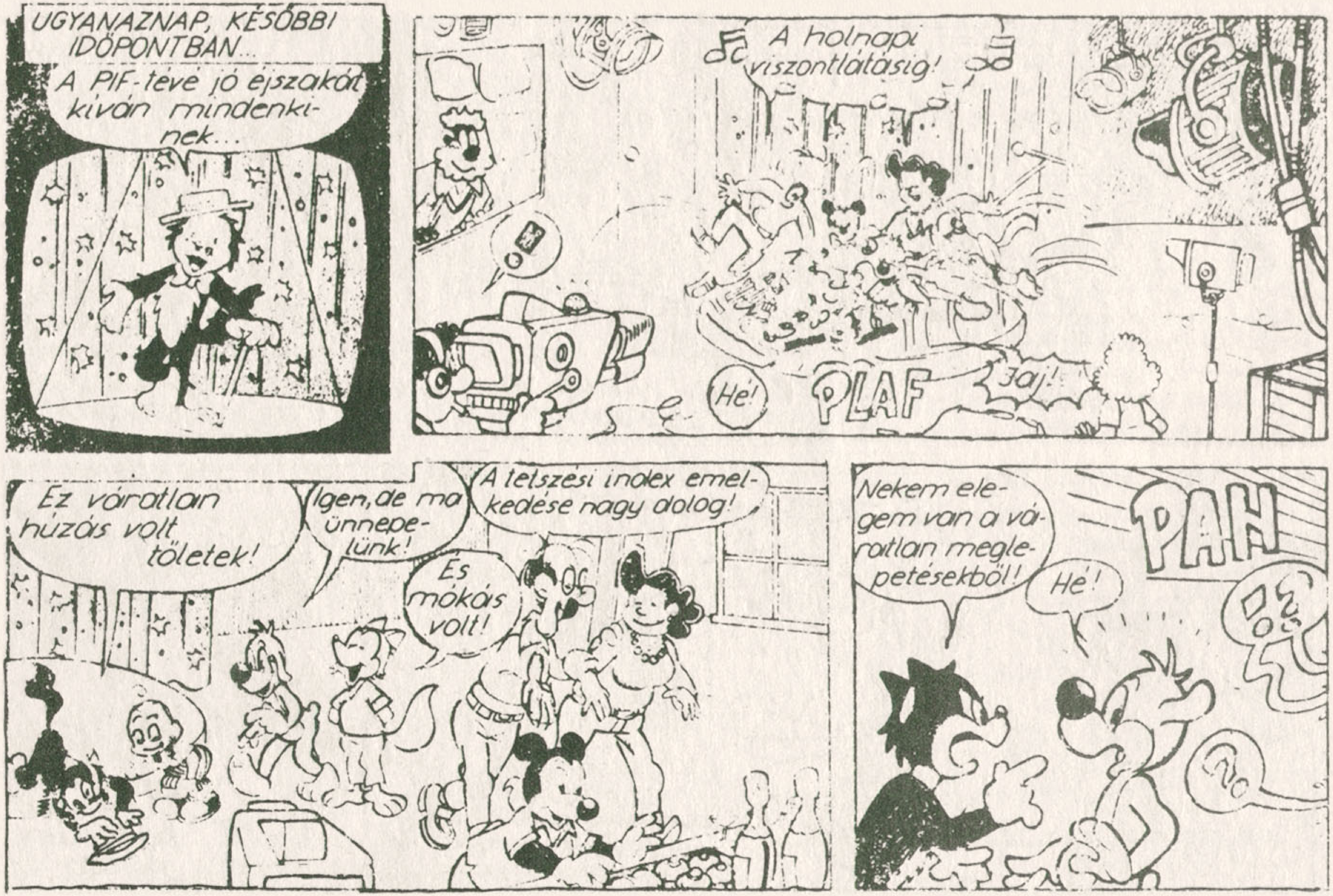

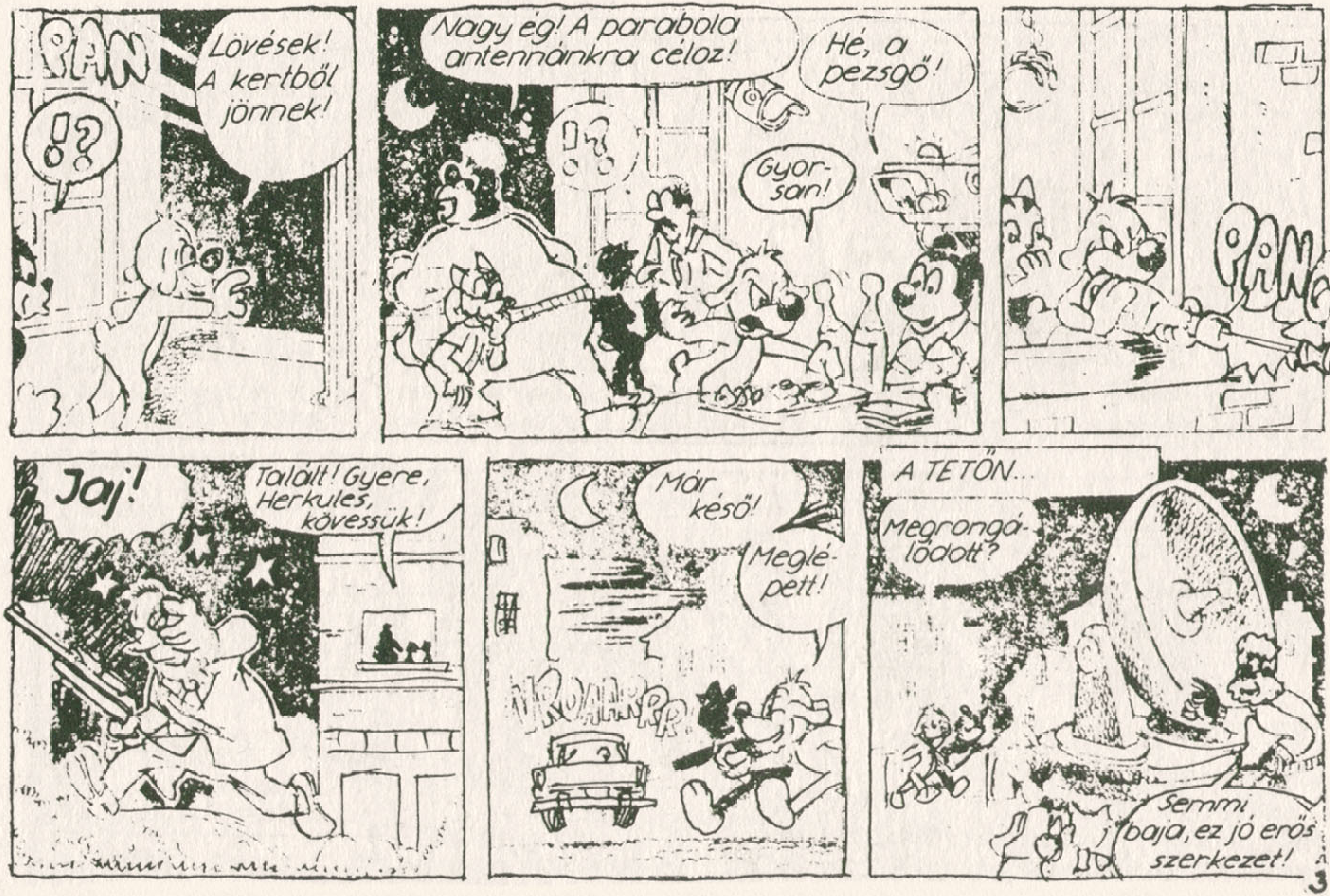

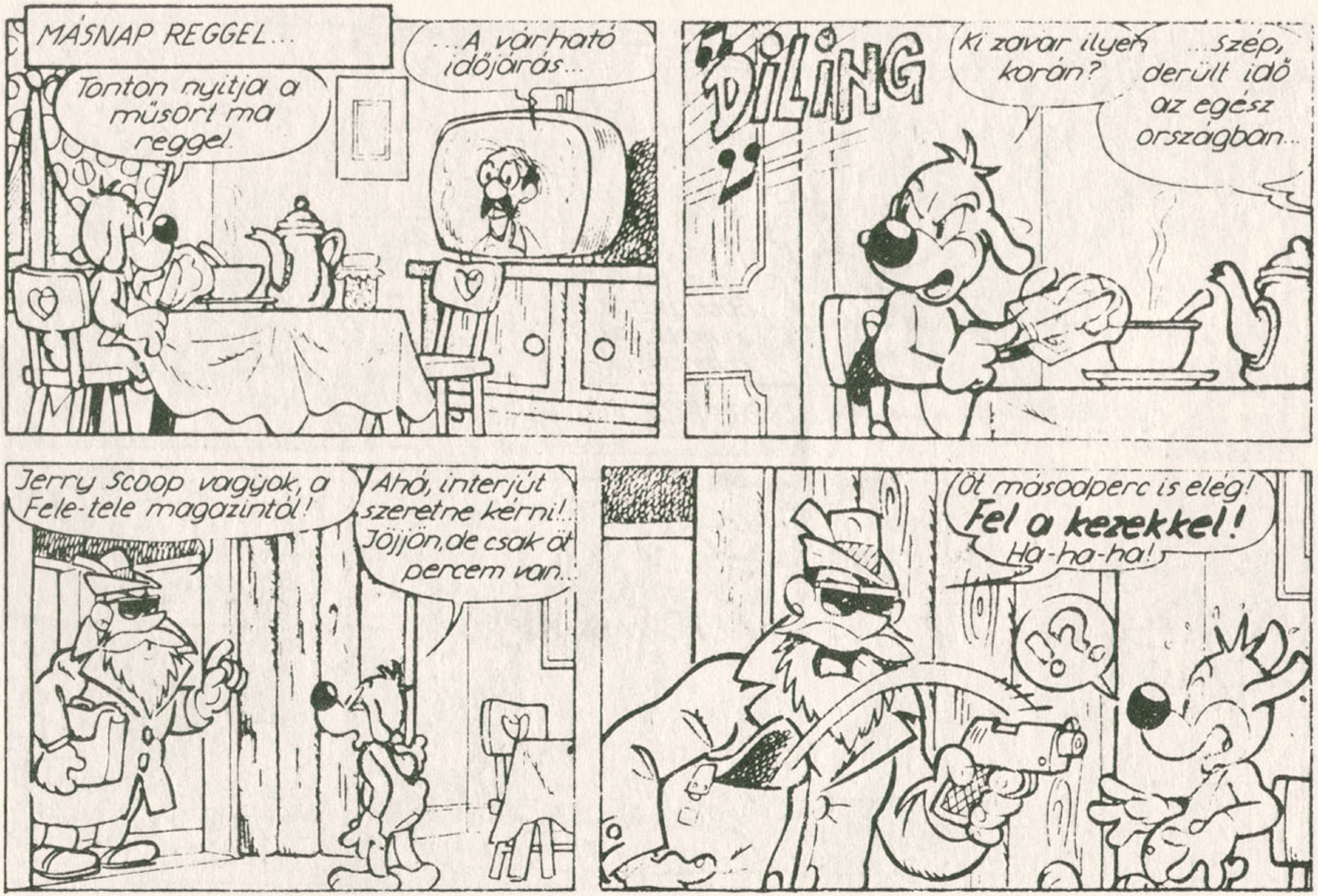
Kikap!
Tata jön!
Hová raktad azt a két bal lábadat?
Ördög voltál!
Kedves nézőink, folytatjuk adásunkat. A mindenki által kedvelt Rahan filmje következik!
Adás!
Na, ne duzzogj már!
Ez a telex érkezett.
BOF!
Barátaim, győzelem! Tovább javult a nézettségi indexünk!
Hála a gondviselésnek, a FLOOZE-tévé nézettsége esett!
Jupii!
Szuper!

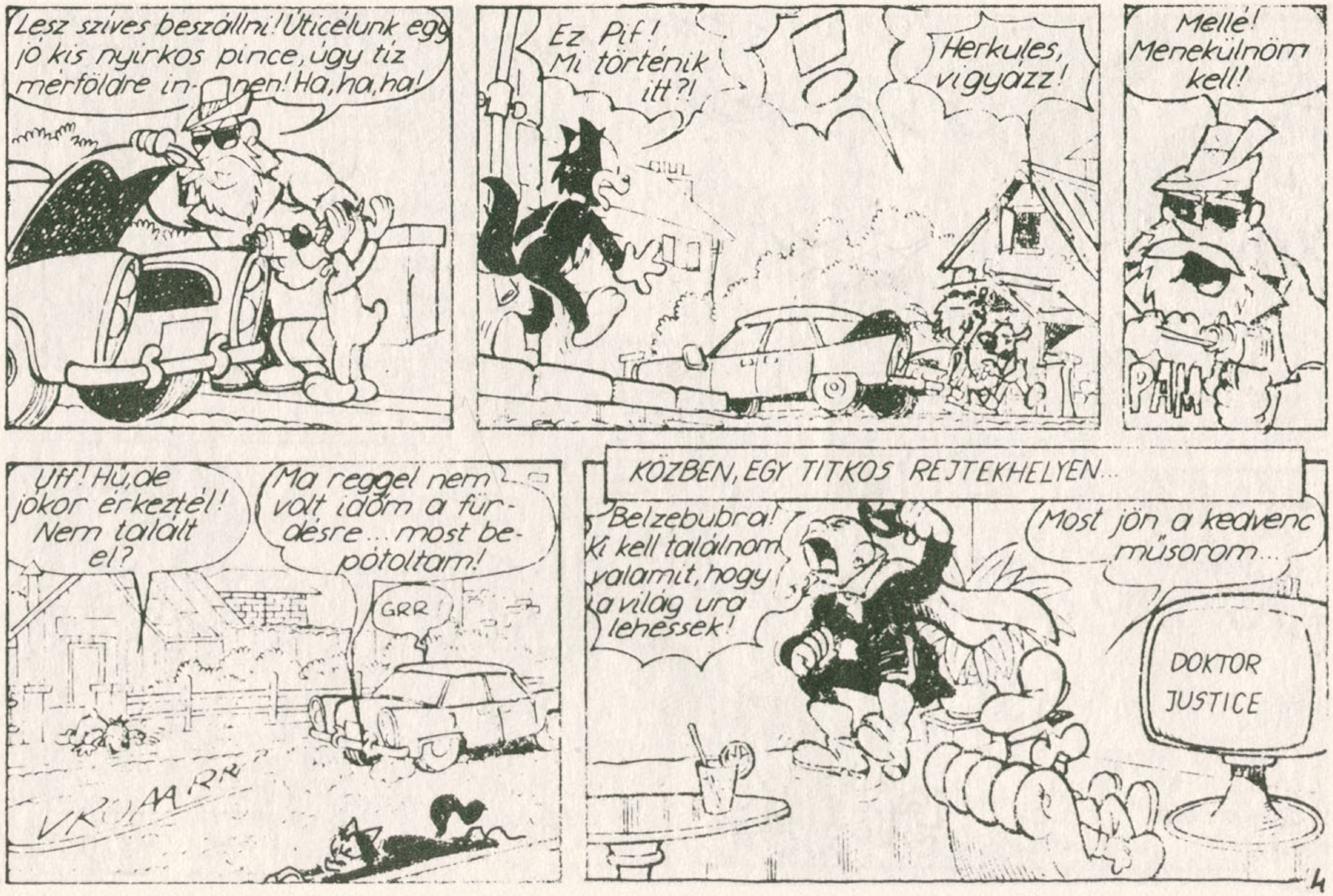

EKÖZBEN A FLOOZE SZÉKHÁZBAN...
Nem, nem és nem! Ez lehetetlen!! Mit esznek ezek a nézők azon a PIF-tévén?!
TÉLÉ FLOOZE
STUDIOS
Nézd, főnök! A műsoraink laposak, és többnyire ismétlések, továbbá dinamizmusunk teljes hiánya a bajok okozója...
Micsoda?
No és azok az ötpercenként bevágott reklámok!
Micsoda?! Te bírálni mersz engem?! Flooze-t, a főnököt?! Kifelé!
De!
Elég! Ezentúl én magam foglalkozom majd ezzel a PIF-tévével!
KÉSŐBB...
Örömmel közölhetem Önökkel, hogy nézettségi indexünk újabb 3 ponttal emelkedett! Köszönjük a hűségüket, kedves...
TÉLÉPIF
Állj!

Állj! Jobb, ha tőlem tudod, adáshiba van!
Mi történt, professzor úr?
Bizonyos zavaró körülmények... szerencsére közbeiktattam a találmányomat, amely kiszűri a hibaforrást!
NÉHÁNY PILLANAT MÚLVA...
Elnézésüket kérjük a kis műszaki hibáért!
Hát már a technikában sem lehet bízni?!
ADÁSZAVARÓ
Az új műholdunk a jövőben megóv minket ezektől a kellemetlenségektől!
Nem számít, többé nem fordul elő!
Kiadós vacsorát rendeltem!
Jól van, Placid barátom!
Furfangosabb megoldást kell keresnem!

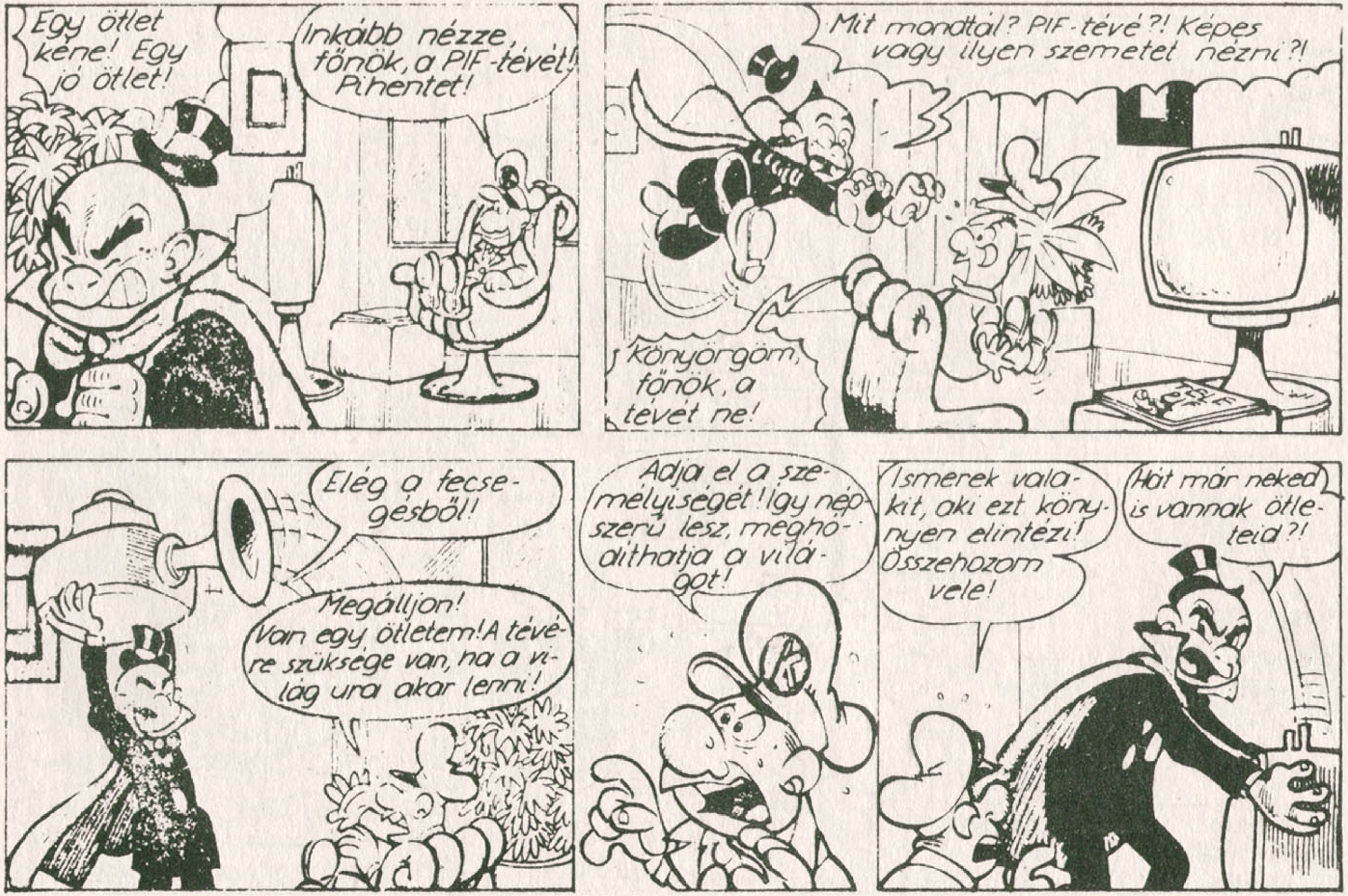

UGYANAZNAP, KÉSŐBBI IDŐPONTBAN...
A PIF-tévé jó éjszakát kíván mindenkinek...
A holnapi viszontlátásig!
Hé!
PLAF
Jaj!
Ez váratlan húzás volt tőletek!
Igen, de ma ünnepelünk!
A telszési index emelkedése nagy dolog!
És mókás volt!
Nekem elegem van a váratlan meglepetésekből!
Hé!
PAH

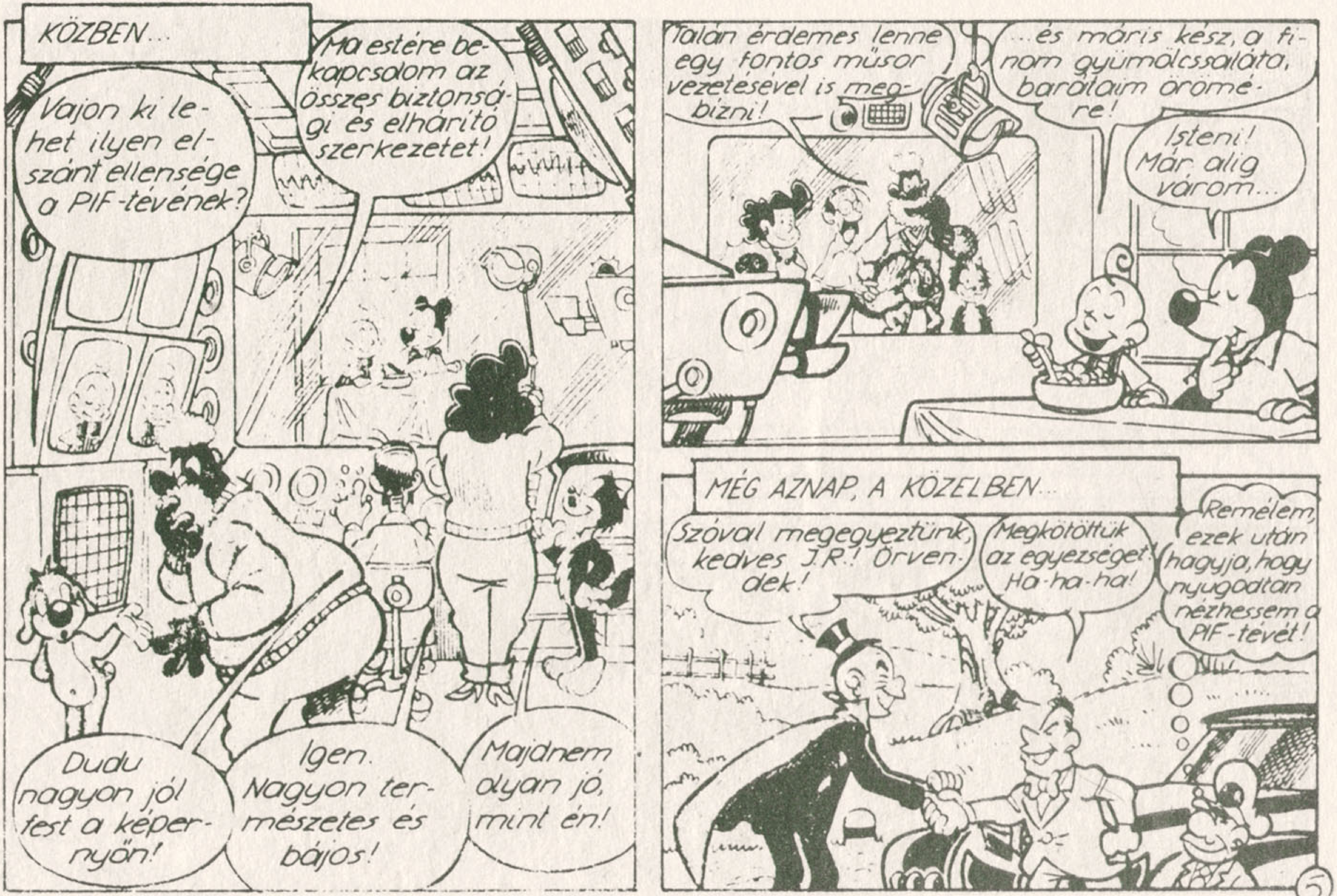

PAN
!?
Lövések! A kertből jönnek!
Nagy ég! A parabola antennánkra céloz!
!?
Hé, a pezsgő!
Gyorsan!
PANG
Jaj!
Talált! Gyere, Herkules, kövessük!
Már késő!
Meglépett!
VROAAHRRR
A TETŐN...
Megrongálódott?
Semmi baja, ez jó erős szerkezet!
3

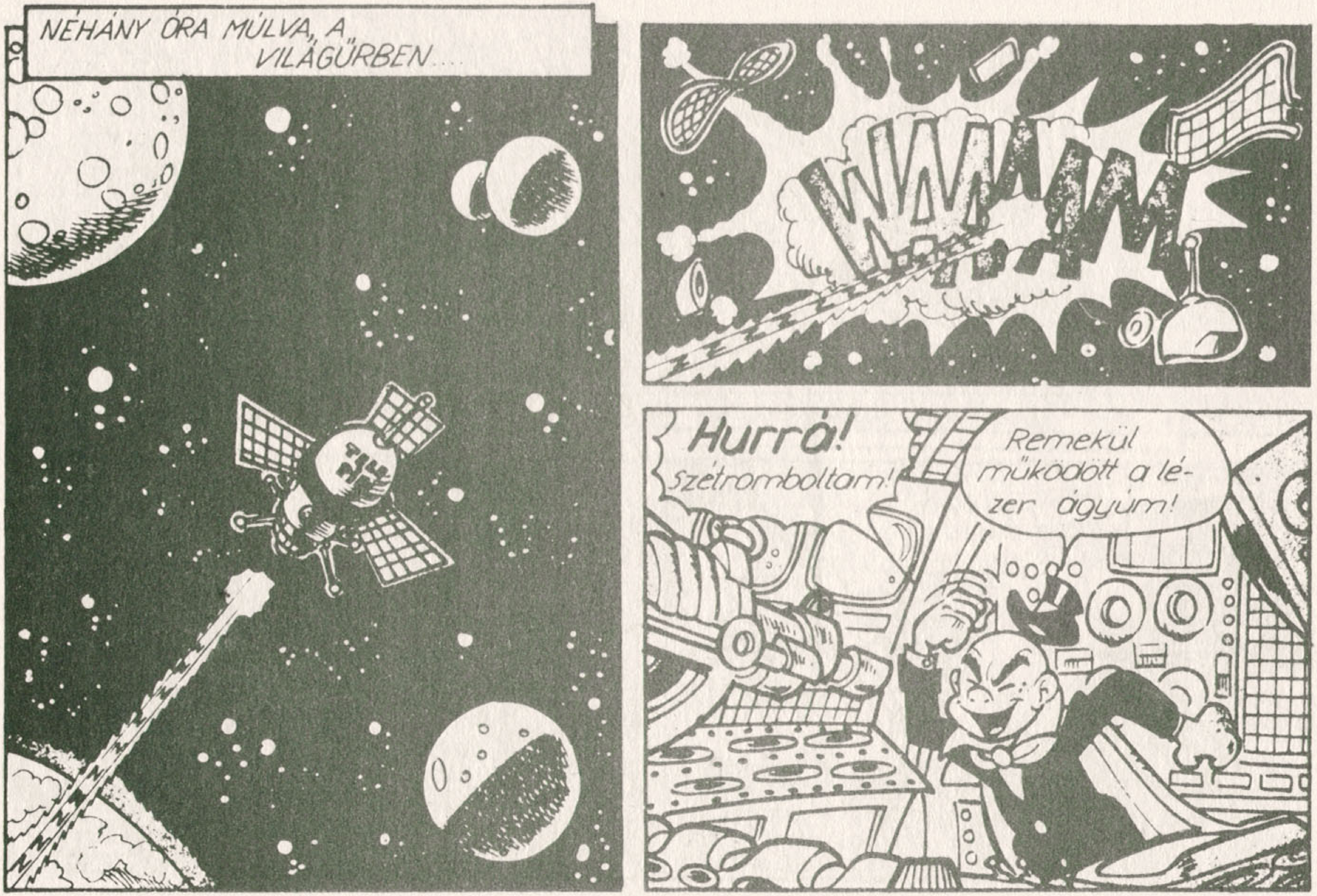

MÁSNAP REGGEL...
Tonton nyitja a műsort ma reggel.
...A várható időjárás...
DILING
Ki zavar ilyen korán?
...Szép, derült idő az egész országban...
Jerry Scoop vagyok, a Fele-tele magazintól!
Ahá, interjút szeretne kérni!... Jöjjön, de csak öt percem van...
Öt másodperc is elég! **Fel a kezekkel!** Ha-ha-ha!
!?

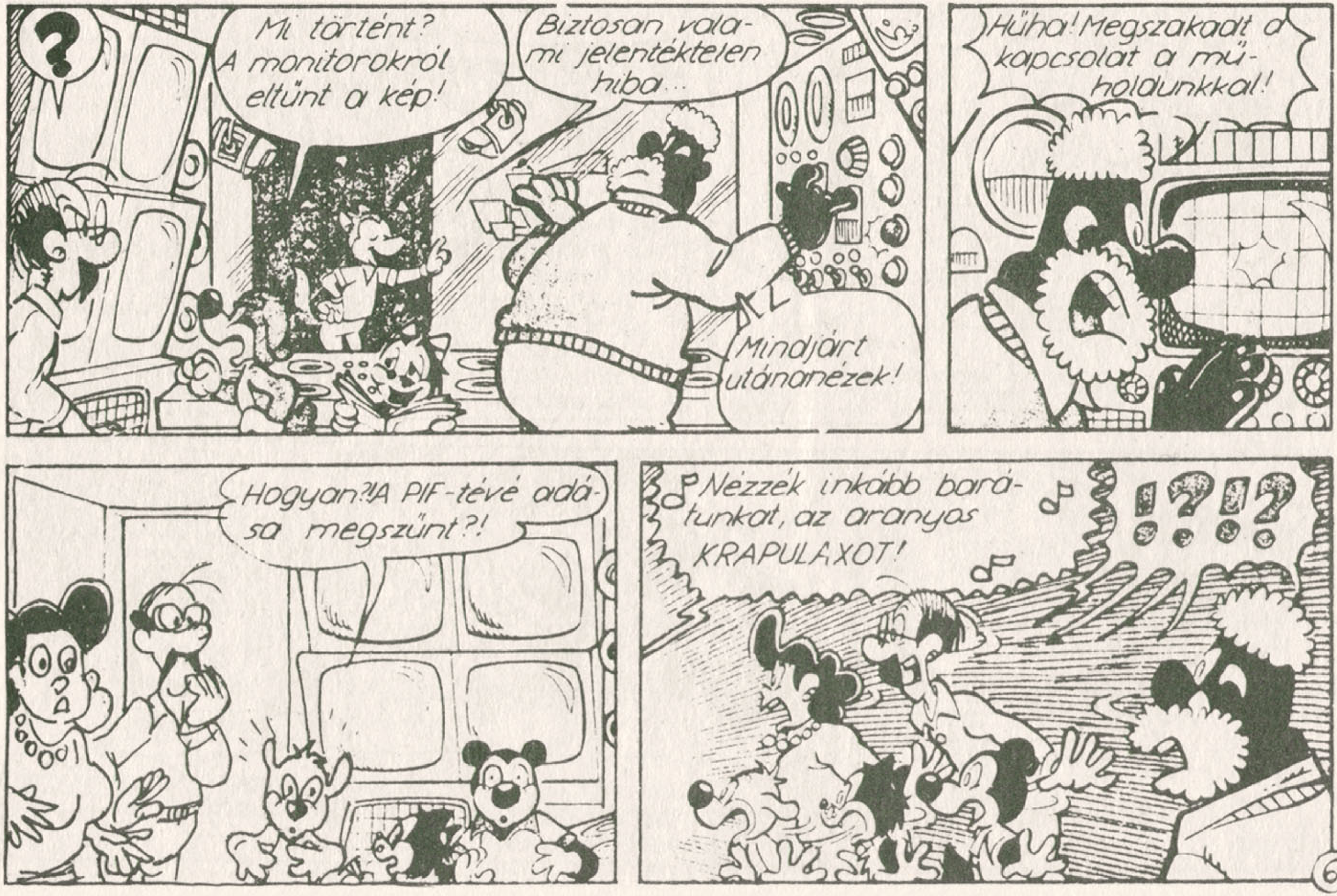

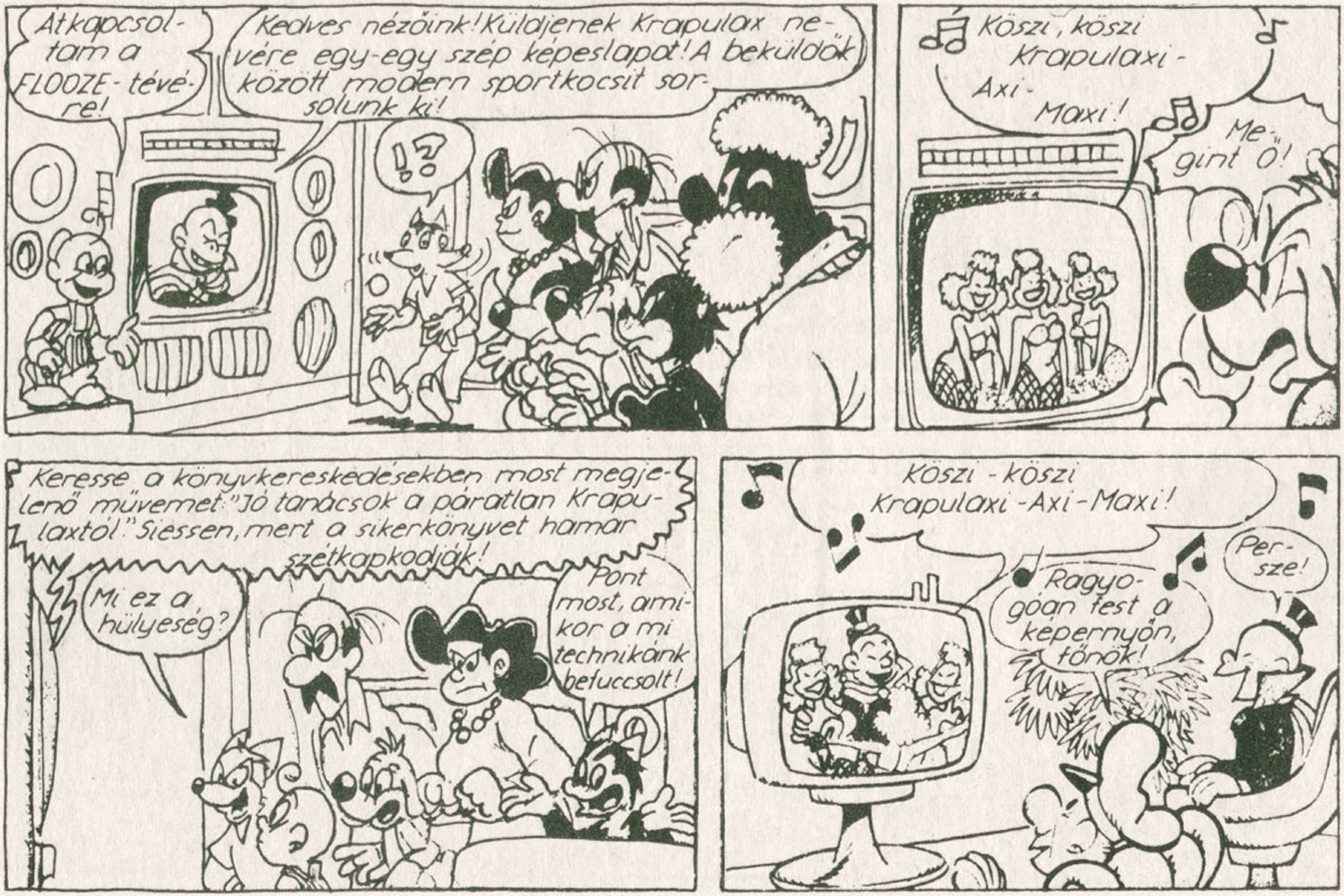
Lesz szíves beszállni! Úticélunk egy jó kis nyirkos pince, úgy tíz mérföldre in-nen! Ha, ha, ha!
Ez Pif! Mi történik itt?!
Herkules, vigyázz!
Mellé! Menekülnöm kell!
PAM
Uff! Hű, de jókor érkeztél! Nem talált el?
Ma reggel nem volt időm a fürdésre... most bepótoltam!
GRR
VROAARR
KÖZBEN, EGY TITKOS REJTEKHELYEN...
Belzebubra! Ki kell találnom valamit, hogy a világ ura lehessek!
Most jön a kedvenc műsorom...
DOKTOR JUSTICE

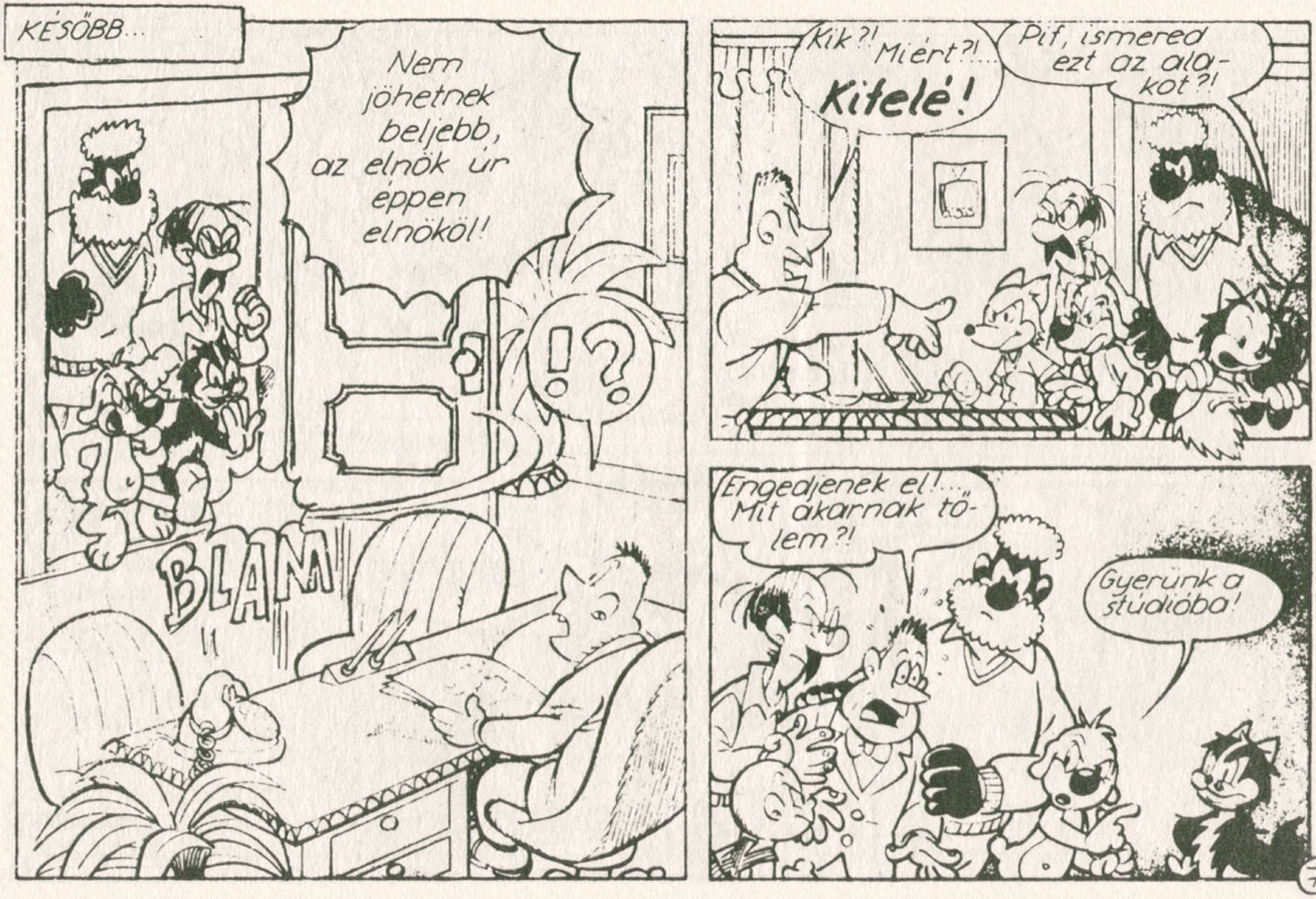

Egy ötlet kéne! Egy jó ötlet!
Inkább nézze, főnök, a PIF-tévét! Pihentet!
Mit mondtál? PIF-tévé?! Képes vagy ilyen szemetet nézni?!
Könyörgöm, főnök, a tévét ne!
Elég a tecsegésből!
Megálljon! Van egy ötletem! A tévére szüksége van, ha a világ ura akar lenni!
Adja el a személyiségét! Így népszerű lesz, meghódíthatja a világot!
Ismerek valakit, aki ezt könnyen elintézi! Összehozom vele!
Hát már neked is vannak ötleteid?!

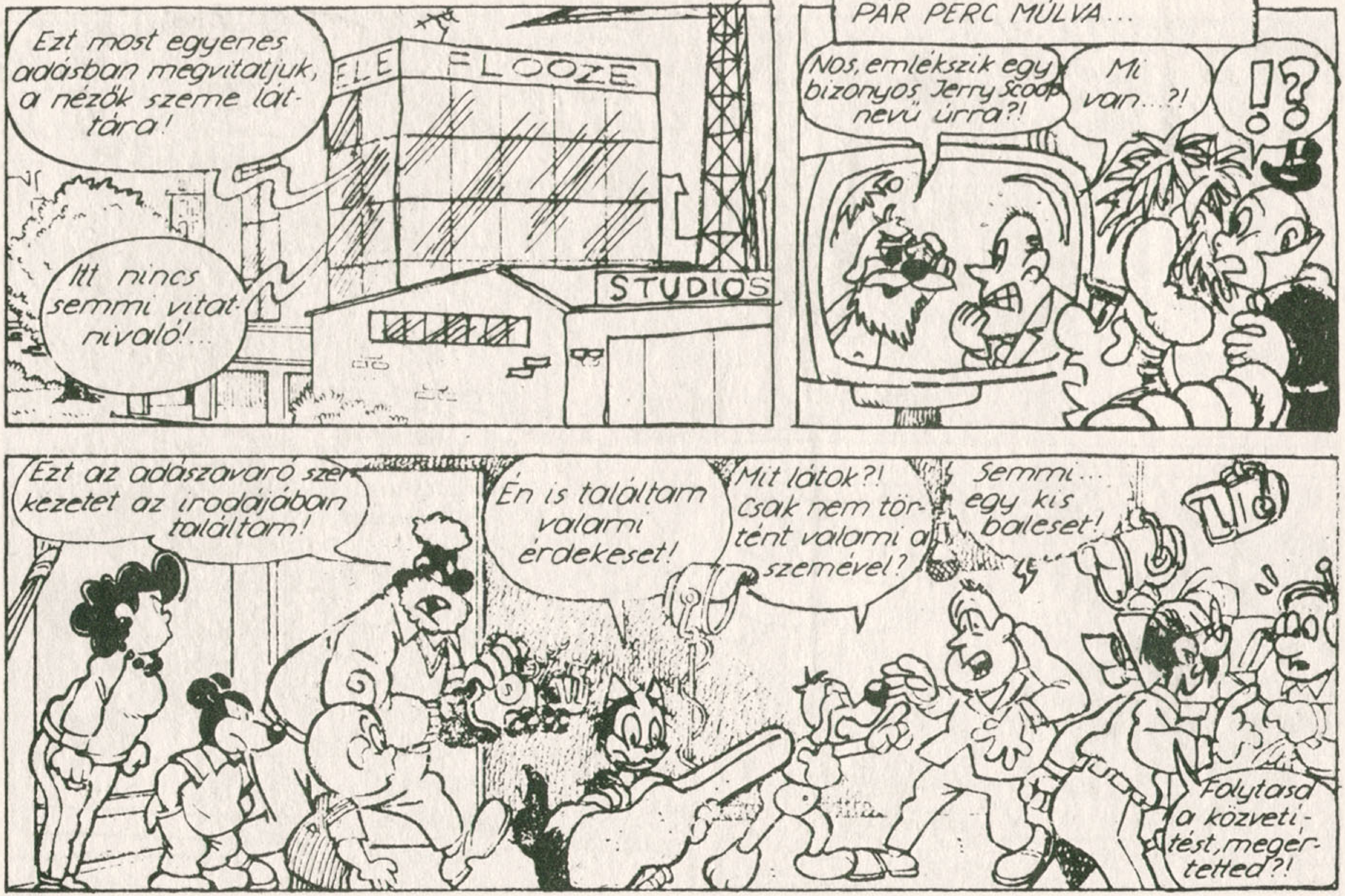

KÖZBEN...
Vajon ki lehet ilyen elszánt ellensége a PIF-tévének?
Ma estére bekapcsolom az összes biztonsági és elhárító szerkezetet!
Dudu nagyon jól fest a képernyőn!
Igen. Nagyon természetes és bájos!
Majdnem olyan jó, mint én!
Talán érdemes lenne egy fontos műsor vezetésével is megbízni!
...és máris kész, a finom gyümölcssaláta, barátaim örömére!
Isteni! Már alig várom...
MÉG AZNAP, A KÖZELBEN...
Szóval megegyeztünk, kedves J.R.! Örvendek!
Megkötöttük az egyezséget! Ha-ha-ha!
Remélem, ezek után hagyja, hogy nyugodtan nézhessem a PIF-tévét!
5

NÉHÁNY ÓRA MÚLVA, A "VILÁGŰRBEN"....
Hurrá! Szétromboltam!
Remekül működött a lézer ágyúm!

?
Mi történt? A monitorokról eltűnt a kép!
Biztosan valami jelentéktelen hiba...
Mindjárt utánanézek!
Hűha! Megszakadt a kapcsolat a műholdunkkal!
Hogyan?!A PIF-tévé adása megszűnt?!
Nézzék inkább barátunkat, az aranyos KRAPULAXOT!
!?!?
6

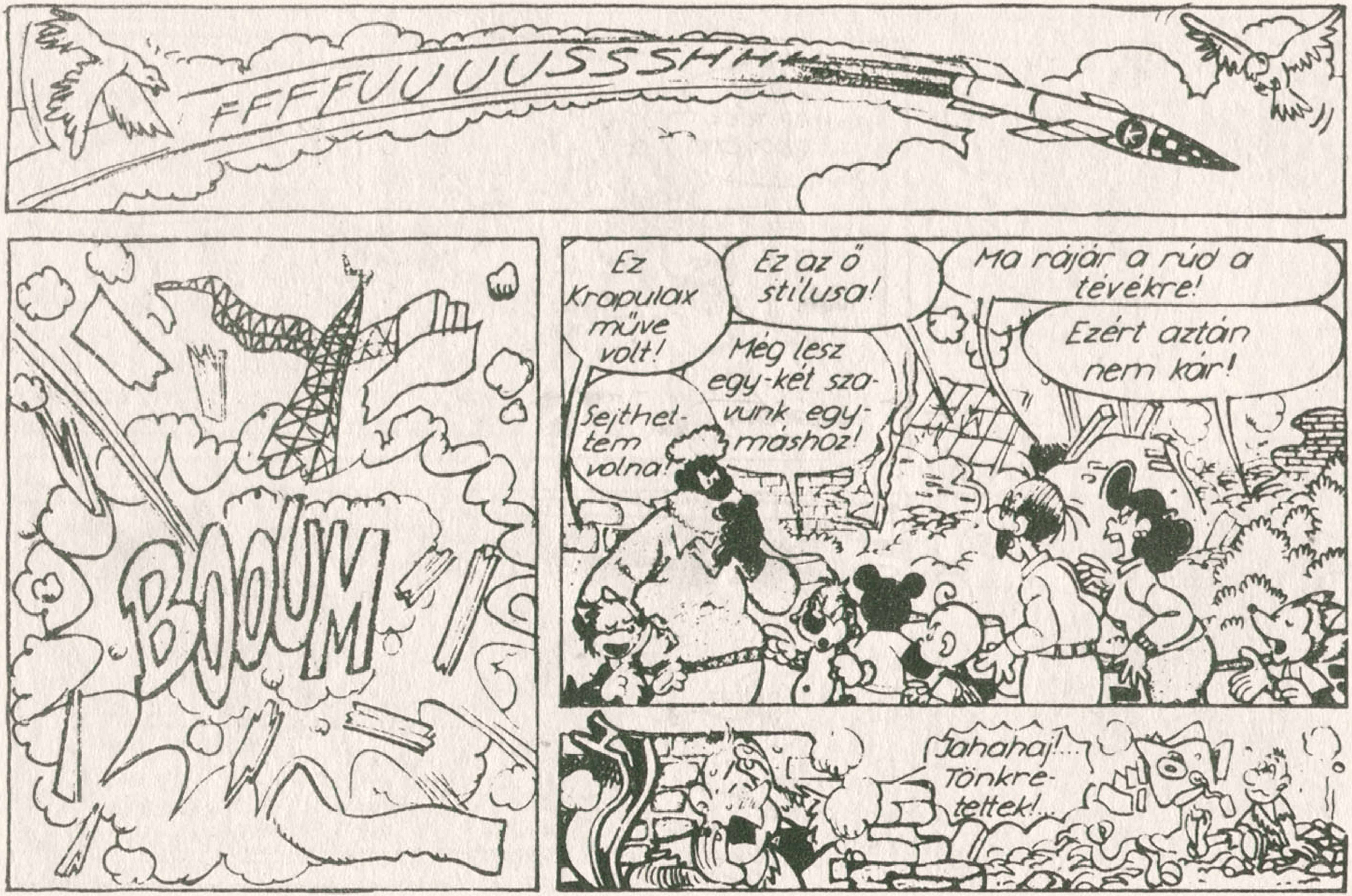

Átkapcsoltam a FLOOZE-tévére!
Kedves nézőink! Küldjenek Krapulax nevére egy-egy szép képeslapot! A beküldők között modern sportkocsit sorsolunk ki!
!?
Köszi, köszi Krapulaxi-Axi-Maxi!
Megint Ő!
Keresse a könyvkereskedésekben most megjelenő művemet: "Jó tanácsok a páratlan Krapulaxtól." Siessen, mert a sikerkönyvet hamar szétkapkodják!
Mi ez a hülyeség?
Pont most, amikor a mi technikánk befuccsolt!
Köszi-köszi Krapulaxi-Axi-Maxi!
Ragyogóan fest a képernyőn, főnök!
Persze!

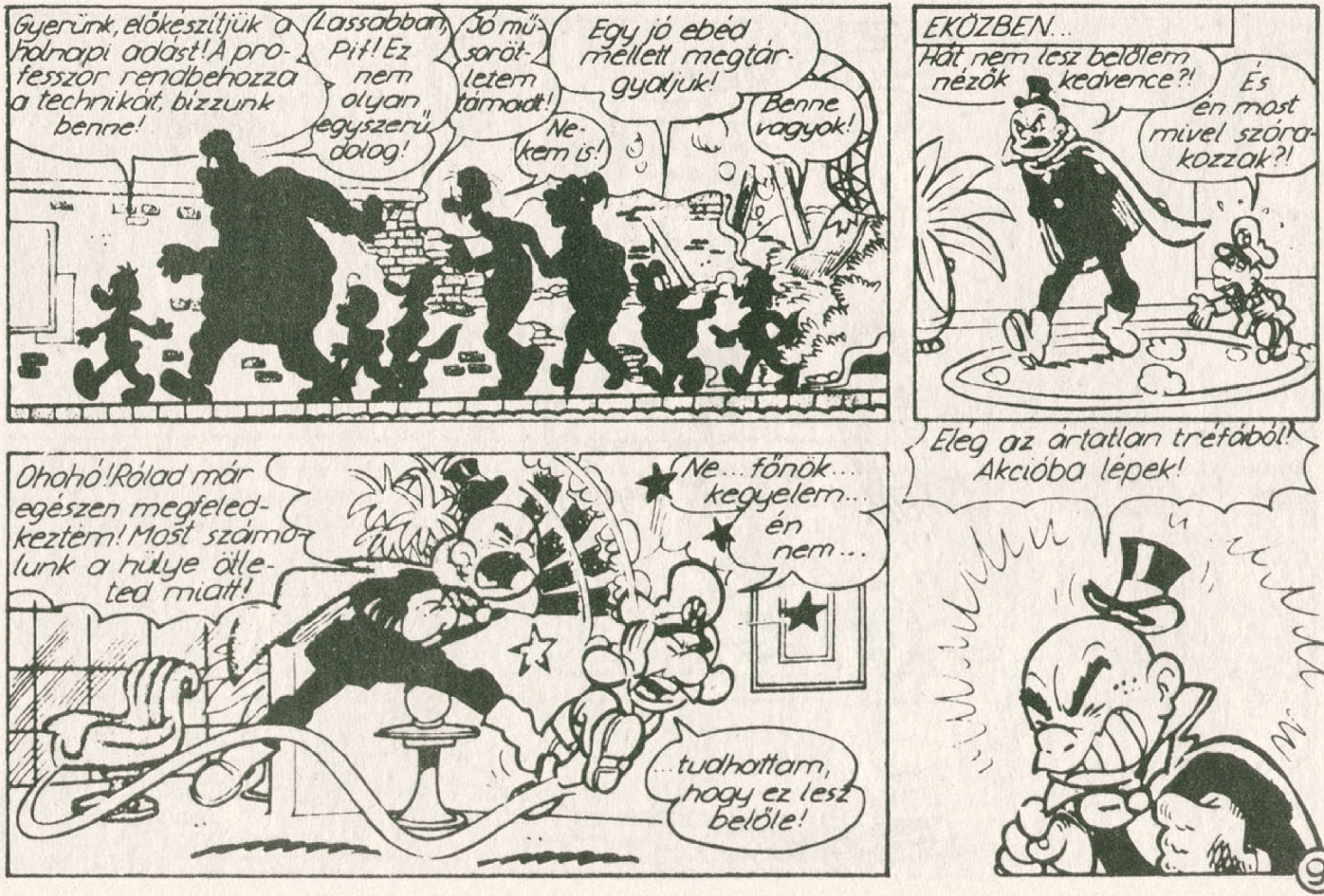

KÉSÖBB...
Nem jöhetnek beljebb, az elnök úr éppen elnököl!
!?
BLAM
Kik?! Miért?!... Kitelé!
Pif, ismered ezt az alakot?!
Engedjenek el!... Mit akarnak tőlem?!
Gyerünk a stúdióba!
7

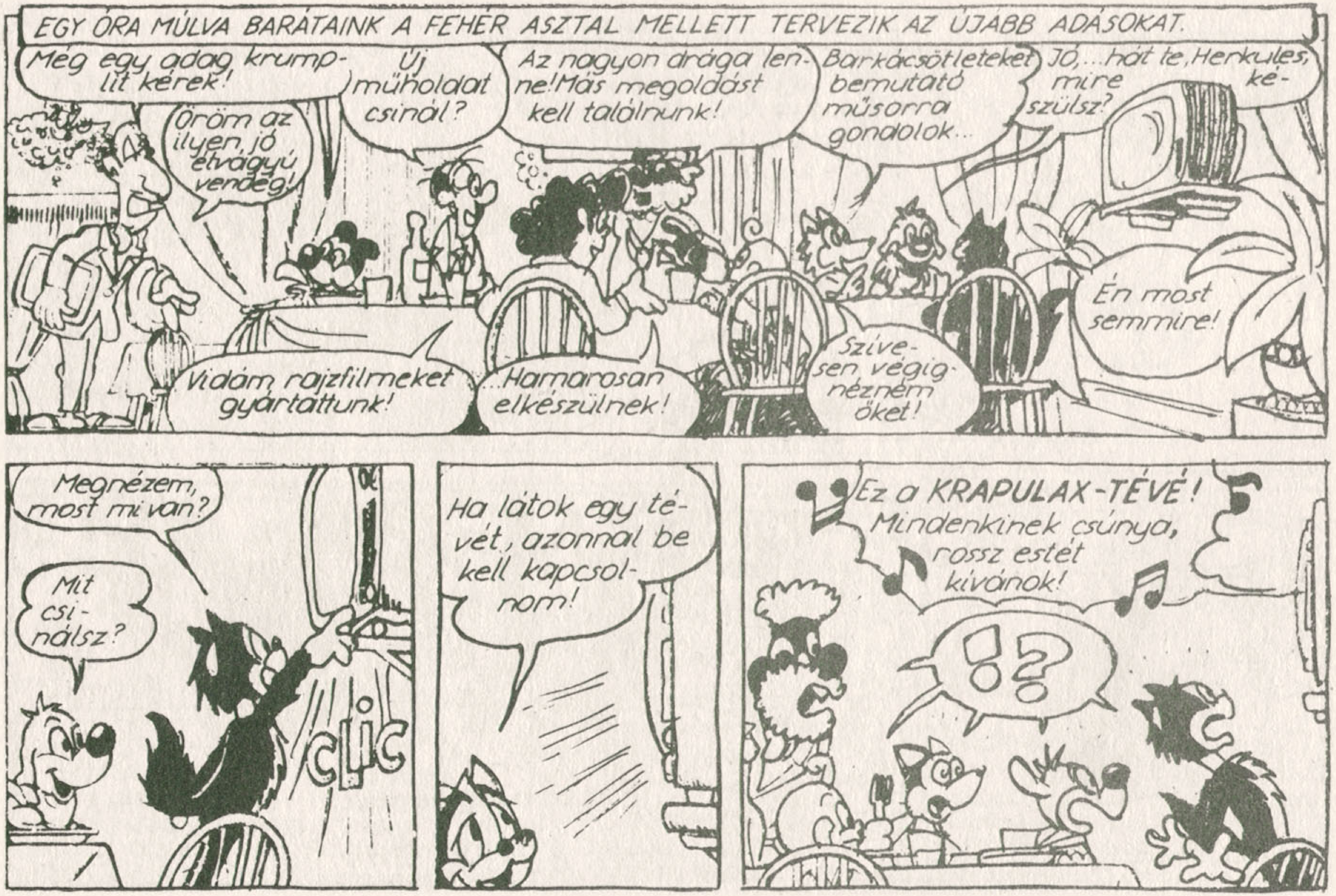

Ezt most egyenes adásban megvitatjuk, a nézők szeme láttára!
TELE FLOOZE
Itt nincs semmi vitatnivaló!...
STUDIOS
PÁR PERC MÚLVA...
Nos, emlékszik egy bizonyos Jerry Scoop nevű úrra?!
Mi van...?!
!?
Ezt az adászavaró szerkezetet az irodájában találtam!
Én is találtam valami érdekeset!
Mit látok?! Csak nem történt valami a szemével?
Semmi... egy kis baleset!
Folytasd a közvetítést, megértetted?!

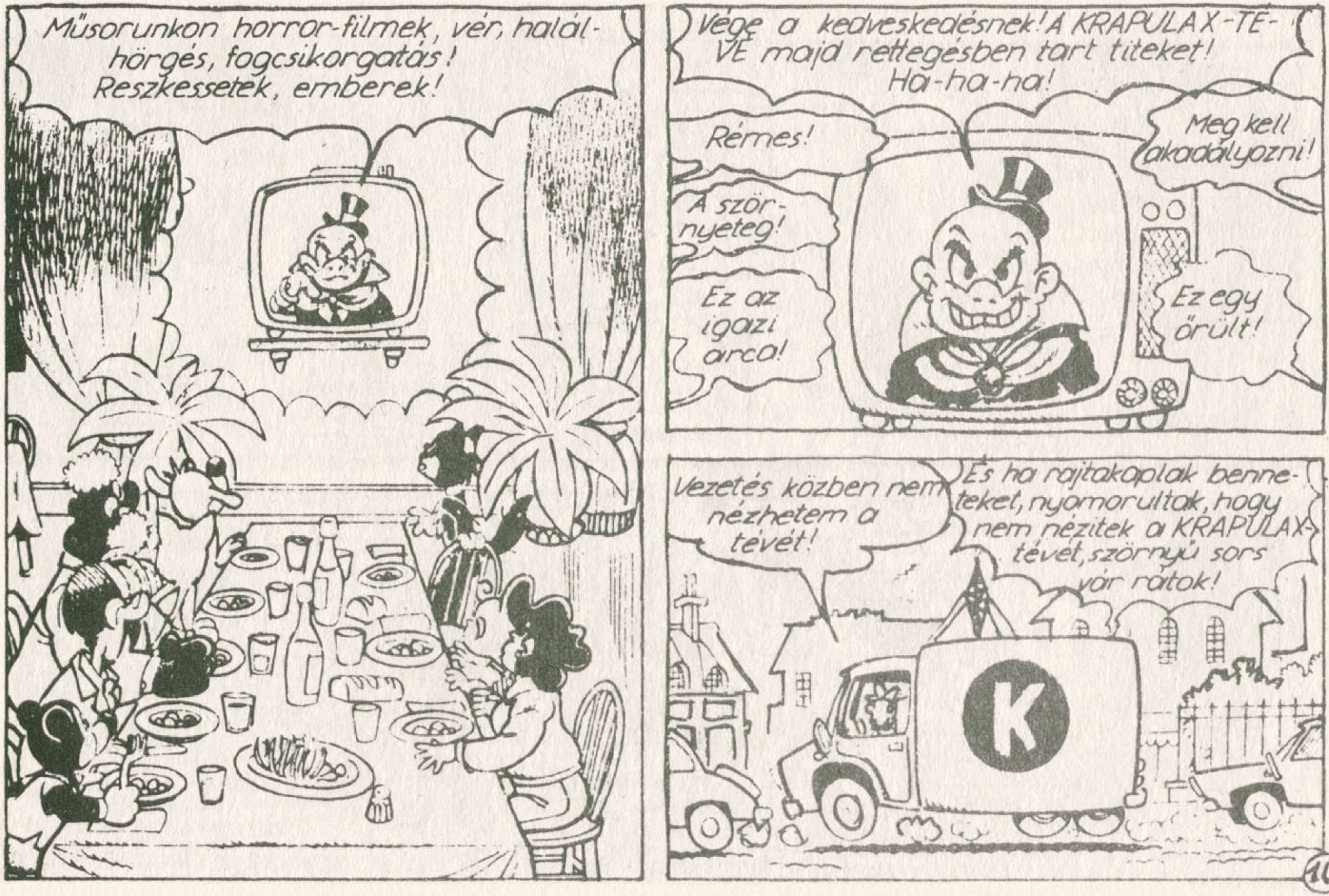

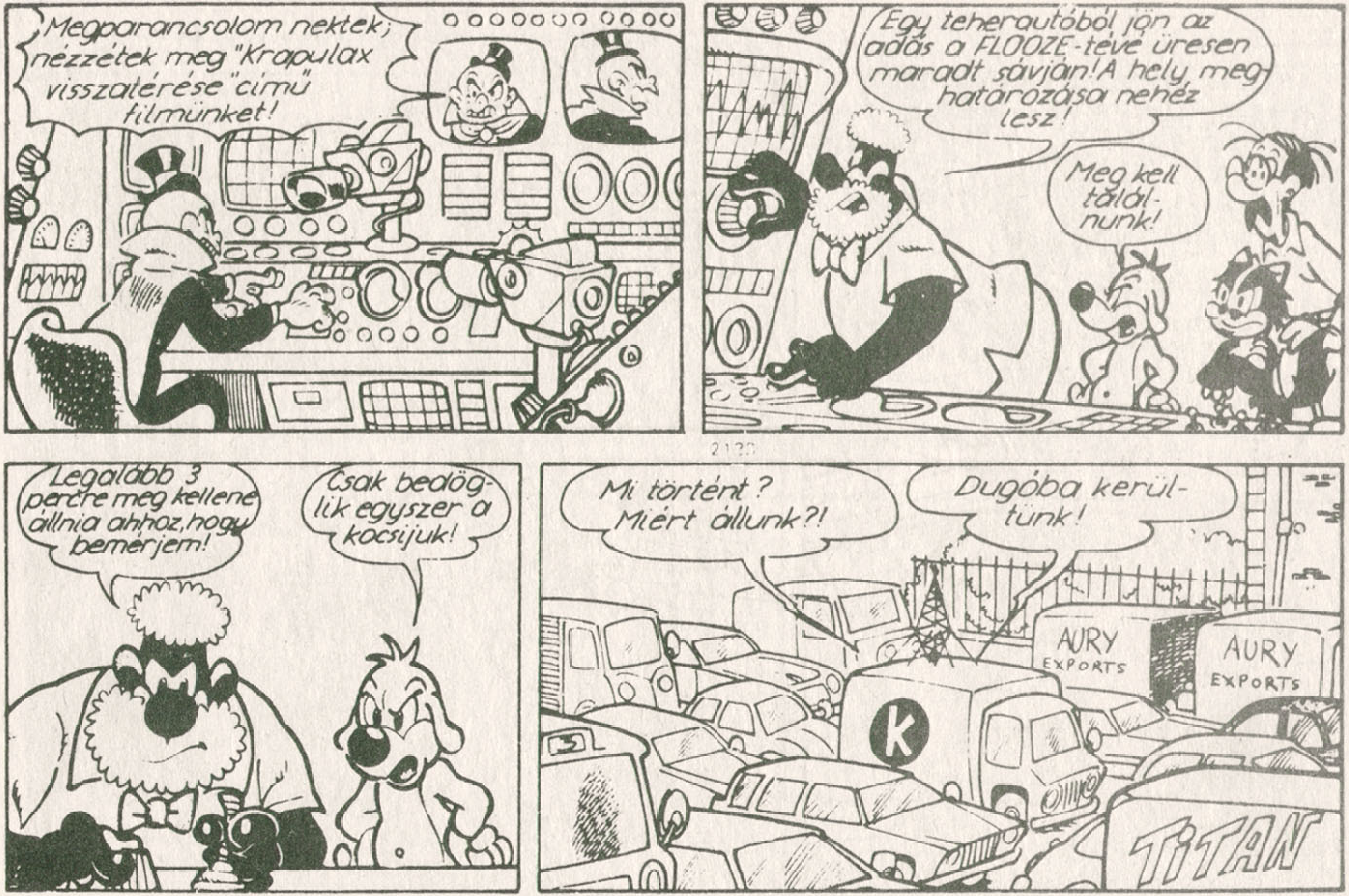
És milyen kapcsolatban áll Krapulax-szal?
Az ki-... ki... csoda?!
Ezt a telexet a papírkosárban találtam!
„A műholdat megsemmisítettem. Most maga következik!" Aláírás: K.!
A gazember!
Ajaj, kezdődik a roham!
Világos! Krapulax tönkretette a PIF-tévé műholdját, maga pedig népszerűsítési kampányba kezdett az ő érdekében!
Ne... ne... hová megy?!
Az a gazember Pif leleplezett!
Egyetlen csapással megsemmisítem őket!
8

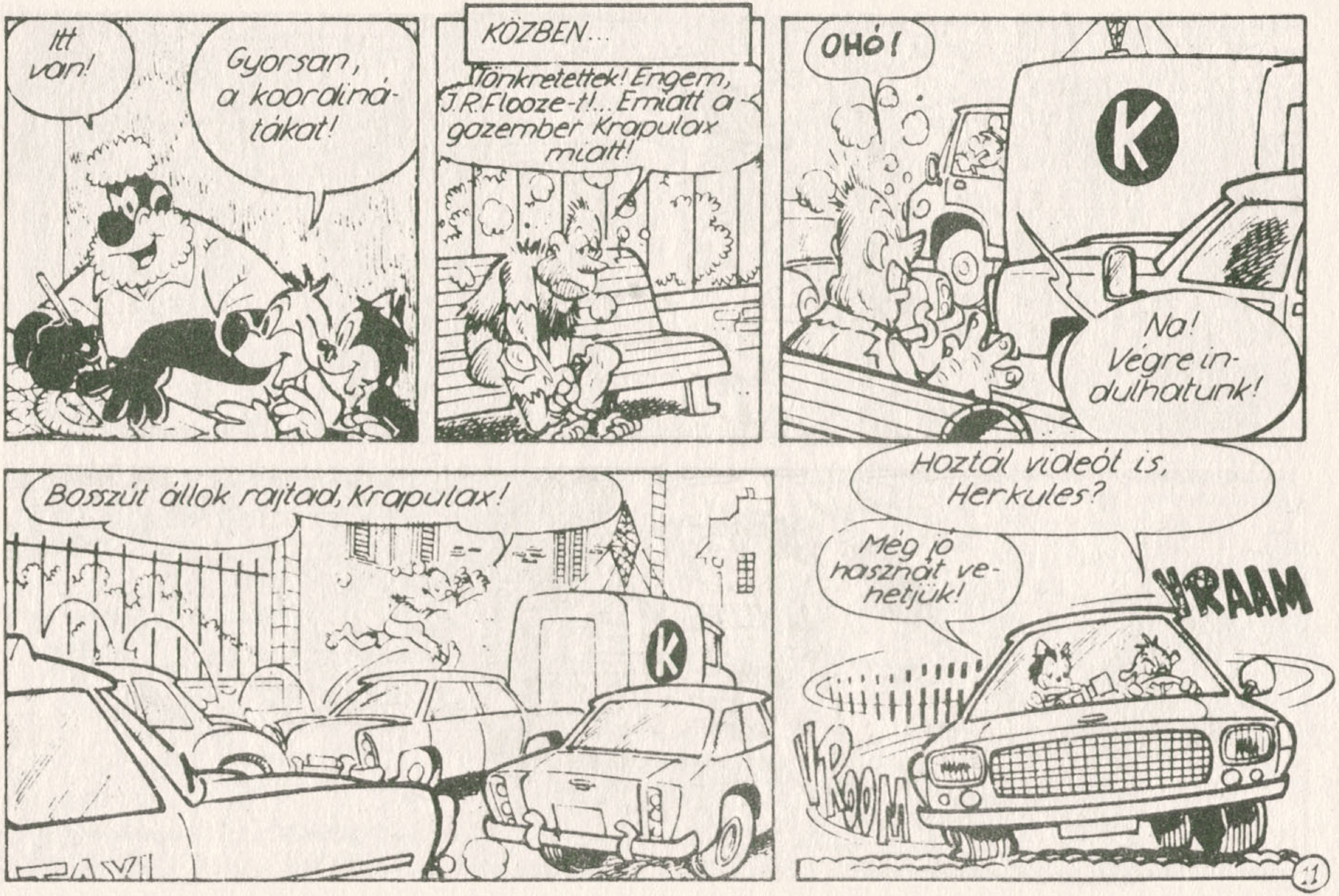

FFFFUUUUUSSSSHHH
BOOUM
Ez Krapulax müve volt!
Sejthettem volna!
Ez az ő stílusa!
Még lesz egy-két szavunk egymáshoz!
Ma rájár a rúd a tévékre!
Ezért aztán nem kár!
Jahahaj!... Tönkretettek!...

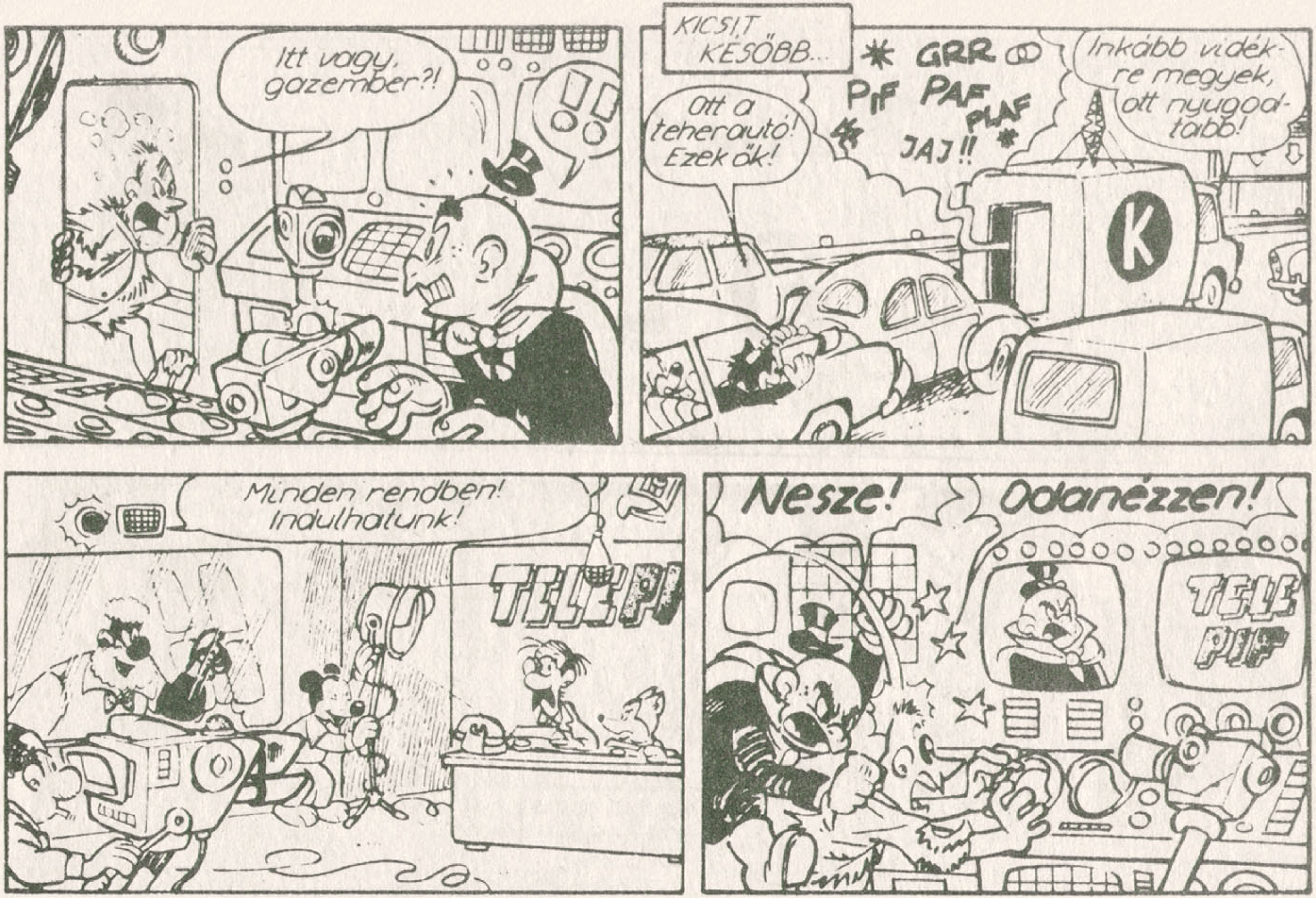

Gyerünk, előkészítjük a holnapi adást! A professzor rendbehozza a technikát, bízzunk benne!
Lassabban, Pif! Ez nem olyan egyszerű dolog!
Jó műsorötletem támadt!
Nekem is!
Egy jó ebéd mellett megtárgyaljuk!
Benne vagyok!
EKÖZBEN...
Hát nem lesz belőlem nézők kedvence?!
És én most mivel szórakozzak?!
Ohohó! Rólad már egészen megfeledkeztem! Most számolunk a hülye ötleted miatt!
Ne... főnök... kegyelem... én nem...
...tudhattam, hogy ez lesz belőle!
Elég az ártatlan tréfából! Akcióba lépek!
9

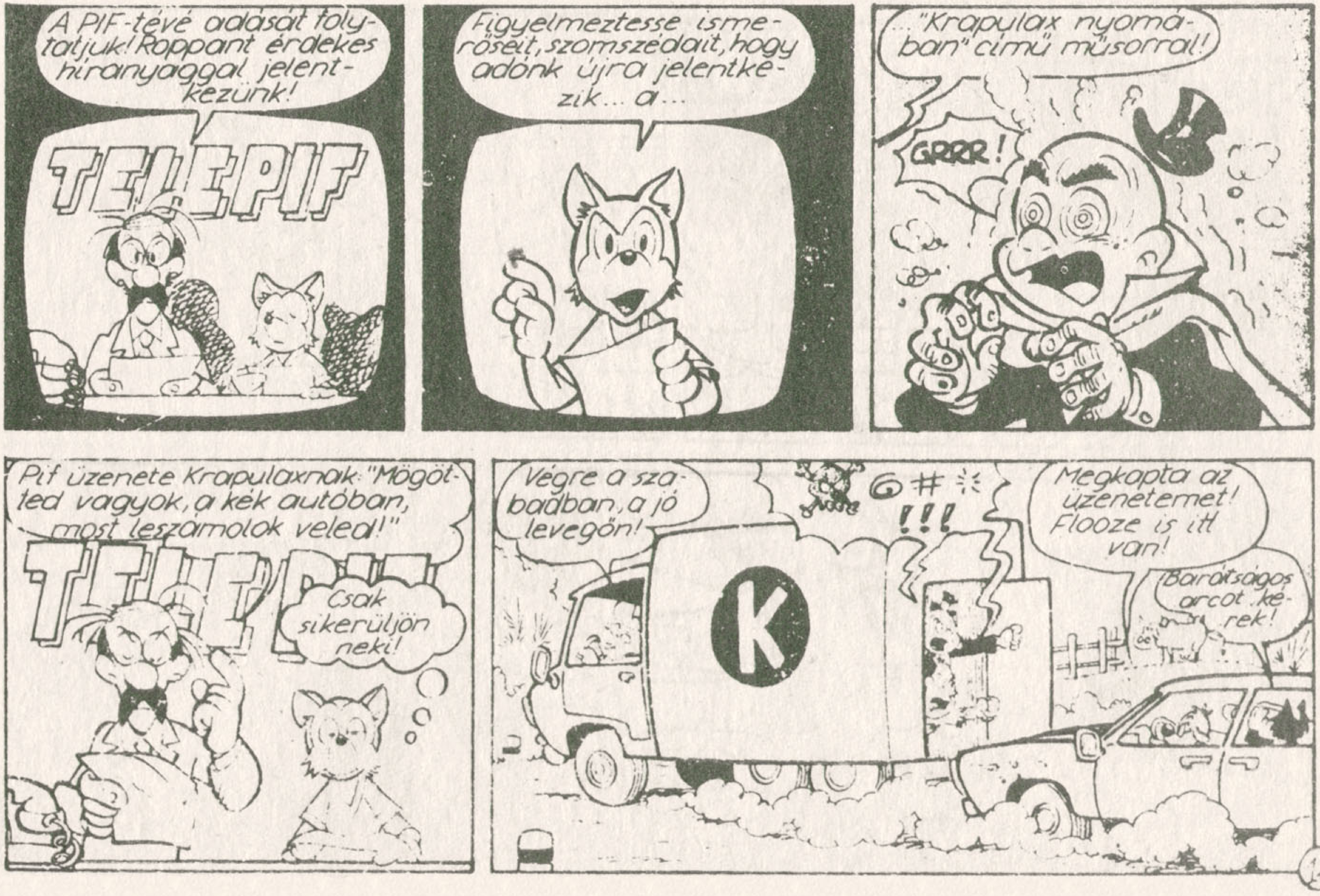

EGY ÓRA MÚLVA BARÁTAINK A FEHÉR ASZTAL MELLETT TERVEZIK AZ ÚJABB ADÁSOKAT.
Még egy adag krumplit kérek!
Öröm az ilyen, jó étvágyú vendég!
Új műholdat csinál?
Vidám rajzfilmeket gyártattunk!
Az nagyon drága lenne! Más megoldást kell találnunk!
...Hamarosan elkészülnek!
Barkácsötleteket bemutató műsorra gondolok...
Szívesen végignézném őket!
Jó,...hát te, Herkules, mire készülsz?
Én most semmire!
Megnézem, most mi van?
Mit csinálsz?
CLIC
Ha látok egy tévét, azonnal be kell kapcsolnom!
Ez a KRAPULAX-TÉVÉ! Mindenkinek csúnya, rossz estét kívánok!
!?

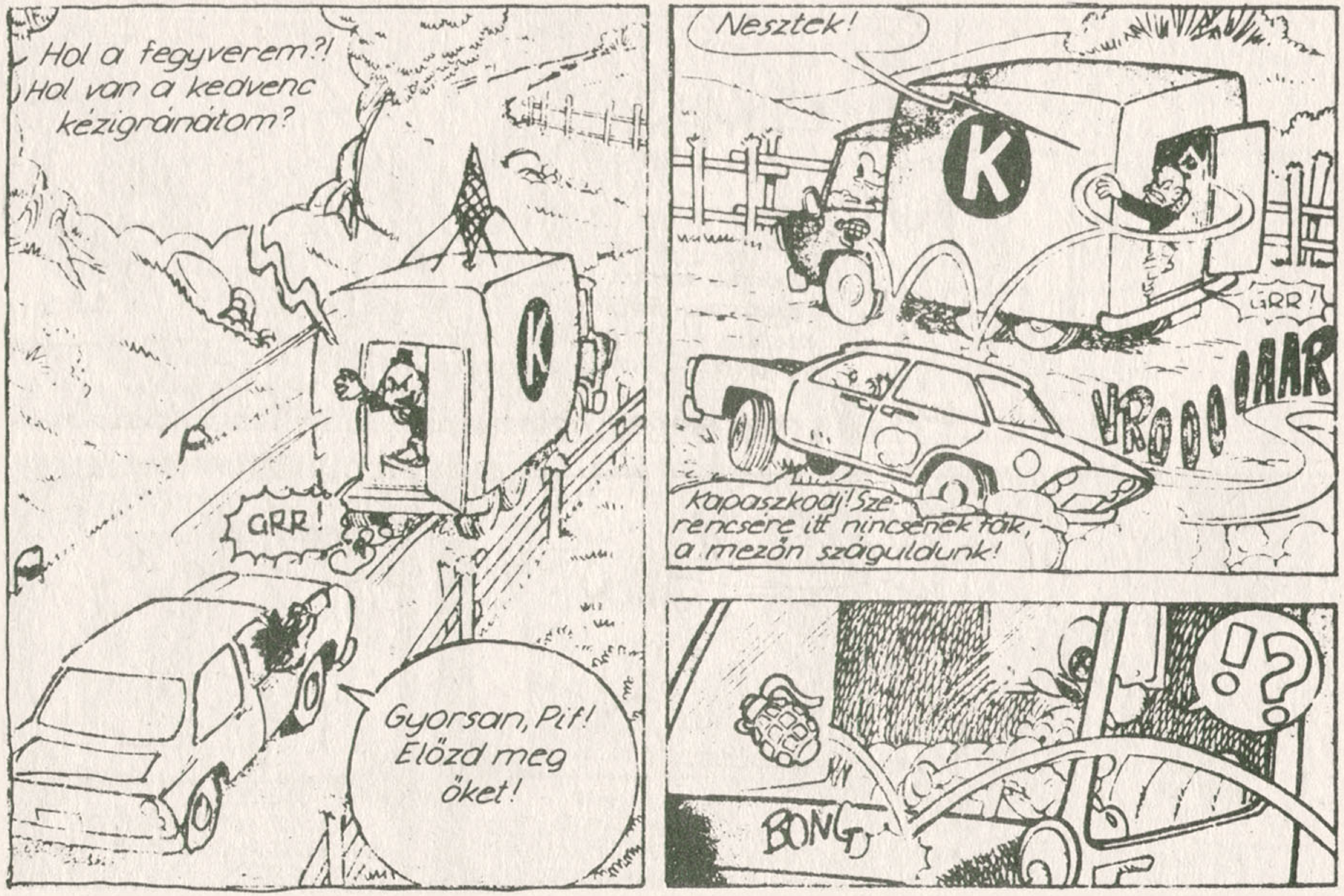

Műsorunkon horror-filmek, vér, halálhörgés, fogcsikorgatás! Reszkessetek, emberek!
Vége a kedveskedésnek! A KRAPULAX-TÉVÉ majd rettegésben tart titeket! Ha-ha-ha!
Rémes!
Meg kell akadályozni!
A szörnyeteg!
Ez az igazi arca!
Ez egy őrült!
Vezetés közben nem nézhetem a tévét!
És ha rajtakaplak benneteket, nyomorultak, hogy nem nézitek a KRAPULAX-tévét, szörnyű sors vár rátok!
K
10

Megparancsolom nektek; nézzétek meg "Krapulax visszatérése" címü filmünket!
Egy teherautóból jön az adás a FLOOZE-tévé üresen maradt sávján! A hely meghatározása nehéz lesz!
Meg kell találnunk!
Legalább 3 percre meg kellene állnia ahhoz, hogy bemérjem!
Csak bedöglik egyszer a kocsijuk!
Mi történt? Miért állunk?!
Dugóba kerültünk!
AURY EXPORTS
AURY EXPORTS
K
TITAN

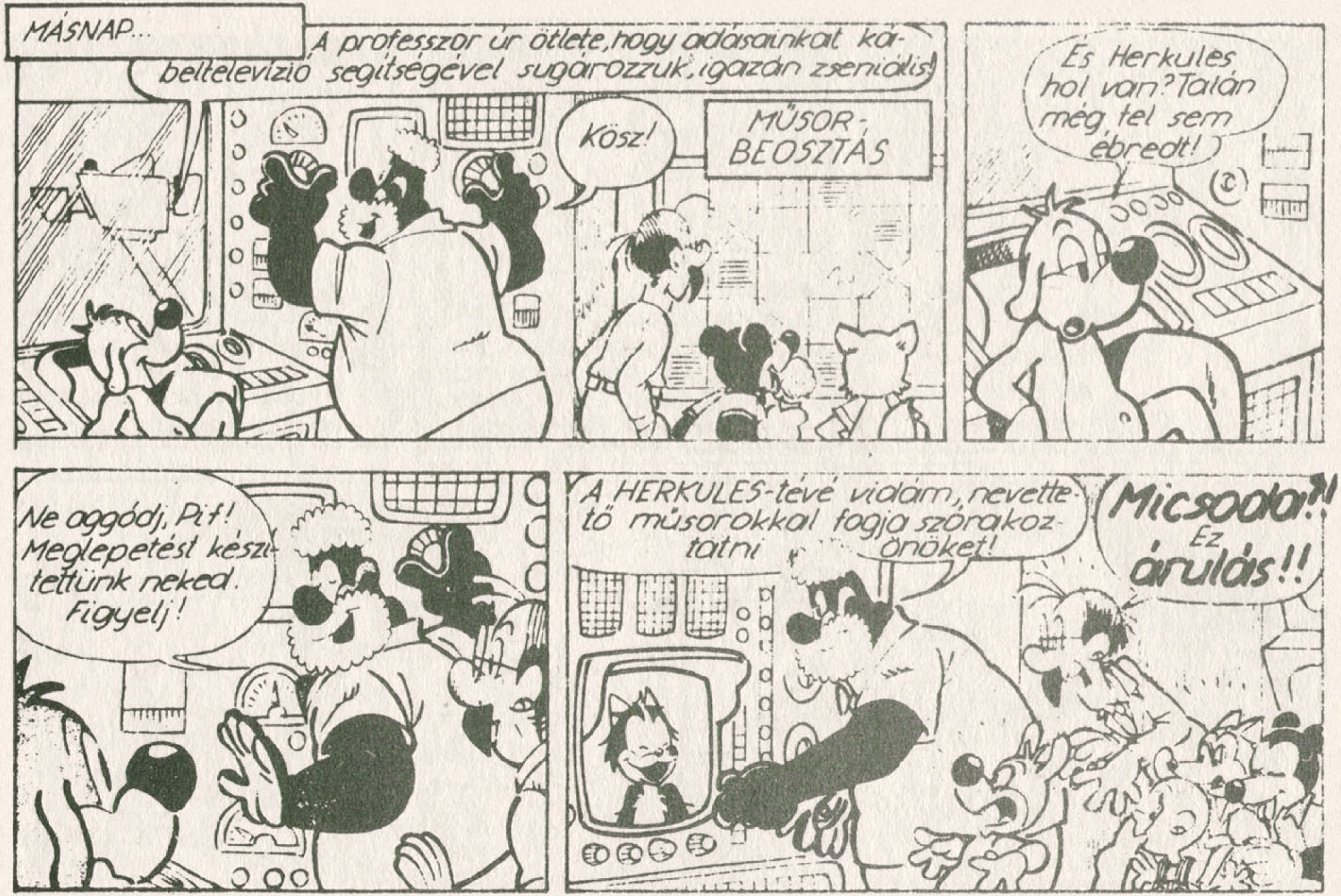

Itt van!
Gyorsan, a koordinátákat!
KÖZBEN...
Tönkretettek! Engem, J.R.Flooze-t!... Emiatt a gazember Krapulax miatt!
OHÓ!
Na! Végre indulhatunk!
Bosszút állok rajtad, Krapulax!
Hoztál videót is, Herkules?
Még jó hasznát vehetjük!
VRAAM
VROOM
11

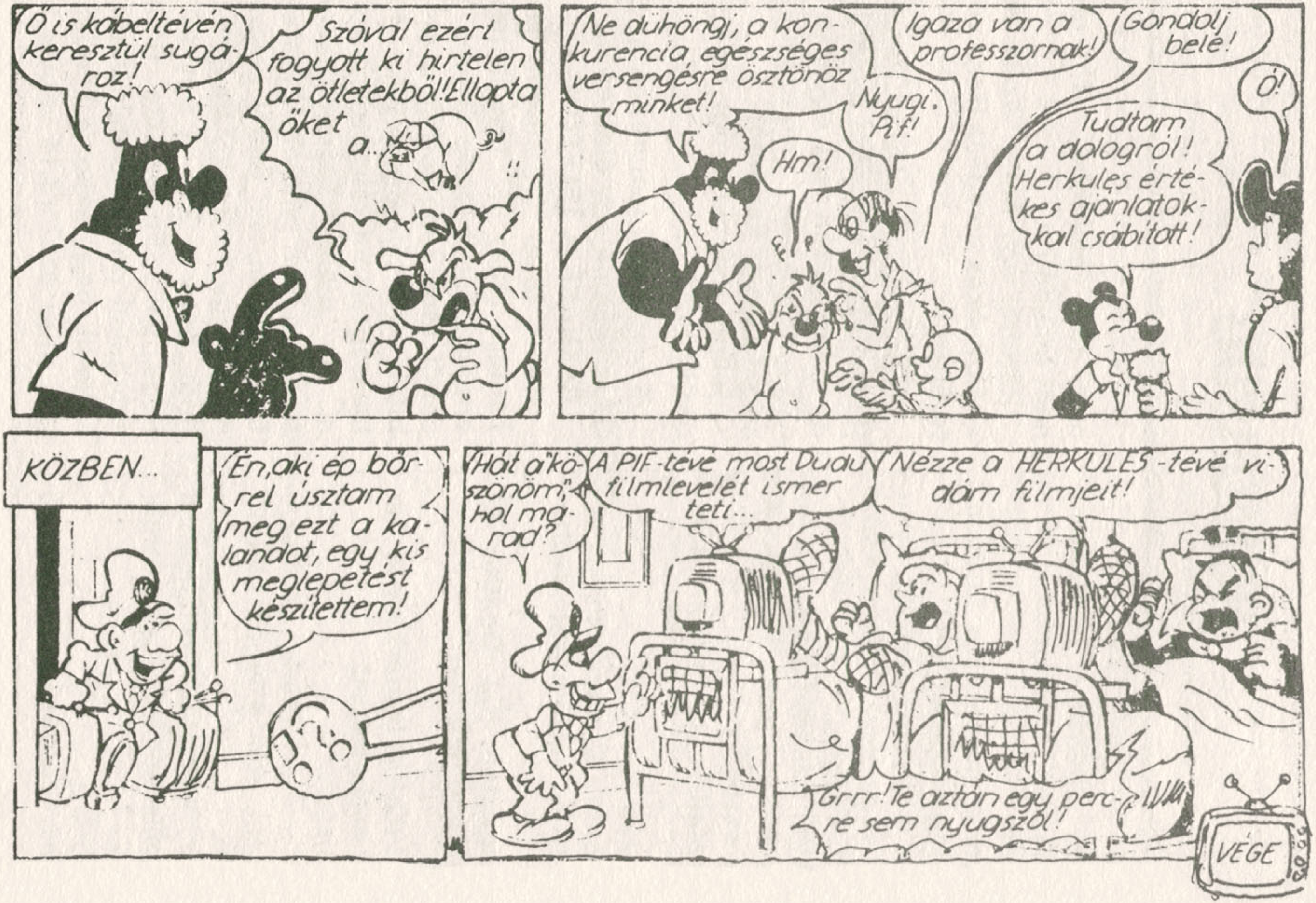

Itt vagy, gazember?!
KICSIT KÉSŐBB...
Ott a teherautó! Ezek ők!
PIF PAF PLAF GRR JAJ!!
Inkább vidékre megyek, ott nyugodtabb!
Minden rendben! Indulhatunk!
TELEPI
Nesze!
Odanézzen!
TELE PIF

A PIF-tévé adását folytatjuk! Roppant érdekes híranyaggal jelentkezünk!
TELEPIF
Figyelmeztesse ismerőseit, szomszédait, hogy adónk újra jelentkezik... a...
..."Krapulax nyomában" című műsorral!
GRRR!
Pif üzenete Krapulaxnak: "Mögötted vagyok, a kék autóban, most leszámolok veled!"
Csak sikerüljön neki!
Végre a szabadban, a jó levegőn!
!!!
Megkapta az üzenetemet! Flooze is itt van!
Barátságos arcot kérek!
12

Hol a fegyverem?! Hol van a kedvenc kézigránátom?
GRR!
Gyorsan, Pif! Előzd meg őket!
Nesztek!
GRR!
VROOOOAAAR
Kapaszkodj! Szerencsére itt nincsenek fák, a mezőn száguldunk!
!?
BONG

BOUM
A Krapulax-tévé adása megszakadt!
Hurrá! Piték odaértek! Szólok Tontonnak!
TELE PIF
...Az összefoglaló után a szó ismét... Tontoné!
Győzelem!
PIF
E pillanatban érkezett a hír; a Krapulax-tévé adása megszűnt!
Herkules nagyszerű filmriportot ígért a történtekről! A tudósítás megérkezéséig zenés műsort adunk!
"Sétahajónk, lágyan ring a Szajnán..."

MÁSNAP...
A professzor úr ötlete, hogy adásainkat kábeltelevízió segítségével sugározzuk, igazán zseniális!
Kösz!
MŰSOR-BEOSZTÁS
És Herkules hol van? Talán még fel sem ébredt!
Ne aggódj, Pif! Meglepetést készítettünk neked. Figyelj!
A HERKULES-tévé vidám, nevettető műsorokkal fogja szórakoztatni önöket!
Micsodaa?!
Ez árulás!!

Ő is kábeltévén keresztül sugároz!
Szóval ezért fogyott ki hirtelen az ötletekből! Ellopta őket a...
Ne dühöngj, a konkurencia egészséges versengésre ösztönöz minket!
Hm!
Nyugi, Pif!
Igaza van a professzornak!
Gondolj bele!
Ó!
Tudtam a dologról! Herkules értékes ajánlatokkal csábított!
KÖZBEN...
Én, aki ép bőrrel úsztam meg ezt a kalandot, egy kis meglepetést készítettem!
Hát a "köszönöm", hol marad?
A PIF-tévé most Dudu filmlevelét ismerteti...
Nézze a HERKULES-tévé vidám filmjeit!
Grrr! Te aztán egy percre sem nyugszol!
VÉGE

HUMORSULI

Jenőfi Andrea (Budapest) „aranyköpéseket" gyűjtött.

Tanárok:

— „Ezt a gyereket a társadalom fel fogja szabadítani!"

— „Ez a gyerek mindig ilyen bamba, vagy csak nekem képzi magát?"

— „Nem hallasz lépteket a fejedben? Akkor neked teljesen elment az eszed!"

— „Hátadzik a borsóm tőletek!"

Gyerekek:

Oroszórán: „Ucsityelcica"

„IV. Béla várromokat építtetett."

„Az egészen ifjú Goethe 82 éves korában halt meg."

Imre Viktória (Kétérköz) is hasonlóval próbálkozott.

Földrajzórán:

Tanár: Szerintetek gazdaságos-e, vagy sem a tagolt tengerpart?

Tanuló: Nem! Mert a hajóknak kerülgetniük kell a sok apró szigetet!

Fizikaórán:

(A tanár kérdésére a felelelő nem tud válaszolni): No, miért nem tanultál?

Hátulról egy hang: Azért, mert a részecskék mozgása lassú volt a fejében.

Tóth Melinda, Lázár Veronika (Pátroha) hirdetéseket gyűjtöttek, de ebből igazán csak egy sikerült:

Napközinkben rozsdamentes zsíros kenyér kapható!

Jelige: „Ne nyikorogj, ha kisebbet kapsz!"

S végül egy ismeretlen szerzőtől is közlünk egy életképet:

BÁTRAKÉ A TELEFON?

Halló, tanár úr, kérem! Halló, Pemete tanár úr? Tetszik hallani engem? Tüdő János vagyok, a 8. céből. Most legalább én is szóhoz jutok, és elmondhatom, hogy igazságtalanul tetszett összeszidni az utolsó matematikaórán. Hogy én nem tanulom a matekot? Én? Pont én, aki fejből megmondom, hogy $8 \times 8 = 73$? Én azt is tudom, hogy a 3,14-et úgy hívják, hogy „pi". Éppen ma délelőtt szorgalmi példát is csináltam, és kiderült, hogy akkor a kendermagos pi-pi az $2 \times 3{,}14$ vagyis 6,28!

Hát mért kell akkor engem bántani? Tudok én mindent. Négyzetre és köbre emelni is. Az óraközi szünetben Pufit, aki 50 kiló, felemeltem az asztalon levő négyzetre. Felemeltem volna a köbre is, de azt nem tetszett behozni. Biztosan a szertárban tetszett felejteni. Mi mégsem szóltunk semmit.

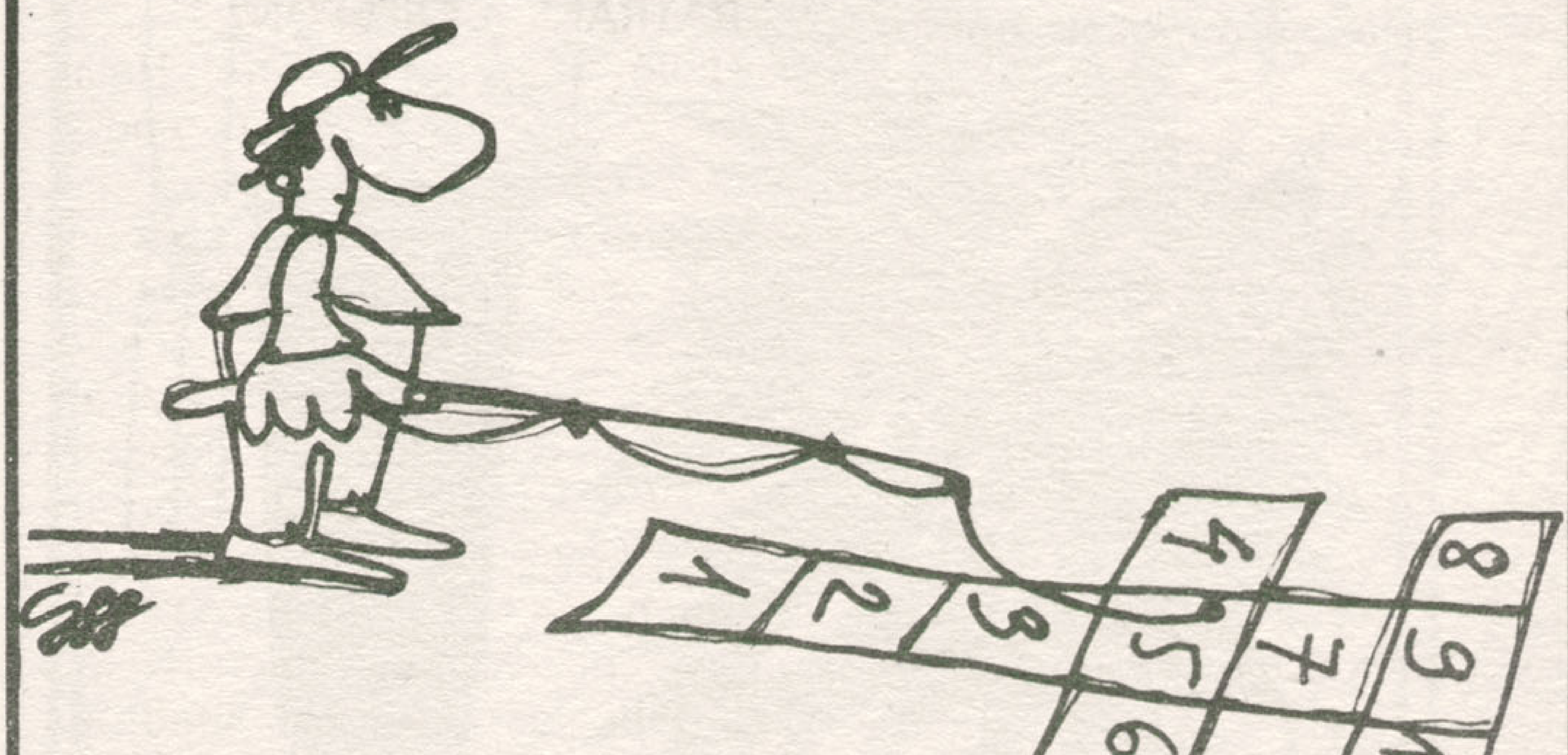
Csak egyet nem én csináltam, azt a bizonyos rendetlenséget, a kosz-szinuszt, bár ennek ellenére szó nélkül letöröltem. Mikor szóvá tetszett tenni. Hát akkor miért kell engem az osztály előtt macerálni? Talán rám szállt a tantestület? Most a színvakságom miatt is cirkusz volt a magyarórán, mikor Vörösmarty helyett Zöldmartyt írtam. Cö-cö, már tévedni sem szabad?

De én azért nem haragszom. A nyári szünet végére fejből fogom fújni az egyszeregyet, csak addig tessék türelmesen várni!"

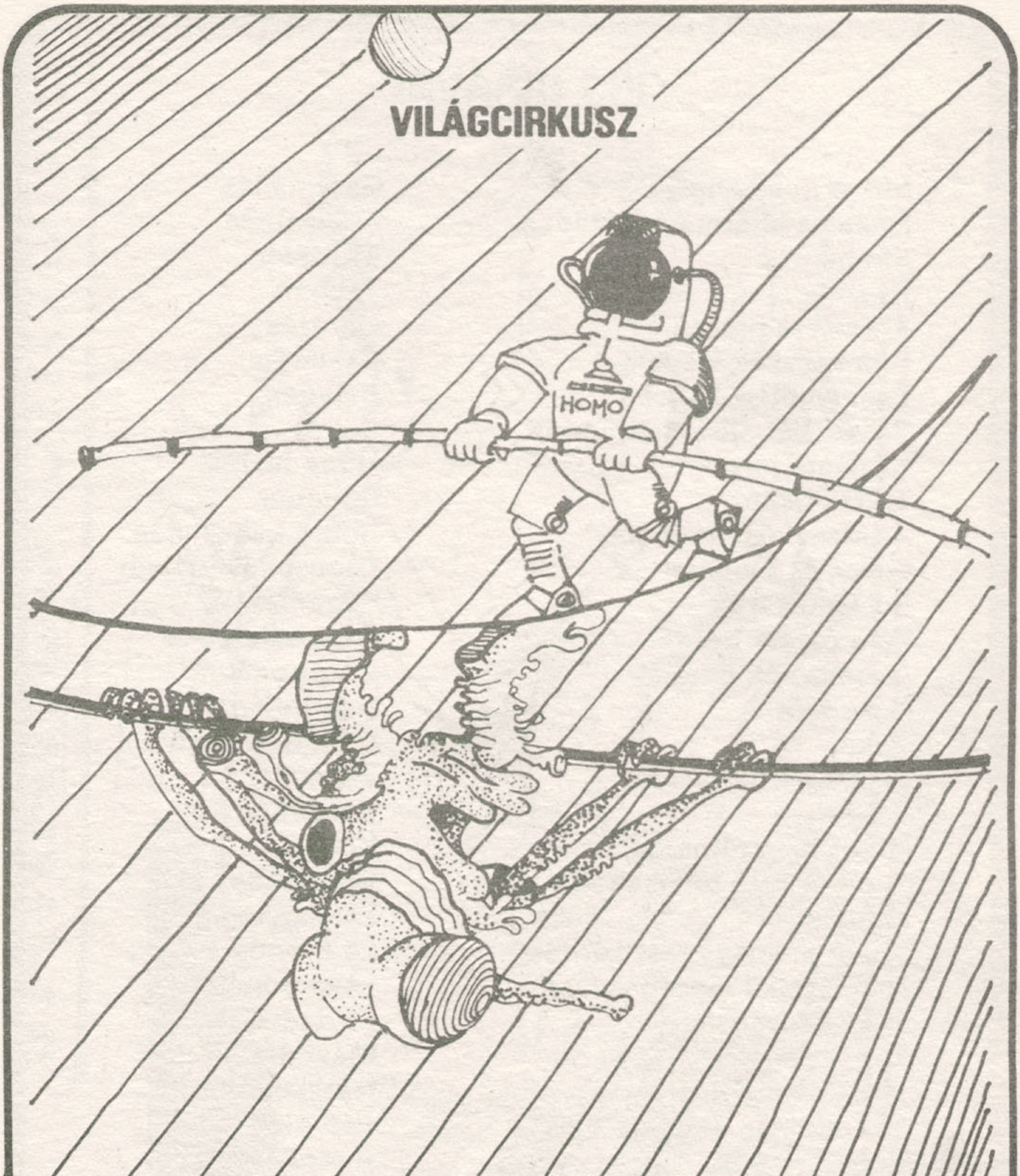
Tüdő János
Vidám Park (Szellemvasút)

Továbbra is várjuk humoros írásaitokat, esetleges karikatúráitokat a HAHOTA címére: Budapest, Jászai Mari tér 5. 1397.

HORGÁSZVIZSGA

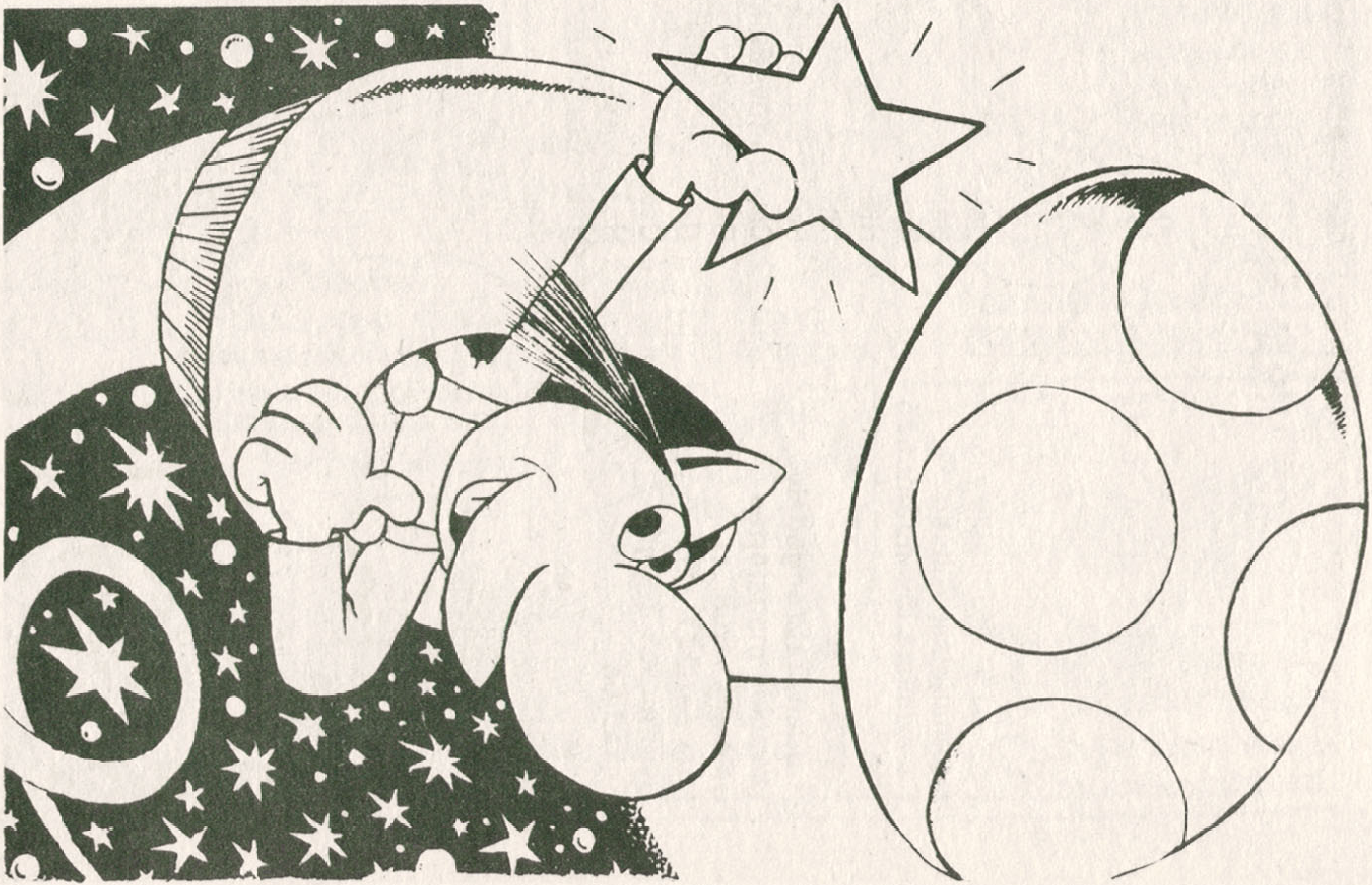

Téged
a
vár
is
Papír-
gyár!

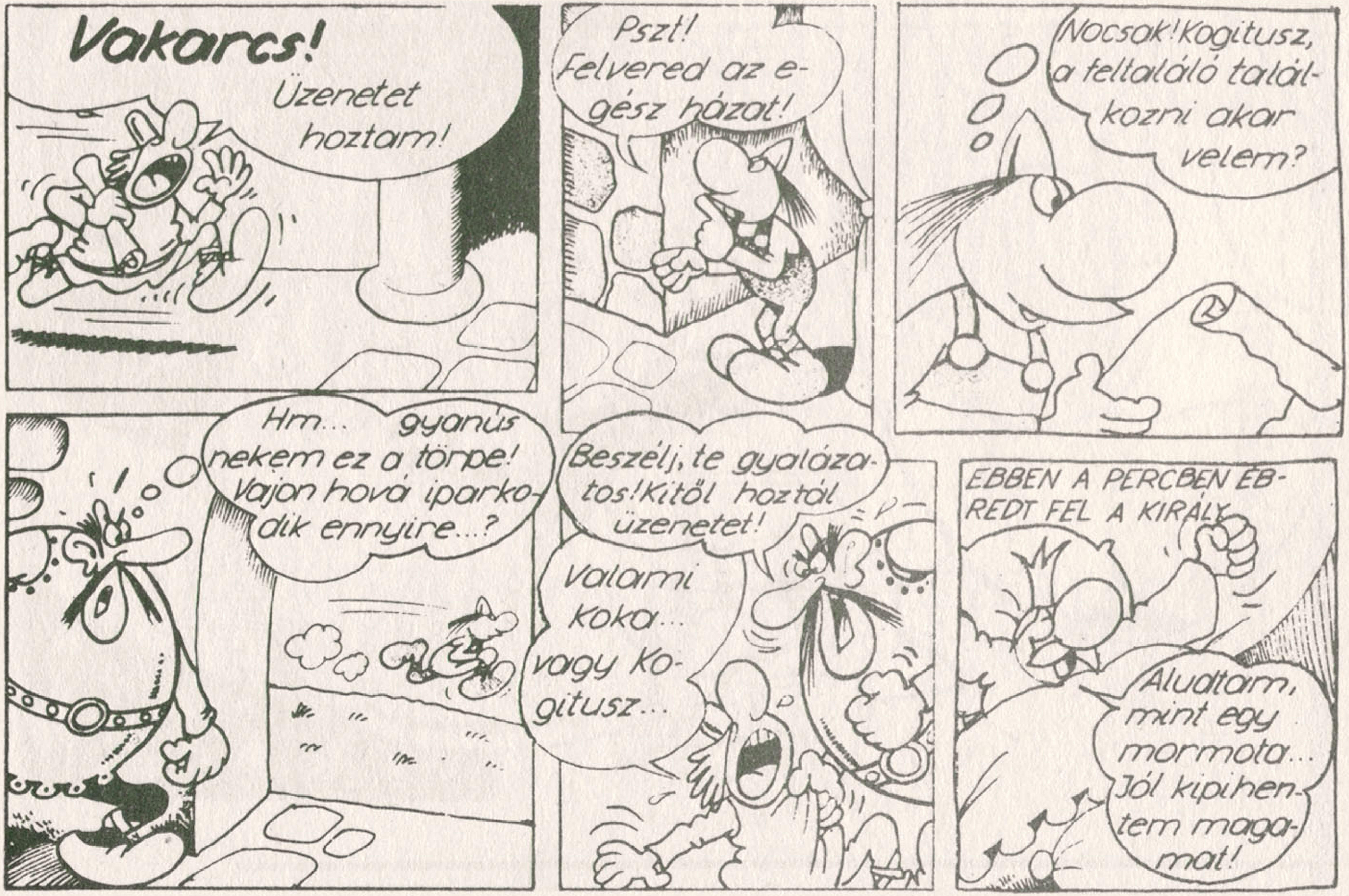

VILÁGCIRKUSZ
HOMO

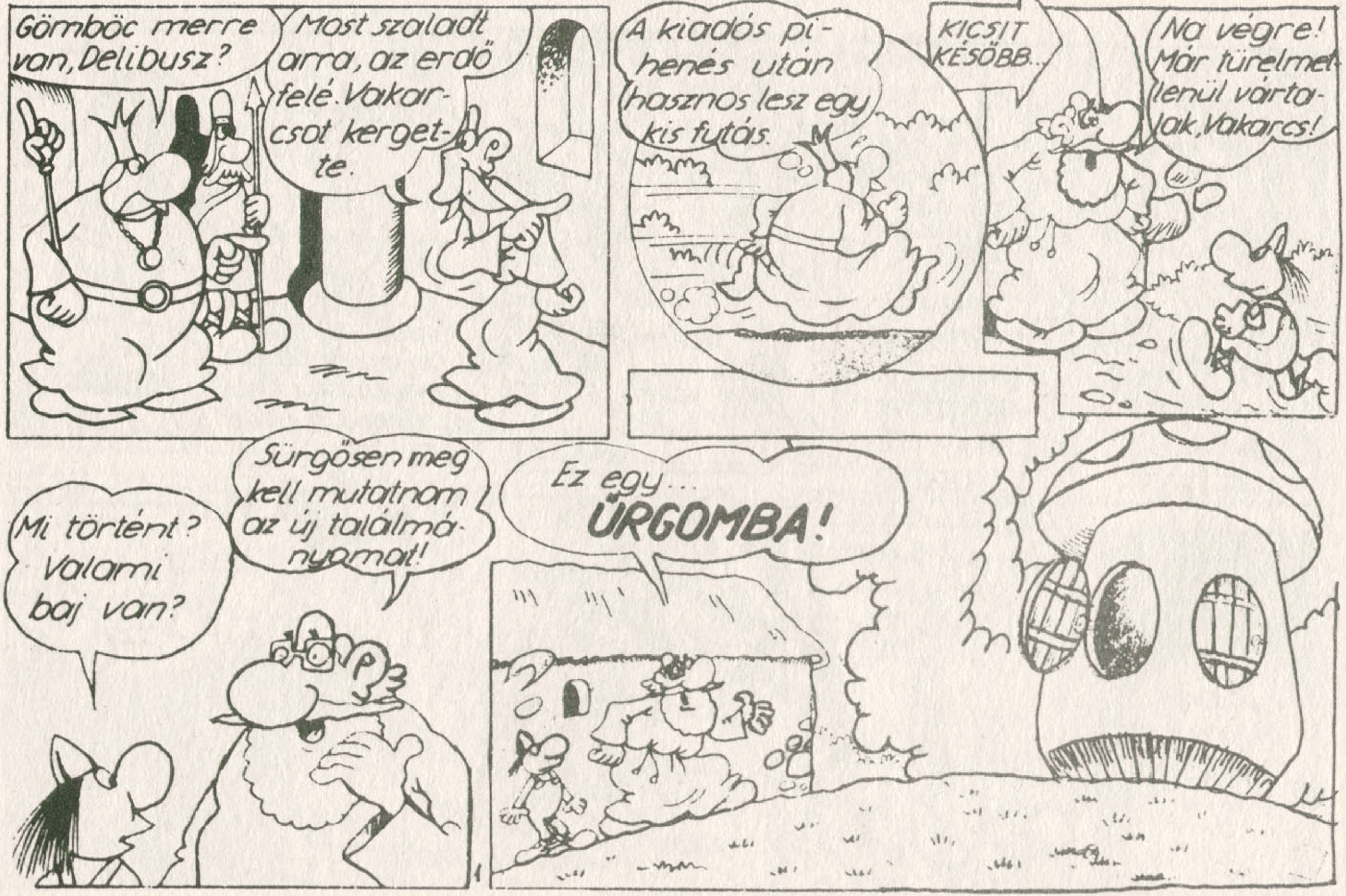
KIS HIBÁVAL

Biztos munkahely	Garantállás
Néha az eltartási szerződés	Idősámítás
Síruha	Meztélen
Hóember	Télibáb
Áramütés hatása	Ujjrázás
Hím kecskék viadala	Baklárma
Csomagolási költség	Bálapénz
Pesszimista jövendőmondó	Baljós
Hízókúra jelszava	Hízva hízzál
Tréfás bakó	Bohóhér
Árudanyitási engedély	Bolttá nyilvánítás
Lovagias magatartás	Csecsenővédelem
Baleseti sérült	Gézenfekvő
Fura északi tréfa	Groteszkimóka
Gyomorpók űrhajós	Gasztronauta
Rekedten	Hangrejtve
Béke	Háborúra derű
Elhidegült házasok	Jegespár
Táppénz	Kórpótlék
Beteg ágyszomszéd	Kórtárs
Tudományos munkahely	Laborállás
Életunt	Létvágytalan
Rossz politikus felé kérdés	Le Monde
Nemeslelkű mezőgazdász	Lovagronómus
Őszvér kívánsága	Lóvátétel
Törpemérték	Manóméter
Házassági értesítés	Nászjelentés
Veszekedés múzsája	Pathália
Kutyabaj	Sintériszony
Műalkotás közadakozásból	Szoborravaló
Vállalati csőd	Szaldó mortále

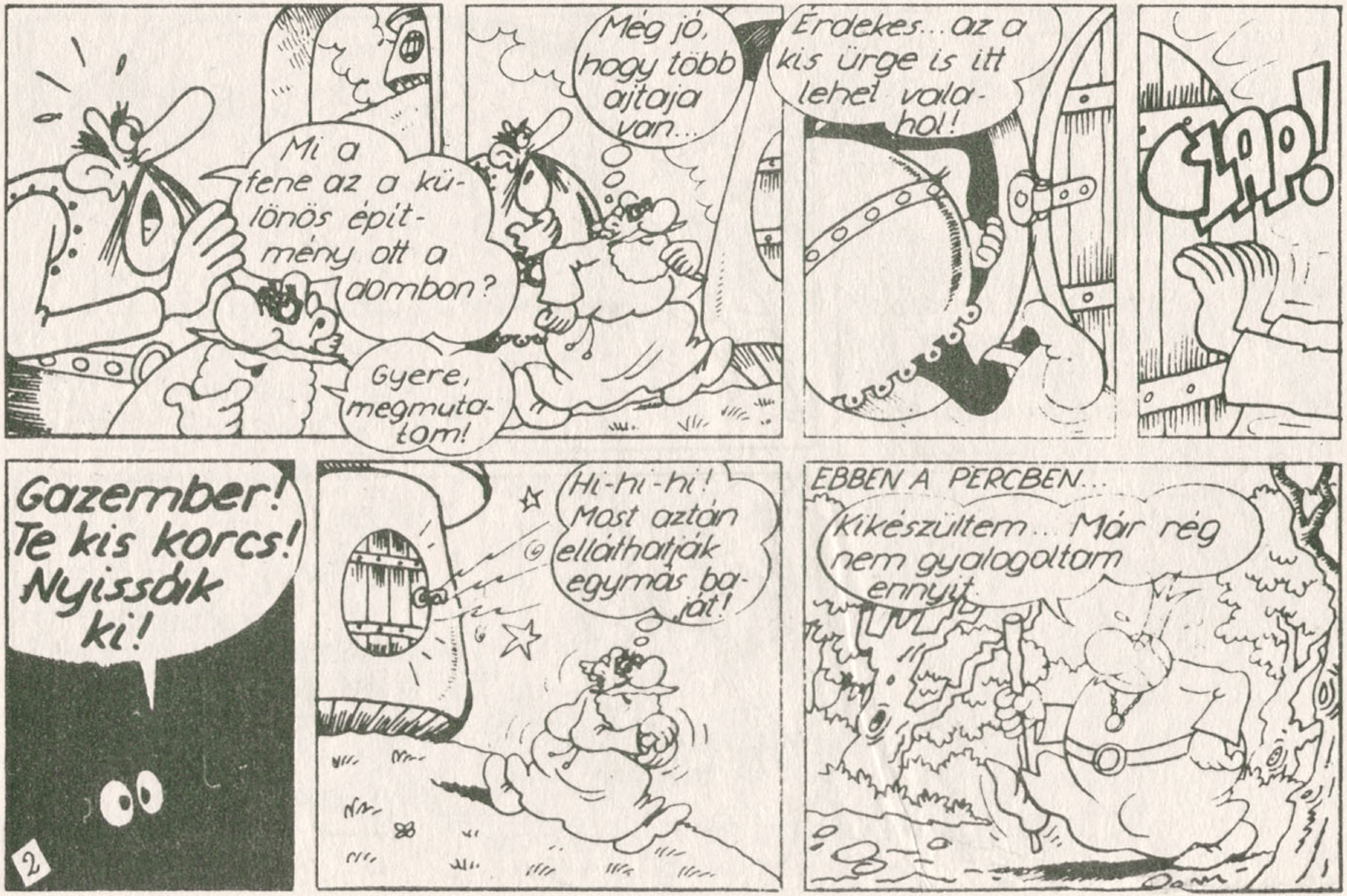
VAKARCS *ŰRGOMBA*

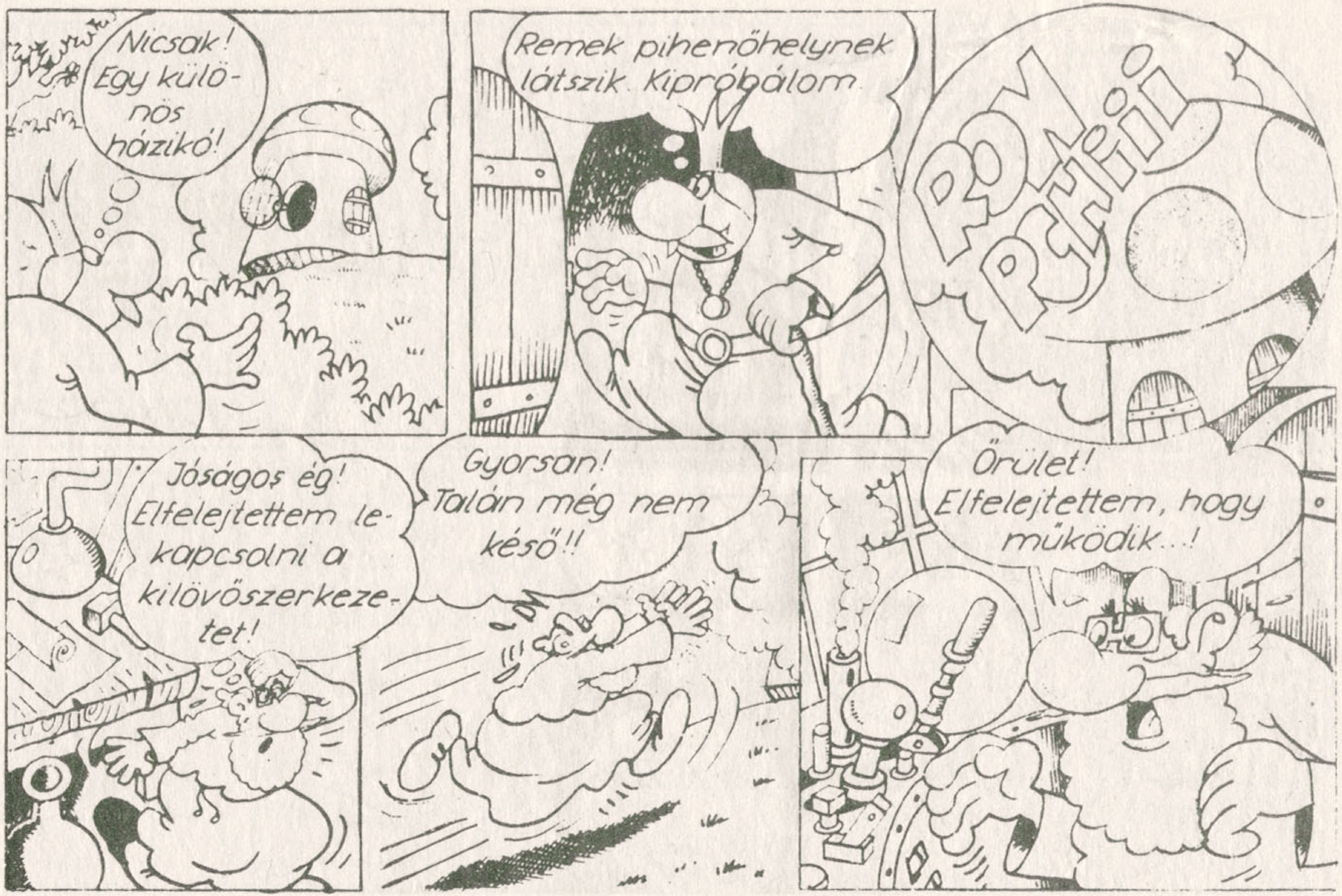

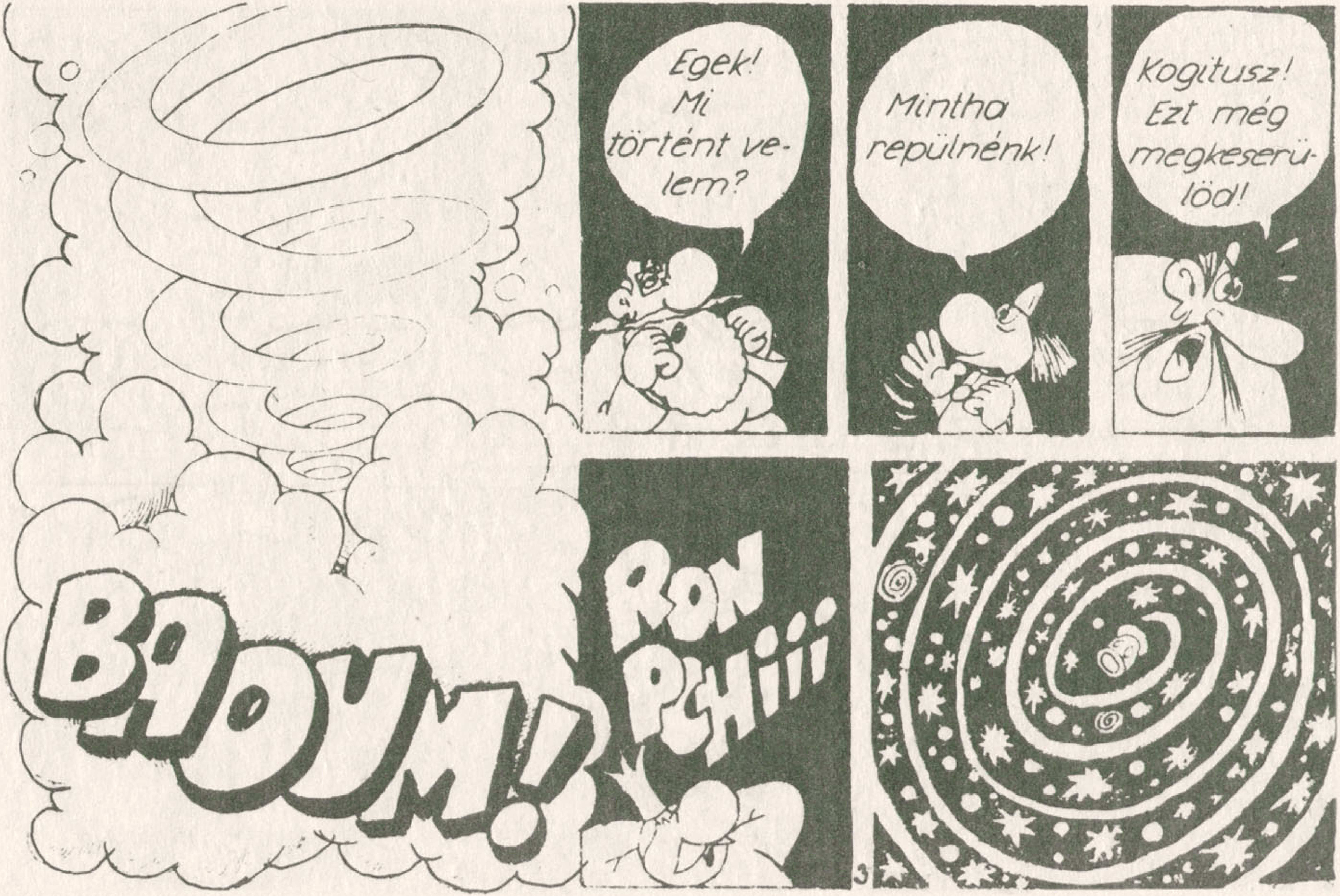

Vakarcs!
Üzenetet hoztam!
Pszt! Felvered az egész házat!
Nocsak! Kogitusz, a feltaláló találkozni akar velem?
Hm... gyanús nekem ez a törpe! Vajon hová iparkodik ennyire...?
Beszélj, te gyalázatos! Kitől hoztál üzenetet!
Valami koka... vagy kogitusz...
EBBEN A PERCBEN ÉBREDT FEL A KIRÁLY
Aludtam, mint egy mormota... Jól kipihentem magamat!

Gömböc merre van, Delibusz?
Most szaladt arra, az erdő felé. Vakarcsot kergette.
A kiadós pihenés után hasznos lesz egy kis futás.
KICSIT KÉSŐBB...
Na végre! Már türelmetlenül vártalak, Vakarcs!
Mi történt? Valami baj van?
Sürgősen meg kell mutatnom az új találmányomat!
Ez egy... ÜRGOMBA!

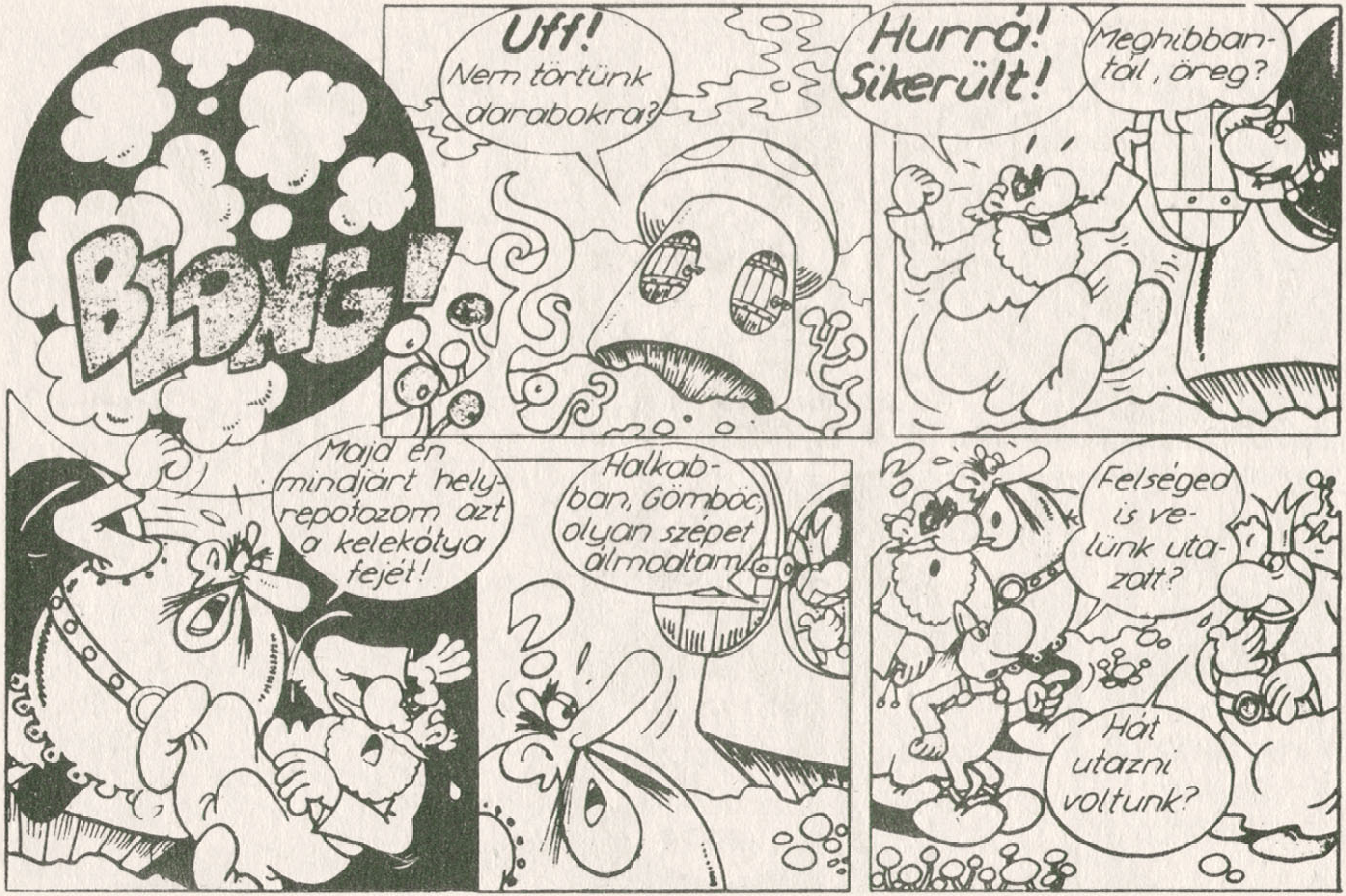

Ezért kellett hanyatt-homlok iderohannom? Láttam már gombát.
Na igen..., de ami benne van!
Nna... képzelem!
CLAC!
Nyisd ki! Itt borzasztóan sötét van!
Ki akarok menni!
Jó, jó! Ordítozz csak egy darabig, amíg megtanulod, hogy tisztelni kell az idősebbet!
KÉSŐBB...
TOC! TOC!
?
Láttam, hogy Vakarcs idejött! Valami galádságon töritek a fejeteket!

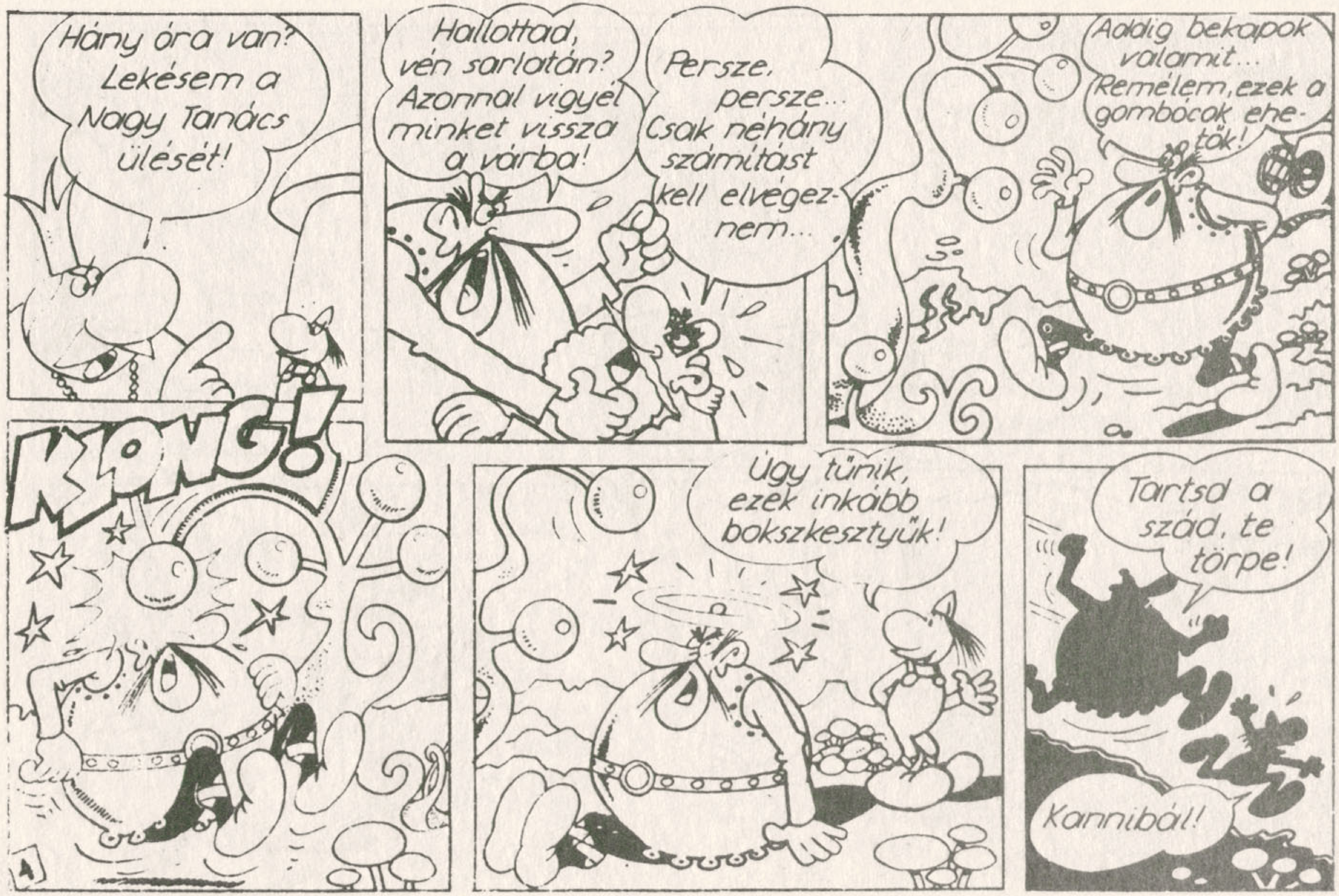

Mi a fene az a különös épít-mény ott a dombon?
Gyere, megmutatom!
Még jó, hogy több ajtaja van...
Érdekes... az a kis ürge is itt lehet valahol!
EBBEN A PERCBEN...
Kikészültem... Már rég nem gyalogoltam ennyit.
Hi-hi-hi! Most aztán elláthatják egymás baját!
Gazember! Te kis korcs! Nyissák ki!
2

Nicsak! Egy külö-nös házikó!
Remek pihenőhelynek látszik. Kipróbálom.
Jóságos ég! Elfelejtettem le-kapcsolni a kilövőszerkeze-tet!
Gyorsan! Talán még nem késő!!
Őrület! Elfelejtettem, hogy működik...!

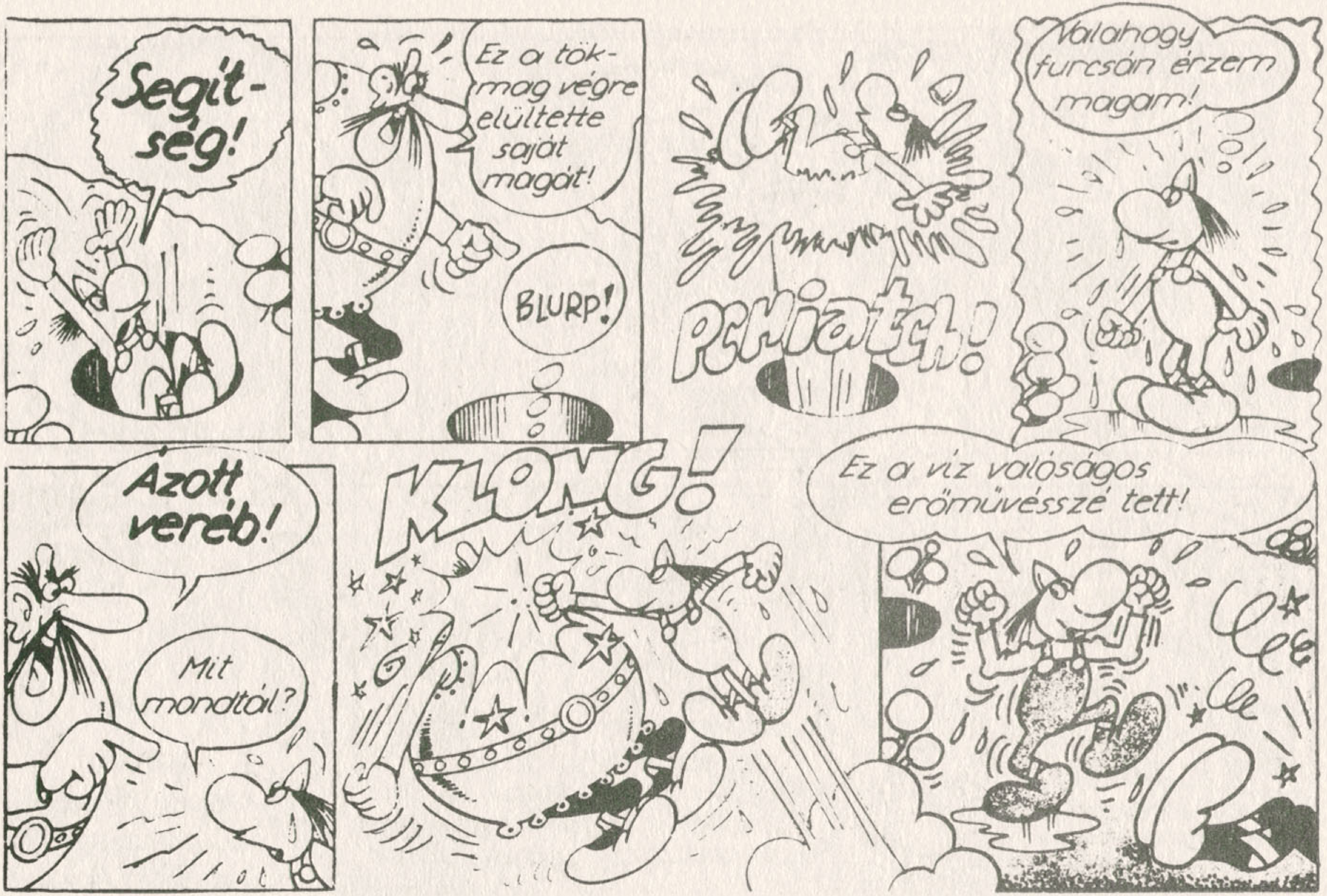

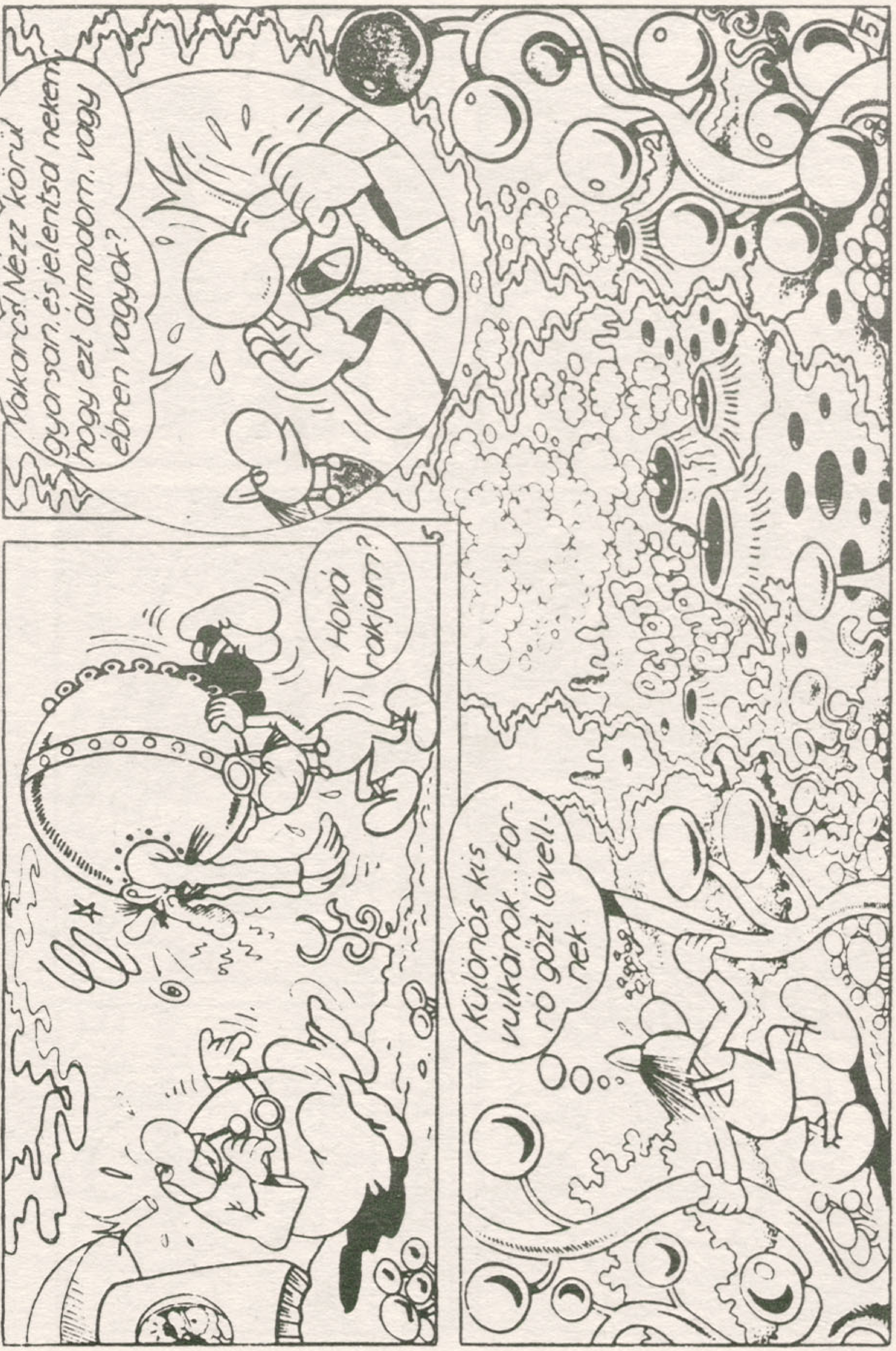
BAOUM!
Egek! Mi történt velem?
Mintha repülnénk!
Kogitusz! Ezt még megkeserülöd!
RON PCHiiii

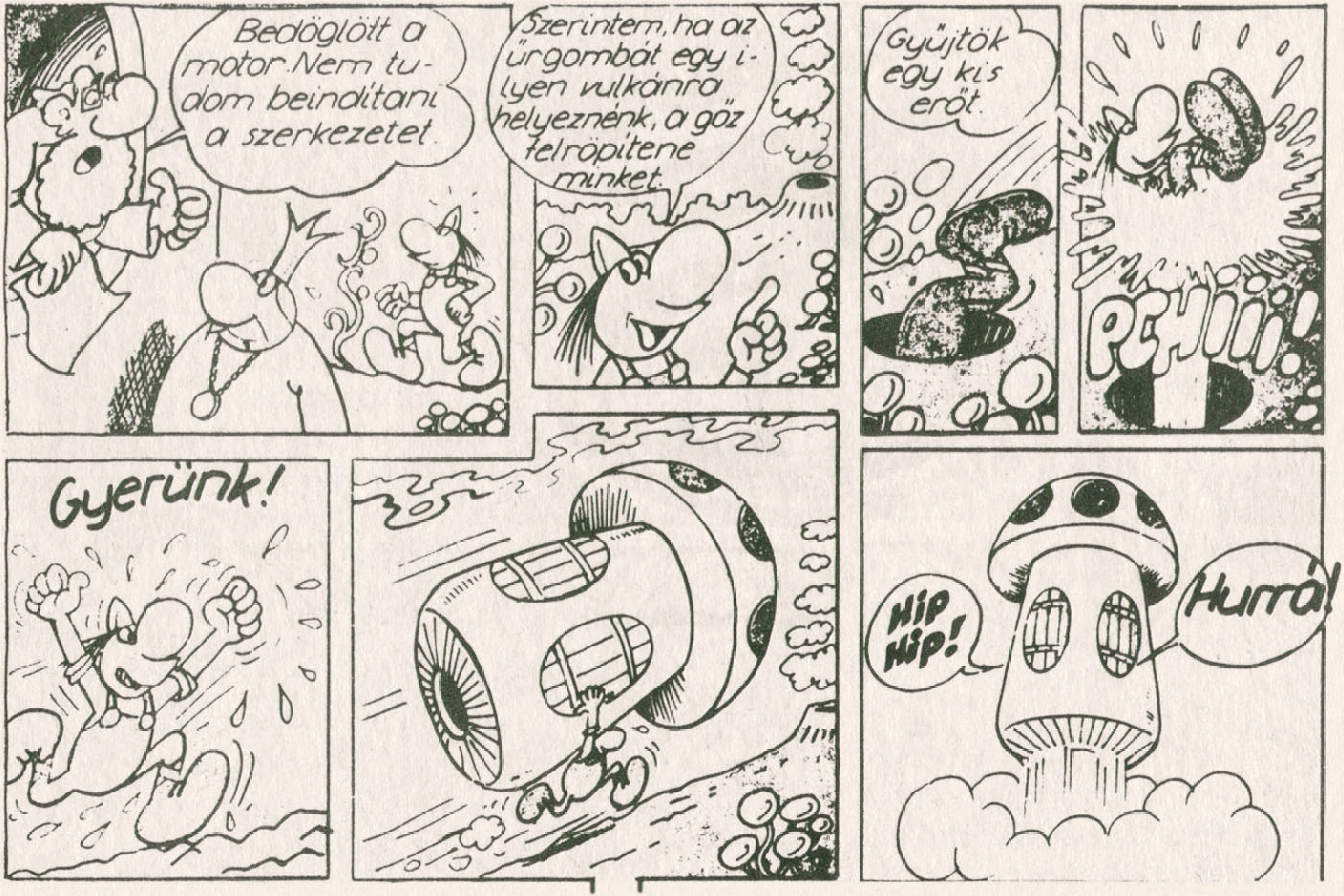

BLONG!
Uff! Nem törtünk darabokra?
Hurrá! Sikerült!
Meghibbantál, öreg?
Majd én mindjárt helyrepofozom azt a kelekótya fejét!
Halkabban, Gömböc, olyan szépet álmodtam!
Felséged is velünk utazott?
Hát utazni voltunk?

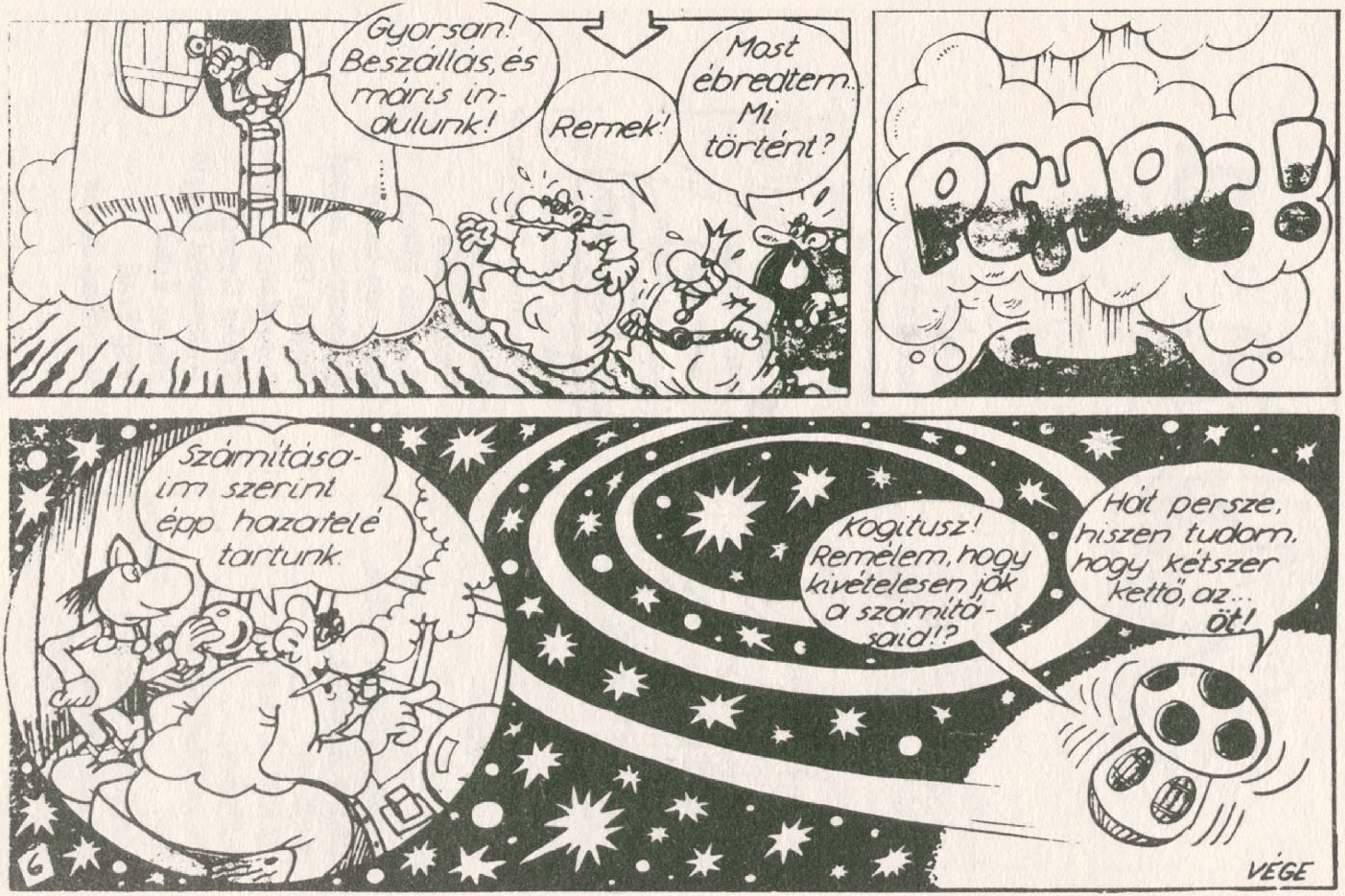

Hány óra van? Lekésem a Nagy Tanács ülését!
Hallottad, vén sarlatán? Azonnal vigyél minket vissza a várba!
Persze, persze... Csak néhány számítást kell elvégeznem...
Addig bekapok valamit... Remélem, ezek a gombócok ehetők!
KLONG!
Úgy tűnik, ezek inkább bokszkesztyűk!
Tartsd a szád, te törpe!
Kannibál!

Segít-ség!
Ez a tök-mag végre elültette saját magát!
BLURP!
PCHIATCH!
Valahogy furcsán érzem magam!
Azott veréb!
Mit mondtál?
KLONG!
Ez a víz valóságos erőművésszé tett!

Hová rakjam?
Vakarcs! Nézz körül gyorsan, és jelentsd nekem, hogy ezt álmodom, vagy ébren vagyok?
Különös kis vulkánok... forró gőzt lövell-nek.

Bedöglött a motor. Nem tudom beindítani a szerkezetet.
Szerintem, ha az ürgombát egy ilyen vulkánra helyeznénk, a gőz felröpítene minket.
Gyűjtök egy kis erőt.
PCHIII!
Gyerünk!
Hip Hip!
Hurrá!

Gyorsan! Beszállás, és máris indulunk!
Remek!
Most ébredtem... Mi történt?
Számításaim szerint épp hazafelé tartunk.
Kogitusz! Remélem, hogy kivételesen jók a számításaid!?
Hát persze, hiszen tudom, hogy kétszer kettő, az... öt!
VÉGE

Hahota 39.

Kiadja az Ifjúsági
Lap- és Könyvkiadó
Vállalat.

Felelős kiadó:
Dr. Király G. István
igazgató.
Felelős szerkesztő:
HORVÁTH MIHÁLY.
90—0957
Szikra Lapnyomda,
Budapest.
Felelős vezető:
Dr. Csöndes Zoltán
vezérigazgató.
* * *
Szerkesztők:
CZIFFERSZKY BÉLA,
CSER GÁBOR.
* * *
NANÁ! — Hahota
Budapest,
Jászai Mari tér 5.
1397
Megjelent 5,95 A/5 ív
terjedelemben
ISSN 0230—1636

KÉSZÍTETTÉK:
Balogh Mária
Bán Attila
Czifferszky Béla
Csehi János
Cser Gábor
Csuzi Zsuzsa
Dallos Jenő
Dargay Attila
Endrődi István
Földes Vilmos
Galambos Szilveszter
Gerse László
Görög Júlia
Horváth Mihály
Kelemen István
Pattantyús József
Peterdi Pál
Rohrmann Katalin
Szitás György
Trencsényi László
Vadas Erika
Vág Ernő
Verebics János

ÁRA: 23 Ft

